

ПСАЛТИР

НА ЦЪРКОВНОСЛАВЯНСКИ И БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

Дв҃да прр҃о́ка и҆ ц҃р҃а пѣ́снь
Кадісма а҃.
Ѱалмо́съ дв҃д҃ъ, не надпи́санъ оу҆ є҆вре́й, а҃.
а҃. Бл҃же́нъ мужъ, и҃же не и҃де на совѣ́тъ нечестиві́ихъ, и҆ на пу́ти грѣ́шныхъ не ста́, и҆ на сѣда́лищи гу́бителей не сѣ́де:
в҃. Но въ зако́нѣ гдни во́ли є҆гѡ̀, и҆ въ зако́нѣ є҆гѡ̀ поучи́тсѧ де́нь и҆ но́щь.
г҃. И҆ бу́детъ и҃ко дре́во насажде́ное при и҆схо́дищихъ во́дъ, е҆́же пло́дъ свои́ да́стъ во вре́мя свое́, и҆ ли́стъ є҆гѡ̀ не ѿпаде́тъ: и҆ всѧ̂, є҆ли́ка а҃ще твори́тъ, оу҆спѣ́етъ.
д҃. Не та́кѡ нечестиві́и, не та́кѡ : но и҃ко пра́хъ, є҆го́же возмета́етъ вѣ́тръ ѿ лица̀ землѝ.
е҃. Сегѡ̀ ра́ди не воскре́снутъ нечестиві́и на сѹ́дъ, нижѐ грѣ́шницы въ совѣ́тъ пра́вныхъ.
ѕ҃. Я҆́кѡ вѣ́сть гдь пу́ть пра́вныхъ, и҆ пу́ть нечестиві́ыхъ поги́бнетъ.
Ѱалмо́съ дв҃д҃ъ, в҃.
Вскую́ шата́шасѧ а҆зы́цы, и҆ лю́дїе поучи́шасѧ тщ҃е́тнымъ;
в҃. Предста́ша ца́рїе зе́мстїи, и҆ кнѧ́зи собра́шасѧ вкупѣ́ на гда̀ и҆ на хр҃та̀ є҆гѡ̀.
г҃. Растѻ́ргнемъ ѹ҆́зы и҃хъ и҆ ѿвре́жемъ ѿ на́съ и҃го и҃хъ.
д҃. Живы́й на нб҃сѣ́хъ посмѣ́етсѧ и҃мъ, и҆ гдь порѹга́етсѧ и҃мъ.
е҃. Тогда̀ возглаго́летъ къ нѣ́мъ гнѣ́вомъ свои́мъ и҆ ѩ҃ростїю свое́ю смяте́тъ и҃̂:
ѕ҃. А҃зъ же поста́вленъ є҆́смь ц҃рь ѿ негѡ̀ над҆ сіѡ́номъ, горо́ю сто́ю є҆гѡ̀,
з҃. Возвѣщу́а́й повелѣ́нїе гдне. Гдь речѐ ко мнѣ̀: сы́нъ мо́й є҆сѝ ты̀, а҃зъ дне́сь роди́хъ тѧ̀:
и҃. Просѝ ѿ менѐ, и҆ да́мъ тѝ а҆зы́ки достоя́нїе твоѐ, и҆ wдержа́нїе твоѐ концы̀ землѝ:
ѳ҃. Оу҆пасе́ши и҃̂ жезло́мъ желѣ́знымъ, и҃кѡ сосѹ́ды скѹдє́льничи сокрѹши́ши и҃̂.
і҃. И҆ нынѣ̀, ца́рїе, разѹмѣ́йте, накажи́тесѧ всѝ сѹ́дѧщїи землѝ.
ія҃. Рабо́тайте гдеви со стра́хомъ, и҆ ра́дѹйтесѧ є҆мѹ́ со тре́петомъ.
і҃в҃. Прїими́те наказа́нїе, да не когда̀ прогнѣ́вается гдь, и҆ поги́бнете ѿ пу́ти пра́вагѡ, є҆гда̀ возгори́тсѧ вско́рѣ я҃рость є҆гѡ̀: бл҃же́ни всѝ надѣ́ющїисѧ на́нь.
а҃. Ѱалмо́съ дв҃д҃ъ, внегда̀ ѿбѣгаше ѿ лица̀ а҃вессалѡ́ма сы́на своегѡ̀, г҃.
в҃. Гдн, что́ сѧ оу҆мно́жиша стѹжа́ющїи мѝ; мно́зи востаю́тъ на мѧ̀,
г҃. Мно́зи глаго́лютъ дѹшѝ мое́й: нѣ́сть спасе́нїа є҆мѹ́ въ бз҃ѣ̀ є҆гѡ̀.
д҃. Ты́ же, гдн, заступнико́ мо́й є҆сѝ, сла́ва моа̀, и҆ возноси́й главу́ мою́.
е҃. Гла́сомъ мои́мъ ко гдѹ́ воззва́хъ, и҆ оу҆слы́ша мѧ̀ ѿ горы̀ сты́а своеа̀.
ѕ҃. А҃зъ оу҆снѹ́хъ, и҆ спа́хъ, воста́хъ, и҃кѡ гдь заступи́тъ мѧ̀.

ПСАЛОМ 1.
1.Блажен е оня човек, който не отива в събранието на нечестивци, в пътя на грешници не стои и в сборището на развратители не седи,
2. а в закона на Господа е волята му, и върху Неговия закон той размишлява денем и нощем!
3. И ще бъде той като дърво, посадено край водни потоци, което дава плода си в свое време, и чийто лист не вехне; и във всичко, що върши, ще успее.
4. Не тъй са нечестивците, (не тъй;) но те са като прах, що вятърът измита (от земното лице).
5. Затова нечестивците не ще устоят на съда, и грешниците - в събранието на праведните.
6. Защото Господ знае пътя на праведните, а пътят на нечестивците ще погине.

ПСАЛОМ 2.
Защо се вълнуват народите, и племената замислят суетни неща?
2. Въстават царете земни. И князете се съвещават заедно против Господа и против Неговия Помазаник.
3. “Да разкъсаме - казват - техните вериги и да смъкнем от себе си техните окови.”
4. Оня, Който живее на небесата, ще се насмее, Господ ще ги поругае.
5. Тогава в гнева Си ще им заговори и с яростта Си ще ги смути:
6. “Аз помазах Моя Цар над Сион, Моята света планина;
7. ще възвестя определението: Господ Ми каза: Син Мой си Ти; Аз днес Те родих
8. искай от Мене, и ще Ти дам народите за Твое наследие, и всичко до край-земя - за Твое владение.
9. Ти ще ги поразиш с железен жезъл; ще ги строшиш като грънчарски съд.”
10. И тъй, вразумете се, царе; вземете поука, съдии земни!
11. Служете Господу със страх и радвайте се (пред Него) в трепет.
12. Отдайте почит Сину, за да се не разгневи, и за да не погинете във вашия път, защото Неговият гняв скоро ще се разпали. Блажени са всички, които се Нему уповават.

ПСАЛОМ 3.
2. Господи, колко се умножиха враговете ми! Мнозина въстават против мене;
3. мнозина казват за душата ми: за него спасение няма в Бога.
4. Но Ти, Господи, си щит пред мене, моя слава, и Ти въздигаш главата ми.
5. С гласа си викам към Господа, и Той ме чува от светата Си планина.
6. Лягам, спя и ставам, защото Господ ме закриля.
7. Няма да се уплаша от десетки хиляди люде, които отвред са се опълчили

З. Не оубоюсѧ ѿ тмы людей, ѻкрестъ нападающихъ на мѧ.
И. Воскресни, гди, спаси мѧ, боже мой: ꙗкw ты поразилъ еси всѧ враждующыѧ мни всѹе, зубы грѣшникwвъ сокрушилъ еси.
Д. Гдне есть спасенїе, и на людехъ твоихъ блгословенїе твоѥ.
Слава:
К. Въ конецъ, въ пѣснехъ, псалмъ давидъ, Д.
В. Внегда призвати мни, оуслыша мѧ бгъ правды моеѧ: въ скорби распространилъ мѧ еси: оущедри мѧ и оуслыши молитвѹ мою.
Г. Сынове человѣчестїи, доколѣ тяжкосердїи; вскѹю любите сѹетѹ и йщете лжи;
Д. И оувѣдите, ꙗкw оудиви гдь прпбнаго своего. Гдь оуслышитъ мѧ, внегда воззвати мни къ немѹ.
Е. Гнѣвайтесѧ, и не согрѣшайте, ꙗже глаголете въ сердцахъ вашихъ, на ложахъ вашихъ оумилитесѧ:
З. Пожрите жертвѹ правды и оуповайте на гда.
З. Мнози глаголютъ: кто ꙗви намъ блгаѧ; знаменасѧ на насъ свѣтъ лица твоегw, гди.
И. Далъ еси веселїе въ сердцы моемъ: ѿ плода пшеницы, вина и елеа своегw оумножишасѧ:
Д. Въ мирѣ вкупѣ оусну и почію, ꙗкw ты, гди, единаго на оупованїи вселилъ мѧ еси.
К. О наслѣдствующемъ, псалмъ давидъ, Е.
В. Глаголы моѧ вонши, гди, разумѣй званїе моѥ.
Г. Вонми гласѹ молитвы моегw, цр҃ю мой и боже мой: ꙗкw къ тебѣ помолюсѧ, гди.
Д. Заутра оуслыши глась мой: заутра предстанѹ ти, и оузриши мѧ:
Е. Ꙗкw бгъ не хотѧй беззакоїа ты еси: не прселитсѧ къ тебѣ лукавнѹй,
З. Ниже пребѹдутъ беззаконницы предъ очима твоима: возненавидѣлъ еси всѧ дѣлающыѧ беззакоїе,
З. Погубиши всѧ глаголющыѧ лжѹ: мжа кровей и лстива гнушается гдь.
И. Азъ же множествомъ млти твоеѧ вниду въ дом твой, поклонюсѧ ко храмѹ сто́мѹ твоемѹ, въ страсѣ твоемъ.
Д. Гди, наставни мѧ правдою твоею, врагъ моихъ ради исправи предъ тобою пть мой.
Т. Ꙗкw нѣсть во оустѣхъ йхъ истины, сердце йхъ сѹетно, гробъ ѿверстъ гортань йхъ, ꙗзыки своими льщахѹ.
Їа. Сѹди имъ, боже, да ѿпадутъ ѿ мыслей своихъ: по множествѹ нечестїа йхъ изринни ѧ, ꙗкw прогорчиша тѧ, гди.

против мене.
8. Стани, Господи! спаси ме, Боже мой! защото Ти удряш по лицето всички мои врагове и трошиш зъбите на нечестивите.
9. От Господа е спасението. Върху Твоя народ е Твоето благословение.

ПСАЛОМ 4.
2. Кога викам, чуй ме, Боже на моята правда! В утеснение Ти ми даваше простор. Помилуй ме и чуй молитвата ми.
3. Синове велможки, докога славата ми ще бъде в поругание? докога ще обичате суета и ще търсите лъжа?
4. Знайте, че Господ Си е отделил Своя светия; Господ чува, кога викам към Него.
5. Като се гневите, не съгрешавайте: размислете в сърцето си на леглата си, и утихнете.
6. Принасяйте жертви праведни и се уповавайте на Господа.
7. Мнозина думат; кой ще ни покаже добрини? Яви ни светлината на лицето Си, Господи!
8. Ти изпълни сърцето ми с веселие, откак у тях се намножи жито и вино (и елей).
9. Спокойно си лягам и спя, защото Ти, Господи, ми даваш да живея в безопасност.

ПСАЛОМ 5.
2. Чуй, Господи, думите ми, разумей мислите ми.
3. Вслушай се в гласа на моите вопли, Царю мой и Боже мой! защото Тебе се моля.
4. Господи, чуй рано гласа ми, - на ранина ще застана пред Тебе и ще чакам,
5. защото Ти си Бог, Който не обича беззаконие; злият няма да се настани при Тебе;
6. нечестивите няма да пребъдват пред Твоите очи: Ти ненавиждаш всички, които вършат беззаконие.
7. Ти ще погубиш ония, които говорят лъжа; от кръвожаден и коварен Господ се гнуси.
8. Аз пък, по Твоята велика милост, ще вляза в Твоя дом и ще се поклоня в светия Твой храм със страх пред Тебе.
9. Господи, упътвай ме в Твоята правда, заради моите врагове: изравняй Твоя път пред мене.
10. Защото в устата им няма истина; сърцето им е пагуба, гърлото им - отворен гроб, с езика си лъстят.
11. Осъди ги, Боже, да не сполучат в своите кроежи; отхвърли ги, поради голямото им нечестие, защото се дигнаха против Тебе.

бі. И да возвеселя́тсѧ всѝ ѹ҆пова́ющіи на тѧ̀, во вѣ́кы возра́дѹютсѧ, и҆ вселѝшисѧ вы̀ ни́хъ: и҆ похва́лятсѧ ѡ҆ тебѣ̀ лю́бящіи и҃мѧ твоѐ.
гі. Я҆́кw ты̀ бл҃гослови́ши пра́вника, гд҃и, я҆́кw ѻ҆р҃ѫжі́емъ бл҃говоле́ніѧ вѣнча́лъ є҆сѝ на́съ.
а҃. *Вы̀ коне́цъ, вы̀ пѣ́снехъ ѡ҆ ѻ҆смо́мъ, псало́мъ дв҃ду, е҃.*
в҃. Гд҃и, да не я҆́ростію твоє́ю ѡ҆блича́ши менѐ, нижѐ гнѣ́вомъ твои́мъ нака́жеши менѐ.
г҃. Помѝлѹй мѧ̀, гд҃и, я҆́кw не́мощенъ є҆́смь: и҆сцѣли́ мѧ, гд҃и, я҆́кw смѧто́шасѧ кѡ́сти моѧ̀,
д҃. И҆ дш҃а̀ моѧ̀ смѧте́сѧ зѣлѡ̀: и҆ ты̀, гд҃и, докóлѣ;
є҃. Ѡ҆бра́тисѧ, гд҃и, и҆зба́ви дш҃ѹ̀ мою̀, спаси́ мѧ ра́ди мл҃ти твоеѧ̀:
ѕ҃. Я҆́кw нѣ́сть вы̀ сме́рти помина́й тебѣ̀, во а҆́дѣ же кто̀ и҆спове́стсѧ тебѣ̀;
з҃. Ѹ҆тр҃ѹди́хсѧ воздыха́ніемъ мои́мъ, и҆змыю̀ на всѧ́кѹ но́щь ло́же моѐ, слезя́ми мои́ми посте́лю мою̀ ѡ҆мочѹ́.
и҃. Смѧте́сѧ ѿ я҆́рости ѻ́ко моѐ, ѡ҆ветша́хъ во всѣ́хъ вразѣ́хъ мои́хъ.
ѳ҃. Ѿ҆ступи́те ѿ менѐ, всѝ дѣ́лающіи беззако́ніе, я҆́кw ѹ҆слы́ша гд҃ь гла́съ пла́ча моегѡ̀,
і҃. Ѹ҆слы́ша гд҃ь моле́ніе моѐ, гд҃ь моли́твѹ мою̀ прі́ѧтъ.
ія҃. Да постыдя́тсѧ и҆ смѧ́тѹтсѧ всѝ вразѝ моѝ, да возврата́тсѧ и҆ ѹ҆стыдя́тсѧ зѣлѡ̀ вско́рѣ.
Сла́ва:
а҃. *Псало́мъ дв҃ду, є҆гóже воспѣ́тъ гд҃ева ѡ҆ словесѣ́хъ хѹсі́евыхъ, сы́на і҆емен҃і́нѧ, з҃.*
в҃. Гд҃и бж҃е мо́й, на тѧ̀ ѹ҆пова́хъ, спаси́ мѧ ѿ всѣ́хъ гоня́щихъ мѧ̀ и҆ и҆зба́ви мѧ̀:
г҃. Да не когда̀ похи́титъ я҆́кw ле́въ дш҃ѹ̀ мою̀, не сд҃ѹ̀ и҆збавля́ющѹ, нижѐ спаса́ющѹ.
д҃. Гд҃и бж҃е мо́й, а҆́ще сотвори́хъ сіѐ, а҆́ще є҆́сть непра́вда вы̀ рѹ́кѹ мое́ю,
є҃. А҆́ще возда́хъ воздаю́щымъ мѝ зла́, да ѿпадѹ́ ѹ҆́бо ѿ враг҃ъ мои́хъ тѡ́щъ:
ѕ҃. Да пожене́тъ ѹ҆́бш врагъ̀ дш҃ѹ̀ мою̀, и҆ да постѝгнетъ, и҆ попере́тъ вы̀ зе́млю живо́тъ мо́й, и҆ сла́вѹ мою̀ вы̀ пе́рсть всели́тъ.
з҃. Воскр҃ни́, гд҃и, гнѣ́вомъ твои́мъ, вознеси́сѧ вы̀ конца́хъ враг҃ъ твои́хъ, и҆ воста́ни, гд҃и бж҃е мо́й, повелѣ́ніемъ, и҃мже заповѣ́далъ є҆сѝ,
и҃. И҆ сонмъ люде́й ѡ҆бы́детъ тѧ̀: и҆ ѡ҆ то́мъ на высотѹ́ ѡ҆брати́сѧ.
і҃. Гд҃ь сѹ́дитъ лю́демъ: сѹ́ди мн҃и, гд҃и, по пра́вдѣ моей҃ и҆ по незло́бѣ моей҃ на мѧ̀.
ія҃. Да сконча́етсѧ зло́ба грѣ́шныхъ, и҆ и҆спра́вниши пр҃ве́дна, и҆спыта́й сердца̀ и҆ ѹ҆тро́бы, бж҃е, пр҃ве́дне.
а҃. По́мощь моѧ̀ ѿ бг҃а, спса́ющагѡ пра́выа се́рдцемъ.

12. И ще се възрадват всички, които се на Тебе уповават, ще ликуват вечно, и Ти ще ги закриляш; и ще се хвалят с Тебе ония, които обичат Твоето име.
13. Защото Ти, Господи, благославяш праведника и с благоволение, като с щит, го закриляш.

ПСАЛОМ 6.

2. Господи, в яростта Си не ме изобличавай и в гнева Си не ме наказвай.
3. Помилуй ме, Господи, защото съм немощен; изцели ме, Господи, защото костите ми са потресени;
4. потресена ми е силно и душата; а Ти, Господи, докога?
5. Обърни се, Господи, избави душата ми, спаси ме поради милостта Си,
6. защото в смъртта няма спомен за Тебе: в гроба кой ще Те слави?
7. Уморен съм от моите въздишки; всяка нощ обливам леглото си, със сълзи измокрям постелката си.
8. Помрачи се от скръб окото ми, остаря поради всичките ми врагове.
9. Махнете се от мене всички, които вършите беззаконие, защото Господ чу гласа на моя плач,
10. Господ чу молбата ми, Господ ще приеме молитвата ми.
11. Да бъдат посрамени и жестоко поразени всички мои врагове; да се върнат назад и в миг да се засрамят.

ПСАЛОМ 7.

2. Господи, Боже мой! на Тебе се уповавам, спаси ме от всички мои гонители и ме избави;
3. да не изтръгне врагът като лъв душата ми и да я не разкъса, кога няма избавител (нито спасител).
4. Господи, Боже мой! ако аз съм направил нещо, ако има неправда в ръцете ми,
5. ако съм отплащал със зло ономува, който е бил в мир с мене, аз, който съм избавял дори оногова, който без причина ми е станал враг, -
6. нека врагът погне душата ми и я настигне, нека стъпче в земята живота ми, и славата ми да хвърли в праха.
7. Стани, Господи, в гнева Си, дигни се против бесненията на враговете ми, пробуди се заради мене за в съда, който си заповядал, -
8. множество народи ще застанат около Тебе; издигни се високо над тях.
9. Господ ще съди народите. Съди ме, Господи, по правдата ми и по непорочността, що е в мене.
10. Да престане злобата на нечестивите, а праведника подкрепи, защото Ти изпитваш сърца и утроби, праведний Боже!
11. Моят щит е в Бога, Който спасява правите по сърце.
12. Бог е съдия праведен (крепък и дълготърпелив,) и Бог, Който всеки ден строго изисква;

ві. Бг҃ъ сѹдѝтель прⷭ҇вн҃ъ, и҆ крⷭ҇пок҃ъ, и҆ долготерпѣли́въ, и҆ не гнѣвъ наводя́й на вся́к҃ъ дⷭ҇нь.
гі. А҆́ще не ѡ҆братите́сѧ, о҆рѹ́жїе свое҃ ѡ҆чи́ститъ, лу́къ сво́й напряже́, и҆ ѹ҆гото́ва и҃,
ді. И҆ въ не́мъ ѹ҆гото́ва сосѹ́ды смⷪ́ртныѧ, стрⷭ҇лы своѧ̀ гара́емымъ содѣ́ла.
еі. Се́, болⷭ҇ѣ непра́вдою, зача́тъ болⷭ҇ѣ́знь и҆ роди́тъ беззако́нїе:
зі. Ро́въ и҆зры́ и҆ и҆скопа́ и҃, и҆ паде́тъ въ гр҃ѧмъ, ю҆́же содѣ́ла.
зі. Ѡ҆брати́тсѧ болⷭ҇ѣ́знь е҆гѡ̀ на главу́ е҆гѡ̀, и҆ на вⷭ҇рхъ е҆гѡ̀ непра́вда е҆гѡ̀ сни́детъ.
ѳі. И҆сповⷭ҇мсѧ гⷣеви по пра́вдⷭ҇ е҆гѡ̀ и҆ пою́ и҆́менн гⷣа вы́шнагѡ.
к҃. Въ коне́ц҃ъ, ѡ҆ точи́лѣхъ, ѱалмо́съ дв҃дⷭ҇, и҃.
в҃. Гⷣи гⷣь на́шъ, гр҃ѧкѡ чю́дно и҆́мѧ твое҃ по всеи҃ земли́, гр҃ѧкѡ взѧ́тсѧ великолⷭ҇пїе твое҃ превы́ше нб҃съ.
г҃. И҆з҃ ѹ҆стъ младе́нецъ и҆ сⷭ҇цъ совершѝлъ е҆сѝ хвалу́, вра́гъ твои́хъ ра́ди, е҆́же разрѹши́ти врага̀ и҆ ме́стника.
д҃. Гр҃ѧкѡ ѹ҆зрю́ небеса̀, дѣла́ пⷭ҇ръстъ твои́хъ, лу́нѹ и҆ зⷭ҇ѣ́зды, гр҃ѧже ты҃ ѡ҆снова́лъ е҆сѝ:
е҃. что҆̀ е҆́сть человⷭ҇ѣ́къ, гр҃ѧкѡ по́мниши е҆гѡ̀; и҆ли́ сы́нъ человⷭ҇ѣ́чь, гр҃ѧкѡ посⷭ҇щаѥ́ши е҆гѡ̀;
ѕ҃. Ѹмали́лъ е҆сѝ е҆гѡ̀ ма́лымъ чи́мъ ѿ а҆гг҃лъ, сла́вою и҆ че́стїю вⷭ҇нча́лъ е҆сѝ е҆гѡ̀:
з҃. И҆ поста́вилъ е҆сѝ е҆гѡ̀ над҃ дⷭ҇лы рⷭ҇кѹ́ твое́ю, всѧ̀ покори́лъ е҆сѝ под҃ но́зⷭ҇ е҆гѡ̀:
и҃. О҆́вцы и҆ волы́ всѧ̀, е҆ще́ же и҆ скоты́ пол҃ьскіѧ,
ѳ҃. Пⷮтⷱ҇цы небе́сныѧ и҆ рⷭ҇ы́бы морскіѧ̀, прехожда́ющыѧ стезѝ морскіѧ̀.
і҃. Гⷣи гⷣь на́шъ, гр҃ѧкѡ чю́дно и҆́мѧ твое҃ по всеи҃ земли́.
Сла́ва:
Кдⷣіⷭ҇ма в҃.
к҃. Въ коне́ц҃ъ, ѡ҆ та҆́йныхъ сы́на, ѱалмо́съ дв҃дⷭ҇, д҃.
в҃. И҆сповⷭ҇мсѧ тебⷭ҇ѣ, гⷣи, всⷭ҇мъ се́рдцемъ мои́мъ, повⷭ҇мъ всѧ̀ чⷣеса̀ твоѧ̀.
г҃. Возвеселю́сѧ и҆ возра́дꙋюсѧ ѡ҆ тебⷭ҇ѣ, пою́ и҆́мени твоемꙋ́, вы́шнїй.
д҃. Внегда̀ возврати́тисѧ врагꙋ́ моемꙋ́ вспа́ть, и҆знемо́гꙋтъ и҆ поги́бнꙋтъ ѿ лица̀ твоегѡ̀.
е҃. Гр҃ѧкѡ сотвори́лъ е҆сѝ сⷣ҃ъ мо́й и҆ прю́ мою́: сⷭ҇лъ е҆сѝ на пⷭ҇то́лⷭ҇ѣ, сⷣа́й пра́вдꙋ.
ѕ҃. Запрети́лъ е҆сѝ а҆зы́кѡмъ, и҆ поги́бе нечести́вый: и҆́мѧ е҆гѡ̀ потреби́лъ е҆сѝ въ вⷭ҇́къ и҆ въ вⷭ҇́къ вⷭ҇́ка.
з҃. Врагꙋ́ ѡ҆скꙋдⷭ҇ѣ́ша о҆рꙋ́жїѧ въ коне́цъ, и҆ гра́ды разрꙋши́лъ е҆сѝ: поги́бе па́мѧть е҆гѡ̀ съ шꙋ́момъ.

13. ако някой не се обръща, Той изостря меча Си, изопва лъка Си и го насочва,
14. приготвя за него смъртоносни оръдия, прави стрелите Си палещи.
15. Ето, нечестивият зачена неправда, носи злоба и роди си лъжа.
16. Ров изрови, изкопа го дълбоко и падна в ямата, която приготви;
17. злобата му ще се обърне върху неговата глава, и злодейството му ще падне върху темето му,
18. Ще славя Господа по Неговата правда и ще възпявам името на Господа Всевишни.

ПСАЛОМ 8.
2. Господи, Боже наш! колко е величествено Твоето име по цяла земя! Твоята слава се простира по-горе от небесата.
3. Из устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмил похвала, за да засрамиш Твоите врагове, та да направиш да млъкне враг и мъстител.
4. Кога гледам Твоите небеса - дело на Твоите пръсти, месечината и звездите, които си поставил, казвам си:
5. що е човек, та го помниш, и син човечески, та го спохождаш?
6. Понизил си го с малко нещо спроти Ангелите: със слава и чест си го увенчал;
7. поставил си го владетел над делата на Твоите ръце; всичко си покорил под нозете му:
8. овци и волове всички, а също и зверовете полски,
9. птици небесни и риби морски, всичко, що преминава морските пътища.
10. Господи, Боже наш, колко е величествено Твоето име по цяла земя!

ПСАЛОМ 9.
2. Ще (Те) славя, Господи, от все сърце, ще възвестявам всички Твои чудеса,
3. ще се радвам и тържествувам за Тебе, ще възпявам Твоето име, Всевишний.
4. Когато враговете ми бъдат обърнати назад, ще се препънат и ще погинат пред Твоето лице,
5. защото Ти отсъди моя съд и моята тъжба; Ти седна на престола, Съдник праведний.
6. Ти възнегодува против народите, погуби нечестивия, името им заличи вовек-века.
7. У врага съвсем не стигна оръжие, и градовете Ти разруши; с тях загина споменът им.
8. Но Господ вечно пребъдва; Той е приготвил за съд Своя престол,
9. и ще съди вселената по правда, ще отсъди народите справедливо.
10. И ще бъде Господ прибежище за угнетения, прибежище в усилни времена;

ѝ. Ѝ гдь во вѣкъ пребываетъ, оуготова на сждъ прѣтолъ свои:
д҃. Ѝ тои сждити имать вселенноу въ правдѣ, сждити имать людемъ въ правотѣ.
т҃. Ѝ бысть гдь прибѣжище оубогомоу, помощникъ во благовременїихъ, въ скорбехъ.
а҃і. Ѝ да оуповаютъ на тѧ знающїи имѧ твое, ꙗкш не ѡставилъ єсѝ взыскающихъ тѧ, гдн.
в҃і. Поите гдеви, живоущемоу въ сїѡнѣ, возвѣстите во ꙗзыцѣхъ начинанїа єгѡ:
г҃і. Ꙗкш взыскаи кровь ихъ помнѧ, не забы вопля оубогихъ.
д҃і. Помилоуй мѧ, гдн, виждь смиреніе мое ѿ враг мои, возносаи мѧ ѿ вратъ смертныхъ:
є҃і. Ꙗкш да возвѣщоу всѧ хвалы твоѧ во вратѣхъ дщере сїѡни: возрадуемсѧ ѡ спасенїи твоемъ.
ѕ҃і. Оуглѣбоша ꙗзыцы въ пагубѣ, юже сотвориша: въ сѣти сеи, юже скрыша, оувязе нога ихъ.
з҃і. Знаемь єсть гдь сждьбы творимыи: въ дѣлѣхъ рукъ своею оувязе грѣшника.
и҃і. Да возврататсѧ грѣшницы во ꙗдъ, вси ꙗзыцы забывающїи бга.
д҃і. Ꙗкш не до конца забвенъ бждетъ нищїи, терпѣнїе оубогихъ не погибнетъ до конца.
к҃. Воскрсни, гдн, да не крѣпитсѧ человѣкъ, да сждатсѧ ꙗзыцы предъ тобою.
к҃а. Постави, гдн, законоположителѧ надъ ними, да разумѣютъ ꙗзыцы, ꙗкш человѣцы сжть.
к҃в. Вскоую, гдн, ѿстоѧ далече, презираеши во благовременїихъ, въ скорбехъ;
к҃г. Внегда гордитсѧ нечестивомоу, возгараетсѧ нищїи: оувязаютъ въ совѣтѣхъ, ꙗже помышлаютъ.
к҃д. Ꙗкш хвалимь єсть грѣшный въ похотехъ дшѝ своеѧ, ѝ ѡбидимыи благословимь єсть.
к҃е. Раздражѝ гда грѣшный: по множеству гнѣва своегѡ не взыщетъ: нѣсть бга предъ нимъ.
к҃ѕ. Ѡскверняютсѧ пути єгѡ на вако времѧ: ѿемлютсѧ сждьбы твоѧ ѿ лица єгѡ: всѣми врагѝ своими ѡвладаетъ.
к҃з. Рече бо въ сердцы своемъ: не подвижоусѧ ѿ рода въ родъ безъ зла:
к҃и. Єгѡже клтвы оуста єгѡ пълна сжть, ѝ горести ѝ лести: подъ ꙗзыкомъ єгѡ трждъ ѝ болѣзнь.
к҃д҃. Присѣдитъ въ ловительствѣ съ богатыми въ таиныхъ, єже оубити неповиннаго: Очи єгѡ на нищаго призираетъ.
л҃. Ловитъ въ таинѣ ꙗкш левъ во ѡградѣ своеи, ловитъ єже восхитити

11. и ще се уповават на Тебе ония, които познават Твоето име, понеже Ти не оставяш ония, които Те търсят, Господи.
12. Пейте Господу, Който живее на Сион, възпявайте между народите делата Му,
13. защото Той дири сметка за кръв; помни загиналите, не забравя писъка на потиснатите.
14. Помилуй ме, Господи; погледни, как страдам от ония, които ме мразят, - Ти, Който ме издигаш от вратата на смъртта,
15. за да възвестявам всичката Твоя хвала при портите на дъщерята Сионова: ще се радвам за спасението от Тебе.
16. Паднаха народите в ямата, що бяха изкопали; в примката, що бяха скрили, се оплете ногата им.
17. Господ биде познат по съда, който извърши; нечестивецът биде уловен в делата на ръцете си.
18. Да си идат в ада нечестивците, - всички народи, които забравят Бога.
19. Защото не завинаги ще бъде забравен сиромахът, и надеждата на бедните не докрай ще загине.
20. Стани, Господи, да не вземе връх човек; нека се съдят народите пред Твоето лице.
21. Напрати, Господи, върху им страх: нека знаят народите, че те са човеци.
22. Защо, Господи, стоиш далеч и криеш Себе Си в усилно време?
23. Поради гордостта си нечестивците преследват бедния: нека се хванат в хитрите кроежи, що сами измислят.
24. Защото нечестивецът се хвали с похотта на душата си; користолюбецът облажава себе си.
25. В своята гордост нечестивецът пренебрегва Господа и казва: “не дири сметка”; във всички си помисли дума: “няма Бог!”
26. Във всяко време пътищата му са гибелни; Твоите съдби са далеч от него; на всички свои врагове гледа с презрение;
27. дума в сърце си: “няма да се поклатя; от рода в род зло няма да ми се случи”.
28. Устата му са пълни с проклятия, коварства и лъжа; под езика му - мъчение и пагуба;
29. седи в засада зад двора; в скришни места убива невинния; очите му дебнат сиромаха;
30. причаква на скришно място като лъв в леговище; причаква в засада, за да хване сиромаха; хваща сиромаха и го увлича в мрежите си;
31. прегъва се, приляга - и сиромасите падат в силните му нокти;
32. дума в сърце си: “Бог е забравил, скрил е лицето Си, никога няма да види.”
33. Стани, Господи Боже (мой), дигни ръката Си, не забравяй (Твоите до край) потиснати.
34. Защо нечестивецът нехае за Бога, думайки в сърце си: “Ти няма да търсиш

ни́щаго, восхи́тити ни́щаго, внегда́ привлещи́ и҃ въ сѣ́ти свое́й.
л҃а. Смири́тъ е҆гѡ́: преклони́тсѧ и҃ паде́тъ, внегда́ е҆мꙋ̀ ѡ҆влада́ти ѹ҆бо́гими.
л҃б. Рече́ бо въ се́рдцы свое́мъ: забы́ бг҃ъ, ѿврати́ лице́ свое́, да не ви́дитъ до конца̀.
л҃г. Воскр҃ни́, гд҃и бо́же мо́й, да вознесе́тсѧ рꙋ́ка твоя́, не забꙋ́ди ѹ҆бо́гихъ твои́хъ до конца̀.
л҃д. Чесѡ̀ ра́ди прогнѣ́ва нечести́вый бг҃а; рече́ бо въ се́рдцы свое́мъ: не взы́щетъ.
л҃е. Ви́диши, я҆́кѡ ты̀ болѣ́зни и҃ я҆́рость смотра́еши, да пре́данъ бꙋ́детъ въ рꙋ́цѣ твоѭ: тебѣ́ ѡ҆ста́вленъ е҆́сть ни́щїй, си́рꙋ ты̀ бꙋ́ди помо́щникъ.
л҃ѕ. Сокрꙋши́ мы́шцꙋ грѣ́шномꙋ и҃ лꙋка́вомꙋ: взы́щетсѧ грѣ́хъ е҆гѡ̀ и҃ не ѡ҆брѣ́щетсѧ.
л҃з. Гд҃ь ца́рь во вѣ́къ и҃ въ вѣ́къ вѣ́ка: поги́бнете, а҆́зы́цы, ѿ землѝ е҆гѡ̀.
л҃и. Жела́нїе ѹ҆бо́гихъ ѹ҆слы́шалъ е҆сѝ, гд҃и, ѹ҆гото́ванїю се́рдца и҃́хъ вни́метъ ꙋ҃хо твоє́.
л҃д. Сꙋдѝ си́рꙋ и҃ смире́нꙋ, да не приложи́тъ ктомꙋ̀ велича́тисѧ челове́къ на землѝ.
Въ коне́цъ, ѱало́мъ дв҃дꙋ, г҃.
м҃. На гд҃а ѹ҆пова́хъ, ка́кѡ реките́ дꙋ́шѝ мое́й: превита́й по гора́мъ, я҆́кѡ пти́ца;
в҃. Я҆́кѡ сѐ, грѣ́шницы наляко́ша лꙋ́къ, ѹ҆гото́ваша стрѣ́лы въ тꙋ́лѣ, состреля́ти во мра́цѣ пра́выѧ се́рдцемъ.
г҃. Зане́ а҆́же ты̀ соверши́лъ е҆сѝ, о҆́нѝ разрꙋши́ша: пра́вникъ же что̀ сотворѝ;
д҃. Гд҃ь во хра́мѣ сто́мъ свое́мъ. Гд҃ь, на нб҃сѝ пр҃то́лъ е҆гѡ̀: о҆́чи е҆гѡ̀ на ни́щаго призира́ютъ, вѣ́ждь е҆гѡ̀ и҃спыта́ютъ сы́ны челове́чскїѧ.
е҃. Гд҃ь и҃спыта́етъ пра́ваго и҃ нечести́ваго: люба́й же непра́вдꙋ ненави́дитъ свою́ дꙋ́шꙋ.
ѕ҃. Ѡ҆ждди́тъ на грѣ́шники сѣ́ти: о҆́гнь и҃ жꙋпелъ, и҃ дꙋ́хъ бу́ренъ ча́сть ча́ши и҃́хъ.
з҃. Я҆́кѡ пра́веденъ гд҃ь и҃ пра́вды возлюбѝ: правоты̀ ви́дѣ лице́ е҆гѡ̀.
Сла́ва:
а҃. Въ коне́цъ, ѡ҆ сме́рти, ѱало́мъ дв҃дꙋ, м҃.
в҃. Спси́ мѧ, гд҃и, я҆́кѡ ѡ҆скꙋдѣ́ прп҃ный: я҆́кѡ ѹ҆ма́лишасѧ и҃́стины ѿ сыно́въ челове́ческихъ.
г҃. Сꙋ́етнаѧ глаго́ла кі҃йждо ко и҃скреннемꙋ своемꙋ́: ꙋ҃стнѣ́ льстивыѧ въ се́рдцы, и҃ въ се́рдцы глаго́лаша зла́ѧ.
д҃. Потреби́тъ гд҃ь всѧ́ ꙋ҃стны̀ льстивыѧ, а҆́зы́къ велерѣ́чивый,
е҃. Ре́кшыѧ: а҆́зы́къ на́шъ возвели́чимъ, ꙋ҃стны̀ на́ша при на́съ сꙋ́ть: кто̀ на́мъ гд҃ь е҆́сть;

сметка”?
35. Ти виждаш, понеже гледаш обиди и притеснения, за да отплатиш с ръката Си. Тебе се беден предава; на сираче Ти си помощник.
36. Сломи мишцата на нечестивия и злия, тъй че да се търси и да се не намери неговото нечестие.
37. Господ е цар навеки, завинаги; ще изчезнат езичниците от Неговата земя.
38. Господи! Ти чуваш желанието на смирените; укрепи сърцето им; отвори ухото Си,
39. за да отсъдиш правда на сираче и на потиснат, та човек да не всява вече страх на земята.

ПСАЛОМ 10.

1. На Господа се уповавам; как тогава казвате на душата ми: “отлети на вашата планина като птица”?
2. Защото ето, нечестивците изопнаха лък, туриха стрелата си на тетивата, за да стрелят в тъмно върху правите по сърце.
3. Когато са разрушени основите, какво ще стори праведникът?
4. Господ е в светия Свой храм, Господ има престола Си на небесата; очите Му гледат (към бедния); веждите Му изпитват човешките синове.
5. Господ изпитва праведния, а душата Му мрази нечестивеца и насилника.
6. Върху нечестивците ще излее Той като дъжд разпалени въглени, огън и жупел; и палещ вятър е техният дял от чашата,
7. защото Господ е праведен, - обича правда; лицето Му гледа праведника.

ПСАЛОМ 11.
2. Спаси (ме), Господи, защото не остана праведен, защото няма верни между синовете човешки.
3. Лъжа говори всеки на ближния си; лъстиви са устата, говорят с присторено сърце.
4. Господ ще изтреби всички лъстиви уста, високомерния език,
5. ония, които думат: “с езика си ще надвием; устата ни са с нас, кой ни е господар?”
6. Заради страданията на сиромасите и охканията на бедните ще се дигна сега, казва Господ, ще туря в безопасност оногова, когото искат да уловят.
7. Думите на Господа са думи чисти, сребро, очистено от пръст в горнило, седем

5. Страсти ради ницыхъ и воздыханїа убогыхъ нынѣ воскрѣхъ, глетъ Гдь: положуся во спасенїе, не убнююся у немъ.
6. Словеса Гдня словеса чиста, сребро разжжено, искушено земли, очищено седмерицею.
7. Ты, Гди, сохрани ны и соблюди ны отъ рода сего и во вѣкъ.
8. Окресть нечестивїи ходятъ: по высотѣ твоей умножилъ еси сыны человѣческїя.
Въ конецъ, псалом дв҃д, к҃в.
1. Доколѣ, Гди, забудеши мя до конца; доколѣ отвращаеши лице твое отъ мене;
2. Доколѣ положу совѣты въ души моей, болѣзни въ сердцы моемъ день и ночь; доколѣ вознесется врагъ мой на мя;
3. Призри, услыши мя, Гди Бже мой: просвѣти очи мои, да не когда усну въ смерть:
4. Да не когда рече врагъ мой: укрѣпихся на него.
5. Стужающїи ми возрадуются, аще подвижуся.
6. Азъ же на милть твою уповахъ: возрадуется сердце мое у спасенїи твоемъ: воспою Гдеви благодѣавшему мнѣ и пою имени Гда вышнаго.
Въ конецъ, псалом дв҃д, г҃и.
1. Рече безумень въ сердцы своемъ: нѣсть Бгъ. Растлѣша и омерзишася въ начинанїихъ: нѣсть творай благостыню.
2. Гдь съ небесе приниче на сыны человѣческїя, видѣти, аще есть разумѣваай, или взыскаай Бга.
3. Вси уклонишася, вкупѣ неключими быша: нѣсть творай благостыню, нѣсть до единаго.
4. Ни ли уразумѣютъ вси дѣлающїи беззаконе, снѣдающїи люди моа въ снѣдь хлѣба; Гда не призваша.
5. Тамо убоашася страха, идѣже не бѣ страхъ: яко Гдь въ родѣ правыхъ.
6. Совѣтъ нищаго посрамисте: Гдь же упованїе его есть.
7. Кто дастъ отъ сиона спасенїе израилево;
8. Внегда возвратитъ Гдь плѣненїе людей своихъ, возрадуется іаковъ, и возвеселится израиль.
Слава:
Въ конецъ, псалом дв҃д, д҃и.
1. Гди, кто обитаетъ въ жилищи твоемъ; или кто вселится во святую гору твою;
2. Ходай непорочень и дѣлай правду, глаголай истину въ сердцы своемъ:
3. Иже не ульстъ языкомъ своимъ и не сотвори искреннему своему зла, и поношенїа не прїатъ на ближнїа своа:

пъти претопено.
8. Ти, Господи, ще ги запазиш и ще ги завардиш от този род навеки.
9. Навред ходят нечестивци, когато нищожните измежду синовете човешки се издигат.

ПСАЛОМ 12.
2. Докога, Господи, ще ме забравяш докрай, докога ще скриваш лицето Си от мене?
3. Докога ще измислям кроежи в душата си, и ще скърбя в сърцето си денем (и нощем)? Докога врагът ми ще се издига над мене?
4. Милостно погледни, чуй ме, Господи, Боже мой! Просвети очите ми, за да не заспя сън смъртен;
5. да не каже врагът ми: “надвих му”. Да се не зарадват гонителите ми, ако се поклатя.
6. Аз пък се уповавам на Твоята милост; сърцето ми ще се зарадва за спасението от Тебе; ще пея Господу, Който ме е облагодетелствувал (и ще възпявам името на Господа Всевишни).

ПСАЛОМ 13.
1. Рече безумец в сърце си: “няма Бог”. Развратиха се човеците, извършиха гнусни дела; няма кой да прави добро.
2. Господ от небесата с внимание погледна към синовете човешки, за да види, има ли кой да разбира, да търси Бога.
3. Всички се отклониха, станаха еднакво покварени; няма кой да прави добро, няма нито един.
4. Нима не ще се вразумят всички, които вършат беззаконие, които тъй изпояждат народа ми, както ядат хляб, и които не призовават Господа?
5. Там ще се уплашат те от страх, (дето няма страх,) защото Бог е в рода на праведните.
6. Вие се подиграхте с мисълта на сиромаха, че Господ е негова надежда.
7. “Кой ще даде от Сион спасение Израилю!” Кога Господ върне пленените от Своя народ, тогава ще се зарадва Иаков, и ще се развесели Израил.

ПСАЛОМ 14.
1. Господи, кой може да пребъдва в Твоето жилище? кой може да обитава на Твоята света планина?
2. Оня, който ходи непорочно, върши правда и в сърце си говори истина;
3. който не клевети с езика си, не прави зло на приятеля си и не понася хули за ближния си;

д҃. Оу҆ничиже́нъ е҆́сть пред҆ ни́мъ лука́внуюмй, бога́щыижесм гдⷭ҇а сла́витъ: кленыйсм йскреннемоу̀ своемоу̀ и҆ не ѿмета́ясм:
е҃. Сребра̀ своегѡ̀ не дадѣ̀ въ ли́хвоу̀ и҆ мзды̀ на непови́нныхъ не прїе́мтъ. Творе́й сїа̀ не подви́житсм во вѣ́къ.

Столпопи́снїе, дв҃ду, е҃і.

а҃. Сохрани́ мz, гдⷭ҇и, ꙗ҆́кш на тѧ̀ оу҆пова́хъ.
в҃. Рѣ́хъ гдⷭ҇еви: гдⷭ҇ь мо́й е҆сѝ ты̀, ꙗ҆́кш блги́хъ мои́хъ не тре́буеши.
г҃. Сты́мъ, и҆́же сѹ́ть на землѝ е҆гѡ̀, оу҆дивѝ гдⷭ҇ь вс҃ѧ хотѣ́нїа своѧ̀ въ ни́хъ.
д҃. Оу҆мно́жишасм не́мощи и҆́хъ, по си́хъ оу҆скори́ша: не соберу́ собо́ры и҆́хъ ѿ кровеи́, ни помяну́ же и҆ме́нъ и҆́хъ оу҆стна́ма мои́ма.
е҃. Гдⷭ҇ь ча́сть достоа́нїѧ моегѡ̀ и҆ ча́ши моеѧ̀: ты̀ е҆сѝ оу҆строа́ѧй достоа́нїе моѐ мнѣ̀.
ѕ҃. Оу҆́жѧ нападо́ша мѝ въ держа́вныхъ мои́хъ: и҆́бо достоа́нїе моѐ держа́вно е҆́сть мнѣ̀.
з҃. Бл҃гословлю̀ гдⷭ҇а вразумѝвшаго мѧ̀: е҆ще́ же и҆ до но́щи наказа́ша мѧ̀ оу҆тро́бы моѧ̀.
и҃. Предзрѣ́хъ гдⷭ҇а предо мно́ю выну́, ꙗ҆́кш ѡ҆десну́ю менѐ е҆́сть, да не подви́жусм.
ѳ҃. Сегѡ̀ ра́ди возвесели́см се́рдце моѐ, и҆ возра́довасм ѧ҆зы́къ мо́й: е҆ще́ же и҆ пло́ть моѧ̀ всели́тсм на оу҆пова́нїи.
і҃. Ꙗ҆́кш не ѡ҆ста́виши дш҃ꙋ мою̀ во а҃дѣ, нижѐ да́си прⷭ҇ѣному твоему̀ ви́дѣти и҆стлѣ́нїѧ.
ї҃а. Сказа́лъ мѝ е҆сѝ пⷭ҇тѝ живото̀: и҆спо́лниши мѧ̀ весе́лїѧ съ лице́мъ твои́мъ: красото̀ въ десни́цѣ твое́й въ коне́цъ.

Моли́тва дв҃ду, ѕ҃і.

а҃. Оу҆слы́ши, гдⷭ҇и, пра́вдꙋ мою̀, вонмѝ моле́нїю моемоу̀, вну́шѝ моли́твоу̀ мою̀ не во оу҆стна́хъ льсти́выхъ.
в҃. Ѿ лица̀ твоегѡ̀ сѹ́дьба̀ моѧ̀ и҆зы́детъ: о҆́чи моѝ да ви́дита правоты́.
г҃. Искуси́лъ е҆сѝ се́рдце моѐ, посѣти́лъ е҆сѝ но́щїю: и҆скуси́лъ мѧ̀ е҆сѝ, и҆ не ѡ҆брѣ́тесм во мнѣ̀ непра́вда.
д҃. Ꙗ҆́кш да не возглаго́лютъ оу҆стꙋ̀ моѧ̀ дѣ́лъ человѣ́ческихъ, за словеса̀ оу҆сте́нъ твои́хъ а҆́зъ сохрани́хъ пⷭ҇ти жѐстокы.
е҃. Совершѝ стопы̀ моѧ̀ во стезя́хъ твои́хъ, да не подви́жутсм стопы̀ моѧ̀.
ѕ҃. А҆́зъ воззва́хъ, ꙗ҆́кш оу҆слы́шалъ мѧ̀ е҆сѝ, бж҃е: приклонѝ оу҆́хо твоѐ мнѣ̀ и҆ оу҆слы́ши глаго́лы моѧ̀.
з҃. Оу҆дивѝ мл҃ти твоѧ̀, спⷭ҇а́й оу҆пова́ющыѧ на тѧ̀ ѿ проти́вѧщихсм десни́цѣ твое́й:
и҃. Сохрани́ мz, гдⷭ҇и, ꙗ҆́кш зѣ́ницꙋ о҆́ка: въ кро́вѣ крилу̀ твое́ю покры́еши

4. оня, в чиито очи е презрян отхвърленият, но който слави ония, които се боят от Господа; който се кълне, макар и на зъл човек, и не изменява;
5. който не дава парите си с лихва и не приема дарове против невинния. Който постъпва тъй, няма да се поклати навеки.

ПСАЛОМ 15.

1. Пази ме, Боже, защото на Тебе се уповавам.
2. Казах Господу: Ти си Господ мой; моите блага Тебе са непотребни.
3. Към светиите, които са на земята, и към Твоите избраници - към тях е всичкото ми желание.
4. Нека се умножават скърбите на ония, които тичат към чужди богове; аз няма да принеса техните кървави възлияния и с устата си няма да помена техните имена.
5. Господ е дял от моето наследие и моята чаша. Ти държиш моя жребий.
6. Междите ми се паднаха по хубави места, и наследието ми е приятно за мене.
7. Ще благославям Господа, Който ме е вразумил; дори и нощем ме учи моята вътрешност.
8. Винаги виждах пред себе си Господа, защото Той е от дясната ми страна; няма да се поклатя.
9. Затова се възрадва сърцето ми, и се възвесели езикът ми; а още и плътта ми ще почива в надежда,
10. защото Ти не ще оставиш душата ми в ада и не ще дадеш на Твоя светия да види тление.
11. Ти ще ми посочиш пътя на живота: пълна радост е пред Твоето лице, блаженство е в Твоята десница навеки.

ПСАЛОМ 16.

1. Чуй, Господи, правдата (ми), послушай вика ми, приеми молба от нелъжливи уста.
2. От Твоето лице да излезе съд за мене; Твоите очи да погледнат правотата.
3. Ти изпита сърцето ми, споходи ме нощем, изкуси ме и нищо не намери; устата ми не отстъпват от мислите ми.
4. В човешките дела, по думата на устата Ти, аз се пазех от пътищата на притеснителя.
5. Утвърди крачките ми по Твоите пътища, да се не поклатят стъпките ми.
6. Към Тебе викам, защото Ти ще ме чуеш, Боже; приклони ухото Си към мене, чуй моите думи.
7. Яви чудната Си милост, Ти, Който надяващите се (Тебе) спасяваш от ония, които се противят на Твоята десница;
8. пази ме като зеница на око; скрий ме в сянката на Твоите крила

мѧ
д҃. ѿ лицъ҆ нечестив҃ыхъ ѿстра́стшихъ мѧ: вразѣ́ мои҃ дш҃ꙋ мою҆ ѡ҆держа́ша
е҃. Тꙋ́кѡ сво́и҃ затвори́ша, ꙋ҆стꙋ҆ и҃хъ глаго́лаша гордыню.
ѕ҃. И҆згонѧ́щїи мѧ нынѣ́ ѡ҆быдо́ша мѧ, о҆́чи свои҃ возложи́ша ꙋ҆клони́ти на зе́млю.
и҃. Ѡ҆бы́ша мѧ ꙗ҆кѡ ле́въ гото́въ на ло́въ и҃ ꙗ҆кѡ скꙋ́менъ ѡ҆бита́ю҆ въ та́йныхъ.
ѳ҃. Воскр҃нѝ, гд҃и, предварѝ ѧ҆ и҆ запрѝ и҃мъ: и҆зба́ви дш҃ꙋ мою҆ ѿ нечестив҃аго, ѻ҆р҃ꙋжїе твоѥ҆
к҃. ѿ вра́гъ р҃ꙋкѝ твоеѧ́, гд҃и, ѿ ма́лыхъ ѿ земли҃: раздѣли́ ѧ҆ въ животѣ҆ и҃хъ, и҆ сокрове́нныхъ твои҃хъ и҆спо́лнисѧ чре́во и҃хъ: насы́тишасѧ сыно́въ, и҆ ѡ҆ста́виша ѡ҆стáнки младе́нцемъ свои҃мъ.
к҃а. А҆́зъ же пра́вдою ꙗ҆влю́сѧ лицꙋ́ твоемꙋ́, насы́щꙋсѧ, внегда́ ꙗ҆вѝтимисѧ сла́вѣ҆ твое́и҃.
Сла́ва:
Кадѣ́сма г҃.
к҃а. *Въ коне́цъ, ѻ҆́трокꙋ гд҃ню дв҃ꙋ, ꙗ҆́же глаго́ла гд҃еви словесы҆ пѣ́сни сеѧ҆, въ де́нь, бо́ньже и҆зба́ви ѥ҆го́ гд҃ь ѿ р҃ꙋкѝ всѣ́хъ вра́гъ ѥ҆гѡ҆ и҆ и҆з҃ р҃ꙋкѝ сл҃ꙋ́ли: и҆ рече҆́: зі҃.*
ѕ҃. Возлюблю́ тѧ, гд҃и, кр҃пость моѧ́:
и҃. Гд҃ь ꙋ҆тверждени́ї моѐ, и҆ прибѣ́жище моѐ, и҆ и҆зба́витель мо́и҃, бг҃ъ мо́и҃, помо́щникъ мо́и҃, и҆ ꙋ҆пова́ю на него́: защи́титель мо́и҃, и҆ ро́гъ спасе́нїѧ моегѡ҆, и҆ засто́пникъ мо́и҃.
д҃. Хвалѧ́ призовꙋ́ гд҃а и҆ ѿ вра́гъ мои҃хъ спасꙋ́сѧ.
ѕ҃. Ѡ҆держа́ша мѧ болѣ́зни смє́ртныѧ, и҆ пото́цы беззако́нїѧ смꙋти́ша мѧ:
ѕ҃. Болѣ́зни а҆́довы ѡ҆быдо́ша мѧ, предвари́ша мѧ сѣ́ти смє́ртныѧ.
з҃. И҆ внегда́ скорбѣ́ти мѝ, призва́хъ гд҃а и҆ къ бг҃ꙋ моемꙋ́ воззва́хъ: ꙋ҆слы́ша ѿ хра́ма ст҃а́го своегѡ҆ гла́съ мо́и҃, и҆ во́пль мо́и҃ пред҆ ни́мъ вни́детъ во ꙋ҆́шы ѥ҆гѡ҆.
и҃. И҆ подви́жесѧ и҆ тре́петна бы́сть земла́, и҆ ѡ҆снова́нїѧ го́ръ смꙋти́шасѧ и҆ подвигó шасѧ, ꙗ҆кѡ прогнѣ́васѧ на на́ бг҃ъ.
д҃. Взы́де дымъ гнѣ́вомъ ѥ҆гѡ҆, и҆ о҆́гнь ѿ лицъ҆ ѥ҆гѡ҆ воспла́менитсѧ: ꙋ҆гл҃ї возгорѣ́сѧ ѿ негѡ҆.
ѳ҃. И҆ приклонѝ нб҃а и҆ сни́де, и҆ мра́къ под҆ нога́ма ѥ҆гѡ҆.
а҃і. И҆ взы́де на херꙋвíмы и҆ лет҃ѣ, лет҃ѣ на крилꙋ́ вѣ́тренꙋ.
в҃і. И҆ положѝ тмꙋ́ закро́въ свои҃: ѡ҆́кресть ѥ҆гѡ҆ селе́нїе ѥ҆гѡ҆: темна́ вода́ во о҆́блацѣхъ воздꙋ́шныхъ.

9. от лицето на нечестивците, които ме нападат, - от враговете на душата ми, които ме окръжават:
10. те се затвориха в тлъстината си, надменно говорят с устата си.
11. Сега на всяка наша крачка ни окръжават; те устремиха очите си, за да ме повалят на земята.
12. Те са като лъв, който жадува за плячка, - като лъвче, което стои на потайни места.
13. Стани, Господи, предупреди ги, повали ги. Избави с меча Си душата ми от нечестивеца;
14. чрез Твоята ръка, Господи, избави я от човеците на света, чийто дял е в тоя живот, и чиято утроба пълниш от Твоите съкровищници; синовете им са сити и ще оставят остатък на децата си.
15. Аз пък ще гледам с правда на Твоето лице; кога се събуждам, с Твоя образ ще се насищам.

ПСАЛОМ 17.

1. Ще Те възлюбя, Господи, крепост моя!
3. Господ е моя твърдиня и мое прибежище, мой Избавител, мой Бог, моя скала; Нему се уповавам; Той е мой щит, рог на спасението ми и мое убежище.
4. Ще призова достойния за поклонение Господ и ще се избавя от враговете си.
5. Смъртни мъки са ме обхванали, и потоци от беззакония са ме заплашили,
6. вериги адови са ме стегнали, и мрежите на смъртта са ме оплели.
7. В утеснението си призовах Господа и към моя Бог извиках. И Той чу от Своя (свети) чертог гласа ми, и моят вик стигна до Неговия слух.
8. Потърси се и се разклати земята, трепнаха и се размърдаха планинските острови, защото се разгневи (Бог);
9. дигна се дим от Неговия гняв, и от устата Му огън пояждащ; разпалени въглени се сипеха от Него.
10. Наведе Той небесата и слезе, - и мрак под нозете Му.
11. И седна на херувими, полетя и се понесе на ветрени крила.
12. И мрака направи Свое покривало, а сянка около Себе Си - водния мрак, въздушните облаци.

г҃і. ѿ̀ wблистаніѧ пред҆ нимѣ wблацы прондо́ша, гра́дъ и҆ оу҆гліе о҆гненное.
д҃і. И҆ возгремѣ҆ сѧ нб҃сѣ гдь, и҆ вы́шнїй дадѣ҆ гла́съ сво́й.
е҃і. Низпосла́ стрѣ́лы и҆ разгна҆ а҆̃, и҆ мо́лнїи оу҆мно́жи и҆ смѧтѣ҆ а҆̃.
ѕ҃і. И҆ явѣ́шасѧ и҆стóчницы водни́н, и҆ ѿкры́шасѧ wснова́нїѧ вселе́нныѧ ѿ̀ запрещенїѧ твоегѡ̀, гдн, ѿ̀ дохновенїѧ дх҃а гнѣ́ва твоегѡ̀.
з҃і. Низпосла́ сѧ высоты́ и҆ прїа́тъ мѧ, воспрїа́тъ мѧ ѿ̀ во́дъ мно́гихъ.
и҃і. И҆зба́витъ мѧ ѿ̀ врагѡ́въ мои́хъ си́льныхъ и҆ ѿ̀ ненави́дящихъ мѧ: ѩ҆кѡ оу҆тверди́шасѧ па́че менѐ.
ѳ҃і. Предварѝша мѧ въ де́нь wскорбле́нїѧ моегѡ̀: и҆ бы́сть гдь оу҆тержде́нїе моѐ.
к҃. И҆ и҆зведе́ мѧ на широтꙋ̀: и҆зба́витъ мѧ, ѩ҆кѡ восхотѣ́ мѧ.
кa҃. И҆ возда́стъ мнѣ гдь по пра́вдѣ мое́й, и҆ по чистотѣ҆ рꙋ́кꙋ мое́ю возда́стъ мнѣ,
кв҃. ѩ҆кѡ сохрани́хъ пꙋ́ти҆ гдни и҆ не нече́ствовахъ ѿ̀ бг҃а моегѡ̀.
кг҃. ѩ҆кѡ вса҆ сꙋдьбы̀ е҆гѡ̀ предо мно́ю, и҆ wправда́нїѧ е҆гѡ̀ не ѿ̀ступи́ша ѿ̀ менѐ.
кд҃. И҆ бꙋдꙋ непоро́ченъ сѧ ни́мъ и҆ сохраню́сѧ ѿ̀ беззако́нїѧ моегѡ̀.
кѕ҃. И҆ воздаста́ мнѣ гдь по пра́вдѣ мое́й и҆ по чистотѣ҆ рꙋ́кꙋ мое́ю пред҆ о҆чи́ма е҆гѡ̀.
кѕ҃. Сѧ пр҃бнымъ пр҃бенъ бꙋдеши, и҆ сѧ мꙋ́жемъ непови́нными непови́ненъ бꙋдеши,
кз҃. И҆ со и҆збра́ннымъ и҆збра́нъ бꙋдеши, и҆ со строптивы́мъ развратѝшисѧ.
кн҃. ѩ҆кѡ ты҆ лю́ди смирѐнныѧ спасе́ши и҆ о҆чи гóрдыхъ смири́ши.
кѳ҃. ѩ҆кѡ ты҆ просвѣти́ши свѣти́льникъ мо́й, гдн: бж҃е мо́й, просвѣти́ши тмꙋ́ мою.
л҃. ѩ҆кѡ тобо́ю и҆зба́влюсѧ ѿ̀ искꙋше́нїѧ, и҆ бг҃омъ мои́мъ прейдꙋ́ стѣ́нꙋ.
ла҃. Бг҃ъ мо́й, непоро́ченъ пꙋ́ть е҆гѡ̀: словесы̀ гдня разжже́на. Защи́титель е҆́сть всѣ́хъ оу҆пова́ющихъ на негѡ̀.
лв҃. ѩ҆кѡ кто̀ бг҃ъ, ра́звѣ гдь; и҆лѝ кто̀ бг҃ъ, ра́звѣ бг҃а на́шегѡ;
лг҃. Бг҃ъ препоѧсꙋ́й мѧ си́лою, и҆ положѝ непоро́ченъ пꙋ́ть мо́й:
лд҃. Совершá́й но́зѣ моѝ ѩ҆кѡ е҆ле́ни, и҆ на высо́кихъ поставлá́й мѧ:
лє҃. Навы́ча́й рꙋ́цѣ моѝ на бра́нь, и҆ положи́лъ е҆сѝ лꙋ́къ мѣ́дянъ мы́шца моа҆:
лѕ҃. И҆ да́лъ мнѣ е҆сѝ защищéнїе спасе́нїѧ, и҆ десни́ца твоа҆ воспрїа́тъ мѧ: и҆ наказа́нїе твоѐ и҆спра́витъ мѧ въ коне́цъ, и҆ наказа́нїе твоѐ то̀ мѧ навы́читъ.
лз҃. Оу҆ши́рилъ е҆сѝ стꙋпы̀ моа҆ подо мно́ю, и҆ не и҆знемого́стѣ҆ плесньѣ҆ моѝ.
лн҃. Поженꙋ́ врагѝ моа҆, и҆ постигнꙋ́ ѩ҆̃, и҆ не возвращꙋ́сѧ, до́ндеже сконча́ютсѧ:
л҃а. Wскорблю́ ѩ҆̃хъ, и҆ не возмо́гꙋтъ ста́ти, падꙋ́тъ под҆ нога́ма мои́ма.

13. От блясъка бягаха ред Него облаците Му, град и огнени въглени.
14. Загърмя Господ в небесата, и Всевишният издаде Своя глас: град и огнени въглени.
15. Пусна стрелите Си и ги пръсна, множество мълнии - и ги разсипа.
16. И явиха се водни извори, и се разтвориха основите на вселената от страшния глас Твой, Господи, щом духна духът на Твоя гняв.
17. Той протегна ръка от висинето, и ме взе, и извлече ме из многото води;
18. избави ме от силния ми враг и от онези, които ме мразеха и бяха по-силни от мене.
19. В деня на моето нещастие те се дигнаха против мене, ала Господ беше моя опора.
20. Изведе ме Той на просторно място и ме избави, защото благоволи към мене.
21. Въздаде ми Господ по моята правда, по чистотата на моите ръце ме възнагради,
22. защото аз пазех Господните пътища и не бях нечестив пред моя Бог;
23. защото всички Негови заповеди са пред мене, и от наредбите Му не отстъпвах.
24. Бях непорочен пред Него и се предпазвах да не съгреша;
25. и въздаде ми Господ по моята правда, по чистотата на ръцете ми пред Негови очи.
26. С милостиви Ти постъпваш милостивно, с искрен човек - искрено,
27. с чист - чисто, а с лукав - според неговото лукавство,
28. защото Ти спасяваш угнетените люде, а надменните очи унижаваш.
29. Ти правиш да свети моето светило, Господи; моят Бог просветлява тъмата ми.
30. С Тебе войска разбивам, с моя Бог на стена възлизам.
31. Бог! - Непорочен е Неговият път, чисто е словото на Господа; Той е щит за всички, които се Нему уповават.
32. Защото, кой е Бог, освен Господа, и кой е защита, освен нашия Бог?
33. Бог ме препасва със сила и ми приготвя верен път;
34. прави нозете ми като на елен и ме поставя на моите височини;
35. учи ръцете ми на борба, и мишците ми трошат меден лък.
36. Ти си ми дал щита на Твоето спасение, Твоята десница ме поддържа и Твоята милост ме възвеличава.
37. Ти разширяваш крачките ми под мене, и нозете ми се не поклащат.
38. Гоня враговете си и ги настигам, и се не връщам, докле ги не изтребя;
39. поразявам ги, и те не могат да станат, падат под нозете ми,

м҃. И̂ препоа́салъ мѧ̀ є̀сѝ си́лою на бра́нь, спа́лъ є̀сѝ всѣ̂ востаю́щыѧ на мѧ̀ под҃ мѧ̀.
мѧ. И̂ врагѡ́въ мои́хъ да́лъ мѝ є̀сѝ хребе́тъ и̂ ненави́дящыѧ мѧ̀ потреби́лъ є̀сѝ.
мв. Воззва́ша, и̂ не бѣ̀ спаса́ю: ко гдⷭ҇у, и̂ не ѹ҆слы́ша и̑хъ.
мг. И̂ истнѣ̀ а̂̀ ꙗ̆кѡ пра́хъ пред҃ лице́мъ вѣ́тра, ꙗ̆кѡ бре́нїе пу́тей погла́ждꙋ а̂̀.
мд. И̂зба́виши мѧ̀ ѿ прекосло́вїѧ люде́й: поста́виши мѧ̀ во главꙋ ꙗ҆зы́ковъ: лю́дїе, и̑хже не вѣ́дѣхъ, рабо́таша мѝ,
ме. Въ слꙋхъ ѹ҆ха́ послꙋша́ша мѧ̀. Сы́нове чꙋ́ждіи солга́ша мѝ,
мѕ. Сы́нове чꙋ́ждіи ѡ҆вѣтша́ша и̂ ѡ҆хрома́ша ѿ стє́зь свои́хъ.
мз. Жи́въ гдⷭь҇, и̂ бл҃гослове́нъ бг҃ъ, и̂ да вознесе́тсѧ бг҃ъ спасе́нїѧ моегѡ̀,
мн. Бг҃ъ да́вый ѿмще́нїе мнѣ̀ и̂ покори́вый лю́ди под҃ мѧ̀,
мѳ. И̂зба́вителю мо́й ѿ вра́гъ мои́хъ гнѣвли́выхъ: ѿ востаю́щихъ на мѧ̀ вознесе́ши мѧ̀, ѿ мꙋ́жа непра́ведна и̂зба́виши мѧ̀.
н҃. Сегѡ̀ ра́ди и̂сповѣ́мсѧ тебѣ̀ во ꙗ҆зы́цѣхъ, гдⷭ҇и, и̂ и́менни твоемꙋ̀ пою̀:
нѧ. Велича́вый спасе́нїѧ царе́ва и̂ творя́вый мл҃ть хр҃їстꙋ своемꙋ̀ дв҃дꙋ и̂ сѣ́мени є̀гѡ̀ до вѣ́ка.
Сла́ва:
к҃. Въ коне́цъ, ѱало́мъ дв҃дꙋ, и̑.
в҃. Небеса̀ пов҃вѣ́даютъ сла́вꙋ бж҃їю, творе́нїе же рꙋ́къ є̀гѡ̀ возвѣща́етъ тве́рдь.
г҃. Де́нь днѝ ѿрыга́етъ глаго́лъ, и̂ но́щь но́щи возвѣща́етъ ра́зꙋмъ.
д҃. Не сꙋ́ть рѣ́чи, нижѐ словеса̀, и̑хже не слы́шатсѧ гла́си и̑хъ.
е҃. Во всю̀ зе́млю и̂зы́де вѣща́нїе и̑хъ, и̂ въ концы̀ вселе́нныѧ глаго́лы и̑хъ: въ со́лнцѣ положѝ селе́нїе своѐ:
ѕ҃. И̂ то́й ꙗ̆кѡ жени́хъ и̂сходя́й ѿ чертто́га своегѡ̀, возра́дꙋетсѧ ꙗ̆кѡ и̂споли́нъ тещѝ пꙋ́ть.
з҃. Ѿ̑ кра́ю небесѐ и̂схо́дъ є̀гѡ̀, и̂ сре́тєнїе є̀гѡ̀ до кра́ю небесѐ: и̂ нѣ́сть, и̑же ѹ҆кры́етсѧ теплоты̀ є̀гѡ̀.
и҃. Зако́нъ гдⷭ҇ень непороченъ, ѡ҆бращáю дꙋ́шы: свидѣ́тельство гдⷭ҇не вѣ́рно, ѹ҆мꙋдря́ющее младе́нцы.
і҃. Ѡ̑правда́нїѧ гдⷭ҇ня пра́вы, весели́ѧщаѧ се́рдце: за́повѣдь гдⷭ҇ня свѣ́тла, просвѣща́ющаѧ о҆́чи.
ѳ҃. Стра́хъ гдⷭ҇ень чи́стъ, пребыва́ю въ вѣ́къ вѣ́ка: сꙋ́дьбы гдⷭ҇ни и̑стинны, ѡ҆правда́нны вкꙋпѣ́,
ї҃. Вожделѣ́нны па́че зла́та и̂ ка́мене че́стна мно́га, и̂ сла́ждшаѧ па́че ме́да и̂ со́та.
ѩ҃. И̑бо ра́бъ тво́й храни́тъ а̂̀: внегда̀ сохрани́ти а̂̀, воздаа́нїе мно́го.

40. защото Ти ме препаса със сила за война и повали под нозете ми ония, които въстанаха против мене;
41. Ти обърна към мене тила на враговете ми, и аз ще изтребя ония, които ме мразят:
42. те викат, ала няма кой да ги спаси; към Господа викат, - ала Той ги не слуша;
43. разсявам ги като прах пред лицето на вятъра, тъпча ги като улична кал.
44. Ти ме избави от народния бунт, постави ме глава на другородци; народ, който не познавах, ми служи;
45. само по слух за мене ми се покоряват; другородци ми се умилкват;
46. другородци бледнеят и треперят в своите крепости.
47. Жив Господ, и благословен да е моят Защитник! Да бъде превъзнесен Бог на моето спасение,
48. Бог, Който мъсти за мене, Който ми покорява народите
49. и Който ме избавя от враговете ми! Ти ме възвиси над ония, които въстанаха против мене, и ме отърва от жесток човек.
50. Затова ще Те славя между другородците и ще възпявам Твоето име, Господи,
51. Който величествено спасяваш царя и правиш милост на Твоя помазаник Давида и на потомството му навеки.

ПСАЛОМ 18.
1. Небесата проповядват славата на Бога, и за делата на ръцете Му възвестява твърдта.
3. Ден на ден реч предава, и нощ на нощ знание открива.
4. Няма език и няма наречие, дето не би се чувал техният глас.
5. Техният звук се носи по цяла земя, и техните думи до краищата на вселената. В тях Той е поставил жилище за слънцето,
6. и то излиза като жених из брачния си чертог, радва се като исполин да измине пътя си:
7. от края на небесата е изходът му, и шествието му до другия им край, и от неговата топлина нищо се не укрива.
8. Законът на Господа е съвършен - укрепява душата; откровението Господне е вярно - простите прави мъдри.
9. Господните повеления са праведни - веселят сърцето; Господнята заповед е светла - просветлява очите.
10. Страхът Господен е чист - пребъдва навеки. Съдбите Господни са истина - всички са праведни;
11. те са по-желани от злато, и дори от множество чисто злато, по-сладки от мед и капки от вощен мед;
12. и Твоят раб бива опазван от тях; в тяхното спазване е великата награда.

ѓ. Грѣхопаде́нїа кто̀ разумѣ́етъ; ѿ та́йныхъ мои́хъ ѡчи́сти мѧ,
д. И ѿ чужди́хъ пощади́ раба̀ твоего̀: а́ще не ѡблада́ютъ мно́ю, тогда̀ непороченъ бу́ду, и ѡчи́щуся ѿ грѣхà вели́ка.
е. И бу́дутъ во бл҃говоле́нїе слове́сна ѹ҃стъ мои́хъ, и поученїе се́рдца моегѡ̀ предъ̀ тобо́ю вы́нѹ, гд҃и, помо́щниче мо́й и и҃зба́вителю мо́й.

а҃. Въ коне́цъ, псало́мъ дв҃ду, к҃д.

в. Ѹслы́шитъ тѧ̀ гдь въ де́нь печа́ли, защи́титъ тѧ̀ и҃мя бг҃а і҃а́кѡвлѧ.
г. По́слетъ ти҇ по́мощь ѿ ст҃а́гѡ, и ѿ сі҃ѡ́на застѹпитъ тѧ̀.
д. Помяне́тъ всѧ́кѹ же́ртвѹ твою̀, и всесожже́нїе твоѐ тѹ́чно бу́ди.
е. Да́стъ ти҇ гдь по се́рдцꙋ твоемѹ̀, и вѣ́сь сове́тъ тво́й и҃спо́лнитъ.
ѕ. Возра́дуемсѧ ѡ҆ спасе́нїи твое́мъ, и во и҃мя гда бг҃а на́шегѡ возвели́чимсѧ: и҃спо́лнитъ гдь всѧ̀ проше́нїа твоа̀.
з. Нынѣ̀ позна́хъ, я҆́кѡ спсе́ъ гдь хр҃ста̀ своегѡ̀: ѹ҃слы́шитъ е҆гѡ̀ съ҇ нб҃сѐ ст҃а́гѡ своегѡ̀: въ си́лахъ спасе́нїе десни́цы е҆гѡ̀.
и. Сі́и на колесни́цахъ, и҆ сі́и на ко́нехъ: мы́ же во и҃мя гда бг҃а на́шегѡ призове́мъ.
і. Ті́и спа́ти бы́ша и҆ падо́ша: мы́ же воста́хомъ и҆ и҃спра́вихомсѧ.
ѳ. Гдь, спасѝ царя̀, и҆ ѹ҃слы́ши ны, бо́ньже а́ще де́нь призове́мъ тѧ̀.

а҃. Псало́мъ дв҃ду, к҃а.

в. Гдь, си́лою твое́ю возвесели́тсѧ ца́рь, и ѡ҆ спасе́нїи твое́мъ возра́дуетсѧ зѣлѡ̀.
г. Жела́нїе се́рдца е҆гѡ̀ да́лъ е҆сѝ е҆мѹ̀, и хотѣ́нїа ѹ҃стнъ е҆гѡ̀ нѳ҆́си лиши́лъ е҆гѡ̀.
д. Я҆́кѡ предвари́лъ е҆сѝ е҆гѡ̀ бл҃гослове́нїемъ бл҃гостыннымъ, положи́лъ е҆сѝ на главѣ̀ е҆гѡ̀ вѣне́цъ ѿ ка́мене чѣ́стна.
е. Живота̀ проси́лъ е҆́сть ѹ҃ тебѐ, и да́лъ е҆сѝ е҆мѹ̀ долготу́ дни́й во вѣ́къ вѣ́ка.
ѕ. Вели́а сла́ва е҆гѡ̀ спасе́нїемъ твои́мъ: сла́вѹ и҆ велелѣ́пїе возложи́ши на него̀.
з. Я҆́кѡ да́си е҆мѹ̀ бл҃гослове́нїе во вѣ́къ вѣ́ка: возвесели́ши е҆гѡ̀ ра́дости҃ю съ҇ лице́мъ твои́мъ.
и. Я҆́кѡ ца́рь ѹ҃пова́етъ на гда, и҆ мл҃тїю вы́шнягѡ не подви́житсѧ.
і. Да ѡ҆бря́щетъ рꙋ́ка твоа̀ всѣ́мъ врагѡ́мъ твои́мъ, десни́ца твоа̀ да ѡ҆бря́щетъ всѧ̀ ненави́дящыѧ тебѐ.
ѳ. Я҆́кѡ положи́ши и҃̀хъ я҆́кѡ пе́щь ѻ҃гненнꙋю во вре́мя лица̀ твоегѡ̀: гдь гнѣ́вомъ свои́мъ смяте́тъ а҆̀, и снѣ́сть и҃̀хъ ѻ҃гнь.
ї. Плоды́ и҃̀хъ ѿ землѝ погуби́ши, и҆ сѣ́мя и҃̀хъ ѿ сыно́въ человѣ́ческихъ.
ѳ. Я҆́кѡ ѹ҃клони́ша на тѧ̀ зла́а, помы́слиша сове́ты, и҃̀хже не возмо́гутъ соста́вити.

13. Кой ще съгледа своите грешки? От моите тайни грехове ме очисти,
14. и от умишлените удържи раба Си, за да ме не обладаят. Тогава аз ще бъда непорочен и чист от голямо развращение.
15. Думите на устата ми и помислите на сърцето ми да бъдат благоугодни пред Тебе, Господи, крепост моя и Избавителю мой!

ПСАЛОМ 19.

Да те чуе Господ в скръбен ден, да те защити името на Бога Иаковов.
3. Да ти прати помощ от светилището и от Сион да те подкрепи.
4. Да си спомни всички твои жертвени приноси и твоето всесъжение да направи тучно.
5. Да ти даде (Господ), каквото ти сърце желае, и всички твои намерения да изпълни.
6. Ще се зарадваме за твоето спасение и в името на нашия Бог ще издигнем знаме. Да изпълни Господ всички твои молби.
7. Сега познах, че Господ спасява Своя помазаник, отговаря му от светите Си небеса с мощта на Своята спасяваща десница.
8. Едни - с колесници, други - с коне, а ние с името на Господа, нашия Бог, се хвалим;
9. те се поколебаха и паднаха, а ние станахме и стоим прави.
10. Господи, спаси царя и чуй ни, когато викаме (към Тебе)!

ПСАЛОМ 20.

Господи! с Твоята сила царят се весели и за спасението от Тебе безмерно се радва.
3. Ти му даде, каквото му сърце желаеше, и молбата на устата му не отхвърли,
4. защото Ти го срещна с благословии за добро, възложи на главата му венец от злато.
5. Той иска от Тебе живот; Ти му даде дълголетие във век-века.
6. Голяма е славата му в спасението от Тебе; Ти го облече с чест и величие.
7. Ти положи на него благословии навеки, развесели го с радостта на лицето Си,
8. защото царят се уповава на Господа и по благостта на Всевишния няма да се поклати.
9. Ръката Ти ще намери всички Твои врагове, десницата Ти ще намери (всички), които Те мразят.
10. Във време на гнева Си ще ги направиш като огнена пещ; в гнева Си Господ ще ги погуби, и огън ще ги погълне.
11. Ти ще изтребиш плода им от земята, и семето им - изсред човешките синове,
12. защото те предприеха против Тебе зло, скроиха заговори, ала не можаха (да ги изпълнят).

гі. Ꙗ҆кѡ положи́ши а҆ хребе́тъ: во и҆збы́тцѣхъ твои́хъ ѹ҆гото́виши лицє̀ и҃хъ.
ді. Вознесу́сѧ, гд҃и, си́лою твое́ю: воспое́мъ и҆ пое́мъ сі́лы твоѧ̀.
Слáва:
а҃. Въ коне́цъ, ѡ҆ застꙋпле́нїи ѹ҆тренне́мъ, псало́мъ дв҃дꙋ, кл.
б҃. Бо́же, бо́же мо́й, вонми́ мн, вскꙋю ѡ҆ста́вилъ мѧ̀ є҆сѝ; дале́че ѿ спасе́нїѧ моегѡ̀ словесъ̀ грѣхопаде́нїй мои́хъ.
г҃. Бо́же мо́й, воззовꙋ во днь̀, и҆ не ꙋ҆слы́шиши, и҆ въ ночь̀, и҆ не въ безꙋмі́е мнѣ̀.
д҃. Ты́ же во сты́хъ живе́ши, хвало̀ і҆и́лева.
е҃. На тѧ̀ ѹ҆пова́ша о҆́тцы̀ на́ши: ѹ҆пова́ша, и҆ и҆зба́вилъ є҆сѝ ѧ̀:
ѕ҃. Къ тебѣ̀ воззва́ша, и҆ спасо́шасѧ: на тѧ̀ ѹ҆пова́ша, и҆ не постыдѣ́шасѧ.
з҃. А҆́зъ же є҆́смь че́рвь, а҆ не человѣ́къ, поноше́нїе человѣ́кѡвъ и҆ ѹ҆ничиже́нїе люде́й.
и҃. Вси́ ви́дѧщїи мѧ̀ поруга́шамисѧ, глаго́лаша ѹ҆стна́ми, покива́ша главо́ю:
і҃. Ѹ҆пова́лъ на гд҃а, да и҆зба́витъ є҆гѡ́, да спасе́тъ є҆гѡ́, ꙗ҆кѡ хо́щетъ є҆гѡ́.
ѳ҃. Ꙗ҆кѡ ты̀ є҆сѝ и҆сто́ргїй мѧ̀ и҆з̾ чре́ва, ѹ҆пова́нїе моє̀ ѿ сѡсцꙋ́ ма́тере моеѧ̀.
а҃і. Къ тебѣ̀ привє́ржень є҆́смь ѿ ложе́снъ, ѿ чре́ва ма́тере моеѧ̀ бг҃ъ мо́й є҆сѝ ты̀.
бі. Да не ѿстꙋпиши ѿ менє̀, ꙗ҆кѡ ско́рбь бли́зъ, ꙗ҆кѡ нѣ́сть помога́й мі.
гі. Ѻ҆бы́до́ша мѧ̀ тельцы̀ мно́зи, ю҆нцы̀ тꙋчнїѝ ѡ҆держа́ша мѧ̀:
ді. Ѻ҆верзо́ша на мѧ̀ ѹ҆стà свои́ѧ, ꙗ҆кѡ ле́въ восхища́й и҆ рыка́й.
е҃і. Ꙗ҆кѡ вода̀ и҆злїа́хсѧ, и҆ разсы́пашасѧ вс҃ѧ кꙋ́сти моѧ̀: бы́сть се́рдце моє̀ ꙗ҆кѡ во́скъ та́ѧй посредѣ̀ чре́ва моегѡ̀.
ѕ҃і. И҆зсше ꙗ҆кѡ скꙋдель кр҃по́сть моѧ̀, и҆ а҆зы́къ мо́й прильпѣ̀ горта́ни моемꙋ́, и҆ въ пе́рсть сме́рти свела́ мѧ̀ є҆сѝ.
зі. Ꙗ҆кѡ ѡ҆бы́до́ша мѧ̀ псѝ мно́зи, со́нмъ лꙋка́выхъ ѡ҆держа́ша мѧ̀: и҆скопа́ша рꙋ́цѣ моѝ и҆ но́зѣ моѝ.
иі. Исчето́ша вс҃ѧ кꙋ́сти моѧ̀: ті́и же смотря́ша и҆ презрѣ́ша мѧ̀.
і҃і. Раздѣли́ша ри҃зы моѧ̀ себѣ̀, и҆ ѡ҆ є҆́ждꙋ мое́й мета́ша жре́бїй.
кі. Ты́ же, гд҃и, не ѹ҆далѝ по́мощь твою̀ ѿ менє̀: на застꙋпле́нїе моє̀ вонмѝ.
ка. И҆зба́ви ѿ о҆рꙋ́жїа дꙋ́шꙋ мою̀, и҆ и҆з̾ рꙋкѝ пе́сїи є҆диноро́дꙋю мою̀.
кв. Спи́си мѧ ѿ ꙋ҆стъ̀ льво́выхъ, и҆ ѿ рогъ̀ є҆диноро́жихъ смире́нїе моє̀.
кг. Повѣ́мъ и҃мѧ твоє̀ бра́тїи моеи́̀, посредѣ̀ цр҃кве воспою̀ тѧ̀.
кд. Бои́мїисѧ гд҃а, восхвали́те є҆гѡ́, всѣ̀ сѣ́мя і҆а́кѡвле, просла́вите є҆гѡ́, да ꙋ҆бои́тсѧ же ѿ негѡ̀ всѣ̀ сѣ́мя і҆и́лево:
кѕ. Ꙗ҆кѡ не ꙋ҆ничижѝ, нижѐ негодовà моли́твы ни́щагѡ, нижѐ ѿвратѝ лицє̀ своѐ ѿ менє̀, и҆ є҆гда̀ воззва́хъ къ немꙋ́, ꙋ҆слы́ша мѧ̀.

13. Ти ще ги поставиш за цел, от Твоите лъкове ще пуснеш стрели в лицето им.
14. Издигни се, Господи, с Твоята сила; ние ще възпяваме и прославяме Твоята мощ.

ПСАЛОМ 21.
2. Боже мой, Боже мой! (чуй ме;) защо си ме оставил? Далеч са от спасението ми думите на моя вик.
3. Боже мой! викам денем - и Ти не чуваш, и нощем - и няма за мене мира.
4. Но Ти, Светий, живееш посред славословията на Израиля.
5. На Тебе се уповаваха отците ни; уповаваха се, и Ти ги избавяше;
6. към Тебе викаха, и биваха спасявани; на Тебе се уповаваха, и се не посрамяха.
7. Аз пък съм червей, а не човек, гавра за човеците и презрение у народа.
8. Всички, които ме виждат, ругаят ми се; клатейки глава, думат с уста:
9. “Той се уповаваше на Господа, нека Го избави, нека Го спаси, ако Му е угоден”.
10. Но Ти ме извади из утробата, вложи в мене упование още в майчините ми гърди.
11. Още от утроба на Тебе съм оставен; от утроба майчина ми Ти си мой Бог.
12. Не се отдалечавай от мене, защото скръбта е близо, а помощник няма.
13. Множество телци ме обиколиха; тлъсти бикове васански ме окръжиха,
14. разтвориха уста против мене като лъв, който е гладен за плячка и рика.
15. Аз се разлях като вода; всичките ми кости се разглобиха; сърцето ми стана като восък, разтопи се в моята вътрешност.
16. Силата ми изсъхна като чирепа; езикът ми прилепна о небцето, и Ти ме сведе до смъртна пръст.
17. Защото псета ме окръжиха, сбирщина злосторници ме обиколи, пробиха ми ръце и нозе.
18. Можеше да се изброят всичките ми кости, а те гледат и си правят зрелище от мене;
19. делят помежду си дрехите ми и за одеждата ми хвърлят жребие.
20. Но Ти, Господи, не се отдалечавай от мене; Сило моя! побързай ми на помощ;
21. избави от меч живота ми, и от псета - самотната ми душа;
22. спаси ме от устата на лъва, и от рогата на еднорогите, като чуеш, избави ме.
23. Ще възвестявам Твоето име на братята си, сред събранието ще Те хваля.
24. Вие, които се боите от Господа, възхвалете Го. Цяло семе Иаковово, прослави Го. Да благоговее пред Него цяло семе Израилево,
25. защото Той не презря и не пренебрегна скърбите на страдащия, не скри от него лицето Си, а го чу, когато тоя викна към Него.

к҃ѕ. ѿ тебє̀ похвала̀ моа̀, въ цр҃кви вели́цѣй и҆сповѣ́мсѧ тебѣ̀: моли́твы моа̀ воздам҃ъ пред҃ бо́ѧщимисѧ є҆гѡ̀.
к҃з. Ꙗ҆дя́тъ ѹ҆бо́зїи, и҆ насы́тятсѧ, и҆ восхва́лятъ гд҃а взыска́ющїи є҆го́: живы́ бу́дутъ сердца̀ и҆́хъ въ вѣ́къ вѣ́ка.
к҃н. Помя́нутсѧ и҆ ѡ҆братя́тсѧ ко гд҃у всѝ концы̀ землѝ, и҆ покло́нятсѧ пред҃ ни́мъ вс҃а ѻ҆тє́чествїѧ а҆́зыкъ:
к҃д. Ꙗ҆́кѡ гд҃не є҆́сть ц҃рствїе, и҆ то́й ѡ҆владла́етъ а҆́зыкы.
л҃. Ꙗ҆до́ша и҆ поклони́шасѧ всѝ тꙋ́чнїи землѝ: пред҃ ни́мъ припадꙋ́тъ всѝ низходя́щїи въ зе́млю: и҆ дꙋ́ша моа̀ томꙋ́ живе́тъ.
лѧ. И҆ сѣ́мꙗ моѐ порабо́таетъ є҆мꙋ́: возвѣ́ститъ гд҃еви ро́дъ грѧдꙋщїй:
лв҃. И҆ возвѣстя́тъ пра́вдꙋ є҆гѡ̀ лю́демъ ро́ждшымсѧ , ꙗ҆́же сотворѝ гд҃ь.

Псало́мъ дв҃дꙋ, к҃в.

а҃. Гд҃ь пасе́тъ мѧ̀, и҆ ничто́же мѧ̀ лиши́тъ.
в҃. На мѣ́сте зла́чнѣ, та́мѡ всели́ мѧ, на водѣ̀ поко́йнѣ воспита́ мѧ.
г҃. Дꙋ́шꙋ мою̀ ѡ҆братѝ, наста́ви мѧ̀ на стезѝ пра́вды, и҆́мене ра́ди своегѡ̀.
д҃. Ꙗ҆́ще бо и҆ пойдꙋ́ посредѣ̀ сѣ́нни смертныа, не ѹ҆бою́сѧ зла̀, ꙗ҆́кѡ ты̀ со мно́ю є҆сѝ: же́злъ твои́ и҆ па́лица твоа̀, та̀ мѧ̀ ѹ҆тѣ́шиста.
е҃. Ѹ҆гото́валъ є҆сѝ предо мно́ю трапе́зꙋ сопроти́въ стꙋжа́ющымъ мнѣ̀: ѹ҆маслилъ є҆сѝ є҆ле́омъ главꙋ́ мою̀, и҆ ча́ша твоа̀ ѹ҆помва́ющи мѧ̀, ꙗ҆́кѡ держа́вна.
ѕ҃. И҆ мл҃ть твоа̀ пожене́тъ мѧ̀ вс҃а дни́ живота̀ моегѡ̀, и҆ є҆́же вели́тимисѧ въ до́мъ гд҃ень въ долготꙋ́ дни́й.

Псало́мъ дв҃дꙋ, є҆ди́ны ѿ сꙋббо́тъ, к҃г.

а҃. Гд҃ня земля̀, и҆ и҆сполне́нїе є҆́а, вселе́нная и҆ всѝ живꙋ́щїи на не́й.
в҃. То́й на моря́хъ ѡ҆снова́лъ ю҆̀ є҆́сть и҆ на рѣка́хъ ѹ҆гото́валъ ю҆̀ є҆́сть.
г҃. Кто̀ взы́детъ на го́рꙋ гд҃ню; и҆лѝ кто̀ ста́нетъ на мѣ́стѣ сто́мъ є҆гѡ̀;
д҃. Непови́ненъ рꙋка́ма и҆ чи́стъ се́рдцемъ, и҆́же не прі́а́тъ всꙋ́е дꙋ́шꙋ свою̀ и҆ не кла́тсѧ ле́стїю и҆́скреннемꙋ своемꙋ́:
е҃. Се́й прі́и́метъ бл҃гослове́нїе ѿ гд҃а и҆ мл҃тыню ѿ бг҃а спс҃а своегѡ̀.
ѕ҃. Се́й ро́дъ и҆́щꙋщихъ гд҃а, и҆́щꙋщихъ лицѐ бг҃а і҆а́кѡвлѧ.
з҃. Возми́те врата̀ кнѧ́зи ва́ша, и҆ возми́тесѧ врата̀ вѣ́чнаѧ: и҆ вни́детъ ц҃рь сла́вы.
и҃. Кто́ є҆́сть се́й ц҃рь сла́вы; гд҃ь кре́покъ и҆ си́ленъ, гд҃ь си́ленъ въ бра́нѝ.
ѳ҃. Возми́те врата̀ кнѧ́зи ва́ша, и҆ возми́тесѧ врата̀ вѣ́чнаѧ: и҆ вни́детъ ц҃рь сла́вы.
і҃. Кто́ є҆́сть се́й ц҃рь сла́вы; гд҃ь си́лъ, то́й є҆́сть ц҃рь сла́вы.
Сла́ва:

26. За Тебе е хвалата ми във великото събрание; ще изпълня оброците си пред ония, които се боят от Него.
27. Да ядат бедните и се насищат, да хвалят Господа ония, които Го търсят; да живеят сърцата ви навеки!
28. Ще си спомнят и ще се обърнат към Господа всички земни краища, и ще се поклонят пред Тебе всички езически племена,
29. защото царството е на Господа, и Той е Владетел над народите.
30. Ще ядат и ще се поклонят всички тлъсти на земята; пред Него ще се преклонят всички, които слизат в пръстта и не могат да опазят живота си.
31. Потомството (ми) ще Му служи и ще се нарича Господне навеки;
32. ще дойдат и ще възвестяват на човеците, които ще се родят, правдата Му, ще разказват това, що Господ е сторил.

ПСАЛОМ 22.

1. Господ е Пастир мой, от нищо не ще се нуждая:
2. Той ме настанява на злачни пасбища и ме води на тихи води,
3. подкрепя душата ми, насочва ме по пътя на правдата заради Своето име.
4. Да тръгна и по долината на смъртната сянка, няма да се уплаша от злото, защото Ти си с мене; Твоят жезъл и Твоята палица ме успокояват.
5. Ти приготви пред мене трапеза пред очите на враговете ми, помаза главата ми с елей; чашата ми е препълнена.
6. Тъй благостта и милостта (Ти) да ме придружават през всички дни на живота ми, и аз ще пребъдвам в дома Господен много дни.

ПСАЛОМ 23.

1. Господня е земята и онова, що я изпълня, вселената и всичко, що живее в нея,
2. защото Той я основа върху морета, и върху реки я утвърди.
3. Кой ще възлезе на планината Господня, или кой ще застане на Неговото свето място?
4. Оня, чиито ръце са невинни и сърцето чисто, който не се е клел в душата си напразно и не е споменавал лъжливо името Господне (пред ближния си), -
5. той ще получи благословение от Господа и милост от Бога, своя Спасител.
6. Такъв е родът на ония, които Го търсят, които търсят Твоето лице, Боже Иаковов!
7. Подигнете, порти, горнището си, подигнете се, вечни порти, и ще влезе Царят на славата!
8. Кой е тоя Цар на славата? - Крепкият и силният Господ, силният на война Господ.
9. Подигнете, порти, горнището си, подигнете се, вечни порти, и ще влезе Царят на славата!
10. Кой е тоя Цар на славата? - Господ на силите, Той е Цар на славата.

Кафисма д.

Псало́мъ дв҃дъ, к҃д.

а҃. Къ тебѣ́, гд҃и, воздвигох҃ дш҃у мою́, бо́же мо́й, на тя̀ оу҃повах҃ъ, да не постыжу́сѧ во вѣ́къ, нижѐ да посмѣю́тъ ми сѧ врази́ моѝ:

в҃. И҃бо всѝ терпѧ́щїи тя̀ не постыдя́тсѧ.

г҃. Да постыдя́тсѧ беззако́нствующїи вотщѐ.

д҃. Пу́ти твоѧ́, гд҃и, скажи́ ми и҆ стезя́мъ твои́мъ наоу́чи мѧ.

е҃. Наста́ви мѧ на и҆́стинноу твою́ и҆ наоу́чи мѧ: ѩ҆́кw ты҆ є҆сѝ бг҃ъ спсъ́ мо́й, и҆ тебѣ̀ терпѣ́хъ вє́сь дє́нь.

ѕ҃. Помѧнѝ щедро́ты твоѧ́, гд҃и, и҆ мл҃ти твоѧ́, ѩ҆́кw ѿ вѣ́ка сы́ть.

з҃. Грѣ́хъ ю҆ностѝ моеѧ̀ и҆ невѣ́дѣнїа моегѡ̀ не помѧнѝ: по мл҃ти твое́й помани́ мѧ ты҆, ра́ди бл҃гости твоеѧ̀, гд҃и.

и҃. Бл҃гъ и҆ пра́въ гд҃ь, сегѡ̀ ра́ди законоположи́тъ согрѣшѧ́ющымъ на пу́ть.

ѳ҃. Наста́витъ кро́тькїа на сы́дъ, наоу́читъ кро́тькїа пу́тє́мъ свои́мъ.

і҃. Всѝ пу́тїе гд҃ни мл҃ть и҆ и҆́стина, взыска́ющымъ завѣ́та є҆гѡ̀ и҆ свидѣ́нїа є҆гѡ̀.

ѯ҃а. Ра́ди и҆́мене твоегѡ̀, гд҃и, и҆ ѡ҆чи́сти грѣ́хъ мо́й, мно́гъ бо є҆́сть.

ѯ҃в. Кто́ є҆́сть человѣ́къ боѧ́йсѧ гд҃а; законоположи́тъ є҆мꙋ̀ на пу́ти, є҆го́же и҆зво́ли.

ѯ҃г. Дш҃а̀ є҆гѡ̀ во бла́гихъ водвори́тсѧ, и҆ сѣ́мя є҆гѡ̀ насл҃ѣ́дитъ зе́млю.

ѯ҃д. Держа́ва гд҃ь боѧ́щымсѧ є҆гѡ̀, и҆ завѣ́тъ є҆гѡ̀ ѩ҆ви́тъ и҃мъ.

ѯ҃е. О҆чи моѝ вы́нꙋ ко гд҃ꙋ, ѩ҆́кw то́й и҆сто́ргнетъ ѿ сѣ́ти но́зѣ мою̀.

ѯ҃ѕ. При́зри на мѧ̀ и҆ поми́лꙋй мѧ̀, ѩ҆́кw є҆диноро́дъ и҆ ни́щь є҆́смь а҆́зъ.

ѯ҃з. Скоу́рби се́рдца моегѡ̀ ѡ҆умно́жишасѧ, ѿ нꙋ́ждъ мои́хъ и҆зведи́ мѧ.

ѯ҃и. Ви́ждь смире́нїе моє̀ и҆ трꙋ́дъ мо́й, и҆ ѡ҆ста́ви всѧ̀ грѣ́хѝ моѧ̀.

ѯ҃і. Ви́ждь врагѝ моѧ̀, ѩ҆́кw ѡ҆умно́жишасѧ, и҆ ненави́дѣвшїемъ непра́ведными возненави́дѣша мѧ̀.

ѯ҃к. Сохранѝ дш҃ꙋ̀ мою̀ и҆ и҆зба́ви мѧ̀, да не постыжу́сѧ, ѩ҆́кw оу҃пова́хъ на тя̀.

ѯ҃ка. Незло́бивїи и҆ пра́вїи прилѣпля́хусѧ мнѣ̀, ѩ҆́кw потерпѣ́хъ тя̀, гд҃и.

ѯ҃кв. И҆зба́ви, бо́же, і҆и҃ля ѿ всѣ́хъ скорбе́й є҆гѡ̀.

Псало́мъ дв҃дъ, к҃е.

а҃. Сꙋди́ ми, гд҃и, ѩ҆́кw а҆́зъ незло́бою мое́ю ходи́хъ: и҆ на гд҃а оу҃пова́мъ не и҆знемогꙋ́.

в҃. И҆скꙋси́ мѧ, гд҃и, и҆ и҆спыта́й мѧ̀, разжжѝ оу҃тро́бы моѧ̀ и҆ се́рдце моє̀.

г҃. Ѩ҆́кw мл҃ть твоя̀ пред҆ о҆чи́ма мои́ма є҆́сть, и҆ бл҃гоꙋгоди́хъ во и҆́стинѣ твое́й.

д҃. Не сѣдо́хъ съ со́нмомъ сꙋетны́мъ, и҆ со законопрестꙋ́пными не вни́дꙋ.

е҃. Возненави́дѣхъ це́рковь лꙋка́вноующихъ, и҆ съ нечести́выми не сѧ́дꙋ.

ПСАЛОМ 24.

1. Към Тебе, Господи, въздигам душата си.
2. Боже мой, на Тебе се уповавам, да се не посрамя (навеки), да не тържествуват над мене враговете ми,
3. да се не посрамят и всички, които се надяват на Тебе; да се посрамят ония, които вършат беззаконие без причина.
4. Покажи ми, Господи, Твоите пътища и научи ме на Твоите пътеки.
5. Насочи ме към Твоята истина и ме научи, защото Ти си Бог на моето спасение; на Тебе се надявам всеки ден.
6. Спомни си Твоите щедрости, Господи, и Твоите милости, защото са отвека.
7. Греховете на младостта ми и престъпленията ми не си спомняй; по милостта Си спомни си за мене, по Твоята благост, Господи!
8. Благ и праведен е Господ, затова учи грешните в пътя,
9. насочва кротките към правда и учи кротките на Своите пътища.
10. Всички пътища Господни са милост и истина за ония, които пазят завета Му и откровенията Му.
11. Заради твоето име, Господи, прости греха ми, защото е голям.
12. Кой е човекът, който се бои от Господа? Нему Той ще посочи, кой път да избере.
13. Неговата душа ще пребъде в добро, и неговото семе ще наследи земята.
14. Тайната Господня е за ония, които Му се боят; тям открива Той Своя завет.
15. Очите ми винаги са към Господа, защото Той изважда из примка нозете ми.
16. Милостно погледни към мене и ме помилуй, защото съм самотен и угнетен.
17. Скърбите на сърцето ми се умножиха; извади ме из моите беди.
18. Погледни моето страдание и моето безсилие и прости всичките ми грехове.
19. Погледни моите врагове, колко много са те и с каква върла омраза ме мразят.
20. Запази душата ми и ме избави, та да се не посрамя, задето се на Тебе уповавам.
21. Непорочност и правота да ме пазят, защото на Тебе се надявам.
22. Избави, Боже, Израиля от всичките му скърби.

ПСАЛОМ 25.

1. Отсъди ме, Господи, понеже ходих непорочно и, като се уповавам на Господа, няма да се поклатя.
2. Изкуси ме, Господи, изпитай ме; разтопи моите вътрешности и моето сърце;
3. защото Твоята милост е пред очите ми, и аз ходих в Твоята истина,
4. с люде лъжливи не седях и с коварни няма да отида;
5. намразих сборището на злонамерените, и с нечестивци няма да седна;

ѕ. Оу҃мы́ю въ непови́нныхъ рѹ́цѣ мои́, и҆ обы́дѹ жє́ртвенникъ твоѝй, гдⷭ҇и,
з. Є҆́же оу҃слы́шати мн҃ гла́съ хвалы́ твоеѧ̀ и҆ повѣ́дати всѧ̀ чѹдєса̀ твоѧ̀.
и. Гдⷭ҇и, возлюби́хъ бл҃голѣ́пїе до́мѹ твоегѡ̀ и҆ мѣ́сто селе́нїѧ сла́вы твоеѧ̀.
д. Да не погѹби́ши съ нечести́выми дѹ́шѹ мою̀ и҆ съ мѹ́жи кровє́й живо́тъ мои́хъ,
ѳ. И҆́хже въ рѹкѹ́ беззакѡ́нїѧ, десни́ца и҆́хъ и҆спо́лнисѧ мзды́.
а҃. А҆́зъ же незло́бою моє́ю ходи́хъ: и҆зба́ви мѧ̀, гдⷭ҇и, и҆ поми́лѹй мѧ̀.
в҃. Ногà моѧ̀ ста̀ на правотѣ́: въ цр҃кваⷯ бл҃гословлю́ тѧ, гдⷭ҇и.

Ѱало́мъ дв҃дⷭ҇, пре́жде помаза́нїѧ, к҃ѕ.

а҃. Гдⷭ҇ь просвѣще́нїе моє̀ и҆ спсⷭ҇и́тель мо́й, когѡ̀ оу҃бою́сѧ; гдⷭ҇ь защи́титель живота̀ моегѡ̀, ѿ когѡ̀ оу҃страшꙋ́сѧ;
в҃. Внегдà приближа́тисѧ на мѧ̀ зло́бꙋющымъ, є҆́же снѣ́сти плѡ́ти моѧ̀, ѡ҆скорбля́ющїи мѧ̀ и҆ врази́ мои́, ті́и и҆знемого́ша и҆ падо́ша.
г҃. А҆́ще ѡ҆полчи́тсѧ на мѧ̀ по́лкъ, не оу҃бои́тсѧ се́рдце моє̀: а҆́ще воста́нетъ на мѧ̀ бра́нь, на него̀ а҆́зъ оу҃пова́ю.
д. Є҆ди́но проси́хъ ѿ гдⷭ҇а, то̀ взыщꙋ́: є҆́же жи́ти мн҃ въ домѹ́ гдⷭ҇ни всѣ̀ дни́ живота̀ моегѡ̀, зрѣ́ти мн҃ красотꙋ́ гдⷭ҇ню и҆ посѣща́ти хра́мъ ст҃ы́й є҆гѡ̀.
є҃. Я҆́кѡ скры́ мѧ въ селе́нїи своє́мъ въ де́нь зо́лъ мои́хъ, покры́ мѧ въ та́йнѣ селе́нїѧ своегѡ̀, на ка́мень вознесе́ мѧ.
ѕ. И҆ ны́нѣ сѐ, вознесѐ главꙋ́ мою̀ на враги́ моѧ̀: ѡ҆быдо́хъ и҆ пожро́хъ въ селе́нїи є҆гѡ̀ жє́ртвꙋ хвале́нїѧ и҆ воскликнове́нїѧ: пою̀ и҆ воспою̀ гдⷭ҇еви.
з. Оу҃слы́ши, гдⷭ҇и, гла́съ мо́й, и҆́мже воззва́хъ, поми́лѹй мѧ̀ и҆ оу҃слы́ши мѧ̀.
и. Тебѣ́ речѐ се́рдце моє̀: гдⷭ҇а взыщꙋ́, взыска̀ тебѐ лицє̀ моє̀, лица̀ твоегѡ̀, гдⷭ҇и, взыщꙋ́.
д. Не ѿвратѝ лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ и҆ не оу҃клони́сѧ гнѣ́вомъ ѿ раба̀ твоегѡ̀: помо́щникъ мо́й бꙋди́, не ѿри́ни менѐ и҆ не ѡ҆ста́ви менѐ, бж҃е, спсⷭ҇и́телю мо́й.
ѳ. Я҆́кѡ ѻ҆те́цъ мо́й и҆ ма́ти моѧ̀ ѡ҆ста́виста мѧ̀, гдⷭ҇ь же воспрі́ѧтъ мѧ̀.
а҃. Законоположи́ мн҃, гдⷭ҇и, въ пꙋ́ти твоє́мъ, и҆ наста́ви мѧ̀ на стезю̀ пра́вꙋю вра́гъ мои́хъ ра́ди.
в҃. Не преда́ждь менѐ въ дꙋ́шы стꙋжа́ющихъ мн҃: я҆́кѡ воста́ша на мѧ̀ свидѣ́телє непра́веднїи, и҆ солга̀ непра́вда себѣ́.
г҃. Вѣ́рꙋю ви́дѣти бл҃гà гдⷭ҇ня на земли́ живы́хъ.
д҃. Потерпѝ гдⷭ҇а, мꙋжа́йсѧ, и҆ да крѣпи́тсѧ се́рдце твоє̀, и҆ потерпѝ гдⷭ҇а.
Сла́ва:

Ѱало́мъ дв҃дⷭ҇, к҃з.

а҃. Къ тебѣ́, гдⷭ҇и, воззовꙋ́, бж҃е мо́й: да не премолчи́ши ѿ менѐ : да не когда̀ премолчи́ши ѿ менѐ , и҆ оу҃подо́блюсѧ нисходя́щымъ въ ро́въ.
в҃. Оу҃слы́ши, гдⷭ҇и, гла́съ моле́нїѧ моегѡ̀, внегдà моли́ти ми сѧ къ тебѣ́, внегдà

6. ще умивам ръцете си в невинност и ще обикалям жертвеника Ти, Господи,
7. за да възвестявам с хвалебен глас и да разказвам всички Твои чудеса.
8. Господи, обикнах обиталището на Твоя дом и мястото, дето живее Твоята слава.
9. Не погубвай душата ми с грешници и живота ми с кръвници,
10. в чиито ръце има злодейство, и чиято десница е пълна с подкупи.
11. Аз пък ходя в своята непорочност; избави ме (Господи) и помилуй ме.
12. Ногата ми стои на прав път; в събранията ще благославям Господа.

ПСАЛОМ 26.

1. Господ е моя светлина и мое спасение; от кого ще се боя? Господ е крепост на моя живот, от кого ще се плаша?
2. Ако ме нападат злодейци, противници и враговете ми, за да изядат плътта ми, те сами ще се спънат и паднат.
3. И полк да се опълчи против мене, няма да се уплаши сърцето ми; и война да се дигне против мене, и тогава ще се надявам.
4. Едно само молих от Господа, само това искам: да пребъдвам в дома Господен през всички дни на живота си, да гледам Господнята красота и да посещавам Неговия (свети) храм,
5. защото в злочест ден Той би ме укрил в Своята скиния, би ме скрил в тайника на Своето жилище, би ме възкачил на скала.
6. Тогава главата ми би се издигнала над враговете, които ме окръжават; и аз бих пренесъл в Неговата скиния хвалебни жертви, бих пял и възпявал Господа.
7. Чуй, Господи, гласа ми, с който викам; помилуй ме и послушай ме.
8. Сърцето ми повтаря Твоите думи: “търсете лицето Ми”; и аз ще търся лицето ти, Господи.
9. Не скривай от мене лицето Си; не отблъсквай в гняв Твоя раб. Ти беше мой помощник; не ме отхвърляй и не ме оставяй, Боже, Спасителю мой!
10. Защото баща ми и майка ми ме оставиха, но Господ ще ме приеме.
11. Научи ме, Господи, на Твоя път и насочи ме в пътеката на правдата, поради враговете ми;
12. не ме предавай на произвола на моите врагове, защото въстанаха против мене лъжливи свидетели и дишат злоба.
13. Но аз вярвам, че ще видя Господнята благост в земята на живите.
14. Надявай се на Господа, бъди мъжествен, и да укрепва сърцето ти; надявай се на Господа!

ПСАЛОМ 27.

Към Тебе, Господи, викам: твърдиня моя, не бъди безмълвен към мене, та да не би при Твоето безмълвие да се уподобя на слизащ в гроб.
2. Чуй гласа на моите молби, кога викам към Тебе, кога дигам ръце към светия

воздѣти мѝ рѹцѣ мою́ ко хра́мѹ сто́мѹ твоемѹ́.
г҃. Не привлецы́ мене́ со гре́шники, и҆ съ дѣ́лающими непра́вдѹ не погѹби́ мене́, глаго́лющими ми́ръ съ бли́жними свои́ми, зла́ же въ сердца́хъ свои́хъ.
д҃. Да́ждь и҆́мъ, гдⷭ҇и, по дѣлу́мъ и҆́хъ и҆ по лука́вствѹ начина́ній и҆́хъ, по дѣлу́мъ рѹкъ́ и҆́хъ да́ждь и҆́мъ, воздая́ждь воздая́нїе и҆́хъ и҆́мъ.
е҃. Я҆́кω не разѹмѣ́ша въ дѣла́ гдⷭ҇ня и҆ въ дѣла́ рѹкъ́ е҆гѡ̀: разори́ши а҆̀ и҆ не созида́еши а҆̀.
ѕ҃. Бл҃гослове́нъ гдⷭ҇ь, я҆́кω ѹ҆слы́ша гла́съ моле́нїя моегѡ̀.
з҃. Гдⷭ҇ь помо́щникъ мо́й и҆ защи́титель мо́й: на него̀ ѹ҆пова́ се́рдце мое́, и҆ помо́же мѝ, и҆ процвѣте́ пло́ть моя́: и҆ во́лею мое́ю и҆сповѣ́мсѧ е҆мѹ́.
и҃. Гдⷭ҇ь ѹ҆тверже́нїе люде́й свои́хъ и҆ защи́титель спасе́нїй хр҃ⷭ҇та́ своегѡ̀ е҆́сть.
д҃. Спⷭ҇и́ лю́ди твоя́, и҆ бл҃гсвѝ достоя́нїе твое́, и҆ ѹ҆пасѝ а҆̀, и҆ ѹ҆возмѝ а҆̀ до вѣ́ка.

Псало́мъ дв҃дѹ, и҆зхо́да скині́и, к҃н.

а҃. Принесѝте гдⷭ҇еви, сы́нове бж҃ї́и, принесѝте гдⷭ҇еви сы́ны о҆́вни, принесѝте гдⷭ҇еви сла́вѹ и҆ че́сть:
в҃. Принесѝте гдⷭ҇еви сла́вѹ и҆́мени е҆гѡ̀: поклони́тесѧ гдⷭ҇еви во дворѣ́ сто́мъ е҆гѡ̀.
г҃. Гла́съ гдⷭ҇ень на вода́хъ, бг҃ъ сла́вы возгремѣ́, гдⷭ҇ь на вода́хъ мно́гихъ.
д҃. Гла́съ гдⷭ҇ень въ кр҃по́сти, гла́съ гдⷭ҇ень въ великолѣ́пїи.
е҃. Гла́съ гдⷭ҇а, сокрѹша́ющаго ке́дры: и҆ стры́етъ гдⷭ҇ь ке́дры ліва́нскїѧ,
ѕ҃. И҆ и҆стни́тъ а҆̀ я҆́кω тельца́ ліва́нска: и҆ возлю́бленный я҆́кω сы́нъ е҆диноро́жь.
з҃. Гла́съ гдⷭ҇а, пресѣка́ющаго пла́мень о҆́гнѧ.
и҃. Гла́съ гдⷭ҇а, стрема́ющаго пѹ́стыню: и҆ стрема́етъ гдⷭ҇ь пѹ́стыню кадді́йскѹю.
д҃. Гла́съ гдⷭ҇ень, сверша́ющїй е҆ле́ни, и҆ ѿкры́етъ дꙋбра́вы: и҆ въ хра́мѣ е҆гѡ̀ всѧ́кїй глаго́летъ сла́вѹ.
ѳ҃. Гдⷭ҇ь пото́пъ насели́тъ, и҆ сѧ́детъ гдⷭ҇ь ца́рь въ вѣ́къ.
а҃і. Гдⷭ҇ь кр҃по́сть лю́демъ своі́мъ да́стъ, гдⷭ҇ь бл҃гослови́тъ лю́ди своя́ ми́ромъ.

ѱ҃. Псало́мъ пѣ́сни ѡ҆бновле́нїѧ до́мѹ дв҃дова, к҃д.

в҃. Возне́сѹ тѧ, гдⷭ҇и, я҆́кω подъ́ялъ мѧ̀ е҆сѝ, и҆ не возвесели́лъ е҆сѝ враго́въ мои́хъ ѡ҆ мнѣ́.
г҃. Гдⷭ҇и бж҃е мо́й, воззва́хъ къ тебѣ́, и҆ и҆цѣли́лъ мѧ̀ е҆сѝ.
д҃. Гдⷭ҇и, возве́лъ е҆сѝ ѿ а҆́да дш҃ꙋ мою́, спⷭ҇лъ мѧ̀ е҆сѝ ѿ низходя́щихъ въ ро́въ.
е҃. По́йте гдⷭ҇еви, прп҃бнїи҃ е҆гѡ̀, и҆ и҆сповѣ́дайте па́мать сто́ыни е҆гѡ̀:
ѕ҃. Я҆́кω гнѣ́въ въ я҆́рости е҆гѡ̀, и҆ живо́тъ въ во́ли е҆гѡ̀: ве́черъ водвори́тсѧ пла́чь, и҆ зау́тра ра́дость.
з҃. А҆́зъ же рѣ́хъ во о҆би́лїи мое́мъ: не подви́жꙋсѧ во вѣ́къ.

Твой храм.
3. Не ме погубвай с нечестивци и със злосторници, които с ближните си говорят за мир, а на сърце имат зло.
4. Въздай им според техните дела, според техните зли постъпки; според делата на техните ръце им въздай, дай им, каквото са заслужили.
5. Задето те не са внимателни към делата на Господа и към делото на ръцете Му, Той ще ги съсипе и няма да ги въздигне.
6. Благословен Господ, защото Той чу гласа на молбите ми.
7. Господ е моя крепост и мой щит; Нему се уповаваше сърцето ми, и Той ми помогна, и сърцето ми се зарадва; аз ще Го прославя с моята песен.
8. Господ е крепост на Своя народ и спасителна защита на Своя помазаник.
9. Спаси народа Си и благослови наследството Си; паси ги и ги въздигай навеки!

ПСАЛОМ 28.
1. Въздайте Господу, синове Божии, въздайте Господу слава и чест,
2. въздайте Господу слава на името Му; поклонете се Господу в благолепното Му светилище.
3. Гласът Господен се носи над водите; Бог на славата, Господ загърмя над големите води.
4. Гласът Господен е силен, гласът Господен е величествен.
5. Гласът Господен поваля кедри; Господ съборя кедри ливански
6. и ги прави да скачат като телец, Ливан и Сирион - като млад еднорог.
7. Гласът Господен секне огнен пламък.
8. Гласът Господен разтърсва пустиня, разтърсва Господ пустиня Кадес.
9. Гласът Господен освобождава бременни кошути и оголва гори; и в храма Му всичко възвестява Неговата слава.
10. Господ е седял над потопа, и ще седи Господ като цар навеки.
11. Господ ще даде сила на Своя народ, Господ ще благослови с мир Своя народ.

ПСАЛОМ 29.
2. Ще Те възхваля, Господи, задето ме въздигна и не остави враговете ми да тържествуват над мене.
3. Господи, Боже мой, виках към Тебе, и Ти ме изцели.
4. Господи, Ти изведе душата ми от ада и ме оживи, за да не сляза в гроба.
5. Пейте Господу, светии Негови, славете паметта на Неговата светиня,
6. защото гневът Му е за миг, благоволението Му за цял живот: вечер настъпва плач, а сутрин - радост.
7. И аз си думах в своята доброчестина: няма да се поколебая навеки.

и. Гдⷭ, во́лею твое́ю пода́ждь добро́тѣ мое́й си́лꙋ: ѿврати́лъ же є҆сѝ лицѐ твоѐ, и҆ бы́хъ смꙋще́нъ.
д҃. Къ тебѣ́, гдⷭ, воззовꙋ́, и҆ къ бг҃ꙋ моемꙋ́ помолю́сѧ.
т҃. Ка́ꙗ по́льза въ кро́ви мое́й, внегда́ сходи́ти мѝ во и҆стлѣ́нїе; е҆да́ и҆сповѣ́стсѧ тебѣ́ пе́рсть; и҆лѝ возвѣсти́тъ и҆́стинꙋ твою́;
а҃. Слы́ша гдⷭь и҆ поми́лова мѧ́: гдⷭь бы́сть помо́щникъ мо́й.
в҃. Ѡврати́лъ є҆сѝ пла́чь мо́й въ ра́дость мнѣ́, растерза́лъ є҆сѝ вре́тище моѐ и҆ препоѧ́салъ мѧ́ є҆сѝ весе́лїемъ,
г҃. Ꙗ҆́кѡ да воспое́тъ тебѣ́ сла́ва моѧ́, и҆ не ѹ҆мо́лкнꙋ. Гдⷭ бо́же мо́й, во вѣ́къ и҆сповѣ́мсѧ тебѣ́.
Сла́ва:
а҃. Въ коне́цъ, ѱало́мъ дв҃дⷭ, и҆зступле́нїѧ, а҃.
в҃. На тѧ́, гдⷭ, ѹ҆пова́хъ, да не посты́жꙋсѧ во вѣ́къ: пра́вдою твое́ю и҆зба́ви мѧ́ и҆ и҆зми́ мѧ.
г҃. Приклони́ ко мнѣ́ ꙋ҆́хо твоѐ, ѹ҆скорѝ и҆зба́ти мѧ́: бꙋ́ди мѝ въ бг҃а защи́тителѧ и҆ въ до́мъ прибѣ́жища, ѣ́же спⷭти́ мѧ.
д҃. Ꙗ҆́кѡ держа́ва моѧ́ и҆ прибѣ́жище моѐ є҆сѝ ты҆: и҆ и҃мене твоегѡ́ ра́ди наста́вишн мѧ́ и҆ препита́еши мѧ́.
є҃. И҆зведе́ши мѧ́ ѿ сѣ́ти сеѧ́, ю҆́же скры́ша мѝ: я҆́кѡ ты҆ є҆сѝ защи́титель мо́й, гдⷭ.
ѕ҃. Въ рⷣцѣ́ твои́ предложꙋ́ дⷯ мо́й: и҆зба́вилъ мѧ́ є҆сѝ, гдⷭ бо́же и҆́стины.
з҃. Возненави́дѣлъ є҆сѝ храня́щыѧ сꙋ́еты ветїе́: а҆́зъ же на гдⷭа ѹ҆пова́хъ.
и҃. Возра́дꙋюсѧ и҆ возвеселю́сѧ ѡ҆ мл҃ти твое́й, я҆́кѡ призрѣ́лъ є҆сѝ на смире́нїе моѐ, спⷭлъ є҆сѝ ѿ нꙋ́ждъ дⷯ мою́
і҃. И҆ не́сѝ мене́ затвори́лъ въ рⷣка́хъ вра́жїихъ, поста́вилъ є҆сѝ на простра́ннѣ но́зѣ мои́.
ѳ҃. Поми́лꙋй мѧ́, гдⷭ, я҆́кѡ скорблю́: смяте́сѧ я҆́ростїю о҆́ко моѐ, дⷯ́ша моѧ́ и҆ ѹ҆тро́ба моѧ́.
а҃і. Ꙗ҆́кѡ и҆счезе́ въ болѣ́зни живо́тъ мо́й, и҆ лѣ́та моѧ́ въ воздыха́нїихъ: и҆знемо́же ничето́ю кре́пость моѧ́, и҆ ко́сти моѧ́ смято́шасѧ.
в҃і. ѽ всѣ́хъ вра́гъ мои́хъ бы́хъ поноше́нїе, и҆ сосѣ́дмъ мои́мъ зѣлѡ̀, и҆ стра́хъ зна́емымъ мои́мъ: ви́дѧщїи мѧ́ вонъ бѣжа́ша ѿ мене́.
г҃і. Забве́нъ бы́хъ я҆́кѡ ме́ртвъ ѿ се́рдца: бы́хъ я҆́кѡ сосꙋ́дъ погꙋбле́нъ.
д҃і. Ꙗ҆́кѡ слы́шахъ ѻ҆гажде́нїе мно́гихъ живꙋ́щихъ ѿкрⷭтъ: внегда́ собра́тисѧ и҃мъ вкꙋпѣ́ на мѧ́, прїа́ти дⷯ́шꙋ мою́ совѣща́ша.
є҃і. Ѧ҆́зъ же на тѧ́, гдⷭ, ѹ҆пова́хъ, рѣ́хъ: ты҆ є҆сѝ бг҃ъ мо́й.
ѕ҃і. Въ рⷣкꙋ́ твое́ю жре́бїи мои́: и҆зба́ви мѧ́ и҆з рⷣкъ́ враг҃ъ мои́хъ и҆ ѿ гоня́щихъ мѧ́.
з҃і. Просвѣ́тѝ лицѐ твоѐ на раба́ твоегѡ́: спⷭи́ мѧ мл҃тїю твое́ю.

8. По благоволението Си, Господи, Ти укрепи моята планина; но скри лицето Си, и аз се смутих.
9. Тогава към Тебе, Господи, виках и Господа (моего) молих:
10. “каква полза от кръвта ми, кога сляза в гроба? ще Те слави ли прахът? ще възвестява ли той Твоята истина?
11. Чуй, Господи, и помилуй ме; Господи, бъди ми помощник!”
12. И Ти обърна тъгата ми в ликуване, сне от мене вретището и ме препаса с веселие,
13. за да Те слави душата ми и да не замлъква. Господи, Боже мой, вечно ще Те славя!

ПСАЛОМ 30.
2. На Тебе, Господи, се уповавам, да се не посрамя навеки; по Твоята правда избави ме;
3. наклони ухо към мене, побързай да ме избавиш. Бъди ми каменна твърдиня, дом за прибежище, за да ме спасиш,
4. защото Ти си моя каменна планина и моя ограда; заради Твоето име води ме и ме оправяй.
5. Изведи ме от примката, която тайно ми са поставили, защото Ти си моя крепост.
6. В Твоя ръка предавам духа си; Ти си ме избавял, Господи, Боже на истината.
7. Мразя почитателите на суетните идоли, а се уповавам на Господа.
8. Ще се радвам и ще се веселя за Твоята милост, защото Ти погледна на злочестието ми, узна скръбта на душата ми,
9. и ме не предаде в ръцете на врага; постави нозете ми на просторно място.
10. Помилуй ме, Господи, защото съм в утеснение; от скръб се помрачи окото ми, душата ми и утробата ми.
11. Изнури се от скръб животът ми, и годините ми - от въздишки; от моите грехове изнемощя силата ми, и костите ми изсъхнаха.
12. От всичките си врагове станах за укор дори пред моите съседи и плашило за моите познати; които ме видят на улицата бягат от мене.
13. Забравен съм в сърцата като мъртъв; аз съм като разбит съсъд,
14. защото слушам злоречието на мнозина; отвред - ужас, кога се наговарят против мене и замислят да изтръгнат душата ми.
15. Аз пък на Тебе, Господи, се уповавам и казвам: Ти си мой Бог.
16. Дните ми са в Твоя ръка; избави ме от ръцете на враговете ми и от гонителите ми.
17. Яви на Твоя раб светлото Си лице; спаси ме с Твоята милост.

ѝ. Гд҃и, да не постыжу́сѧ, ꙗ҆коже призва́хъ тѧ̀: да постыдя́тсѧ нечести́вїи, и҆ сни́дутъ во а҆́дъ.
к҃а. Нѣ́мы да бу́дутъ оу҆стны̀ лестивыѧ, глаго́люще на пра́вдна беззако́нїе, гордыне́ю и҆ оу҆ничиже́нїемъ.
к҃б. Ко́ли мно́гое мно́жество бл҃гости твоеѧ̀, гд҃и, є҆́же скры́лъ є҆сѝ бои́мымсѧ тебє́, содѣ́лалъ є҆сѝ оу҆пова́ющымъ на тѧ̀, пред҆ сы́ны человѣ́ческими:
к҃в. Скры́еши и҆̀хъ въ та́йнѣ лица́ твоегѡ̀ ѿ мате́жа человѣ́ческа, покры́еши и҆̀хъ въ кро́вѣ ѿ пререка́нїѧ а҆зы́къ.
к҃г. Бл҃гословено́въ гд҃ь, ꙗ҆коже оу҆дивѝ мл҃ть свою̀ во гра́дѣ wграждено́мъ.
к҃д. А҆́зъ же рѣ́хъ во и҆зступле́нїи мое́мъ: ѿве́ржено є҆́смь ѿ лица̀ о҆́чію твое́ю: сегѡ̀ ра́ди оу҆слы́шалъ є҆сѝ гла́съ моли́твы моеѧ̀, внегда̀ воззва́хъ къ тебѣ́.
к҃е. Возлюби́те гд҃а, всѝ пр҃є́нїи є҆гѡ̀: ꙗ҆коже и҆́стинны взыска́етъ гд҃ь и҆ воздае́тъ и҆зли́ше твора́щымъ гордыню́.
к҃ѕ. Мужа́йтесѧ, и҆ да крѣпи́тсѧ се́рдце ва́ше, всѝ оу҆пова́ющїи на гд҃а.

Псало́мъ дв҃д҃, разу́мъ, л҃а.

л҃а. Бл҃же́нни, и҆́хже wста́вишасѧ беззако́нїѧ, и҆ и҆́хже прикры́шасѧ гре́си.
л҃б. Бл҃же́нъ мужъ, є҆му́же не вмѣни́тъ гд҃ь гре́хъ, ниже́ є҆́сть во оу҆стѣ́хъ є҆гѡ̀ ле́сть.
л҃в. Ꙗ҆коже оу҆молча́хъ, wвет҃ша́ша ку́сти моѧ̀, ѿ є҆́же зва́ти мѝ вє́сь де́нь,
л҃г. Ꙗ҆коже де́нь и҆ но́щь wтяготѣ́ на мнѣ́ рꙋ́ка твоя̀: возвратя́хсѧ на стра́сть, є҆гда̀ оу҆зе́ мѧ тѣ́рнъ.
л҃д. Бе́зако́нїе моѐ позна́хъ и҆ гре́хъ моегѡ̀ не покры́хъ, рѣ́хъ: и҆сповѣ́мъ на мѧ̀ беззако́нїе моѐ гд҃еви: и҆ ты̀ wста́вилъ є҆сѝ нече́стїе се́рдца моегѡ̀.
л҃е. За тѡ̀ помо́литсѧ къ тебѣ́ вса́къ пр҃є́ный во вре́мя бл҃гопотре́бно: о҆ба́че въ пото́пѣ во́дъ мно́гихъ къ немꙋ́ не прибли́жатсѧ.
л҃ѕ. Ты̀ є҆сѝ прибѣ́жище моѐ ѿ ско́рби wбдержа́щїѧ мѧ̀: ра́досте моѧ̀, и҆зба́ви мѧ̀ ѿ wбыше́дшихъ мѧ̀.
л҃и. Разу́млю тѧ̀, и҆ наста́влю тѧ̀ на пꙋ́ть се́ю, во́ньже по́йдеши: оу҆тверждꙋ́ на тѧ̀ о҆́чи мои́.
л҃а. Не бꙋ́дите ꙗ҆коже ко́нь и҆ ме́скъ, и҆́мже нѣ́сть ра́зꙋма: бразда́ми и҆ оу҆здо́ю че́люсти и҆́хъ востя́гнеши, не приближа́ющихсѧ къ тебѣ́.
л҃б. Мно́ги ра́ны гре́шномꙋ: оу҆пова́ющаго же на гд҃а мл҃ть wбы́детъ.
л҃в. Весели́тесѧ wт҃ гд҃а и҆ ра́дꙋйтесѧ пр҃а́вїи, и҆ хвали́тесѧ, всѝ пра́вїи ср҃цемъ.
Сла́ва:

18. Господи, да се не посрамя, задето викам към Тебе; а нечестивите да се посрамят и да млъкнат в ада.
19. Да онемеят лъжливи уста, които говорят зло против праведника с гордост и презрение.
20. Колко много са у Тебе благата, що пазиш за ония, които Ти се боят, и що си приготвил за ония, които се уповават на Тебе пред синовете човешки!
21. Ти ги укриваш под покрива на лицето Си от човешките вълнения, скриваш ги под сянка от нападки на езиците.
22. Благословен е Господ, задето яви към мене Своята чудна милост в укрепения град!
23. В смущението си мислех: отхвърлен съм от Твоите очи; но Ти чу гласа на молитвата ми, когато викнах към Тебе.
24. Обичайте Господа, всички Негови праведници; Господ пази верните и отплаща с излишък на ония, които постъпват горделиво.
25. Дерзайте, и да крепне сърцето ви; дерзайте всички, които се надявате на Господа!

ПСАЛОМ 31.
1. Блажен е оня, комуто беззаконията са простени, и чиито грехове са покрити!
2. Блажен е онзи човек, комуто Господ няма да вмени грях, и в чийто дух няма лукавство!
3. Докле мълчах, изтощиха се костите ми от вседневното ми охкане,
4. защото денем и нощем тежеше над мене Твоята ръка; свежестта ми изчезна като през лятна засуха.
5. Но аз Ти открих греха си и не скрих беззаконието си; аз казах: “ще изповядам Господу моите престъпления”, и Ти сне от мене вината на греха ми.
6. Затова всеки праведник ще Ти се помоли овреме, и тогава разливът от многото води няма да го достигне.
7. Ти си моя закрила: Ти ме пазиш от скръб; окръжаваш ме с радост на избавление.
8. “Ще те вразумя - казва Бог, - ще ти насоча пътя, по който да вървиш; ще те ръководя, Моето око е над тебе.”
9. “Не бивайте като кон, като неразумна мъска, чиито челюсти трябва да се обуздават с юзда и оглавник, за да ти се покоряват.”
10. Много са скърбите за нечестивеца, а който се уповава на Господа, него милост окръжава.
11. Веселете се в Господа и радвайте се, праведници; тържествувайте, всички прави по сърце.

Кафи́сма ѕ.

Псало́мъ дв҃дъ, не надпи́санъ оу҆ є҆вре́й, л҃в.

а҃. Ра́дꙋйтесѧ, пра́вєдницы, ѡ҆ гд҃ѣ: пра́вымъ подоба́єтъ похвала́.

в҃. И҆сповѣ́дайтесѧ гд҃єви въ гꙋслєхъ, во ѱалти́рь десѧтострꙋ́нномъ по́йте є҆мꙋ́:

г҃. Воспо́йте є҆мꙋ́ пѣ́снь но́вꙋ, до́брѣ по́йте є҆мꙋ́ со воскліца́нїемъ:

д҃. Ꙗ҆́кω пра́во сло́во гд҃не, и҆ вса҆ дѣла́ є҆гѡ̀ въ вѣ́рѣ.

ѕ҃. Лю́битъ мл҃тыню и҆ сꙋдъ гд҃ь, мл҃ти гд҃ни и҆спо́лнь землѧ́.

ѕ҃. Сло́вомъ гд҃нимъ небєсѧ̀ ꙋ҆тверди́шасѧ, и҆ дх҃омъ ꙋ҆стъ є҆гѡ̀ вса҆ си́ла и҃хъ:

з҃. Собира́й ꙗ҆́кω мѣ́хъ во́ды морскі́ѧ, полага́й въ сокро́вищихъ бе́здны.

и҃. Да ꙋ҆бои́тсѧ гд҃а вса҆ землѧ́, ѿ негѡ́же да подви́жꙋтсѧ вси҆ живꙋ́щіи по вселе́ннѣй:

ѳ҃. Ꙗ҆́кω то́й рє҃чє, и҆ бы́ша: то́й повелѣ́, и҆ созда́шасѧ.

і҃. Гд҃ь разори́тъ совѣ́ты ꙗ҆зы́ковъ, ѿмета́єтъ же мы́сли люде́й и҆ ѿмета́єтъ совѣ́ты кнꙗзе́й.

ія҃. Совѣ́тъ же гд҃ень во вѣ́къ пребыва́єтъ, помышле́нїѧ ср҃ца є҆гѡ̀ въ ро́дъ и҆ ро́дъ.

ів҃. Бл҃же́нъ ꙗ҆зы́къ, є҆мꙋ́же є҆́сть гд҃ь бг҃ъ є҆гѡ̀, лю́дїе, ꙗ҆́же и҆збра́ въ насли́дїе себѣ̀.

гі҃. Съ нб҃сѣ̀ призрѣ́ гд҃ь, ви́дѣ вса҆ сы́ны человѣ́чєскїѧ:

ді҃. ѿ гото́вагѡ жили́ща своегѡ̀ призрѣ́ на вса҆ живꙋ́щыѧ на землѝ:

є҃і. Созда́вый на є҆ди́нѣ сердца̀ и҃хъ, разꙋмѣва́й на вса҆ дѣла̀ и҃хъ.

ѕі. Не спаса́єтсѧ ца́рь мно́гою си́лою, и҆ и҆споли́нъ не спасе́тсѧ мно́жествомъ кр҃пости своеѧ̀.

зі. Ло́жь ко́нь во спасе́нїе, во мно́жествѣ же си́лы своеѧ̀ не спасе́тсѧ.

и҃і. Сѣ́, о҆́чи гд҃ни на бо́ѧщыѧсѧ є҆гѡ̀, ꙋ҆пова́ющыѧ на мл҃ть є҆гѡ̀:

ѳ҃і. И҆зба́вити ѿ смє́рти дꙋ́шы и҃хъ, и҆ препита́ти а҆̀ въ гла́дѣ.

к҃. Дꙋ́ша же на́ша ча́єтъ гд҃а, ꙗ҆́кω помо́щника и҆ защи́титель на́шъ є҆́сть:

кі҃. Ꙗ҆́кω ѡ҆ не́мъ возвесели́тсѧ се́рдце на́ше, и҆ во и҆́мѧ сто́е є҆гѡ̀ ꙋ҆пова́хомъ.

кв҃. Бꙋ́ди, гд҃н, мл҃ть твоѧ̀ на на́съ, ꙗ҆́коже ꙋ҆пова́хомъ на тѧ̀.

кѳ҃. Псало́мъ дв҃дъ, внегда́ и҆змѣни́ ли́це своє̀ пред҃ а҃вїмелє́хомъ: и҆ ѿпꙋсти́ є҆го̀, и҆ ѿи́де, л҃г.

в҃. Бл҃гословлю́ гд҃а на вса́кое вре́мѧ, вы́нꙋ хвала̀ є҆гѡ̀ во ꙋ҆стѣ́хъ мои́хъ.

г҃. Ѡ҆ гд҃ѣ похва́литсѧ дꙋ́ша моѧ̀: да ꙋ҆слы́шатъ кро́тцыи и҆ возвесела́тсѧ.

д҃. Возвели́чите гд҃а со мно́ю, и҆ вознесе́мъ и҆́мѧ є҆гѡ̀ вкꙋпѣ́.

є҃. Взыска́хъ гд҃а, и҆ ꙋ҆слы́ша мѧ̀ и҆ ѿ всѣ́хъ скорбе́й мои́хъ и҆зба́ви мѧ̀.

ѕ҃. Пристꙋпи́те къ немꙋ́ и҆ просвѣти́тесѧ, и҆ ли́ца ва́ша не постыдя́тсѧ.

з҃. Се́й ни́щій воззва̀, и҆ гд҃ь ꙋ҆слы́ша и҆́, и҆ ѿ всѣ́хъ скорбе́й є҆гѡ̀ спасе́ и҆́.

и҃. Ѡ҆полчи́тсѧ а҃гг҃лъ гд҃ень ѡ҆́крестъ бо́ѧщихсѧ є҆гѡ̀ и҆ и҆зба́витъ и҆́хъ.

ѳ҃. Вкꙋси́те и҆ ви́дите, ꙗ҆́кω бл҃гъ гд҃ь: бл҃же́нъ мꙋ́жъ, и҆́же ꙋ҆пова́єтъ на́нь.

ПСАЛОМ 32.

1. Радвайте се, праведници, в Господа: на праведници прилича да славословят.
2. Славете Господа с гусли, пейте Му с десетострунен псалтир;
3. пейте Му нова песен; пейте Му стройно, с възклицание,
4. защото словото на Господа е право, и всичките Му дела са верни.
5. Той обича правда и съд; с милост Господня е пълна земята.
6. Чрез словото на Господа са сътворени небесата, и чрез духа на устата Му - цялото им воинство.
7. Той събра като на купища морските води; бездните тури в клетове.
8. Нека се бои от Господа цяла земя; да треперят пред Него всички, които живеят във вселената,
9. защото Той рече - и всичко стана; Той заповяда - и всичко се яви.
10. Господ разрушава кроежите на езичниците, унищожава заговорите на народите (унищожава кроежите на князете).
11. А решението на Господа пребъдва навеки; мислите на сърцето Му пребъдват от рода в род.
12. Блажен оня народ, комуто Господ е Бог, и племето, което Си е Той избрал за наследие!
13. От небесата гледа Господ, вижда всички синове човешки;
14. от престола, на който седи, гледа на всички, които живеят по земята:
15. на всички тях Той е създал сърцата и вниква във всички техни дела.
16. Не се спасява цар с много войска; голямата сила не ще защити исполина.
17. Ненадежден е конят за спасяване, с голямата си сила не ще избави.
18. Ето, окото на Господа е над ония, които Му се боят и които се уповават на милостта Му,
19. че Той ще спаси душата им от смърт и във време на глад ще ги прехрани.
20. Нашата душа се уповава на Господа: Той е наша помощ и наша защита;
21. за Него се весели сърцето ни, защото на Неговото свето име се уповаваме.
22. Да бъде милостта Ти над нас, Господи, според както Ти се уповаваме.

ПСАЛОМ 33.

2. Ще благославям Господа във всяко време; хвалата за Него винаги е в устата ми.
3. С Господа ще се хвали душата ми; ще чуят кротките и ще се развеселят.
4. Величайте Господа с мене, и да възхвалим името Му заедно.
5. Подирих Господа, и Той ме послуша и от всички мои опасности ме избави.
6. Които обръщаха поглед към Него, просияваха, и лицата им няма да се посрамят.
7. Ето, сиромахът викна, - и Господ чу и го спаси от всичките му беди.
8. Ангелът на Господа застава около ония, които Му се боят, и ги избавя.
9. Вкусете и ще видите, колко благ е Господ! Блажен е човекът, който се Нему

ι. Бо́йтеся гдⷭ́а, всѝ сⷭ́ти́и є҆гѡ̀, ꙗ҆́кѡ нѣ́сть лишени́ѧ бо́ѧщымсѧ є҆гѡ̀.
ια. Бога́тїи ѡ҆бни́ща́ша и҆ взалка́ша: взыска́ющїи же гдⷭ́а не лиша́тсѧ всѣ́кагѡ бла́га.
ιβ. Прїи́ди́те, ча́да, послу́шайте менѐ, стра́ху гдⷭ́ню нау́чꙋ ва́съ.
ιγ. Кто́ є҆́сть челове́къ хота́й живо́тъ, люба́й дни́ ви́дѣти бла́ги;
ιδ. Оу҆держѝ ꙗ҆зы́къ твои́ѿ зла̀ и҆ оу҆стнѣ̀ твоѝ, є҆́же не глаго́лати лстѝ.
ιε. Оу҆клони́сѧ ѿ зла̀ и҆ сотворѝ бла́го: взыщѝ ми́ра и҆ поженѝ и҆̀.
ις. О҆́чи гдни на пра́вныѧ, и҆ оу҆шѝ є҆гѡ̀ къ моли́твꙋ и҆́хъ.
ιζ. Лице́ же гдне на твора́щыѧ зла̀ѧ, є҆́же потреби́ти ѿ землѝ па́мать и҆́хъ.
ιη. Воззва́ша пра́вїи, и҆ гдⷭ́ь оу҆слы́ша и҆̀хъ и҆ ѿ всѣ́хъ скорбе́й и҆́хъ и҆зба́ви и҆̀хъ.
ιθ. Бли́зъ гдⷭ́ь сокрꙋше́нныхъ се́рдцемъ, и҆ смире́нныѧ дꙋхомъ спасе́тъ.
κ. Мно́ги скѡ́рби пра́вымъ, и҆ ѿ всѣ́хъ и҆́хъ и҆зба́витъ а҆̀ гдⷭ́ь.
κα. Храни́тъ гдⷭ́ь всѣ̀ кѡ́сти и҆́хъ, ни є҆ди́на ѿ ни́хъ сокрꙋши́тсѧ.
κβ. Смре́рть грѣ́шникѡвъ люта̀, и҆ ненави́дѧщїи пра́вьнаго прегрѣ́шатъ.
κγ. И҆зба́витъ гдⷭ́ь дꙋ́шы ра́бъ свои́хъ, и҆ не прегрѣ́ша́тъ всѝ оу҆пова́ющїи на него̀.

Сла́ва:

Псало́мъ дв҃дꙋ, кд҃.

α҃. Сꙋдѝ, гдⷭ́и, ѡ҆би́дѧщыѧ мѧ̀, поборѝ борю́щыѧ мѧ̀.
β҃. Прїимѝ о҆рꙋ́жїе и҆ щи́тъ и҆ воста́ни въ по́мощь мою̀:
γ҃. И҆зсꙋни́ ме́чь и҆ заключѝ сопроти́въ гона́щихъ мѧ̀: рцы̀ дꙋ́шѝ мое́й: спасе́нїе твоѐ є҆́смь а҆́зъ.
δ҃. Да постыда́тсѧ и҆ погра́мятсѧ и҆щꙋ́щїи дꙋ́шꙋ мою̀, да возврата́тсѧ вспя́ть и҆ постыда́тсѧ мы́слящїи мѝ зла̀ѧ.
ε҃. Да бꙋдꙋ́тъ ꙗ҆́кѡ пра́хъ пред҆ лице́мъ вѣ́тра, и҆ а҆́гг҃лъ гдⷭ́нь ѡ҆скорбля́ѧ и҆̀хъ:
ϛ҃. Да бꙋдетъ пꙋ́ть и҆́хъ тма̀ и҆ по́лзокъ, и҆ а҆́гг҃лъ гдⷭ́нь погоня́ѧй и҆̀хъ:
ζ҃. Ꙗ҆́кѡ тꙋ́не скры́ша мѝ па́гꙋбꙋ сѣ́ти своеѧ̀, всꙋ́е поноси́ша дꙋ́шѝ мое́й.
η҃. Да прїи́детъ є҆мꙋ́ сѣ́ть, ю҆́же не вѣ́сть, и҆ лови́тва, ю҆́же скры́, да ѡ҆и́метъ и҆̀, и҆ въ сѣ́ть да впаде́тъ въ ню̀.
θ҃. Дꙋ́ша́ же моѧ̀ возра́дꙋетсѧ ѡ҆ гдⷭ́и, возвесели́тсѧ ѡ҆ спасе́нїи є҆гѡ̀.
ι҃. Всѝ кѡ́сти моѧ̀ реку́тъ: гдⷭ́и, гдⷭ́и, кто̀ подо́бенъ тебѣ̀; и҆зба́вля́ѧй ни́ща и҆з҃ рꙋкѝ крѣ́пльшихъ є҆гѡ̀, и҆ ни́ща, и҆ оу҆бо́га ѿ расхища́ющихъ є҆гѡ̀.
ια҃. Воста́вше на мѧ̀ свидѣ́телє непра́веднїи, ꙗ҆̀же не вѣ́дахъ, вопроша́ꙋ мѧ̀.
ιβ҃. Возда́ша мѝ лꙋка́вая воз҃ бла́га̀, и҆ безча́дїе дꙋ́шѝ мое́й.

уповава!
10. Бойте се от Господа, (всички) Негови светии, защото няма оскъдност у ония, които Му се боят.
11. Лъвчетата бедствуват и търпят глад, а ония, които дирят Господа, не са лишени от никое благо.
12. Дойдете, деца, послушайте ме: на страх Господен ще ви науча.
13. Иска ли човек да живее и обича ли дълголетие, за да види блага?
14. Нека сдържа езика си от зло и устата си от коварни думи;
15. нека се отклонява от зло и прави добро; да търси мир и да следва подир него.
16. Очите на Господа са обърнати към праведниците, и ушите Му - към техните вопли.
17. Но лицето на Господа е против ония, които вършат зло, за да изтреби от земята помена им.
18. Викат (праведниците), и Господ слуша и ги избавя от всичките им скърби.
19. Близо е Господ до сломените по сърце, и смирените по дух ще спаси.
20. Много са скърбите на праведника, но от всички тях Господ ще го избави.
21. Той пази всички негови кости; ни една от тях не ще се строши.
22. Злото ще убие грешника, и които мразят праведника, ще загинат.
23. Господ ще избави душата на рабите Си, и никой от ония, които се Нему уповават, няма да загине.

ПСАЛОМ 34.

1. Застъпи се, Господи, в тъжбата с ония, които ме съдят, и обори борещите се с мене;
2. вземи щит и броня и дигни се мен на помощ;
3. извади меч и пресечи пътя на гонителите ми; кажи на душата ми: Аз съм твое спасение!
4. В стид и срам да потънат, които търсят душата ми; да се върнат назад и покрият с безчестие, които ми мислят зло;
5. да бъдат те като прах пред лицето на вятъра, и Ангел Господен да ги прогонва;
6. да бъде пътят им тъмен и плъзгав, и Ангел Господен да ги преследва,
7. защото без вина скриха за мене мрежата си, без вина изкопаха яма за душата ми.
8. Да дойде върху него неочаквана пагуба, и мрежата му, която е скрил за мене, да улови самия него; да падне в нея и да загине.
9. А моята душа ще се радва в Господа, ще се весели за спасението от Него.
10. Всичките ми кости ще кажат: Господи, кой е подобен Тебе, Който избавяш слаб от силен, беден и сиромах от грабителя му?
11. Дигнаха се против мене неправедни свидетели: каквото не зная, за това ме разпитват;
12. връщат ми зло за добро, причиняват сиротинство на душата ми.

ѓ. Аꙁъ же, внегдѣ ѻнꙇ стоужахоу мꙇ, ѡблачахсѧ во вре́тище ꙇ смирахъ постомъ дꙋшоу мою, ꙇ молитва моѧ въ нед҃ро моѐ возвратитсѧ.
д҃. Ꙗкw блиꙁнемоу, ѩкw бра́тоу на́шемоу, такw ѹгождахъ: ѩкw плачь ꙇ сѣтоꙋѧ, такw смирахсѧ.
е҃. Ꙇ на мѧ возвеселишасѧ ꙇ собрашасѧ: собрашасѧ на мѧ раны, ꙇ не познахъ: раздѣлишасѧ, ꙇ не ѹмилишасѧ.
ѕ҃. Искоусиша мѧ, подражниша мѧ подражнени́емъ, поскрежета́ша на мѧ ꙁоубы своими.
ꙁ҃. Гдⷭ, когда́ ѹꙁриши; ѹстрои́ дꙋшоу мою ѿ злодѣйства ѩхъ, ѿ лє́въ є҆диноро́дноую мою.
и҃. Ꙇсповѣмсѧ тебѣ въ цр҃кви мно́зѣ, въ лю́дехъ тѧ́жцѣхъ воспою́ тѧ.
ѳ҃. Да не возра́доуютсѧ ѡ҆ мнѣ враждоующїи мнѣ непра́ведно, ненавидѧщїи мѧ тоуне ꙇ помиꙁа́ющїи ѻчи́ма:
к҃. Ꙗкw мнѣ ѹ҆бw мирнаѧ глаго́лахоу, ꙇ на гнѣвъ лє́сти помышлѧ́хоу.
ка҃. Разшири́ша на мѧ ѹ҆стѣ своѧ, рѣ́ша: бла́гоже, бла́гоже, ви́дѣша ѻ҆чи на́ши.
кв҃. Ви́дѣлъ є҆сѝ, гдⷭ, да не премолчи́ши: гдⷭ, не ѿстоупи́ ѿ менє́.
кг҃. Воста́ни, гдⷭ, ꙇ вонми́ сꙋдоу моемоу, бж҃е мо́й ꙇ гдⷭ мо́й, на пр҃ю мою.
кд҃. Сꙋди́ ми, гдⷭ, по пра́вдѣ твоей́, гдⷭ бж҃е мо́й, ꙇ да не возра́доуютсѧ ѡ҆ мнѣ.
кѕ҃. Да не реко́ѣ въ сердца́хъ свои́хъ: бла́гоже, бла́гоже доушꙇ на́шей: нижѐ да реко́ѣ: пожро́хомъ є҆го́.
кз҃. Да постыда́тсѧ ꙇ посра́матсѧ вкоупѣ ра́доующїисѧ злꙋ́мъ мои́мъ: да ѡ҆блекоу́тсѧ въ стоудъ ꙇ сра́мъ велерѣчоующїи на мѧ.
кз҃. Да возра́доуютсѧ ꙇ возвесела́тсѧ хотѧ́щїи пра́вды моеѧ: ꙇ да реко́ѣ выноу, да возвели́читсѧ гдⷭ, хотѧ́щїи ми́ра рабоу є҆гѡ̀.
кѳ҃. Ꙇ ѩ҆зы́къ мо́й поꙋчи́тсѧ пра́вдѣ твоей́, вє́сь дє́нь хвалѣ твоей́.

л҃. Въ коне́ць, ѻ҆троку гдⷭню дв҃ду, л҃с.

а҃. Глаго́летъ прѣбеззако́нный согрѣши́ти въ себѣ: нѣ́сть стра́хъ бж҃їи пред҆ ѻ҆чи́ма є҆гѡ̀:
в҃. Ꙗкw ѹ҆лыстѝ пред҆ ни́мъ ѡ҆брѣ́стѝ беззако́нїе своє́, ꙇ возненави́дѣти.
г҃. Глаго́лы ѹ҆стъ є҆гѡ̀ беззако́нїе ꙇ ле́сть: не воспотѣ́ разꙋмѣ́ти є҆же ѹ҆блажи́ти.
д҃. Беззако́нїе помы́сли на ло́жи своє́мъ: предстà всѣ́комоу пꙋтѝ небла́гоу, ѡ҆ зло́бѣ же не негодова́.
е҃. Гдⷭ, на нб҃сѝ мл҃ть твоѧ, ꙇ и҃стина твоѧ до ѻ҆блакъ:
ѕ҃. Пра́вда твоѧ ѩкw го́ры бж҃їѧ, сꙋдьбы твоѧ бе́здна мно́га: человѣ́кы ꙇ скоты̀ сп҃е́ши, гдⷭ.
ꙁ҃. Ꙗкw ѹмно́жилъ є҆сѝ мл҃ть твою, бж҃е: сы́нове же человѣ́честїи въ кро́вѣ

13. През време на тяхната болест, аз се обличах във вретище, изнурявах душата си с пост, и молитвата ми се връщаше в пазухата ми.
14. Постъпвах тъй, като че това беше мой приятел, мой брат; ходех тъжен, с наведена глава, като че майка оплаквах.
15. А когато се препъвах, те се радваха и събираха; събираха се хулителите против мене, без да зная защо, хулеха и не преставаха;
16. с лицемерни присмехулници скърцаха зъби против мене.
17. Господи, докога ще гледаш това? Отърви душата ми от техните злодейства, самотната ми душа - от тия лъвове.
18. Ще Те прославя аз във великото събрание, сред многочислен народ ще Те възхваля,
19. за да не тържествуват над мене ония, които враждуват неправедно против мене, и да си не смигват с очи ония, които ме мразят без вина;
20. защото не за мир говорят те, а против мирните на земята кроят лукави заговори;
21. разтварят уста против мене; говорят: “добре! добре! окото ни видя”.
22. Ти видя, Господи, недей мълча; Господи, не се отдалечавай от мене!
23. Подигни се, пробуди се за моя съд, за моята тъжба, Боже мой и Господи мой!
24. Съди ме по Твоята правда, Господи, Боже мой, та да не тържествуват те над мене;
25. да не казват в сърцето си: “добре! (добре!) тъкмо по душата ни!” Да не казват: “погълнахме го”.
26. В стид и срам да потънат всички, които се радват на моето нещастие; да се облекат в срам и позор, които се големеят над мене.
27. Да се радват и да се веселят, които желаят моята правота, и да говорят непрестанно: да се възвеличи Господ, Който желае мир на Своя раб!
28. И езикът ми ще проповядва Твоята правда и Твоята хвала всеки ден.

ПСАЛОМ 35.

2. Нечестието на беззаконника говори в сърцето ми: страх Божий няма пред очите му,
3. защото той се лъсти в очите си, че уж търси беззаконието си, за да го намрази;
4. думите на устата му са неправда и лукавство; той не иска да се вразуми, та да върши добро;
5. на леглото си замисля беззаконие, стъпя на лош път, от зло не се гнуси.
6. Господи, Твоята милост е до небесата, Твоята истина - до облаците!
7. Твоята правда като планини Божии, и Твоите съдби - велика бездна! Човеци и добитъци пазиш Ти, Господи!
8. Колко е драгоценна Твоята милост, Боже! Синовете човешки са спокойни под

крилѹ̀ твоє́ю надѣ́ятися ѩ́мѹтъ.
д҃. Оу҃пїю́тся ѿ тѹ́ка до́мѹ твоегѡ̀, и҆ пото́комъ сла́дости твоеѧ̀ напои́ши
а҆̀.
т҃. Ꙗ҆́кш оу҃ тебє̀ и҆сто́чникъ живота̀, во свѣ́тѣ твое́мъ оу҃зримъ свѣ́тъ.
а҃і. Проба́ви мл҃ть твою̀ вѣ́дѹщымъ тѧ̀ и҆ пра́вдѹ твою̀ пра́вымъ се́рдцемъ.
в҃і. Да не прїи́детъ мнѣ̀ нога̀ горды́ни, и҆ рѹ́ка грѣ́шничя да не подви́житъ
менѐ.
г҃і. Та́мш паде́ша всѝ дѣ́лающїи беззако́нїе: и҆зринове́ни бы́ша, и҆ не
возмо́гѹтъ ста́ти.
Сла́ва:
Ѿ҆ло́мъ дѣ́ѧ, л҃ѕ.
а҃. Не ревнѹ́й лѹка́внѹющымъ, нижѐ зави́ди твора́щымъ беззако́нїе.
в҃. Занѐ ꙗ҆́кш трава̀ ско́рш и҆зсо́хнѹтъ, и҆ ꙗ҆́кш зе́лїе зла́ка ско́рш ѿ҆паднѹ́тъ.
г҃. Оу҃пова́й на гд҃а и҆ творѝ бл҃гостыню̀: и҆ населѝ зе́млю, и҆ оу҃пасе́шися въ
бога́тствѣ є҆̀ѧ.
д҃. Наслади́ся гд҃евѝ, и҆ да́стъ тѝ прошє́нїя се́рдца твоегѡ̀.
є҃. Ѿ҆кры́й ко гд҃ꙋ̀ пѹ́ть твоѝ и҆ оу҃пова́й на него̀, и҆ то́й сотвори́тъ.
ѕ҃. И҆ и҆зведе́тъ ꙗ҆́кш свѣ́тъ пра́вдѹ твою̀ и҆ сѹ́дьбѹ твою̀ ꙗ҆́кш полѹ́дне.
з҃. Повини́ся гд҃евѝ и҆ оу҃молѝ є҆гѡ̀. Не ревнѹ́й спѣ́ющемѹ въ пѹ́тѝ свое́мъ,
человѣ́кѹ твора́щемѹ законопрестѹпле́нїе.
и҃. Преста́ни ѿ҆ гнѣ́ва и҆ ѡ҆ста́ви я҃рость: не ревнѹ́й, є҆́же лѹка́вноватн,
д҃і. Занѐ лѹка́внѹющїи потреба́тся, терпа́щїи же гд҃а, ті́и наслѣ́дятъ зе́млю.
т҃і. И҆ є҆щѐ ма́лш, и҆ не бѹ́детъ грѣ́шника: и҆ взы́щеши мѣ́сто є҆гѡ̀ и҆ не
ѡ҆бра́щеши.
а҃і. Кро́тцыи же наслѣ́дятъ зе́млю и҆ насладя́тся ѡ҆ мно́жествѣ ми́ра.
в҃і. Назира́етъ грѣ́шный пра́вднаго и҆ поскреже́щетъ на́нь зѹ́бы свои́ми:
г҃і. Гд҃ь же посмѣ́ется є҆мꙋ̀, занѐ прозира́етъ, ꙗ҆́кш прїи́детъ де́нь є҆гѡ̀.
д҃і. Ме́чь и҆звлеко́ша грѣ́шницы, напряго́ша лѹ́къ свой, низложи́ти оу҃бо́га и
ни́ща, закла́ти пра́выѧ се́рдцемъ.
є҃і. Ме́чь ѩ́хъ да вни́детъ въ сердца̀ ѩ́хъ, и҆ лѹ́цы ѩ́хъ да сокрѹша́тся.
ѕ҃і. Лѹ́чше ма́лое пра́вникѹ, па́че бога́тства грѣ́шныхъ мно́га.
з҃і. Занѐ мы́шцы грѣ́шныхъ сокрѹша́тся, оу҃тверждае́тъ же пра́вныѧ гд҃ь.
и҃і. Вѣ́сть гд҃ь пѹ́тѝ непоро́чныхъ, и҆ достоя́нїе ѩ́хъ въ вѣ́кы бѹ́детъ.
д҃і. Не постыда́тся во вре́ма лю́тое и҆ во дне́хъ гла́да насы́тятся, ꙗ҆́кш
грѣ́шницы поги́бнѹтъ.
і҃. Врази́ же гд҃ни, кѹ́пно просла́вятися ѩ́мъ и҆ возне́сти́ся, и҆счеза́ющє ꙗ҆́кш
ды́мъ и҆счезо́ша.
ка҃. Зае́млетъ грѣ́шный и҆ не возврати́тъ: пра́вный же ще́дритъ и҆ дае́тъ.
кв҃. Ꙗ҆́кш бл҃гослова́щїи є҆гѡ̀ наслѣ́дятъ зе́млю, кленѹ́щїи же є҆гѡ̀

сянката на Твоите криле:
9. те се насищат от тлъстината на Твоя дом, и от потока на Твоите сладости ги напояваш;
10. защото у Тебе е изворът на живота: в Твоята светлина ние виждаме светлина.
11. Продължи милостта Си към тия, които Те познават, и правдата Си към правите по сърце;
12. да ме не настъпи ногата на гордостта, и ръката на грешника да ме не изгони;
13. там паднаха ония, които вършат беззаконие; съборени са и не могат стана.

ПСАЛОМ 36.
1. Не ревнувай на злодейците, не завиждай на ония, които вършат беззаконие,
2. защото те като трева ще бъдат скоро покосени, и като зелен злак те повяхват.
3. Уповавай се на Господа и върши добро; живей на земята и пази истината.
4. Утешавай се с Господа, и Той ще изпълни желанието на сърцето ти.
5. Предай пътя си на Господа и Нему се уповавай, и Той ще извърши
6. и ще изведе като светлина твоята правда, и твоята справедливост - като пладнина.
7. Покори се на Господа и Нему се надявай. Не ревнувай на оня, който успява в пътя си, на човек, който лукавствува.
8. Престани да се гневиш и остави яростта; не ревнувай дотолкова, че да правиш зло,
9. защото тези, които вършат зло, ще бъдат изтребени, а ония, които се уповават на Господа, ще наследят земята.
10. Още малко, и нечестивеца не ще го има; ще погледнеш на мястото му, и - няма го.
11. А кротките ще наследят земята и ще се насладят с много мир.
12. Нечестивецът замисля зло против праведника и скърца зъби против него,
13. а Господ се надсмива над него, защото вижда, че денят му иде.
14. Нечестивците вадят меч, изопват лъка си, за да повалят бедния и сиромаха, за да прободат ония, които вървят по прав път;
15. мечът им ще се забие в тяхното сърце, и лъковете им ще се пречупят.
16. Малкото у праведника е по-добро от богатството на много нечестивци,
17. защото мишците на нечестивците ще се сломят, а праведниците Господ подкрепя.
18. Господ знае дните на непорочните, и тяхното притежание ще пребъде вечно:
19. в усилно време няма да бъдат посрамени и в гладни дни ще бъдат сити;
20. а нечестивците ще загинат, и враговете Господни като агнешка тлъстина ще изчезнат, в дим ще изчезнат.
21. Нечестивецът взема в заем и не връща, а праведникът се смилява и дава,
22. защото благословените от Бога ще наследят земята, а проклетите от Него ще

потребя́тсѧ.
к҃г. ѻ҃ гдⷭ҇ стѹпы̀ человѣ́кѹ и҆справля́ютсѧ, и҆ пѹть҆ є҆гѡ̀ восхо́щетъ ѕ҃ѣлѡ̀.
к҃д. Є҆гда̀ паде́тъ, не разбіе́тсѧ, ꙗ҆кѡ гдⷭ҇ подкрѣпля́етъ рѹкѹ̀ є҆гѡ̀.
к҃е. Ю҆нѣ́йшїй бы́хъ, и҆бо состарѣ́хсѧ, и҆ не ви́дѣхъ пра҃вника ѡ҆ста́вленна, ниже҆ сѣ́мене є҆гѡ̀ проса́ща хлѣ́бы.
к҃ѕ. Вє́сь де́нь ми́луетъ и҆ взаи́мъ даре́тъ пра҃вный, и҆ сѣ́мя є҆гѡ̀ во бл҃гослове́нїе бу́детъ.
к҃з. Ѹ҆клони́сѧ ѿ ѕла̀ и҆ сотвори́ бл҃го, и҆ всели́сѧ въ вѣ́къ вѣ́ка.
к҃и. Ꙗ҆кѡ гдⷭ҇ лю́битъ сѹдъ и҆ не ѡ҆ста́витъ пра҃вныхъ свои́хъ: во вѣ́къ сохрани́тсѧ: беззакѡ́нницы же и҆зведу́тсѧ, и҆ сѣ́мя нечести́выхъ потреби́тсѧ.
к҃ѳ. Пра҃вницы же насле́дятъ зе́млю и҆ всели́тсѧ въ вѣ́къ вѣ́ка на не́й.
л҃. Ѹ҆ста̀ пра҃веднагѡ побу́дятсѧ премѫ́дрости, и҆ ѧ҆зы́къ є҆гѡ̀ возглаго́летъ сѹдъ.
л҃а. Зако́нъ бг҃а є҆гѡ̀ се́рдцы є҆гѡ̀, и҆ не запнѹ́тсѧ стѹпы̀ є҆гѡ̀.
л҃в. Смотря́етъ грѣ́шный пра҃ведна и҆ и҆щетъ є҆́же ѹ҆мертви́ти є҆гѡ́:
л҃г. Гдⷭ҇ же не ѡ҆ста́витъ є҆гѡ̀ въ рѹкѹ̀ є҆гѡ̀, ниже҆ ѡ҆сѹ́дитъ є҆гѡ́, є҆гда̀ сѹ́дитъ є҆мѹ́.
л҃д. Потерпѝ гдⷭ҇ и҆ сохранѝ пѹть҆ є҆гѡ̀, и҆ вознесе́тъ тѧ̀ є҆́же насле́дити зе́млю: внегда̀ потребля́тисѧ грѣ́шникѡмъ, ѹ҆зриши.
л҃е. Ви́дѣхъ нечести́ваго превознося́щасѧ и҆ вы́сящасѧ ꙗ҆кѡ ке́дры лїва́нскїѧ:
л҃ѕ. И҆ ми́мѡ и҆до́хъ, и҆ сѐ, не бѣ́, и҆ взыска́хъ є҆гѡ́, и҆ не ѡ҆брѣ́тесѧ мѣ́сто є҆гѡ̀.
л҃з. Храни́ незло́бїе и҆ ви́ждь правоты́, ꙗ҆кѡ є҆́сть ѡ҆ста́нокъ человѣ́кѹ ми́рнѹ.
л҃и. Беззакѡ́нницы же потреба́тсѧ вку́пѣ: ѡ҆ста́нцы же нечести́выхъ потреба́тсѧ.
л҃ѳ. Спасе́нїе же пра҃вныхъ ѿ гдⷭ҇а, и҆ защи́титель и҃хъ є҆́сть во вре́ма ско́рби:
м҃. И҆ помо́жетъ и҃мъ гдⷭ҇ и҆ и҆зба́витъ и҃хъ, и҆ и҆зметъ и҃хъ ѿ грѣ́шникъ и҆ спасе́тъ и҃хъ, ꙗ҆кѡ ѹ҆пова́ша на негѡ̀.
Сла́ва:
Кафі́сма ѕ҃.
л҃. Ѹ҆ало́мъ дѣ́дѹ, въ воспомина́нїе ѡ҆ сѹббѡ́тѣ, л҃з.
в҃. Гдⷭ҇и, да не ꙗ҆ростїю твоє́ю ѡ҆бличи́ши менѐ, ниже҆ гнѣ́вомъ твои́мъ нака́жеши менѐ:
г҃. Ꙗ҆кѡ стрѣ́лы твоѧ̀ ѹ҆низо́ша во мнѣ́, и҆ ѹ҆тверди́лъ є҆сѝ на мнѣ́ рѹкѹ̀ твою̀.
д҃. Нѣ́сть и҆цѣле́нїѧ въ пло́ти моє́й ѿ лица̀ гнѣ́ва твоегѡ̀, нѣ́сть ми́ра въ костє́хъ мои́хъ ѿ лица̀ грѣ́хъ мои́хъ.
є҃. Ꙗ҆кѡ беззакѡ́нїѧ моѧ̀ превзыдо́ша главѹ́ мою̀, ꙗ҆кѡ бре́ма тѧ́жкое ѡ҆тяготѣ́ша на мнѣ́.

бъдат изтребени.
23. Господ укрепи стъпките на такъв човек и благоволи към неговите пътища:
24. кога да падне, не пада, защото Господ го поддържа за ръка.
25. Бях млад, вече остарях, и не видях изоставен праведник, нито потомците му хляб да просят:
26. той всеки ден се смилява и на заем дава, и неговото потомство ще бъде благословено.
27. Избягвай злото и върши добро, и ще живееш вечно
28. защото Господ обича правдата и не оставя Своите светии; те вечно ще бъдат запазени; (а беззаконниците ще бъдат изхвърлени) и потомството на нечестивите ще бъде изтребено.
29. Праведниците ще наследят земята и ще живеят на нея вечно.
30. Устата на праведника изказват премъдрост, и езикът му изговаря правда.
31. Законът на неговия Бог е в сърцето му; стъпките му няма да се поклатят.
32. Нечестивецът дебне праведника и търси да го умъртви;
33. но Господ няма да го предаде в негови ръце и няма да допусне да го обвинят, когато бъде съден.
34. Уповавай се на Господа и се дръж о Неговите пътища: и Той ще те въздигне, за да наследиш земята; и когато бъдат изтребвани нечестивците, ти ще видиш.
35. Видях страшен нечестивец, как се шириле като вкоренено многоклонесто дърво;
36. но той премина, и го няма; търся го, и го не намирам.
37. Наблюдавай непорочния и гледай праведника, защото бъднината на такъв човек е мир;
38. а беззаконниците всички ще бъдат изтребени; бъднината на нечестивците е гибел.
39. От Господа е спасението на праведниците. Той е тям защита в скръбно време;
40. и ще им помогне Господ и ще ги избави; ще ги избави от нечестивците и ще ги спаси, защото Нему се уповават.

ПСАЛОМ 37.
2. Господи, в яростта Си не ме изобличавай и в гнева Си не ме наказвай,
3. защото Твоите стрели се забиха в мене, и Твоята ръка тежи върху ми.
4. Няма здраво място в плътта ми от Твоя гняв; няма мира в моите кости от греховете ми;
5. защото беззаконията ми превишиха главата ми, като тежко бреме ме притиснаха,

ѕ. Возсмердѣ́ша и҆ согни́ша ра҃ны мо҆и̑, ѿ лица̀ безу́мїа моегѡ̀.
з. Пострада́хъ и҆ слако́хсѧ до конца̀, вє́сь де́нь сѣ́тую хожда́хъ:
и. Ꙗ҆́кѡ ля҆́двїа мо҆и̑ напо́лнишасѧ порѵга́нїй, и҆ нѣ́сть и҆сцѣле́нїа въ҃ плотѝ мое́й.
ѳ. Ѡ҆слабле́нъ бы́хъ и҆ смири́хсѧ до сѣ́ла, рыка́хъ ѿ воздыха́нїа се́рдца моегѡ̀.
і. Гд҃и, пред҆ тобо́ю вс҃е́ жела́нїе моѐ, и҆ воздыха́нїе моѐ ѿ тебє̀ не ѹ҆таи́тсѧ.
ї. Се́рдце моѐ смяте́тсѧ, ѡ҆ста́ви мѧ̀ си́ла моѧ̀, и҆ свѣ́тъ ѻ҃чїю мое́ю, и҆ то́й нѣ́сть со мно́ю.
ѳі. Дрѹ́зи моѝ и҆ бли́жнїи моѝ пра́мѡ мнѣ̀ прибли́жишасѧ и҆ ста́ша.
ѳї. И҆ бли́жнїи моѝ ѿдале́че менѐ ста́ша, и҆ нѹ́ждахѹ́сѧ и҆щ҃ущїи дѹ́шѹ мою̀: и҆ и҆щ҃ущїи зла҆а мнѣ̀ глаго́лахѹ сѹ́етнаѧ, и҆ лести́вныѧ вє́сь де́нь поучя́хѹ́сѧ.
к҃. А҆́зъ же ꙗ҆́кѡ гл҃ухъ не слы́шахъ, и҆ ꙗ҆́кѡ нѣ́мъ не ѿверза́ѧй ѹ҆́стъ свои́хъ:
к҃а. И҆ бы́хъ ꙗ҆́кѡ челове́къ не слы́шаѧй и҆ не и҆мы́й во ѹ҆стѣ́хъ свои́хъ ѡ҆бличе́нїа.
к҃б. Ꙗ҆́кѡ на тѧ̀, гд҃и, ѹ҆пова́хъ, ты̀ ѹ҆слы́шиши, гд҃и бо́же мо́й.
к҃в. Ꙗ҆́кѡ рѣ́хъ: да не когда̀ пора́дѹю́тъ ми сѧ҃ вразѝ моѝ: и҆ внегда̀ подвижа́тисѧ нога́мъ мои́мъ, на мѧ̀ велерѣ́чеваша.
к҃г. Ꙗ҆́кѡ а҆́зъ на ра҃ны гото́въ, и҆ болѣ́знь моѧ̀ предо мно́ю є҆́сть вы́нѹ.
к҃д. Ꙗ҆́кѡ беззако́нїе моѐ а҆́зъ возвѣщ҃ѹ́ и҆ попеку́сѧ ѡ҆ грѣсѣ́ моє́мъ.
к҃е. Врази́ же моѝ живѹ́тъ и҆ ѹ҆крѣпи́шасѧ па́че менѐ, и҆ ѹ҆мно́жишасѧ ненави́дѧщїи мѧ̀ без҆ пра́вды:
к҃ѕ. Воздаю́щїи мн҃ѣ зла҆а воз҆ бла҃га҆ ѡ҆болга́хѹ мѧ̀, занѐ гона́хъ бл҃гостыню́.
к҃з. Не ѡ҆ста́ви менѐ, гд҃и бо́же мо́й, не ѿступѝ ѿ менѐ:
к҃и. Вонмѝ въ҃ по́мощь мою̀, гд҃и сп҃се́нїа моегѡ̀.

к҃ѳ. Въ конє́цъ, і҆дїѹ́ѳмъ, пѣ́снь дв҃ду, л҃н.

в. Рє́хъ: сохраню̀ пѹ́ти мои́ѧ, є҆́же не согрѣши́ти ми҆ а҆́зыкомъ мои́мъ: положи́хъ ѹ҆стѹ́мъ мои́мъ храни́ло, внегда̀ воста́ти грѣ́шномѹ предо мно́ю.
г. Ѡ҆нѣмѣ́хъ и҆ смири́хсѧ, и҆ ѹ҆молча́хъ ѿ бла҃гъ, и҆ болѣ́знь моѧ̀ ѡ҆бнови́сѧ.
д. Согрѣ́сѧ се́рдце моѐ во мнѣ̀, и҆ въ҃ поучє́нїи моє́мъ разгори́тсѧ ѻ҃гнь: глаго́лахъ а҆́зыкомъ мои́мъ:
е҃. Скажи́ ми, гд҃и, конци́нѹ мою̀ и҆ число̀ дни́й мои́хъ, ко́е є҆́сть, да разѹмѣ́ю, что̀ лиша́юсѧ а҆́зъ.
ѕ. Сѐ, пѧ́ди положи́лъ є҆сѝ дни́ мои́ѧ, и҆ состоя́ніе мо́е ꙗ҆́кѡ ничто́же пред҆ тобо́ю: о҆ба́че вса́ческаѧ сѹ́єта вса́къ челове́къ живы́й.
з. Оу҃́бо ѡ҃бразомъ хо́дитъ челове́къ, о҆ба́че вс҃ѣ́ мятє́тсѧ: сокро́вищствѹетъ, и҆ не вѣ́сть, комѹ̀ собере́тъ а҆̀.
и. И҆ ны́нѣ кто̀ терпѣ́нїе моѐ; не гд҃ь ли; и҆ состоя́ніе мо́е ѿ тебє̀ є҆́сть.
ѳ. Ѿ҃ всѣ́хъ беззако́нїй мои́хъ и҆зба́ви мѧ̀: поноше́нїе безу́мному дадѝ мѧ̀

6. смърдят и гноясват моите рани поради безумието ми.
7. Аз се прегърбих и съвсем се наведох, цял ден ходя натъжен;
8. защото чреслата ми са цели възпалени, и няма здраво място в плътта ми.
9. Изнемощях и извънмерно съм съкрушен; викам от мъките на сърцето си.
10. Господи, пред Тебе са всичките ми желания, и моята въздишка не е скрита от Тебе.
11. Сърцето ми трепери; моите сили ме напуснаха, и светлината на очите ми, - и нея няма у мене.
12. Моите приятели и моите искрени отстъпиха от раните ми, и ближните ми стоят надалеч.
13. А които търсят душата ми, турят мрежи, и които ми желаят зло, говорят за моето загиване и всеки ден козни кроят;
14. аз пък като глух не чувам и съм като ням, който не отваря устата си;
15. и станах като човек, който не чува и няма в устата си отговор,
16. защото на Тебе, Господи, се уповавам; Ти ще чуеш, Господи, Боже мой.
17. И аз рекох: да не възтържествуват над мене (моите врагове); когато се колебае ногата ми, те се големеят над мене.
18. Близко съм да падна, и скръбта ми е винаги пред мене.
19. Беззаконието си съзнавам, съкрушавам се заради греха си.
20. А моите врагове живеят и крепнат, и ония, които ме ненавиждат без вина, се умножават;
21. и които ми връщат зло за добро, враждуват против мене, задето следвам доброто.
22. Не ме оставяй, Господи, Боже мой, не се отдалечавай от мене;
23. побързай ми на помощ, Господи, Спасителю мой!

ПСАЛОМ 38.

Рекох си: ще пазя пътищата си, за да не сгреша с езика си, ще обуздавам устата си, додето нечестивият е пред мене.
3. Бях ням и безгласен, и мълчах дори за доброто; и скръбта ми се усили.
4. Пламна сърцето ми в мене, огън се разгоря в мислите ми; заговорих с езика си:
5. кажи ми, Господи, моя край, и какво е числото на моите дни, за да зная, какъв е векът ми.
6. Ето, Ти си ми дал дни колкото педя, и векът ми е като нищо пред Тебе. Наистина, пълна суета е всеки човек, който живее.
7. Наистина, човек ходи като привидение; напразно се лута, събира и не знае, кому ще се падне то.
8. И сега какво да очаквам, Господи? надеждата ми е на Тебе.
9. Избави ме от всичките ми беззакония, не ме предавай на безумния за охулване.

єсѝ.
г҃. Ѡнѣмѣ́хъ и҆ не ѿверзо́хъ ѹ҆стъ мои́хъ, ꙗ҆кw ты҆ сотвори́лъ є҆сѝ.
д҃. Ѿста́ви ѿ менє҆ ра́ны твоя́: ѿ кре́пости бо рꙋ́кѝ твоєя́ а҆зъ и҆счезо́хъ.
е҃. Во ѡ҆бличе́нїихъ ѡ҆ беззако́нїи наказа́лъ є҆сѝ человѣ́ка, и҆ и҆ста́лъ є҆сѝ ꙗ҆кw па́ѹчинꙋ дꙋшꙋ є҆гѡ̀: о҆ба́че всѣ́ всѣ́къ человѣ́къ.
ѕ҃. Ѹ҆слы́ши моли́твꙋ мою́, гд҃и, и҆ моле́нїе моє҆ внꙋ́ши, сле́зъ мои́хъ не премолчѝ: ꙗ҆кw прїѣ́льникъ а҆зъ є҆́смь ѹ҆ тебє҆ и҆ пришле́цъ, ꙗ҆коже вси҆ о҆́тцы мои҆.
з҃. Ѡсла́би мѝ, да почі́ю, пре́жде да́же не ѿи́дꙋ, и҆ ктомꙋ́ не бꙋдꙋ.

л҃. Въ коне́цъ, ѱалмъ҆ дв҃ꙋ, л҃д.

а҃. Терпѣ́нїемъ потерпѣ́хъ гд҃а, и҆ вни́тъ мѝ и҆ ѹ҆слы́ша моли́твꙋ мою́:
в҃. И҆ возведе́ ма ѿ ро́ва страстє́й и҆ ѿ бре́нїа тѝны, и҆ поста́ви на ка́мени но́зѣ мои҆ и҆ и҆спра́ви стѹпы́ моя́:
г҃. И҆ вложѝ во ѹ҆стѣ́ моя́ пѣ́снь но́вꙋ, пѣ́нїе бг҃ꙋ на́шемꙋ. Ѹ҆зрѧтъ мно́зи и҆ ѹ҆бою́тсѧ, и҆ ѹ҆пова́ютъ на гд҃а.
д҃. Блаже́нъ мꙋ́жъ, є҆мꙋ́же є҆́сть и҆́ма гд҃не ѹ҆пова́нїе є҆гѡ̀, и҆ не призрѣ́ въ гꙋ́сты҆ и҆ неистовле́нїа лꙋ́жна.
е҃. Мно́га сотвори́лъ є҆сѝ ты҆, гд҃и бо́же мо́й, чꙋдеса́ твоя́, и҆ помышле́нїемъ твои́мъ нѣ́сть кто҆ ѹ҆подо́бится тебѣ́: возвѣсти́хъ и҆ глаго́лахъ: ѹ҆мно́жишасѧ па́че числа́.
ѕ҃. Же́ртвы и҆ прино́шенїа не восхотѣ́лъ є҆сѝ, тѣ́ло же сверши́лъ мѝ є҆сѝ: всесожже́нїй и҆ ѡ҆ грѣ́сѣ не взыска́лъ є҆сѝ.
з҃. Тогда́ рѣ́хъ: се́, прїи́дꙋ: въ главѣ́ кни́жнѣ пи́сано є҆́сть ѡ҆ мнѣ́:
и҃. Сотвори́ти во́лю твою́, бо́же мо́й, восхотѣ́хъ, и҆ зако́нъ тво́й посредѣ́ чре́ва моегѡ̀.
ѳ҃. Бл҃говѣсти́хъ пра́вдꙋ въ цр҃кви вели́цѣй, се́, ѹ҆стна́мъ мои́мъ не возбраню́: гд҃и, ты҆ разꙋмѣ́лъ є҆сѝ.
і҃. Пра́вдꙋ твою́ не скры́хъ въ се́рдцы мое́мъ, и҆́стинꙋ твою́ и҆ спасе́нїе твоє҆ рѣ́хъ, не скры́хъ мл҃ть твою́ и҆ и҆́стинꙋ твою́ ѿ со́нма мно́га.
ї҃. Ты́ же, гд҃и, не ѹ҆дали́ щедро́ты твои́хъ ѿ менє҆: мл҃ть твоя́ и҆ и҆́стина твоя́ вы́нꙋ да засто́ятъ мѧ.
ѳ҃. Ꙗ҆́кw ѡ҆держа́ша мѧ зла́, и҆́мже нѣ́сть числа́: постигно́ша мѧ беззако́нїа моя́, и҆ не возмого́хъ зрѣ́ти: ѹ҆мно́жишасѧ па́че вла́съ главы́ моея́, и҆ се́рдце моє҆ ѡ҆ста́ви мѧ.
к҃. Бл҃говоли́, гд҃и, и҆зба́вити мѧ: гд҃и, во є҆́же помощи́ мн҃, вонми́.
кі҃. Да посты́дѧтсѧ и҆ посрами́тсѧ вкꙋпѣ́ и҆щꙋ́щїи дꙋшꙋ мою́, и҆зба́ти ю҆́: да возврата́тсѧ вспа́ть и҆ посты́дѧтсѧ хотя́щїи мѝ зла́.
кв҃. Да прїи́мꙋтъ а҆́ки́ сты́дъ сво́й глаго́лющїи мѝ: бла́гоже, бла́гоже.
кг҃. Да возра́дꙋютсѧ и҆ возвесели́тсѧ ѡ҆ тебѣ́ вси҆ и҆щꙋ́щїи тебє҆, гд҃и, и҆ да

10. Станах ням, не си отварям устата, защото Ти направи това.
11. Отклони от мене Твоите удари, аз изчезвам от Твоята поразяваща ръка.
12. Ако чрез изобличения наказваш човека за престъпления, то неговата хубост ще се развали като от молци. Тъй всеки човек е суетен!
13. Чуй, Господи, молитвата ми и дай ухо на моите вопли, не бъди безмълвен към моите сълзи, защото съм странник у Тебе и пришълец, както и всичките ми отци.
14. Отстъпи от мене, за да мога да се подкрепя, преди да замина и да ме няма вече.

ПСАЛОМ 39.

2. Твърдо се уповавах на Господа, и Той се наклони към мене и чу моите вопли;
3. извлече ме от страшен ров, от тинесто блато, постави на камък нозете ми и утвърди стъпките ми;
4. и вложи в устата ми нова песен - хвала на нашия Бог. Мнозина ще видят, ще се побоят и ще се уповават на Господа.
5. Блажен човек, който възлага надеждата си на Господа и се не обръща към горделивите и към ония, които се отбиват към лъжата!
6. Много си сторил Ти, Господи, Боже мой: за Твоите чудеса и помисли за нас - кой ще се уподоби на Тебе! - бих желал да проповядвам и говоря за тях, но те брой нямат.
7. Жертва и принос Ти не пожела; продупчи Ми ушите *; всесъжение и жертва за грях не поиска.
8. Тогава рекох: ето, ида; в книжния свитък е писано за Мене;
9. желая да изпълня волята Ти, Боже Мой и Твоят закон е в сърцето Ми.
10. Възвестявах Твоята правда във великото събрание; не забранявах на устата си: Ти знаеш това, Господи.
11. Твоята правда не скривах в сърцето си, възвестявах Твоята вярност и спасението от Тебе, и не затаявах Твоята милост и Твоята истина пред великото събрание.
12. Не спирай, Господи, Твоите щедрости към мене; Твоята милост и Твоята истина нека ме пазят непрестанно,
13. защото злини безбройни са ме окръжили; постигнаха ме беззаконията ми, та дори да виждам не мога; те са повече от космите на главата ми; моето сърце ме остави.
14. Благоволи, Господи, да ме избавиш; Господи, побързай ми на помощ.
15. Да потънат в стид и срам всички, които искат гибелта на душата ми! Да бъдат върнати назад и да бъдат предадени на присмех ония, които ми желаят зло.
16. Да се смутят от своя срам ония, които ми говорят: “добре, добре!”
17. Да се радват и да се веселят чрез Тебе всички, които Те търсят, и ония, които

рекѹ́тъ вы́нѹ, да возвели́чится гдь, лю́бящіи спсе́нїе твоѥ.
и҃. А҆зъ же ни́щъ е҆́смь и҆ ѹ҆бо́гъ, гдь попече́тсѧ ѡ҆ мнѣ: помо́щникъ мо́й и҆ защи́титель мо́й е҆сѝ ты́, бж҃е мо́й, не закосни́.
Сла́ва:
а҃. Въ коне́цъ, ѱалмъ҆ дв҃ду, м҃.
в҃. Блже́нъ разѹмѣва́й на ни́ща и҆ ѹ҆бо́га, въ де́нь лю́тъ и҆зба́витъ е҆го́ гдь.
г҃. Гдь да сохрани́тъ е҆го́ и҆ живи́тъ е҆го́, и҆ да ѹ҆блажи́тъ е҆го́ на земли́ и҆ да не преда́стъ е҆гѡ̀ въ рѹ́ки врагѡ́въ е҆гѡ̀.
д҃. Гдь да помо́жетъ е҆мѹ́ на о҆дрѣ́ болѣ́зни е҆гѡ̀: всѐ ло́же е҆гѡ̀ ѡ҆брати́лъ е҆сѝ въ болѣ́зни е҆гѡ̀.
е҃. А҆зъ рѣ́хъ: гдн, поми́лѹй мѧ, и҆цѣли́ дш҃ѹ мою́, я҆́кѡ согрѣши́хъ тѝ.
ѕ҃. Врази́ мои́ рѣ́ша мнѣ̀ зла́: когда́ ѹ҆́мретъ, и҆ поги́бнетъ и҆́мя е҆гѡ̀;
з҃. И҆ вхожда́ше ви́дѣти, всѣ́ глаго́лаше се́рдце е҆гѡ̀: собра́ беззако́нїе себѣ́, и҆схожда́ше во́нъ и҆ глаго́лаше вкѹпѣ́.
и҃. На мѧ́ шепта́хѹ вси́ врази́ мои́, на мѧ́ помышля́хѹ зла́ мнѣ̀.
д҃. Сло́во законопрестѹ́пное возложи́ша на мѧ́: е҆да́ спи́й не приложи́тъ воскреснѹ́ти;
т҃. И҆́бо человѣ́къ ми́ра моегѡ̀, на него́же ѹ҆пова́хъ, ѣ́дый хлѣ́бы моѧ́, возвели́чи на мѧ́ запина́нїе.
а҃. Ты́ же, гдн, поми́лѹй мѧ и҆ возста́ви мѧ, и҆ возда́мъ и҆́мъ.
в҃. Въ се́мъ позна́хъ, я҆́кѡ восхотѣ́лъ мѧ́ е҆сѝ, я҆́кѡ не возра́дѹется враго́ъ мо́й ѡ҆ мнѣ̀.
г҃. Мене́ же за неѕло́бїе прїе́мъ, и҆ ѹ҆тверди́лъ мѧ́ е҆сѝ пред҃ тобо́ю въ вѣ́къ.
д҃. Бл҃гослове́нъ гдь бг҃ъ і҆и҃левъ ѿ вѣ́ка и҆ до вѣ́ка: бѹ́дн, бѹ́дн.
а҃. Въ коне́цъ, въ ра́зѹмъ сыно́въ коре́овыхъ, ѱалмъ҆ дв҃ду, м҃л.
в҃. И҆́мже о҆́бразомъ жела́етъ е҆ле́нь на и҆сто́чники водны́а, си́це жела́етъ дш҃а́ моѧ́ къ тебѣ́, бж҃е.
г҃. Возжда́дѣ дш҃а́ моѧ́ къ бг҃ѹ крѣ́пкомѹ, живо́мѹ: когда́ прїи́ндѹ и҆ я҆влю́сѧ лицу́ бж҃їю;
д҃. Бы́ша сле́зы моѧ́ мнѣ̀ хлѣ́бъ де́нь и҆ но́щь, внегда́ глаго́латисѧ мнѣ̀ на всѧ́къ де́нь: гдѣ̀ е҆́сть бг҃ъ твой;
е҃. Сїѧ́ помянѹ́хъ, и҆ и҆зліа́хъ на мѧ́ дш҃ѹ мою́: я҆́кѡ пройдѹ́ въ мѣ́сто селе́нїа ди́вна, да́же до до́мѹ бж҃їа, во гла́сѣ ра́дованїа и҆ и҆сповѣ́данїа, шѹ́ма пра́здну́ющагѡ.
ѕ҃. Вскѹ́ю прискорбна́ е҆сѝ, дш҃е́ моѧ́; и҆ вскѹ́ю смѹща́еши мѧ́; ѹ҆пова́й на бг҃а, я҆́кѡ и҆сповѣ́мсѧ е҆мѹ́, спсе́нїе лица́ моегѡ̀ и҆ бг҃ъ мо́й.
з҃. Ко мнѣ̀ самомѹ́ дш҃а́ моѧ́ смѧте́сѧ: сегѡ̀ ра́ди помянѹ́хъ тѧ́ ѿ земли́ і҆ордани́ски и҆ е҆рмѡнїи́мски, ѿ горы́ ма́лыа.
и҃. Бе́здна бе́здну призыва́етъ во гла́сѣ хлѧ́бїй твои́хъ: всѧ́ высоты́ твоѧ́ и҆

обичат Твоето спасение, да казват непрестанно: велик е Господ!
18. Аз съм беден и сиромах, но Господ се грижи за мене. Ти си помощ моя и избавител мой; Боже мой, не закъснявай!

ПСАЛОМ 40.
2. Блажен оня, който пригледва бедни (и сиромаси)! В злочест ден Господ ще го избави.
3. Господ ще го запази и ще заварди живота му; той ще бъде блажен на земята. И Ти няма да го предадеш на волята на враговете му.
4. Господ ще го подкрепи в леглото на болестта му. Ти ще измениш цялата му постеля през болестта му.
5. Рекох: Господи, помилуй ме, изцели душата ми, защото съгреших пред Тебе.
6. Враговете ми говорят зло за мене: “кога ще умре, и кога ще загине името му?”
7. И ако някой дохожда да ме види, говори лъжа; неговото сърце трупа в себе си неправда, и той, щом излезе вън, разправя.
8. Всички, които ме мразят, шепнат си против мене, кроят зло против мене:
9. “законопрестъпност тежи върху него; той легна; няма вече да стане.”
10. Дори човекът, който беше в мир с мене, комуто се осланях, който е ял хляба ми, дигна против мене пета.
11. А Ти, Господи, помилуй ме, изправи ме, и аз ще им въздам.
12. По това ще узная, че Ти благоволиш към мене, ако моят враг не възтържествува над мене,
13. а мене запазиш читав и ме поставиш пред лицето Си навеки.
14. Благословен Господ, Бог Израилев, от века и до века! Амин, амин!

ПСАЛОМ 41.
Както кошута жадува за водни потоци, тъй и душата ми, Боже, копнее за Тебе!
3. Душата ми жадува за Бога силний, живий: кога ще дойда и се явя пред лицето Божие!
4. Сълзите ми бяха хляб за мене денем и нощем, когато всеки ден ми думаха: де е твоят Бог?
5. Колчем си спомня това, изливам душата си, защото съм ходил с многолюдие, влизал съм с тях в Божия дом с радостния и славословен глас на празнуващото множество.
6. Защо униваш, душо моя, и защо се смущаваш? Уповавай се на Бога, защото аз още ще славя Него, моя Спасител и моя Бог.
7. Унива в мене душата ми; затова си спомням за Тебе от земята Иорданска, от Ермон, от планина Цоар.
8. Бездна бездна призовава с гласа на Твоите водопади; всички Твои води и Твои

вώлны твоѧ на мнѣ прендóша.
д҃. Въ дéнь заповѣсть гдь мл҃ть свою, и нóщїю пѣснь є҆гѡ ѿ менѣ, молúтва бг҃у животà моегѡ.
е҃. Реку̀ бг҃у: застꙋпнико мóй є҆сú, почтò мѧ забы́лъ є҆сú; ѝ вскꙋю сѣ́тꙋѧ хожда́ю, внегдà ѡ҆скорбля́етъ вра́гъ;
ѕ҃. Внегдà сокрꙋша́тисѧ костéмъ моúмъ, поноша́ютъ мѝ вразѝ моѝ, внегдà глаго́лати и҆́мъ мнѣ на вся́къ дéнь: гдѣ є҆́сть бг҃ъ твóй;
з҃і. Вскꙋю прискóрбна є҆сú, дꙋшѐ моѧ; ѝ вскꙋю смꙋща́еши мѧ; ѹ҆повáй на бг҃а, я҆́кѡ и҆сповѣ́мсѧ є҆мꙋ́, спасéнїе лицà моегѡ̀ ѝ бг҃ъ мóй.

Ѱалóмъ дв҃д, не надпúсанъ ѹ҆ є҆вре́й, мв҃.

а҃. Сꙋди́ мн, бж҃е, ѝ разсꙋди́ прю̀ мою̀: ѿ ꙗ҆зы́ка непреподóбна, ѿ человѣ́ка непрáведна ѝ лсти́ва и҆́зба́ви мѧ.
в҃. Занѐ ты̀ є҆сú, бж҃е, крѣ́пость моѧ, вскꙋю ѿрúнꙋлъ мѧ є҆сú; ѝ вскꙋю сѣ́тꙋѧ хожда́ю, внегдà ѡ҆скорбля́етъ вра́гъ;
г҃. Посли́ свѣ́тъ твóй ѝ и҆́стинꙋ твою̀: тѧ̀ мѧ наста́вита, ѝ введóста мѧ въ гóрꙋ сты́ю твою̀ ѝ въ селе́нїѧ твоѧ̀.
д҃. Ѝ вни́ду къ же́ртвенникꙋ бж҃їю, къ бг҃ꙋ веселя́щемꙋ ю҆́ность мою̀: и҆сповѣ́мсѧ тебѣ̀ въ гꙋслехъ, бж҃е, бж҃е мóй.
е҃. Вскꙋю прискóрбна є҆сú, дꙋшѐ моѧ; ѝ вскꙋю смꙋща́еши мѧ; ѹ҆повáй на бг҃а, я҆́кѡ и҆сповѣ́мсѧ є҆мꙋ́, спасéнїе лицà моегѡ̀ ѝ бг҃ъ мóй.
Слáва:
ѕ҃. Въ конéцъ, сынѡ́въ кореóвыхъ, въ рáзꙋмъ, ѱалóмъ мг҃.
а҃. Бж҃е, ꙋ҆ши́ма на́шима ꙋ҆слы́шахомъ, ѝ ѻ҆́тцы на́ши возвѣсти́ша на́мъ дѣ́ло, є҆́же содѣ́лалъ є҆сú во днéхъ и҆́хъ, во днéхъ дрéвнихъ.
г҃. Рꙋка̀ твоѧ̀ ꙗ҆зы́ки потребú, ѝ насади́лъ ѧ̀ є҆сú: ѡ҆зло́билъ є҆сú лю́ди ѝ и҆́згна́лъ є҆сú ѧ̀.
д҃. Не бо мечéмъ своúмъ наслѣ́диша зéмлю, ѝ мы́шца и҆́хъ не спасѐ и҆́хъ, но десни́ца твоѧ̀ ѝ мы́шца твоѧ̀ ѝ просвѣще́нїе лицà твоегѡ̀, я҆́кѡ бл҃говоли́лъ є҆сú въ ни́хъ.
е҃. Ты̀ є҆сú са́мъ цр҃ь мóй ѝ бг҃ъ мóй, заповѣ́дай спасéнїѧ ꙗ҆́кѡвлѧ.
ѕ҃. Ѡ҆ тебѣ̀ врагѝ на́шѧ и҆́зводéмъ ро́ги, ѝ ѡ҆ и҆́менни твоéмъ ꙋ҆ничижи́мъ востаю́щыѧ на ны̀.
з҃. Не на лꙋ́къ бо мóй ꙋ҆повáю, ѝ мéчь мóй не спасéтъ менѐ:
и҃. Спасл бо є҆сú на́съ ѿ стꙋжа́ющихъ на́мъ, ѝ ненави́дящихъ на́съ посрами́лъ є҆сú.
д҃. Ѡ҆ бз҃ѣ похвáлимсѧ вéсь дéнь, ѝ ѡ҆ и҆́менни твоéмъ и҆сповѣ́мысѧ во вѣ́къ.
е҃. Ны́нѣ же ѿрúнꙋлъ є҆сú ѝ посрами́лъ є҆сú на́съ, ѝ не и҆́зы́деши, бж҃е, въ сúлахъ на́шихъ.
ѕ҃. Возврати́лъ є҆сú на́съ вспя́ть прн вразѣ́хъ на́шихъ, ѝ ненави́дящїи на́съ

вълни преминаха над мене.
9. Денем Господ ще покаже милостта Си, и нощем песен ще Му пея, молитва към Бога на моя живот.
10. Ще кажа на Бога, моя застъпник: защо си ме забравил? Защо ходя натъжен от обидите на врага?
11. Сякаш костите ми се трошат, кога враговете ми се гаврят над мене, кога ми думат всеки ден: де е твоят Бог?
12. Защо униваш, душо моя, и защо се смущаваш? Уповавай се на Бога, защото аз още ще славя Него, моя Спасител и моя Бог.

ПСАЛОМ 42.
1. Съди ме, Боже, и застъпи се в тъжбата ми с тоя недобър народ. Избави ме от лукав и несправедлив човек,
2. защото Ти си Бог на моята сила. Защо си ме отхвърлил? Защо ходя натъжен от обидите на врага?
3. Прати Твоята светлина и Твоята истина да ме водят и да ме доведат на Твоята света планина и в Твоите обиталища.
4. И ще се приближа до Божия жертвеник, до Бога на радостта и на моето веселие, и на гусли ще Те славя, Боже, Боже мой!
5. Защо униваш, душо моя, и защо се смущаваш? Уповавай се на Бога, защото още ще славя Него, моя Спасител и моя Бог.

ПСАЛОМ 43.
2. Боже, с ушите си сме чули, нашите отци са ни разказвали за делото, което си сторил през техни дни, в стародавни дни:
3. Ти с Твоята ръка си изтребил народи, а тях си настанил: поразил си племена и си ги изгонил;
4. защото те не с меча си са придобили земята, и не тяхната мишца ги е спасила, а Твоята десница и Твоята мишца, и светлината на Твоето лице, понеже Ти си благоволил към тях.
5. Боже, Царю мой! Ти си същият; дари спасение на Иакова.
6. С Тебе, като с рогове, избождаме нашите врагове, в Твое име ще стъпчим с нозе ония, които въстават против нас;
7. защото не на моя лък се уповавам, и не моят меч ще ме спаси;
8. но Ти ще ни спасиш от враговете ни и ще посрамиш ония, които ни мразят.
9. С Бога ще се хвалим всеки ден и Твоето име ще славим вечно.
10. Но сега Ти ни отритна и посрами, и не излизаш с нашите войски;
11. обърна ни в бягство пред врага, и ония, които ни мразят, ограбват ни.

расхища́ху себѣ́.
ві. Да́ла є́сѝ на́съ ꙗ́ко о҃вцы снѣ́дь, и҆ во и҆зы́цѣхъ разсѣ́ла ны́ є́сѝ.
гі. Ѿда́ла є́сѝ лю́ди твоя́ безъ цѣ́ны, и҆ не бѣ́ мно́жество въ воскліца́нїихъ на́шихъ.
ді. Положи́ла є́сѝ на́съ поноше́нїе сосѣ́дмъ на́шымъ, подраже́нїе и҆ порѵга́нїе сѵ́щымъ ѡ҃крестъ на́съ.
е҆і. Положи́ла є́сѝ на́съ въ при́тчу во и҆зы́цѣхъ, покива́нїю главы́ въ лю́дехъ.
ѕі. Вє́сь де́нь сра́мъ мо́й предо мно́ю е҆́сть, и҆ стыдъ лица́ моего҆́ покры́ ма,
зі. Ѿ гла́са поноша́ющагѡ и҆ ѡ҃клевета́ющагѡ, ѿ лица́ вра́жїа и҆ и҆згона́ющагѡ.
ѝі. Сі́а вся́ прїидо́ша на ны́, и҆ не забы́хомъ тебє́, и҆ не непра́вдовахомъ въ завѣ́тѣ твое́мъ,
ѳі. И҆ не ѿступи́ вспа́ть се́рдце на́ше: и҆ ѹклони́ла є́сѝ стезѝ на́ша ѿ пѵ́тиѳ твоегѡ҆̀,
кі. Ꙗ҆́ко смири́ла є́сѝ на́съ на мѣ́стѣ ѡ҆ѕлобле́нїа, и҆ прикры́ ны́ сѣ́нь сме́ртная.
кі. А҆́ще забы́хомъ и҆́мя бг҃а на́шегѡ, и҆ а҆́ще воздѣ́хомъ рѵ́ки на́ша къ бо́гѹ чѵ́ждемѹ,
кѳ. Не бг҃ъ ли взы́щетъ сѝ́хъ; то́й бо вѣ́сть та́йная се́рдца.
кѳ. Зане́ тебє́ ра́ди ѹмерщвля́емся вє́сь де́нь, вмѣня́хомся ꙗ҆́ко о҃вцы заколе́нїа.
кѳ. Воста́ни, вскѵ́ю спи́ши, гд҃и; воскр҃нѝ, и҆ не ѿри́ни до конца́.
кѳ. Вскѵ́ю лице́ твоє҆ ѿвраща́еши; забыва́еши нищетѹ́ на́шѹ и҆ ско́рбь на́шѹ;
кѕ. Ꙗ҆́ко смири́ся въ пе́рсть дѹ́ша на́ша, прильпѣ́ земли́ ѹ҆тро́ба на́ша.
кз. Воскр҃нѝ, гд҃и, помозѝ на́мъ, и҆ и҆зба́ви на́съ и҆́мене ра́ди твоегѡ҆̀.
л҃. Въ коне́цъ, ѡ҆ и҆змѣня́емыхъ сыно́мъ коре́евымъ въ ра́зѹмъ, пѣ́снь ѡ҆ возлю́бленнѣ́мъ, мд҃.
вѳ. Ѿры́гну се́рдце мое҆ сло́во бла́го, глаго́лю а҆́зъ дѣла́ моя́ ц҃р҃е́ви: а҆зы́къ мо́й тро́сть кни́жника скоропи́ца.
вѳ. Красе́нъ добро́тою па́че сыно́въ человѣ́ческихъ, и҆зліа́ся бл҃года́ть во ѹ҆стна́хъ твои́хъ: сегѡ҆̀ ра́ди бл҃гослови́ тя бг҃ъ во вѣ́къ.
вѳ. Препоя́ши ме́чь твои́й по бедрѣ́ твое́й, си́льне,
вѳ. Красото́ю твое́ю и҆ добро́тою твое́ю: и҆ налацы́, и҆ ѹ҆спѣ́вай, и҆ ц҃р҃твѹ́й и҆́стины ра́ди и҆ кро́тости и҆ пра́вды: и҆ наста́витъ тя́ ди́вно десни́ца твоя́.
вѕ. Стрѣ́лы твоя́ и҆зощре́ны, си́льне: лю́дїе подъ тобо́ю падѹ́тъ въ се́рдцы вра́гъ ц҃р҃е́выхъ.
вз. Пр҃то́лъ твои́, бж҃е, въ вѣ́къ вѣ́ка: же́злъ пра́вости же́злъ ц҃р҃твїа твоегѡ҆̀.
вѝ. Возлюби́ла є́сѝ пра́вдѹ и҆ возненави́дѣла є́сѝ беззако́нїе: сегѡ҆̀ ра́ди пома́за

12. Предаде ни като овци на изядане и ни разпиля между народите;
13. продаде народа Си без печалба и не подигна цената му;
14. предаде ни за укор на съседите ни, за присмех и хула на ония, които живеят около нас;
15. направи ни за притча в народите, за кимване с глава между друговерците.
16. Всеки ден моето унижение пред мене, и срам покрива лицето ми
17. от гласа на хулителя и клеветника, от погледите на врага и отмъстителя:
18. всичко това дойде върху нас, ала ние Те не забравихме и Твоя завет не нарушихме.
19. Сърцето ни не отстъпи назад, и стъпките ни се не отклониха от Твоя път,
20. когато ни съкруши в земята на змейовете и ни покри със смъртна сянка.
21. Ако бяхме забравили името на нашия Бог и протегнехме ръце към чужди бог,
22. то Бог не щеше ли да подири сметка за това? защото Той знае тайните на сърцето.
23. Заради Тебе ни затриват всеки ден, смятат ни за овци, обречени на клане.
24. Стани, защо спиш, Господи! пробуди се, не отритвай ни завинаги!
25. Защо криеш лицето Си, забравяш скръбта ни и угнетението ни?
26. Защото душата ни е унизена до прах, утробата ни е прилепнала о земята.
27. Дигни се нам на помощ, и ни избави поради Твоята милост.

ПСАЛОМ 44.

2. Из сърцето ми се изля блага дума; аз говоря: моята песен е за Царя; езикът ми е перо на бързописец.
3. Ти си най-прекрасният от синовете човечески; благодат се изля от Твоите уста; затова Бог Те е благословил навеки.
4. Препаши на бедро меча Си, о Силний! Препаши се с Твоята слава и красота!
5. И в това Твое украшение побързай, седни в колесница заради истината, красотата и правдата, и Твоята десница ще Ти покаже чудни дела.
6. Остри са Твоите стрели (о Силний), народите ще паднат пред Тебе, - те са в сърцето на Царевите врагове.
7. Твоят престол, Боже, е вечен; жезълът на правотата е жезъл на Твоето царство.
8. Ти обикна правдата и намрази беззаконието, затова, Боже, Твоят Бог Те помаза с елей на радост повече от Твоите съучастници.

тѧ, бѣ́же, бг҃ъ твоѝй є҆лее́мъ ра́дости па́че причⷭ́тникъ твои́хъ.
д҃. Смѵ́рна и҆ стакти́ и҆ кассі́а ѿ ри́зъ твои́хъ, ѿ̀ ѿ̀ тѫ́жестей слоно́выхъ , и҆з̀ ни́хже возвесели́ша тѧ.
г҃. Дще́рн царе́й въ че́сти твое́й: предстⷭ́ царі́ца ѡ҆десну́ю тебѣ̀, въ ри́захъ позлаще́нныхъ ѡ҆дѣ́яна преспещрена.
а҃і. Слы́ши, дщи́, и҆ ви́ждь, и҆ приклонѝ ѹ҆́хо твое́, и҆ забу́ди лю́ди твоѧ̀ и҆ до́мъ ѻ҆тца́ твоегѡ̀:
в҃і. И҆ возжела́етъ цр҃ь добро́ты твоеѧ̀, занѐ то́й є҆́сть гдь̀ тво́й, и҆ поклони́шисѧ є҆мꙋ́,
г҃і. И҆ дщи́ тѵ́рова съ да́ры: лицꙋ́ твоемꙋ́ помо́лятсѧ бога́тїи лю́дїи.
д҃і. Вся́ сла́ва дще́ре цр҃е́вы внꙋ́трь: ри́зы златы́ми ѡ҆дѣ́яна и҆ преспещре́на.
е҃і. Приведꙋ́тсѧ цр҃ю́ дѣ́вы вслѣ́дъ є҆ѧ̀, и҆скре́ннїѧ є҆ѧ̀ приведꙋ́тсѧ тебѣ̀:
ѕ҃і. Приведꙋ́тсѧ въ весе́лїи и҆ ра́дованїи, введꙋ́тсѧ въ хра́мъ цр҃е́въ.
з҃і. Вмѣ́сто ѻ҆тє́цъ твои́хъ бы́ша сы́нове твои́: поста́виши а҆̀ кнѧ́зи по всей̀ земли́.
и҃і. Помянꙋ́ и҆́мѧ твоѐ во всѧ́комъ ро́дѣ и҆ ро́дѣ: сегѡ̀ ра́ди лю́дїе и҆сповѣ́дятсѧ тебѣ̀ въ вѣ́къ и҆ во вѣ́къ вѣ́ка.

а҃. Въ коне́цъ, ѡ҆ сынѣ́хъ кореовыхъ, ѡ҆ таи́нныхъ, ѱалмо́съ м҃с.

б҃. Бг҃ъ на́мъ прибѣ́жище и҆ си́ла, помо́щникъ въ ско́рбехъ ѡ҆брѣ́тшихъ ны̀ ѕѣлѡ̀.
г҃. Сегѡ̀ ра́ди не ѹ҆бои́мсѧ, внегда̀ смꙋща́етсѧ земл҃а̀, и҆ прелага́ютсѧ го́ры въ сердца̀ морска̀.
д҃. Возшꙋмѣ́ша и҆ смѧто́шасѧ во́ды и҆́хъ, смѧто́шасѧ го́ры крѣпостїю є҆гѡ̀.
е҃. Рѣ́чнаа ѹ҆стремле́нїѧ весела́тъ гра́дъ бж҃їй: ѡ҆сщѧ́нилъ є҆́сть селе́нїе свое́ вы́шнїй.
ѕ҃. Бг҃ъ посредѣ̀ є҆гѡ̀, и҆ не подви́жится: помо́жетъ є҆мꙋ́ бг҃ъ ѹ҆́тро зарѣ́.
з҃. Смѧто́шасѧ ѩ҆зы́цы, ѹ҆клони́шасѧ цр҃ствїѧ: дадѐ гла́съ свои́ вы́шнїй, подви́жесѧ земл҃а̀.
и҃. Гдь̀ си́лъ съ на́ми, засто́пникъ на́шъ бг҃ъ і҆а́кѡвль.
д҃. Прїи́ндите и҆ ви́дите дѣ́ла бж҃їа, ѩ҆́же положѝ чꙋ́деса̀ на землѝ:
ѳ҃. Ѿ̀е́мла бра́ни до коне́цъ земли́, лꙋ́къ сокрꙋши́тъ и҆ сло́митъ ѻ҆рꙋ́жїе, и҆ цины̀ сожже́тъ ѻ҆гне́мъ.
а҃і. Ѹ҆праздни́тесѧ и҆ разꙋмѣ́йте, ѩ҆́кѡ ѩ҆́зъ є҆́смь бг҃ъ: вознесꙋ́сѧ во ѩ҆зы́цѣхъ, вознесꙋ́сѧ на земли́.
в҃і. Гдь̀ си́лъ съ на́ми, засто́пникъ на́шъ бг҃ъ і҆а́кѡвль.
Сла́ва:

9. Всички Твои дрехи благоухаят на смирна, алой и касия; из чертози от слонова кост Те веселят.
10. Царски дъщери са между Твоите почетни; застана царица Теб отдясно в офирско злато.
11. Чуй, дъще, и виж, наклони ухо и забрави твоя народ и дома на баща си.
12. И силно ще пожелае Царят твоята красота, защото Той е твой Господ, и ти Му се поклони.
13. И дъщерята тирска с дарове и най-богатите от народа ще умоляват лицето Ти.
14. Всичката слава на царската дъщеря е вътре: нейната дреха е със злато везана;
15. в изпъстрена дреха я довеждат при Царя; след нея водят при Тебе девици, нейни дружки,
16. довеждат ги с веселие и ликуване, влизат в Царевия чертог.
17. Вместо Твоите бащи, ще бъдат Твоите синове; Ти ще ги туриш князе по цяла земя.
18. Ще направя да се помни Твоето име от рода в род; затова народите ще Те славят от века до века.

ПСАЛОМ 45.

2. Бог е нам прибежище и сила, бърз помощник в беди,
3. затова няма да се уплашим, макар и земята да се разклати и планините да се преместят в сърцето морско.
4. Нека бучат и се подигат водите им, нека се тресат планините от вълнението им.
5. Речни потоци веселят Божия град, светото жилище на Всевишния.
6. Бог е всред него; той няма да се поклати: Бог ще му помогне от ранно утро.
7. Разфучаха се народите; дигнаха се царствата: (Всевишният) даде Своя глас, и земята се разтопи.
8. Господ на силите е с нас, Бог на Иакова е наш застъпник.
9. Дойдете и вижте делата на Господа, - какви опустошения направи Той по земята:
10. прекратявайки войните докрай земя, строши лък и пречупи копие, колесници с огън изгори.
11. Застанете и познайте, че Аз съм Бог: ще бъда превъзнесен у народите, превъзнесен по земята.
12. Господ на силите е с нас, Бог на Иакова е наш застъпник.

Кафи́сма з.

а҃. Въ коне́ц҃ъ, ѡ҆ сынѣ́хъ коре́овыхъ, псало́мъ, м҃ѕ.

в҃. Вси҆ ꙗ҆зы́цы, восплещи́нте рѹка́ми, воскли́кните бг҃ѹ гла́сомъ ра́дованїа.

г҃. Ꙗ҆́кш гдь вы́шнїй стра́шенъ, цр҃ь ве́лїй по всей҆ землѝ:

д҃. Покори҆ лю́ди на́мъ и҆ ꙗ҆зы́ки под҆ но́ги на́ша:

е҃. И҆збра́ на́мъ достоа́нїа свое́, добро́тѹ ї҆а́кшвлю, ю҆́же возлюбѝ.

ѕ҃. Взы́де бг҃ъ въ воскликнове́нїи, гдь во гла́сѣ трѹбнѣ.

з҃. По́йте бг҃ѹ на́шемѹ, по́йте: по́йте цр҃е́ви на́шемѹ, по́йте:

и҃. Ꙗ҆́кш цр҃ь всеа҆ землѝ бг҃ъ, по́йте разѹмнш.

ѳ҃. Воцр҃и́сѧ бг҃ъ над҆ ꙗ҆зы́ки: бг҃ъ сѣди́тъ на пр҃то́лѣ ст҃ы́мъ свое́мъ.

і҃. Кнⷭ҇зи лю́дстїи собра́шасѧ съ бг҃омъ а҆враа́млимъ: ꙗ҆́кш бж҃їи держа́вніи землѝ ѕѣлѡ̀ вознесо́шасѧ.

ка҃. Ѵзло́мъ пѣ́сни сыно́въ коре́овыхъ, второ́мъ сѹббо́ты, м҃ѳ.

в҃. Ве́лїй гдь и҆ хва́ленъ ѕѣлѡ̀ во гра́дѣ бг҃а на́шегѡ, въ горѣ́ ст҃ѣ́й е҆гѡ̀,

г҃. Бл҃гокоре́нным ра́дованїемъ всеа҆ землѝ: го́ры сі҆о́нскїа, ре́бра сѣ́вершва, гра́дъ цр҃а́ вели́каго.

д҃. Бг҃ъ въ та́жествѣхъ҆ е҆гѡ̀ зна́емь е҃сть, е҆гда́ застѹпле́тъ и҆̀.

е҃. Ꙗ҆́кш сѐ, ца́рїе зе́мстїи собра́шасѧ, сни́до́шасѧ вкѹпѣ́:

ѕ҃. Ті́н ви́дѣвше та́кш, ѹ҆ди́вишасѧ, смѧто́шасѧ, подвиго́шасѧ:

з҃. Тре́петъ прїа́тъ а҆̀ та́мш, вол҃е́зни ꙗ҆́кш рaждаю́щїа.

и҃. Дх҃омъ вр҃нымъ сокрѹши́ши корабли҆̀ ѳарсі҃йскїа.

ѳ҃. Ꙗ҆́коже слы́шахомъ, та́кш и҆ ви́дѣхомъ во гра́дѣ гда сі́лъ, во гра́дѣ бг҃а на́шегѡ: бг҃ъ ѡ҆снова́ и҆ въ вѣ́къ.

і҃. Прїа́хомъ, бж҃е, мл҃ть твою̀ посредѣ́ люде́й твои́хъ.

ка҃. По и҆́менн твоемѹ́, бж҃е, та́кш и҆ хвала̀ твоа҆̀ на концы́хъ землѝ: пра́вды и҆спо́лнь десни́ца твоа҆̀.

кв҃. Да возвесели́тсѧ гора̀ сі҆о́нскаа, и҆ да возра́дѹютсѧ дщ҃е́ри і҃ѹде́йскїа, сѹде́съ ра́ди твои́хъ, гдн.

кг҃. Ѡ҆быди́те сі҆о́нъ и҆ ѡ҆быми́те е҆гѡ̀, повѣ́дите въ столпѣ́хъ е҆гѡ̀:

кд҃. Положи́те сердца̀ ва́ша въ си́лѹ е҆гѡ̀, и҆ раздѣли́те до́мы е҆гѡ̀, ꙗ҆́кш да повѣ́сте въ ро́дѣ и҆нѣ́мъ.

ке҃. Ꙗ҆́кш то́й е҃сть бг҃ъ на́шъ во вѣ́къ и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка: то́й ѹ҆пасе́тъ на́съ во вѣ́кы.

а҃. Въ коне́ц҃ъ, сыно́мъ коре́шевымъ, псало́мъ, м҃ин.

в҃. Ѹ҆слы́шите сі҆̀, вси҆ ꙗ҆зы́цы, внѹши́те, вси҆ живѹщїи по вселе́ннѣй,

г҃. Земноро́днїи же и҆ сы́нове человѣ́честїи, вкѹпѣ́ бога́тъ и҆ ѹ҆бо́гъ.

д҃. Ѹ҆стà моа҆̀ возглаго́лютъ премѹ́дрость, и҆ поꙋче́нїе се́рдца моегѡ̀ ра́зѹмъ.

е҃. Приклоню̀ въ при́тчѹ ѹ҆хо мое́, ѿве́рзѹ во псалти́ри гана́нїе мое́.

ѕ҃. Вскѹю́ бою́сѧ въ де́нь лю́тъ; беззако́нїе пѧты̀ моеа҆̀ ѡ҆бы́детъ мѧ.

ПСАЛОМ 46.

Запляскайте с ръце, всички народи, възкликнете към Бога с радостен глас;

3. защото Всевишний Господ е страшен, велик Цар е над цялата земя;

4. покори нам под нозете ни народи и племена;

5. избра за нас нашето наследие, красотата на Иакова, когото възлюби.

6. Бог възлезе при възклицания, Господ възлезе при тръбен звук.

7. Пейте на нашия Бог, пейте; пейте на нашия Цар, пейте,

8. защото Бог е Цар на цяла земя; пейте всички разумно.

9. Бог се възцари над народите, Бог седна на светия Свой престол;

10. князете на народите се събраха при народа на Бога Авраамов, защото земните щитове са на Бога; Той е превъздигнат над тях.

ПСАЛОМ 47.

2. Велик е Господ и всехвален в града на нашия Бог, на светата Негова планина.

3. Прекрасна възвишеност, радост на цяла земя е планина Сион; на северната й страна е градът на великия Цар.

4. В неговите жилища Бог е познат като застъпник:

5. защото, ето събраха се царете и всички минаха покрай него;

6. видяха и се почудиха, смутиха се и удариха на бяг;

7. страх и мъка ги обхвана там, като жена, кога ражда;

8. с източния вятър Ти съкруши тарсиските кораби.

9. Както сме слушали, така и видяхме в града на Господа на силите, в града на нашия Бог: Бог ще го утвърди навеки.

10. Ние размишлявахме, Боже, за Твоята благост сред Твоя храм.

11. Както Твоето име, Боже, така и Твоята хвала е до краищата на земята; Твоята десница е пълна с правда.

12. Да се весели планина Сион, (и) да се радват иудейските дъщери заради Твоите съдби (Господи).

13. Идете около Сион и го обиколете, пребройте кулите му:

14. обърнете сърцето си към неговите укрепления; разгледайте неговите домове, за да разкажете на бъдещия род,

15. защото този Бог е Бог наш на вечни векове: Той ще бъде наш вожд до самата смърт.

ПСАЛОМ 48.

2. Чуйте това, всички народи; внимавайте в това всички, които живеете по вселената:

3. и прости, и видни, както богат, тъй и сиромах.

4. Устата ми ще изговорят мъдрост, и размишленията на сърцето ми - знание.

5. Ще наклоня ухо към притчата; с гусла ще открия гатанката си:

6. “защо да се боя в усилни дни, когато беззаконието на моите пътища ме

з҃. Надѣ́ющїисѧ на сі́лꙋ свою҆ и҆ ѡ҆ мно́жествѣ бога́тствꙋ своегѡ҆ хвалѧщїисѧ:
и҃. Бра́тъ не и҆зба́витъ, и҆зба́витъ ли человѣ́къ; не да́стъ бг҃ꙋ и҆змѣ́ны за сѧ,
д҃. И҆ цѣ́нꙋ и҆збавле́нїꙗ дꙋшѝ своеѧ̀: и҆ ꙋ҆тр҃ꙋдни́сѧ въ вѣ́къ,
ѳ҃. И҆ жи́въ бꙋ́детъ до конца̀, не ꙋ҆зритъ па́гꙋбы.
і҃. Ѓгда̀ ꙋ҆вѝдитъ премꙋ́дрыꙗ ꙋ҆мира́ющыꙗ, вкꙋпѣ́ безꙋ́менъ и҆ несмы́ленъ
поги́бнꙋтъ, и҆ ѡ҆ста́вятъ чꙋ́ждѝмъ бога́тство своѐ.
ї҃. И҆ гро́бы и҃хъ жили́ща и҃хъ во вѣ́къ, селе́нїꙗ и҃хъ въ ро́дъ и҆ ро́дъ, нарекоша́
и҆мена̀ своѧ̀ на земла́хъ.
ѕ҃. И҆ человѣ́къ въ че́сти сы́й не разꙋмѣ́, прилож҃и́сѧ скотѡ́мъ
несмы́сленнымъ и҆ ꙋ҆подо́бисѧ и҃мъ.
з҃д. Се́й пꙋ́ть и҃хъ собла́знъ и҃мъ, и҆ по сѝхъ во ꙋ҆стѣ́хъ свои́хъ бл҃говола́тъ.
и҃е. Гр҃ѣкѡ ѻ҆́вцы во а҃дѣ положе́ни сꙋ́ть, сме́рть ꙋ҆пасе́тъ а҃: и҆ ѡ҆бладаю́тъ
и҃ми пра́вїи заꙋ́тра, и҆ по́мощь и҃хъ ѡ҆бетша́етъ во а҃дѣ: ѿ сла́вы своеѧ̀
и҆зринове́ни бы́ша.
ѳ҃і. Ѻ҆́баче бг҃ъ и҆зба́витъ дꙋ́шꙋ мою҆ и҆з҆ рꙋкѝ а҃довы, е҆гда̀ прі́е́млетъ мѧ̀.
к҃. Не ꙋ҆бо́йсѧ, е҆гда̀ разбогатѣ́етъ человѣ́къ, и҆лѝ е҆гда̀ ꙋ҆мно́житсѧ сла́ва
до́мꙋ е҆гѡ̀:
кі҃. Гр҃ѣкѡ внегда̀ ꙋ҆мре́ти е҆мꙋ́, не во́зметъ всѧ̀, нижѐ сни́детъ съ ни́мъ сла́ва
е҆гѡ̀.
к҃д. Гр҃ѣкѡ дꙋ́ша е҆гѡ̀ въ животтѣ̀ е҆гѡ̀ бл҃гослови́тсѧ, и҆сповѣ́стсѧ тебѣ́, е҆гда̀
бл҃госотвори́ши е҆мꙋ́.
к҃ѳ. Вни́детъ да́же до ро́да ѻ҆тц҃а́ свои́хъ, да́же до вѣ́ка не ꙋ҆зритъ свѣ́та.
кѳ҃. И҆ человѣ́къ въ че́сти сы́й не разꙋмѣ́, прилож҃и́сѧ скотѡ́мъ
несмы́сленнымъ и҆ ꙋ҆подо́бисѧ и҃мъ.
Сла́ва:
Ѱало́мъ а҃лфꙋ, м҃д.
а҃. Бг҃ъ богѡ́въ гдь҃ глаго́ла, и҆ призва̀ зе́млю ѿ востѡ́къ со́лнца до запа́дъ.
в҃. Ѿ сіѡ́на бл҃голѣпїе красоты̀ е҆гѡ̀:
г҃. Бг҃ъ я҃вѣ́ прі́и́детъ, бг҃ъ на́шъ, и҆ не премолчи́тъ: ѻ҆́гнь пред҆ ни́мъ
возгори́тсѧ, и҆ ѡ҆́крестъ е҆гѡ̀ вꙋ́рѧ зѣ́лна.
д҃. Призове́тъ не́бо свы́ше, и҆ зе́млю, разсꙋди́ти лю́ди своѧ̀.
е҃. Соберѝте е҆мꙋ́ прп҃ны́ꙗ е҆гѡ̀, завѣща́ющыꙗ завѣ́тъ е҆гѡ̀ ѡ҆ же́ртвахъ.
ѕ҃. И҆ возвѣстя́тъ нб҃а̀ пра́вдꙋ е҆гѡ̀: я҆́кѡ бг҃ъ сꙋ́дїа̀ е҆́сть.
з҃. Ꙋ҆слы́шите, лю́дїе мои́, и҆ возглаго́лю ва́мъ, їи҃лю, и҆ засвидѣ́тельствꙋю
тебѣ́: бг҃ъ, бг҃ъ твой҃ е҆́смь а҃зъ.
и҃. Не ѡ҆ же́ртвахъ твои́хъ ѡ҆блічꙋ́ тѧ̀, всесожже́нїа же твоѧ̀ предо мно́ю
сꙋ́ть вы́нꙋ:
і҃д. Не прі́имꙋ ѿ до́мꙋ твоегѡ̀ тельцѡ́въ, нижѐ ѿ ста́дъ твои́хъ козлѡ́въ.
ї҃. Я҆́кѡ моѝ сꙋ́ть всѝ звѣ́рїе дꙋбра́вніи, ско́ти въ гора́хъ и҆ воло́ве:

обиколи?”
7. Вие, които се надявате на силите си и се хвалите с голямото си богатство, чуйте:
8. човек не може да изкупи брата си, нито да даде откуп Богу за него:
9. скъпа е цената за изкупване техните души, и това не ще бъде никога,
10. щото някой да остане да живее завинаги и да не види гроб.
11. Всеки вижда, че и мъдрите умират, както и невежите, и безсмислените загиват и оставят имота си на други.
12. Те си мислят, че домовете им са вечни, и че жилищата им са от рода в род, и земите си наричат със свои имена.
13. Но човек в почит не ще пребъде; ще се уподоби на животните, които загиват.
14. Тоя техен път е тяхно безумие, макар следващите подир тях да одобряват мнението им.
15. Като овци ги затварят в преизподнята; смъртта ще ги пасе, а на утрото праведниците ще господаруват над тях; силата им ще се изтощи; гробът е тяхното жилище.
16. Но Бог ще избави душата ми от властта на преизподнята, кога ме приеме.
17. Не бой се, кога човек богатее, кога славата на дома му расте:
18. защото, умирайки, нищо няма да вземе; славата му не ще отиде подире му;
19. макар приживе той да облажава душата си, и тебе хвалят, че си угаждаш;
20. той ще отиде в рода на своите бащи, които никога няма да видят светлина.
21. Човек, който е в почит и е неразумен, е подобен на животните, които загиват.

ПСАЛОМ 49.
1. Бог на боговете, Господ заговори и призовава земята от изгрев-слънце до запад.
2. От Сион, връх на красотата, се явява Бог;
3. иде нашият Бог, и не в безмълвие: пред Него - всепоядащ огън, и около Него - силна буря.
4. Отгоре Той призовава небе и земя, за да съди Своя народ:
5. съберете при Мене Моите светии, които при жертва са встъпили в завет с Мене.
6. И небесата ще прогласят Неговата правда, защото тоя съдия е Бог.
7. Слушай, народе Мой, Аз ще говоря; Израилю, ще свидетелствувам против тебе: Аз съм Бог, твой Бог.
8. Не за твоите жертви ще те укорявам; твоите всесъжения винаги са пред Мене;
9. няма да приема телец от твоя дом, нито козли от твоите дворове,
10. защото Мои са всички зверове в гората, и добитъкът по хилядите планини;

ѧ. Познáхъ всѧ̀ птицы небе́сныѧ, ѝ красотà се́льнаѧ со мно́ю е́сть.
ѳ. А́ще взáлчу, не реку́ тебѣ́: моя́ бо е́сть вселе́ннаѧ ѝ ѝсполне́нїе е́ѧ.
і. Е́да̀ ꙗ́мъ мы́сы ю́нча; ѝли́ кро́вь козлóвъ пїю́;
ія. Пожрѝ бг҃ови же́ртву хвалы́ ѝ воздáждь вы́шнему молúтвы твоя́:
ѳі. Ѝ призови́ мѧ въ де́нь ско́рби твоеѧ̀, ѝ ѝзму́ тѧ, ѝ просла́виши мѧ̀.
ѳ҃і. Грѣ́шнику́ же рече́ бг҃ъ: вскýю ты̀ повѣ́даеши wпрáвданїѧ моя́ ѝ воспрїе́млеши завѣ́тъ мо́й оу҃сты̀ твои́ми;
ѳ҃ія. Ты́ же возненави́дѣлъ е́сѝ наказáнїе ѝ wве́ргъ е́сѝ словесà моя́ вспáть.
ѳ҃ві. А́ще ви́дѣлъ е́сѝ та́тꙋ, те́клъ е́сѝ съ ни́мъ, ѝ съ прелюбодѣ́мъ оу҃ча́стїе твоѐ полага́лъ е́сѝ:
ѳ҃гі. Оу҃стà твоя́ wумно́жиша зло́бу, ѝ а҆зы́къ твóй сплета́ше льще́нїѧ:
ѳ҃ді. Сѣ́дѧ на бра́та твоегò клевета́лъ е́сѝ ѝ на сы́на ма́тере твоеѧ̀ полага́лъ е́сѝ собла́знъ.
ѳ҃еі. Сїѧ̀ сотвори́лъ е́сѝ, ѝ оу҃молча́хъ, вознепщева́лъ е́сѝ беззако́нїе, ꙗ́кѡ бы́хъ тебѣ́ подóбенъ: wбличꙋ́ тѧ ѝ предста́влю пред҆ лице́мъ твои́мъ грѣ́хи твоя́.
ѳ҃ѕ. Разꙋмѣ́йте оу҃бѡ сїѧ̀, забыва́ющїи бг҃а, да не когда̀ похúтитъ, ѝ не бꙋ́детъ ѝзбавля́ѧй.
ѳ҃кг. Же́ртва хвалы̀ просла́витъ мѧ̀, ѝ та́мѡ пꙋ́ть, и́мже ꙗ́влю е́мꙋ спасе́нїе моѐ.

ѳ҃к. Въ коне́цъ, ѱало́мъ дв҃ꙋ, внегдà внúти къ немꙋ̀ надлúнꙋ прр҃о́ку,
ѳ҃кѳ. Е́гдà внúде къ вирсавúи́ женѣ́ оу҃рúевѣ, и́.

ѳ҃кі. Помúлꙋй мѧ̀, бж҃е, по велúцѣй ма́тери твоéй, ѝ по мно́жествꙋ щедро́тъ твои́хъ wчúсти беззако́нїе моѐ.
ѳ҃кѳ. Наипа́че wмы́й мѧ̀ wт҃ беззако́нїѧ моегѡ̀ ѝ wт҃ грѣ́хà моегѡ̀ wчúсти мѧ̀:
ѳ҃л. Ꙗ́кѡ беззако́нїе моѐ а҆зъ зна́ю, ѝ грѣ́хъ мо́й предо мно́ю е́сть вы́нꙋ.
ѳ҃лѳ. Тебѣ́ е҆дúномꙋ согрѣши́хъ ѝ лꙋка́вое предъ̀ тобо́ю сотвори́хъ: ꙗ́кѡ да wправди́шисѧ во словесѣ́хъ твои́хъ ѝ побѣди́ши, внегдà сꙋди́ти тѧ̀.
ѳ҃ло. Се́ бо, въ беззако́нїихъ зача́тъ е́смь, ѝ во грѣсѣ́хъ роди́ мѧ ма́ти моя̀.
ѳ҃лѳ. Се́ бо, и́стинꙋ возлюби́лъ е́сѝ, безвѣ́стнаѧ ѝ та́йнаѧ премꙋ́дрости твоеѧ̀ ꙗ́вилъ мѝ е́сѝ.
ѳ҃м. Wкропúши мѧ̀ и҃сопо́мъ, ѝ wчúщꙋсѧ: wмы́еши мѧ̀, ѝ па́че снѣ́га оу҃бѣлю́сѧ.
ѳ҃мѳ. Слы́шꙋ моемꙋ̀ да́си ра́дость ѝ весе́лїе: возра́дꙋются кúсти смирéнныѧ.
ѳ҃мі. Wвратѝ лицè твоé wт҃ грѣ́хъ мои́хъ ѝ всѧ̀ беззако́нїѧ моя̀ wчúсти.
ѳ҃мѳ. Се́рдце чúсто созúжди во мнѣ́, бж҃е, ѝ дх҃ъ пра́въ wбновѝ во оу҃тро́бѣ моéй.
ѳ҃мѳ. Не wтвéржи менè wт҃ лицà твоегѡ̀ ѝ дх҃а твоегѡ̀ сщ҃а́гѡ не wтнмѝ wт҃ менè.
ѳ҃мѳ. Воздáждь мѝ ра́дость спасе́нїѧ твоегѡ̀ ѝ дх҃омъ вла́внымъ оу҃тверди́ мѧ.

11. познавам всички птици по планините, и полските животни са пред Мене.
12. Ако бих огладнял, не бих казал на тебе, защото Моя е вселената и всичко, що я пълни.
13. Ям ли Аз волско месо и пия ли козя кръв?
14. Принеси жертва Богу хвала и отдай на Всевишния твоите оброци,
15. и Ме призови в скръбен ден; Аз ще те избавя, и ти ще Ме прославиш.
16. А на грешника Бог говори: защо проповядваш Моите наредби и влагаш в устата си завета Ми,
17. а сам мразиш наставлението Ми и хвърляш зад себе си думите Ми?
18. кога видиш крадец, сближаваш се с него и с прелюбодейци дружиш;
19. устата си отваряш за злодумство, и езикът ти коварство плете;
20. седиш и говориш против брата си, клеветиш майчиния си син;
21. ти върши това, и Аз мълчах; ти помисли, че Аз съм, какъвто си ти. Ще те изоблича и ще представя пред очите ти (твоите грехове).
22. Разберете това вие, които забравяте Бога, за да ви не грабна, - и не ще има избавител.
23. Който принася жертва хвала, той Ме почита, и който следи своя път, нему ще явя Божие спасение.

ПСАЛОМ 50.

3. Помилуй ме, Боже, по голямата Си милост, и по многото Си щедрости изглади беззаконията ми.
4. Много пъти ме умий от моето беззаконие и очисти ме от моя грях,
5. защото беззаконията си съзнавам, и моят грях е винаги пред мене.
6. Пред Тебе, пред Тебе едничкия съгреших и лошо пред Твоите очи извърших; тъй че Ти си прав в Твоята присъда и чист в Твоя съд.
7. Ето, в беззаконие съм заченат, и в грях ме роди майка ми.
8. Ето, Ти обикна истината в сърцето, и вътре в мене ми яви мъдростта (Си).
9. Поръси ме с исоп, и ще бъда чист; умий ме, и ще бъда по-бял от сняг.
10. Дай ми да чуя радост и веселие, и ще се зарадват костите, от Тебе съкрушени.
11. Отвърни лицето Си от греховете ми и изглади всичките ми беззакония.
12. Сърце чисто създай в мене, Боже, и правия дух обнови вътре в мене.
13. Не ме отхвърляй от лицето Си и Светия Твой Дух не отнимай от мене.
14. Върни ми радостта на Твоето спасение и с властния Дух ме утвърди.

ѳ҃. Навы́ оу҃беззако́нныа пѹте́мъ твои́мъ, и҆ нечести́вїи къ тебѣ҆ ѡ҆братя́тсѧ.
ѳ҃і. И҆зба́ви мѧ҆ ѿ кровей́, бо́же, бо́же спасе́нїа моегѡ̀: возра́дѹетсѧ а҆зы́къ мо́й пра́вдѣ твое́й.
к҃. Гд҃и, оу҃стнѣ мои́ ѿве́рзеши, и҆ оу҃ста́ моѧ҆ возвѣстя́тъ хвалѹ̀ твою̀.
кі. Я҆́ко а҆́ще бы восхотѣ́лъ е҆сѝ же́ртвы, да́лъ бы́хъ оу҃бо: всесожже́нїа не бл҃говоли́ши.
кѣ. Же́ртва бг҃ѹ̀ дх҃ъ сокрѹше́нъ: се́рдце сокрѹше́нно и҆ смире́нно бг҃ъ не оу҃ничижи́тъ.
кѳ. Оу҃бл҃жи́, гд҃и, бл҃говоле́нїемъ твои́мъ сїѡ́на, и҆ да сози́ждѹтсѧ стѣ́ны і҆ерли́мскїѧ:
л҃. Тогда́ бл҃говоли́ши же́ртвѹ пра́вды, возноше́нїе и҆ всесожига́емаѧ: тогда́ возложа́тъ на о҆лта́рь твой́ тельцы̀.
Сла́ва:
л҃а. Въ коне́цъ, ра́зѹма дв҃ѹ,
л҃б. Внегда́ прїѧ́ти дви́кѹ і҆дѹме́йскѹ, и҆ возвѣсти́ти сло́вѹ, и҆ рещѝ е҆мѹ́: прїи́де дв҃дъ въ до́мъ а҆вїмеле́ховъ, ѱл҃.
л҃г. Что́ хва́лишисѧ во зло́бѣ, си́льне; беззако́нїе вѣ́сь де́нь,
л҃д. Непра́вдѹ оу҃мы́сли а҆зы́къ твой́: я҆́ко бри́твѹ и҆зощре́нѹ сотвори́лъ е҆сѝ лѣ́сть.
л҃е. Возлюби́лъ е҆сѝ зло́бѹ па́че бл҃гостыни́, непра́вдѹ не́же глаго́лати пра́вдѹ:
л҃ѕ. Возлюби́лъ е҆сѝ вса҆̑ глаго́лы потѹ́пныа, а҆зы́къ лъсти́въ.
л҃з. Сегѡ̀ ра́ди бг҃ъ разрѹши́тъ тѧ҆ до конца̀: восто́ргнетъ тѧ҆, и҆ пресели́тъ тѧ҆ ѿ селе́нїа твоегѡ̀ и҆ ко́рень твой́ ѿ земли́ живы́хъ.
л҃и. Оу҃зрятъ пр҃ве́дницы и҆ оу҃боя́тсѧ, и҆ ѡ҆ не́мъ возсмѣю́тсѧ и҆ рекѹ́тъ:
л҃і. Се́, человѣ́къ, и҆́же не положѝ бг҃а помо́щника себѣ́, но оу҃пова̀ на мно́жество бога́тства своегѡ̀, и҆ возмо́же сѣ́тою свое́ю.
л҃ѳ. А҆́зъ же я҆́ко ма́слина плодови́та въ домѹ́ бж҃їи: оу҃пова́хъ на мл҃ть бж҃їю во вѣ́къ и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка.
м҃. И҆сповѣ́мсѧ тебѣ҆ въ вѣ́къ, я҆́ко сотвори́лъ е҆сѝ: и҆ терплю̀ и҆́мя твое́, я҆́ко бл҃го пред҆ пр҃ѣ́ными твои́ми.
м҃а. Въ коне́цъ, ѡ҆ млелѣ́ѧтѣ, ра́зѹма дв҃ѹ, ѱѳ.
м҃б. Рече́ безѹ́менъ въ се́рдцы свое́мъ: нѣ́сть бг҃ъ. Растлѣ́ша и҆ ѡ҆мерзи́шасѧ въ беззако́нїихъ, нѣ́сть творя́и бл҃го́е.
м҃г. Бг҃ъ съ нб҃сѣ̀ приниче́ на сы́ны человѣ́чскїѧ, ви́дѣти, а҆́ще е҆́сть разѹмѣ́ѧй и҆ли́ взыска́ѧй бг҃а.
м҃д. Вси́ оу҃клони́шасѧ, вкѹпѣ́ непотре́бни бы́ша: нѣ́сть творя́и бл҃го́е, нѣ́сть до е҆ди́нагѡ.
м҃е. Ни лѝ оу҃разѹмѣ́ютъ всѝ дѣ́лающїи беззако́нїе, снѣда́ющїи лю́ди моѧ҆ въ снѣ́дь хлѣ́ба; гд҃а не призва́ша.

15. Беззаконните ще науча на Твоите пътища, и нечестивите към Тебе ще се обърнат.
16. Избави ме от кръвнина, Боже, Боже на моето спасение, и езикът ми ще възхвали Твоята правда.
17. Господи, отвори устните ми, и устата ми ще възвестят Твоята хвала;
18. защото, да би искал жертва, аз бих Ти дал; но към всесъжения не благоволиш.
19. Жертва Богу е дух съкрушен; сърце съкрушено и смирено Ти, Боже, не ще презреш.
20. Стори добро (Господи) на Сион по Твоето благоволение; въздигни стените иерусалимски;
21. тогава ще Ти бъдат угодни жертви на правдата, възношение и всесъжение; тогава на Твоя олтар ще възложат телци.

ПСАЛОМ 51.
3. Защо се, силний, хвалиш със злодейство? Божията милост е винаги с мене;
4. езикът ти пагуба измисля; като наостren бръснач е той у тебе, коварнико;
5. ти обичаш зло повече, нежели добро, повече лъжа, отколкото да говориш правда;
6. ти, коварни езико, обичаш всякакви пагубни речи;
7. затова Бог докрай ще те съкруши, ще те изрине и ще изтръгне тебе из жилището (ти), и корена ти - из земята на живите.
8. Ще видят праведниците, ще се побоят и ще му се присмеят (като кажат):
9. ето човек, който не полагаше в Бога своята сила, а се надяваше на многото си богатство, укрепяваше се в своето злодейство.
10. Аз пък съм в Божия дом като зеленееща се маслина, и се уповавам на милостта Божия навеки.
11. Вечно ще Те славя за това, що си сторил, и ще се уповавам на Твоето име, защото то е благо пред Твоите светии.

ПСАЛОМ 52.
2. Рече безумец в сърцето си: “няма Бог”. Развратиха се човеците и извършиха гнусни престъпления; няма кой да прави добро.
3. Бог от небесата с внимание погледна към синовете човешки, за да види, има ли кой да разбира, да търси Бога.
4. Всички се отклониха, станаха еднакво покварени; няма кой да прави добро, няма ни един.
5. Нима не ще се вразумят ония, които вършат беззаконие, които тъй изпояждат народа ми, както ядат хляб, и които не призовават Бога?

ѕ. Та́мѡ ѹ҆страшѝшасѧ стра́хꙋ, и҆дѣ́же не бѣ́ стра́хъ: ѩ҆́кѡ бг҃ъ разсы́па кѡ́сти человѣ́кꙋго́дникѡвъ: посты́дѣшасѧ, ѩ҆́кѡ бг҃ъ ѹ҆ничижѝ и҆̑хъ.
з. Кто̀ да́стъ ѿ сі҆ѡ́на спасе́нїе їи҃лево; внегда̀ возврати́тъ бг҃ъ плѣне́нїе люде́й свои́хъ, возра́дꙋется ї҆а́кѡвъ и҆ возвесели́тсѧ їи҃ль.

к҃. Въ коне́цъ, въ пѣ́снехъ ра́зꙋма дв҃ꙋ,

ѕ. Внегда̀ прїи҃ти зїфе́ѥмъ и҆ рещи҃ сабло́ви: не се́ ли, дв҃дъ скры́сѧ въ на́съ; и҃г.
г. Бо́же, во и҃мѧ твоѐ спаси́ мѧ и҆ въ си́лѣ твое́й сꙋди́ ми.
д. Бо́же, ѹ҆слы́ши моли́твꙋ мою̀, внꙋ́ши҃ глаго́лы ѹ҆стъ мои́хъ:
е. Ѩ҆́кѡ чꙋ́ждїи воста́ша на мѧ̀, и҆ крѣ́пцыи взыска́ша дꙋ́шꙋ мою̀, и҆ не предложи́ша бг҃а пред҆ собо́ю.
ѕ. Се́ бо, бг҃ъ помога́етъ мн҃ѣ, и҆ гдь҃ застꙋпникъ дꙋ́шн҃ моей҃:
з. Ѿвратѝтъ зла̀ врагѡ́мъ мои́мъ: и҃стиною твое́ю потреби҃ и҆̑хъ.
и҃. Во́лею пожрꙋ́ тебѣ́, и҆сповѣ́мсѧ и҃мени твоемꙋ́, гдн҃, ѩ҆́кѡ бл҃го:
і҃. Ѩ҆́кѡ ѿ всѧ́кїа печа́ли и҆зба́вилъ мѧ̀ е҆сѝ, и҆ на врагѝ моа҆̀ воззрѣ́ ѻ҆́ко моѐ.

л҃. Въ коне́цъ, въ пѣ́снехъ ра́зꙋма, мелѳ́ѳ, ѱалмо́съ, и҃д.

ѕ. Внꙋ́ши҃, бо́же, моли́твꙋ мою̀ и҆ не прѣ́зри моле́нїа моегѡ̀:
г. Вонми́ мн҃ѣ и҆ ѹ҆слы́ши мѧ̀: возскорбѣ́хъ ѵ҆печа́лїю мое́ю ѵ҆, и҆ смато́хсѧ
д. ѿ гла́са вра́жїа и҆ ѿ стꙋже́нїа грѣ́шнича: ѩ҆́кѡ ѹ҆клони́ша на мѧ̀ беззако́нїе и҆ во гнѣ́вѣ враждова́хꙋ мн҃ѣ.
е. Се́рдце моѐ смяте́сѧ во мнѣ́, и҆ бо́язнь сме́рти нападѐ на мѧ̀:
ѕ. Стра́хъ и҆ тре́петъ прїи҃де на мѧ̀, и҆ покры́ мѧ тма̀.
з. И҆ рѣ́хъ: кто̀ да́стъ мн҃ѣ крилѣ́ ѩ҆́кѡ голꙋбѝнѣ; и҆ полещꙋ́, и҆ почі҃ю.
и҃. Сѐ, ѹ҆дали́хсѧ бѣ́гомъ и҆ водвори́хсѧ въ пꙋстыни҃.
і҃. Ча́мхъ бг҃а спаса́ющагѡ мѧ̀ ѿ малодꙋ́шїа и҆ ѿ вꙋрн҃.
ї҃. Потопѝ, гдн҃, и҆ раздѣли҃ а҆зыки и҃̑хъ: ѩ҆́кѡ ви́дѣхъ беззако́нїе и҆ прерѣка́нїе во гра́дѣ.
а҃і. Дне́мъ и҆ но́щїю ѡ҆бы́детъ и҃̑ по стѣна́мъ е҆гѡ̀: беззако́нїе и҆ трꙋ́дъ посредѣ́ е҆гѡ̀, и҆ непра́вда:
в҃і. И҆ не ѡ҆скꙋдѣ́ ѿ сто́гнъ е҆гѡ̀ ли́хва и҆ ле́сть.
г҃і. Ѩ҆́кѡ а҆́ще бы враго́съ поноси́лъ мн҃ѣ, претерпѣ́лъ бы́хъ ꙋ҆́бѡ: и҆ а҆́ще бы ненави́дай мѧ̀ на мѧ̀ велерѣ́чевалъ, ꙋ҆кры́лъ бы́хъ сѧ ѿ негѡ̀.
д҃і. Ты́ же, человѣ́че равнодꙋ́шне, влады́ко мо́й и҆ зна́емый мо́й,
е҃і. И҃же кꙋпнѡ наслажда́лсѧ е҆сѝ со мно́ю бра́шенъ: въ домꙋ́ бж҃їи҃ ходи́хомъ е҆дномышле́нїемъ.
ѕ҃і. Да прїи́детъ же сме́рть на нѧ̀, и҆ да сни́дꙋтъ во а҆́дъ жи́вы҃: ѩ҆́кѡ лꙋка́вство въ жили́щихъ и҃̑хъ, посредѣ́ и҃̑хъ.
з҃і. А҆́зъ къ бг҃ꙋ воззва́хъ, и҆ гдь҃ ꙋ҆слы́ша мѧ̀.
и҃і. Ве́черъ и҆ заꙋ́тра и҆ полꙋ́дне повѣ́мъ и҆ возвѣщꙋ́, и҆ ꙋ҆слы́шитъ гла́съ мо́й.

6. Там ще се уплашат те от страх, дето няма страх, защото Бог ще разсипе костите на ония, които се опълчват против тебе. Ти ще ги посрамиш, защото Бог ги отхвърли.
7. Кой ще даде от Сион спасение Израилю! Кога Бог върне пленените от Своя народ, тогава ще се зарадва Иаков и ще се развесели Израил.

ПСАЛОМ 53.

Боже, чрез Твоето име ме спаси и с Твоята сила ме съди.
4. Боже, чуй молитвата ми, послушай думите на устата ми;
5. защото чужденци се дигнаха против мене, и силни търсят душата ми; те нямат Бога пред себе си.
6. Ето, Бог е мой помощник; Господ подкрепя душата ми.
7. На враговете ми Той ще въздаде за злото; изтреби ги Ти с Твоята истина.
8. С усърдие ще Ти принеса жертва, ще прославя името Ти, Господи, защото е благо,
9. защото Ти ме избави от всички неволи, и окото ми изгледваше неприятелите ми.

ПСАЛОМ 54.

2. Чуй, Боже, молитвата ми и не се крий от моето моление;
3. послушай ме и чуй ме; стена в тъгата си и се смущавам
4. от гласа на неприятеля, от притеснението на нечестивеца, защото хвърлят върху ми беззаконие и с гняв враждуват против мене.
5. Сърцето ми трепери в мене, и смъртни ужаси ме нападнаха;
6. страх и трепет ме връхлетя, и ужас ме обвзе.
7. И аз рекох: кой би ми дал криле гълъбови? Аз бих отлетял и бих се успокоил,
8. далеч бих се отстранил и бих останал в пустинята;
9. побързал бих да се скрия от вятъра и бурята.
10. Разстрой, Господи, и раздели техните езици, защото виждам насилие и разпри в града:
11. денем и нощем обикалят по стените му; злодейства и неволя всред него;
12. всред него е пагуба; измама и коварство не напущат улиците му;
13. защото, да би ме враг хулил, - това бих понесъл; да би ми се противник големеел, - от него бих се скрил;
14. но това си ти, който беше за мене същото, каквото аз, - мой приятел и мой близък,
15. с когото сме имали искрени разговори и сме ходили заедно в Божия дом!
16. Да ги сполети смърт; да слязат живи в ада, защото злодейството е сред тях, в техните жилища.
17. Аз пък ще викна към Бога, и Господ ще ме спаси.
18. Вечер и сутрин и на пладне ще моля и ще викам, и Той ще чуе гласа ми,

д҃і. Ѝзбáвитъ мирóмъ дýшу мою҆ ѿ приближáющихсѧ мнѣ: ѩ́кw бо мнóзѣ бáхъ сo мнóю.
к҃. Оу҆слы́шитъ бг҃ъ, и҆ смири́тъ а҆́ сы́й пре́жде вѣ́къ: нѣ́сть бо и҃мъ и҆змѣне́нїа, ѩ́кw не оу҆бои́шасѧ бг҃а.
кa҃. Прострѣ́ рýкý свою҆ на воздаáнїе: ѡ҆скверни́ша завѣ́тъ є҆гѡ̀.
кв҃. Раздѣли́шасѧ ѿ гнѣ́ва лицà є҆гѡ̀, и҆ приближи́шасѧ сердцà и҃хъ: оу҆мáкнýша словесà и҃хъ пáче є҆лéа, и҆ тà сýть стрѣ́лы.
кг҃. Возвéрзи на гд҃а печáль твою҆, и҆ то́й тà препитáетъ: не дáстъ вѣ́къ вѣкꙋ҆ молвы́ пр҃вникꙋ҆.
кд҃. Ты́ же, бж҃е, низведе́ши и҃хъ въ стýденéцъ и҆стлѣ́нїа: мýжїе кровéй и҆ лúстъ не преполовúтъ днúй своúхъ. Áзъ же, гд҃и, оу҆повáю на тѧ̀.
Слáва:
Кдждíсма и҃.
а҃. Въ конéцъ, ѡ҆ лю́дехъ ѿ сты́хъ оу҆далéнныхъ, дв҃ꙋ҆ въ столпописáнїе, внегдà оу҆держáша и҆ и҆ноплемéнницы въ гéдѳ, ѱалóмъ, н҃е.
в҃. Помúлꙋ҆й мѧ̀, бж҃е, ѩ́кw попрá мѧ человѣ́къ: вéсь дéнь борà стýжи мя.
г҃. Попрáша мѧ̀ врази҆̀ мои҆̀ вéсь дéнь: ѩ́кw мнóзи борю́щїи мѧ̀ съ высоты́.
д҃. Въ дéнь ᷉не оу҆бою́сѧ᷉ , áзъ же оу҆повáю на тѧ̀.
е҃. Ѡ҆ бз҃ѣ похвалю́ словесà моегѡ҆: на бг҃а оу҆повáхъ, не оу҆бою́сѧ: что҆̀ сотворúтъ мнѣ̀ плóть;
ѕ҃. Вéсь дéнь словéсъ мои́хъ гнýшáхꙋ҆сѧ: на мѧ̀ вса҆̀ помышлéнїа и҃хъ на зло҆̀.
з҃. Вселáтсѧ и҆ скрыю́тъ, тúи пáтꙋ҆ мою҆ сохранáтъ, ѩ́коже потерпѣ́ша дýшу мою҆᷉ .
и҃. Ни ѡ҆ чесóмъ же ѿри́неши мѧ̀, гнѣ́вомъ лю́ди низведе́ши.
д҃. Бж҃е, живóтъ мóй возвѣсти́хъ тебѣ̀: положи́лъ є҆сѝ слéзы моегѡ҆ пред҆ тобóю, ѩ́кw и҆ во ѡ҆бѣтовáнїи твоéмъ.
ѳ҃. Да возвратáтсѧ врази҆̀ мои҆̀ вспáть, вóньже а҃ще дéнь призовꙋ҆ тѧ: сѐ, познáхъ, ѩ́кw бг҃ъ мóй є҆сѝ ты.
а҃і. Ѡ҆ бз҃ѣ похвалю́ глаго́лъ, ѡ҆ гд҃ѣ похвалю́ слóво.
в҃і. На бг҃а оу҆повáхъ, не оу҆бою́сѧ: что҆̀ сотворúтъ мнѣ̀ человѣ́къ;
г҃і. Во мнѣ̀, бж҃е, молúтвы, ѩ́же воздáмъ хвалы́ твоегѡ҆:
д҃і. Ѩ́кw и҆збáвилъ є҆сѝ дýшу мою҆ ѿ смéрти, о҆́чи мои҆̀ ѿ слéзъ и҆ нóзѣ мои҆̀ ѿ поползновéнїа: бл҃гоýгождꙋ҆ пред҆ гд҃емъ во свѣ́тѣ живы́хъ.
а҃. Въ конéцъ, да не растли́ши, дв҃ꙋ҆ въ столпописáнїе, внегдà є҆мꙋ҆ ѿбѣжáти ѿ лицà сáꙋлова въ пещéрѣ, н҃ѕ.
в҃. Помúлꙋ҆й мѧ̀, бж҃е, помúлꙋ҆й мѧ̀: ѩ́кw на тѧ̀ оу҆повà дýша моà, и҆ на сѣ́нь крилà твоегѡ҆ надѣ́юсѧ, дóндеже прейдетъ беззакóнїе.
г҃. Воззовꙋ҆ къ бг҃ꙋ҆ вы́шнемꙋ҆, бг҃ꙋ҆ бл҃годѣ́вшемꙋ҆ мнѣ̀.
д҃. Посла́ съ нб҃сѐ и҆ спасе́ мя, дадѐ въ поношéнїе попирáющыѧ мѧ̀: посла́ бг҃ъ

19. ще избави в мир душата ми от ония, които въстават против мене, защото много ги имам;
20. Бог ще чуе и отвека Живеещият ще ги смири, защото в тях промяна няма; те се не боят от Бога,
21. простряха ръце върху ония, които живееха в мир с тях, нарушиха своя съюз;
22. устата им по-меки от масло, а в сърцето им вражда; думите им по-нежни от елей, но те са голи мечове.
23. Възложи на Господа грижите си, и Той ще те подкрепи. Той никога не ще допусне праведник да се поклати.
24. Ти, Боже, ще ги свалиш в гибелния ров: кръвници и коварници не ще поживеят ни половина от дните си. Аз пък на Тебе (Господи) се уповавам.

ПСАЛОМ 55.

2. Помилуй ме, Боже, защото човек иска да ме погълне; нападайки всеки ден, притеснява ме.
3. Моите врагове всеки ден търсят да ме погълнат, защото мнозина са, които въстават против мене, о Всевишний!
4. Кога съм в страх, на Тебе се уповавам.
5. При помощта на Бога ще възхваля Неговото слово; на Бога се уповавам, не се боя; какво ще ми стори плътта?
6. Всеки ден извъртат думите ми; всички техни помисли за мене са зло:
7. събират се, спотайват се, наблюдават петите ми, за да хванат душата ми.
8. Нима ще избегнат отплатата за своята неправда? С гняв, Боже, повали народите.
9. У Тебе са изброени моите скитания; тури сълзите ми в съд при Тебе - не са ли те в Твоята книга?
10. Враговете ми се връщат назад, колчем викна към Тебе; по това познавам, че Бог е с мене.
11. При помощта на Бога ще възхваля думите Му, при помощта на Господа ще възхваля словото Му.
12. На Бога се уповавам, не се боя; какво ще ми стори човек?
13. Върху мене лежат, Боже, оброците към Тебе; на Тебе ще въздам хвала;
14. защото Ти избави душата ми от смърт, (очите ми - от сълзи,) па и нозете ми от препъване, за да ходя пред лицето Божие в светлината на живите.

ПСАЛОМ 56.

2. Помилуй ме, Боже, помилуй ме, защото на Тебе се уповава душата ми, и в сянката на Твоите криле ще се скрия, докле преминат бедите.
3. Ще викна към Бога Всевишний, към Бога, Който ми прави добро.
4. Той ще прати от небесата, и ще ме спаси; ще посрами оногова, който иска да ме погълне; Бог ще прати Своята милост и Своята истина.

мл҃ть свою҆ и҆ и҃стинꙋ свою҆,
е҃. И҆ и҆зба́ви дꙋшꙋ мою҆ ѿ сре́ды ѕкꙋ́мнихъ. Поспа́хъ смꙋще́нъ: сы́нове человѣ́честїи, зꙋбы и҃хъ ѻ҆рꙋ́жїа и҆ стрѣ́лы, и҆ а҆зы́къ и҃хъ мѣ́чь ѻ҆стръ.
ѕ҃. Возне́сися на нб҃сѣ, бж҃е, и҆ по всей земли́ сла́ва твоя́.
з҃. Сѣ́ть ꙋ҆гото́ваша нога́мъ мои́мъ, и҆ слако́ша дꙋшꙋ мою҆: и҆скопа́ша пред҆ лице́мъ мои́мъ я҃мꙋ, и҆ впадо́ша въ нь҆.
и҃. Гото́во се́рдце мое́, бж҃е, гото́во се́рдце мое́: воспою҆ и҆ пою҆ во сла́вѣ мое́й.
і҃. Воста́нь, сла́ва моя́, воста́нь, ѱалти́рю и҆ гꙋ́сли: воста́нꙋ ра́нѡ.
ї҃. И҆сповѣ́мся тебѣ́ въ лю́дехъ, гд҃и, воспою҆ тебѣ́ во а҆зы́цѣхъ:
ї҃а. Я҃кѡ возвели́чися до нб҃съ мл҃ть твоя́ и҆ да́же до ѻ҆блакъ и҃стина твоя́.
ї҃в. Возне́сися на нб҃сѣ, бж҃е, и҆ по всей земли́ сла́ва твоя́.
к҃а. Въ коне́цъ, да не растли́ши, дв҃дꙋ въ столпописа́нїе, и҃з.
к҃в. А҆ще вои́стинꙋ ꙋ҆бо пра́вдꙋ глаго́лете, пра́вая сꙋди́те, сы́нове человѣ́честїи.
к҃г. И҃бо въ се́рдцы беззако́нїе дѣ́лаете на земли́, непра́вдꙋ рꙋ́ки ва́ша сплета́ютъ.
к҃д. Ѡ҆чꙋжди́шася грѣ́шницы ѿ ложе́съ, заблꙋди́ша ѿ чре́ва, глаго́лаша лжꙋ.
к҃е. Я҃рость и҃хъ по подо́бїю ѕмі҃инꙋ, я҃кѡ а҃спі҃да глꙋха́ и҆ затыка́ющагѡ ꙋ҆ши свои҆,
ѕ҃. И҃же не ꙋ҆слы́шитъ гла́са ѡ҆бава́ющихъ, ѡ҆бава́емь ѡ҆бава́етсѧ ѿ премꙋдра.
з҃. Бг҃ъ сокрꙋши́тъ зꙋбы и҃хъ во ꙋ҆стѣ́хъ и҃хъ: членѡ́вныя львѡ́вы сокрꙋши́лъ е҃сть гд҃ь.
и҃. Ꙋ҆ничижа́тсѧ я҃кѡ вода́ мимотекꙋщая: напряже́тъ лꙋ́къ сво́й, до́ндеже и҆знемо́гꙋтъ.
і҃. Я҃кѡ во́скъ раста́ютъ ѿи́мꙋтсѧ: паде́ ѻ҆гнь на ни́хъ, и҆ не ви́дѣша со́лнца.
ї҃. Пре́жде е҃же разꙋмѣ́ти тѣ́рнїа ва́шегѡ ра́мна, я҃кѡ жи́вы, я҃кѡ во гнѣ́вѣ пожре́тъ а҃.
ї҃а. Возвесели́тсѧ пра́вникъ, е҆гда́ ꙋ҆ви́дитъ ѿмще́нїе: рꙋ́цѣ свои҆ ꙋ҆мы́етъ въ кро́ви грѣ́шника.
ї҃в. И҆ рече́тъ человѣ́къ: а҆ще ꙋ҆бо е҃сть пло́дъ пра́вникꙋ, ꙋ҆бо е҃сть бг҃ъ сꙋ́дя и҃мъ на земли́.
Сла́ва:
к҃а. Въ коне́цъ, да не растли́ши, дв҃дꙋ въ столпописа́нїе, внегда́ посла́ сатана́ и҆ стреже́ дома́ е҆гѡ́, е҃же ꙋ҆мертвени́ти е҆гѡ́, и҃н.
к҃в. И҆зми́ мѧ ѿ враг҃ъ мои́хъ, бж҃е, и҆ ѿ востаю́щихъ на мѧ҆ и҆зба́ви мѧ҆:
к҃г. И҆зба́ви мѧ҆ ѿ дѣ́лающихъ беззако́нїе, и҆ ѿ мꙋ́жъ кровей спси́ мѧ.
к҃д. Я҃кѡ сѣ, ꙋ҆лови́ша дꙋшꙋ мою҆, нападо́ша на мѧ҆ крѣ́пцыи: нижѐ беззако́нїе мое́, нижѐ грѣ́хъ мо́й, гд҃и:
к҃е. Бе҆з беззако́нїа тео́хъ и҆ испра́вихъ: воста́ни въ срѣ́тенїе мое́ и҆ ви́ждь.

5. Душата ми е всред лъвове; лежа всред ония, които пламък дишат, всред синовете човешки, чиито зъби са копия и стрели, и чийто език е остър меч.
6. Бъди превъзнесен по-високо от небесата, Боже, и над цялата земя да бъде Твоята слава!
7. Приготвиха примка за нозете ми; душата ми отпадна; изкопаха пред мене яма и сами паднаха в нея.
8. Готово е сърцето ми, Боже, готово е сърцето ми: ще пея и ще славя.
9. Дигни се, славо моя, дигни се, псалтире и гусло! Ще стана рано.
10. Ще Те славя, Господи, между народите, ще Те възпявам между племената,
11. защото до небесата е голяма Твоята милост, и до облаците - Твоята истина.
12. Бъди превъзнесен по-високо от небесата, Боже, и над цялата земя да бъде Твоята слава.

ПСАЛОМ 57

2. Наистина ли говорите правда вие, съдии, и справедливо ли съдите вие, човешки синове?
3. В сърце си кроите беззаконие, на къпони туряте злодействата, що сте сторили на земята.
4. От самото си рождение са отстъпили нечестивите; от майчина си утроба се заблуждават, говорейки лъжа.
5. Отровата им е като змийна отрова, като отрова на глуха аспида, която затиква ушите си
6. и не слуша гласа на заклинателя, най-изкусния в заклинания.
7. Боже, строши техните зъби в устата им; съкруши, Господи, челюстите на лъвовете!
8. Да изчезнат като вода, която се отича; кога изопнат стрелите, нека бъдат като пречупени. Да изчезнат като разпуснал се охлюв; да не видят слънце като пометниче от жена.
10. Преди котлите ви да усетят пламнало тръне, вихър да разнесе и сурово, и обгорено.
11. Ще се зарадва праведникът, кога види отмъщение: ще умие стъпките си в кръвта на нечестивеца.
12. И ще каже човек: наистина има плод за праведника! и тъй, има Бог, Който съди на земята.

ПСАЛОМ 58.

2. Избави ме от враговете ми, Боже мой, защити ме от въстаналите против мене!
3. Избави ме от ония, които вършат беззаконие; спаси ме от кръвниците;
4. защото, ето, те дебнат душата ми; събират се против мене силните, без престъпление и без грях от моя страна, Господи;
5. без моя вина се стичат и въоръжават; дигни се мен на помощ и погледни.

ѕ. И̂ ты̀, гд҃и бж҃е сі́лъ, бж҃е їи́левъ, вонмѝ посѣти́ти всѧ̀ ѩ҆зы́ки: да не ѡ҆щеди́ши всѧ̀ дѣ́лающыѧ беззако́нїе.
з. Возвратѧ́тсѧ на ве́черъ, и҆ взаі́ютъ ѩ҆́кω пе́съ, и҆ ѡ҆бы́дутъ гра́дъ.
и. Сѐ, ти́и ѿвѣщаю́тъ ѹ҆стѣ́ свои́ми, и҆ ме́чь во ѹ҆стна́хъ и҃хъ: ѩ҆́кω кто̀ слы́ша;
і. И̂ ты̀, гд҃и, посмѣ́шисѧ и҃мъ, ѹ҆ничижи́ши всѧ̀ ѩ҆зы́ки.
ѳ. Держа́вꙋ мою̀ къ тебѣ̀ сохрани́ю: ѩ҆́кω ты̀, бж҃е, засто́пникъ мо́й є҆сѝ.
ѧ҆. Бг҃ъ мо́й, мл҃ть є҆гѡ̀ предвари́тъ мѧ̀: бг҃ъ мо́й, ѩ҆ви́тъ мнѣ̀ на врагѣ́хъ мои́хъ.
ѳі. Не ѹ҆бі́й и҃хъ, да не когда̀ забꙋдꙋтъ зако́нъ тво́й: разточѝ ѧ̀ си́лою твое́ю и҆ низведѝ ѧ̀, защи́тниче мо́й, гд҃и,
ѳ҃і. Грѣ́хъ ѹ҆стъ и҃хъ, сло́во ѹ҆сте́нъ и҃хъ: и҆ ѩ҆́ти да бꙋдꙋтъ въ гордыни своей́, и҆ ѿ кля́твы и҆ лжѝ возвѣстя́тсѧ въ конча́нѣ,
ѳ҃ѧ. Во гнѣ́вѣ конча́ны, и҆ не бꙋдꙋтъ: и҆ ѹ҆вѣ́дятъ, ѩ҆́кω бг҃ъ вл҃чествꙋетъ ї҆а́кѡвомъ и҆ концы̀ землѝ.
є҃і. Возвратѧ́тсѧ на ве́черъ, и҆ взаі́ютъ ѩ҆́кω пе́съ, и҆ ѡ҆бы́дутъ гра́дъ:
ѕі. Ті́и разы́дутсѧ ѩ҆́сти: а҆́ще ли же не насы́тятсѧ, и҆ поро́пщꙋтъ.
зі. А҆́зъ же воспою̀ си́лꙋ твою̀ и҆ возра́дꙋюсѧ заꙋтра ѡ҆ мл҃ти твое́й: ѩ҆́кω бы́лъ є҆сѝ засто́пникъ мо́й и҆ прибѣ́жище моѐ въ дн҃ь ско́рби моеѧ̀.
ѳі. Помо́щниче мо́й є҆сѝ, тебѣ̀ пою̀: ѩ҆́кω бг҃ъ засто́пникъ мо́й є҆сѝ, бж҃е мо́й, мл҃ть моѧ̀.

ѯ҃. Въ коне́цъ, ѡ҆ и҆змѣ́нитсѧ хотѧ́щихъ, въ столпописа́нїе дв҃ꙋ, въ наꙋче́нїе:

ѳ҃. Внегда̀ сожже́ средорѣ́чїе сꙋрі́йское и҆ сꙋрі́ю сова́лскꙋю, и҆ возврати́тсѧ ї҆ѡа́въ и҆ поразѝ є҆дѡ́мꙗ въ де́бри соле́й двадесѧ́ть ты́сщиъ, ѱ҃д.

г҃. Бж҃е, ѿри́нꙋлъ ны̀ є҆сѝ и҆ низложи́лъ є҆сѝ на́съ, разгнѣ́вался є҆сѝ и҆ ѹ҆щедри́лъ є҆сѝ на́съ.
д҃. Стрѧ́слъ є҆сѝ зе́млю и҆ смꙋти́лъ є҆сѝ ю҃: и҆сцѣлѝ сокрꙋше́нїе є҆ѧ̀, ѩ҆́кω подви́жесѧ.
є҃. Показа́лъ є҆сѝ лю́демъ твои́мъ жестѡ́каѧ: напои́лъ є҆сѝ на́съ ві́но́мъ ѹ҆мили́нїѧ.
ѕ. Да́лъ є҆сѝ бо́ѧщымсѧ тебѐ зна́менїе, є҆́же ѹ҆бѣжа́ти ѿ лица̀ лꙋка.
з. Ѩ҆́кω да и҆зба́вятсѧ возлю́бленнїи твои́, спи́сѝ десни́цею твое́ю и҆ ѹ҆слы́ши мѧ̀.
и. Бг҃ъ возглаго́ла во сщ҃ѣ́мъ свое́мъ: возра́дꙋюсѧ, и҆ раздѣлю̀ сїки́мꙋ, и҆ ю҆до́ль жили́щъ размѣ́рю.
ѯ҃. Мо́й є҆́сть галаа́дъ, и҆ мо́й є҆́сть манассі́й, є҆фре́мъ крѣ́пость главы̀ моеѧ̀, ї҆ꙋда́ цар҃ь мо́й.
і. Мшаа́въ коно́въ ѹ҆пова́нїѧ моегѡ̀: на ї҆дꙋме́ю прострꙋ́ сапо́гъ мо́й: мнѣ̀

6. Ти, Господи, Боже на силите, Боже Израилев, дигни се да посетиш всички народи и недей щади ни едного от нечестивите беззаконници;
7. вечер те се връщат, вият като псета и ходят около града;
8. ето, изригват хули с езика си; в устата им мечове, “защото, - мислят си те, - кой слуша?”
9. Но Ти, Господи, ще се насмееш над тях; Ти ще посрамиш всички народи.
10. Силата е у тях, но аз към Тебе прибягвам, защото Бог е мой застъпник.
11. Моят Бог, Който ме милува, ще ме превари; Бог ще ми даде да гледам на моите врагове.
12. Не ги умъртвявай, за да не забрави моят народ; разпръсни ги със силата Си и повали ги, Господи, Защитниче наш.
13. Думата от езика ми е грях в устата ми; нека се хванат в гордостта си за клетвата и лъжата, която изговарят.
14. Разпръсни ги с гняв, разпръсни ги, за да ги няма; и нека познаят, че Бог владичествува над Иакова до краищата на земята.
15. Нека се връщат вечер, нека вият като псета и ходят около града;
16. нека се скитат да търсят храна, и ненаситени да прекарат нощите.
17. Аз пък ще възпявам Твоята сила и от ранни зори ще прогласям Твоята милост, защото Ти ми беше защита и прибежище в деня на моето нещастие.
18. Сило моя! Тебе ще възпявам, защото Бог е мой застъпник, мой Бог, Който ме милува.

ПСАЛОМ 59.

3. Боже! Ти ни отхвърли, Ти ни съкруши, и се разгневи. Обърни се към нас.
4. Ти потресе земята, разби я; поправи нейните повреди, защото тя се е разклатила.
5. Ти даде на Твоя народ да изпита жестокото и ни напои с омайно вино.
6. Подари на тия, които Ти се боят, знаме, за да го издигнат заради истината,
7. за да се избавят Твоите възлюбени; спаси ме с Твоята десница и чуй ме!
8. Бог рече в Своето светилище: ще възтържествувам, ще разделя Сихем и ще размеря долина Сокхот;
9. Мой е Галаад, Мой е Манасия, Ефрем е крепост на главата Ми, Иуда е Мой скиптър,
10. Моав е Моя умивалница; върху Едом ще простра обувката Си. Приветствувай Ме, земьо Филистимска!

ѝноплеме́нницы покори́шасѧ.
а҃. Кто̀ введе́тъ мѧ̀ во гра́дъ ѡ҆гражде́нїа; и҆лѝ кто̀ наста́витъ мѧ̀ до і҆думе́и;
в҃. Не ты́ ли, бо́же, ѿри́нувый на́съ; и҆ не и҆зы́деши, бо́же, въ сі́лахъ на́шихъ;
г҃. Да́ждь на́мъ по́мощь ѿ ско́рби: и҆ всу́етно спасе́нїе человѣ́чєско.
д҃. Ѡ҆ бз҃ѣ сотвори́мъ сі́лу: и҆ то́й ѹ҆ничижи́тъ стужа́ющыѧ на́мъ.

а҃. Въ коне́цъ, въ пѣ́снехъ, дв҃ду ѱало́мъ, з҃.

в҃. Ѹ҆слы́ши, бо́же, моле́нїе моѐ, вонмѝ моли́твѣ мое́й:
г҃. ѿ коне́цъ землѝ къ тебѣ̀ воззва́хъ, внегда̀ ѹ҆ны̀ се́рдце моѐ: на ка́мень возне́слъ мѧ̀ є҆сѝ, наста́вилъ мѧ̀ є҆сѝ,
д҃. я҆́кw бы́лъ є҆сѝ ѹ҆пова́нїе моѐ, сто́лпъ кр҃пости ѿ лица̀ вра́жїа.
є҃. Вселю́сѧ въ селе́нїи твое́мъ во вѣ́ки, покры́юсѧ въ кро́вѣ кри́лъ твои́хъ.
ѕ҃. Я҆́кw ты̀, бо́же, ѹ҆слы́шалъ є҆сѝ моли́твы мо҆ѧ̀, да́лъ є҆сѝ достоя́нїе бои́мымсѧ и҆́мене твоегѡ̀.
з҃. Дни́ на дни́ царе́вы приложи́ши, лѣ́та є҆гѡ̀ до дне́ ро́да и҆ ро́да.
и҃. Пребу́детъ въ вѣ́къ пред҃ бг҃о́мъ: мл҃ть и҆ и҆́стинꙋ є҆гѡ̀ кто̀ взы́щетъ;
ѳ҃. Та́кw воспою̀ и҆́мени твоемꙋ̀ во вѣ́ки, воздава́ти мѝ моли́твы мо҆ѧ̀ де́нь ѿ днѐ.
Сла́ва:

а҃. Въ коне́цъ, ѡ҆ і҆дїдꙋ́мѣ, ѱало́мъ дв҃ду, з҃л.

в҃. Не бг҃ꙋ ли повинне́тсѧ дꙋ́ша мо҆ѧ̀; ѿ тогѡ́ бо спсе́нїе моѐ.
г҃. Бо́же то́й бг҃ъ мо́й и҆ спсъ мо́й, засто́пникъ мо́й: не подви́жꙋсѧ напа́че.
д҃. Дондеже́ нале́жите на человѣ́ка; ѹ҆бива́ете всѝ вы̀, я҆́кw стѣнѣ̀ преклоне́нѣ и҆ ѡ҆пло́тꙋ возрыновре́нꙋ.
є҃. О҆бра́че цр҃ꙋ мою̀ совѣща́ша ѿри́нꙋти, тек҃о́ша въ жа́ждꙋ: ѹ҆стꙑ̀ свои́ми бл҃гословля́хꙋ, и҆ се́рдцемъ свои́мъ кленя́хꙋ.
ѕ҃. Обра́че бг҃ови повинни́сѧ, дꙋ́ше мо҆ѧ̀: я҆́кw ѿ тогѡ̀ терпѣ́нїе моѐ.
з҃. И҆́бо то́й бг҃ъ мо́й и҆ спсъ мо́й, засто́пникъ мо́й: не пресели́сѧ.
и҃. Ѡ҆ бз҃ѣ спсе́нїе моѐ и҆ сла́ва мо҆ѧ̀: бг҃ъ по́мощи моеѧ̀, и҆ ѹ҆пова́нїе моѐ на бг҃а.
ѳ҃. Ѹ҆пова́йте на него̀, вс҃ѣ со́нмъ люде́й: и҆злїа́йте пред҃ ни́мъ сердца̀ ва́ша, я҆́кw бг҃ъ помо́щникъ на́шъ.
і҃. Обра́че всу́етни сы́нове человѣ́честїи, лжи́ви сы́нове человѣ́честїи въ мѣ́рилѣхъ є҆́же непра́вдовати: ті́н ѿ всу́еты вкꙋпѣ́.
а҃. Не ѹ҆пова́йте на непра́вдꙋ, и҆ на восхище́нїе не жела́йте: бога́тство а҆́ще тече́тъ, не прилага́йте се́рдца.
в҃. Є҆ди́ною глаго́ла бг҃ъ, двоѧ̀ сїѧ̀ слы́шахъ, занѐ держа́ва бо́жїа,
г҃. И҆ твоѧ̀, гд҃и, мл҃ть: я҆́кw ты̀ воздаси́ комꙋ́ждо по дѣли́мъ є҆гѡ̀.

11. Кой ще ме въведе в укрепения град? Кой ще ме доведе до Едом?
12. Не Ти ли, Боже, Който ни отхвърли, и не излизаш вече, Боже, с нашите войски?
13. Дай ни помощ в утеснението, защото човешката защита е суетна.
14. С Бога ние ще проявим сила: Той ще повали враговете ни.

ПСАЛОМ 60.
2. Послушай, Боже, моите вопли, чуй молитвата ми;
3. от край-земя викам към Тебе с тъга на сърце; възведи ме на скалата, за мен непристъпна,
4. защото Ти си мое прибежище, Ти си крепка защита против врага.
5. Нека живея вечно в Твоето жилище и да си почивам под подслона на Твоите криле,
6. защото Ти, Боже, чу моите обещания и ми даде за наследие ония, които се боят от Твоето име.
7. Притури още дни към дните на царя, годините му продължи от рода в род,
8. да пребъде той вечно пред Бога; заповядай на милостта и истината да го пазят.
9. И аз, изпълнявайки всекидневно моите обещания, ще възпявам Твоето име довека.

ПСАЛОМ 61.
2. Само в Бога се успокоява душата ми: от Него е моето спасение.
3. Само Той е моя твърдиня, мое спасение, мое прибежище: няма да се поколебая повече.
4. Докога ще напирате върху човека? Вие ще бъдете сринати, всички вие, като наведена стена, като грухнала ограда.
5. Те намислиха да го свалят от височината, прибягнаха до лъжа; с уста благославят, а със сърце кълнат.
6. Само в Бога се успокоявай, душо моя, защото на Него ми е надеждата.
7. Само Той е моя твърдиня, мое спасение, мое прибежище: няма да се поколебая.
8. В Бога е моето спасение и моята слава; крепостта на силата ми и моето упование са в Бога.
9. Народе! Нему се надявайте във всяко време: пред Него изливайте сърцето си: Бог е нам прибежище.
10. Синовете човешки са само суета; синовете велможки - лъжа; турят ли се на кънони, те всички заедно са по-леки от празнотата.
11. Не се надявайте на грабителство и не дирете слава чрез кражба; кога се увеличава богатството, не привързвайте сърце към него.
12. Един път каза Бог, и два пъти аз чух това, че силата е в Бога,
13. и у Тебе, Господи, е милостта, защото Ти ще въздадеш всекиму според делата.

а҃. Псало́мъ дв҃дов҃, внегда́ бы́ти є҆мў въ пў҃стыни і҆думе́йстѣй, ѕ҃в.

б҃. Бо́же, бо́же мо́й, къ тебѣ̀ ў҆тренюю: возжада́ тебѣ̀ дў҃ша моя́, ко́ль мно́жицею тебѣ̀ пло́ть моя́, въ землѝ пў҃стѝ и҆ непроходи́мѣ и҆ безво́дне.

г҃. Та́кw во сты́мъ я҆ви́хся тебѣ̀, ви́дѣти си́лў твою̀ и҆ сла́вў твою̀.

д҃. Я҆́кw лу҃чши мл҃ть твоя́ па́че живо́тъ: ў҆стнѐ моѝ похвали́тѣ тя̀.

е҃. Та́кw бл҃гословлю́ тя въ животѣ̀ мое́мъ и҆ w҆ и҃менни твое́мъ воздѣ́жў рў҃цѣ моѝ.

ѕ҃. Я҆́кw w҃ тў҃кма и҆ ма́сти да и҆спо́лнится дў҃ша моя́, и҆ ў҆стна́ма ра́достїю восхва́литъ тя̀ ў҆ста̀ моя́.

з҃. А҆́ще помина́хъ тя̀ на посте́ли мое́й, на ў҆тренни́хъ поўча́хся въ тя̀:

и҃. Я҆́кw бы́лъ є҆сѝ помо́щникъ мо́й, и҆ въ кро́вѣ кри́лъ твое́ю возра́дўюся.

і҃. Прильпѣ̀ дў҃ша моя́ по тебѣ̀: мене́ же прі́а́тъ десни́ца твоя́.

ѳ҃. Ти́и же всу́е и҆ска́ша дў҃шў мою̀: вни́дўтъ въ преиспо́дняя землѝ:

а҃і. Предада́тся въ рў҃ки о҆ружі́а, ча́сти ли́совомъ бу҃дўтъ.

в҃і. Ца́рь же возвесели́тся w҆ б҃зѣ: похва́лится всѧ́къ клены́йся и҃мъ, я҆́кw загради́шася ў҆ста̀ глаго́лющихъ непра́вединя.

а҃. Въ коне́цъ, псало́мъ дв҃дов҃, ѕ҃г.

б҃. Ў҆слы́ши, бо́же, гла́съ мо́й, внегда́ моли́ти ми ся къ тебѣ̀: w҃ стра́ха вра́жія и҆змі̀ дў҃шў мою̀.

г҃. Покры́й мѧ w҃ со́нма лў҃ка́вну҃ющихъ, w҃ мно́жества дѣ́лющихъ непра́вдў:

д҃. И҆́же и҆зостри́ша я҆́кw ме́чь а҆зы́ки свои́, напрягó́ша лў҃къ свóй, вѣ́щь го́рькў,

е҃. Сострѣла́ти въ та́йныхъ непороч́на: внеза́пў сострѣла́ютъ є҆гò, и҆ не ў҆бою́тся.

ѕ҃. Ў҆тверди́ша себѣ̀ сло́во лў҃ка́вое: повѣ́даша скры́ти сѣ́ть, рѣ́ша: кто̀ ў҆зритъ и҆̑хъ;

з҃. И҆спыта́ша беззако́нїе: и҆счезо́ша и҆спыта́ющїи и҆спыта́нїя: приступитъ челове́къ, и҆ се́рдце глў҃боко̀.

и҃. И҆ возне́сется бг҃ъ: стрѣ́лы младе́нцы бы́ша р҃а҃ны и҃хъ,

і҃. И҆ и҆знемого́ша на на҃ а҆зы́цы и҃хъ: смў҃ти́шася всѝ ви́дящїи и҆̑хъ.

ѳ҃. И҆ ў҆бою́ся всѧ́къ челове́къ: и҆ возвѣсти́ша дѣла̀ бж҃їа, и҆ твори́нїя є҆гѡ̀ разўмѣ́ша.

а҃і. Возвесели́тся пр҃а́вникъ w҆ гдѣ̀ и҆ ў҆пова́етъ на него̀: и҆ похва́лятся всѝ пра́вїи ср҃цемъ.

Сла́ва:

ПСАЛОМ 62.

2. Боже, Ти си Бог мой, Тебе търся от ранни зори; за Тебе жадува душата ми, за Тебе чезне плътта ми в земя пуста, изсъхнала и безводна,

3. за да видя Твоята сила и Твоята слава, както Те видях в светилището:

4. защото Твоята милост е по-добра от живота. Устата ми ще Те възхвалят.

5. Тъй ще Те благославям в живота си; в Твое име ще дигна ръцете си.

6. Като с тлъстина и с дървено масло се насища душата ми, и с радостен глас Те възхвалят устата ми.

7. Кога си спомня за Тебе на леглото си, размислям за Тебе през нощните стражи,

8. защото Ти си моя помощ, и под сянката на Твоите криле ще се зарадвам;

9. към Тебе се привърза душата ми, Твоята десница ме поддържа.

10. А ония, които търсят да погубят душата ми, ще слязат в земната преизподня.

11. Ще бъдат поразени със силата на меча; ще станат плячка на лисиците.

12. А царят ще се зарадва в Бога, ще бъде възхвален всеки, който се кълне в него, защото ще се затворят устата на ония, които говорят неправда.

ПСАЛОМ 63.

2. Чуй, Боже, гласа ми, кога Ти се моля; запази живота ми от врага, който ме застрашава;

3. укрий ме от заговора на коварните, от бунта на злодейците,

4. които изостриха езика си като меч; изопнаха лъка си - язвителните си думи,

5. за да стрелят скришом върху непорочния; те стрелят внезапно върху него и не се боят.

6. Те се утвърдиха в зло намерение; съветваха се да заложат примки и думаха: кой ще ги види?

7. Дирят неправди, правят разследване подир разследване дори до вътрешния живот на човека и до дълбочината на сърцето.

8. Но Бог ще ги порази със стрела: те ще бъдат внезапно пронизани;

9. с езика си ще поразят сами себе си; всички, които ги видят, ще бягат от тях.

10. И всички човеци ще се уплашат, ще възвестят делото Божие и ще разберат, че това е Негово дело.

11. А праведникът ще се развесели в Господа и ще се уповава Нему; и ще бъдат похвалени всички прави по сърце.

Кафі́сма ѕ҃.

а҃. Въ коне́цъ, пѣ́снь ѱалмо́съ пѣ́сни дв҃ду, пѣ́снь іереми́ева и҆ іезекі́илева, люде́й пресе́леніа, є҆гда́ хотя́ху и҆сходи́ти, вз҃.

в҃. Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́снь, бо́же, въ сіѡ́нѣ, и҆ тебѣ̀ воздади́тсѧ моли́тва во іерли́мѣ.

г҃. Оу҆слы́ши моли́тву мою́: къ тебѣ̀ вса́ка пло́ть прі́идетъ.

д҃. Словеса́ беззако́нникъ премогоша́ на́съ: и҆ нечести́ѧ на́ша ты̀ ѡ҆чи́стиши.

е҃. Блаже́нъ, є҆го́же и҆збра́лъ є҆сѝ и҆ прі́ялъ, всели́тсѧ во дво́рѣхъ твои́хъ.

Испо́лнимсѧ во бла́гихъ до́му твоегѡ́: ст҃ъ хра́мъ тво́й.

ѕ҃. Дивенъ въ пра́вдѣ, оу҆слы́ши ны́, бо́же, спаси́телю на́шъ, оу҆пова́нїе всѣ́хъ конце́й землѝ и҆ сѹ́щихъ въ мо́ри дале́че:

з҃. Оу҆гото́вла́ѧй го́ры кре́постїю свое́ю, препоа́санъ си́лою:

и҃. Смѹща́ѧй глѹбинѹ̀ морскѹ́ю, шѹмъ во́лнъ є҆гѡ̀ кто̀ посто́итъ; смѧтѹ́тсѧ ꙗ҆зы́цы,

ѳ҃. И҆ оу҆боа́тсѧ живѹ́щіи въ конца́хъ ѿ зна́менїй твои́хъ: и҆схо́ды оу҆́тра и҆ ве́чера оу҆краси́ши.

і҃. Посѣти́лъ є҆сѝ зе́млю и҆ оу҆пои́лъ є҆сѝ ю҆, оу҆мно́жилъ є҆сѝ ѡ҆богати́ти ю҆: рѣ́ка бо́жіа напо́лнисѧ во́дъ: оу҆гото́валъ є҆сѝ пи́щѹ и҃мъ, та́кѡ (є҆́сть) оу҆гото́ванїе.

ѳ҃і. Бразды̀ є҆ѧ̀ оу҆по́й, оу҆мно́жи жи́тна є҆ѧ̀: въ ка́плахъ є҆ѧ̀ возвесели́тсѧ возсіа́ющіи .

в҃і. Блгословѝши вѣне́цъ лѣ́та бла́гости твоеѧ̀, и҆ поля̀ твоя̀ и҆спо́лнѧтсѧ тѹ́ка:

г҃і. Разботѣ́ютъ кра́сна пѹ́стыни, и҆ ра́достїю хо́лми препоа́шѹтсѧ.

д҃і. Ѡ҆дѣ́ѧшасѧ о҃вни о҃вчїи, и҆ оу҆до́лїа оу҆мно́жатъ пшени́цѹ: воззовѹ́тъ, и҃бо воспою́тъ.

а҃. Въ коне́цъ, пѣ́снь ѱалмо́съ воскр҃ні́а, вѕ҃.

в҃. Воскли́кните гдⷭ҇еви всѧ̀ земля̀, по́йте же и҃мени є҆гѡ̀, дади́те сла́вѹ хвалѣ̀ є҆гѡ̀.

г҃. Рцы́те бг҃ѹ: ко́ль стра́шна дѣла̀ твоя̀; во мно́жествѣ си́лы твоеѧ̀ солжѹ́тъ тебѣ̀ вразѝ твоѝ.

д҃. Вся̀ земля̀ да покло́нитсѧ тебѣ̀ и҆ пое́тъ тебѣ̀, да пое́тъ же и҃мени твоемѹ́, вы́шнїй.

е҃. Прїиди́те и҆ ви́дите дѣла̀ бо́жіа, ко́ль стра́шенъ въ совѣ́тѣхъ па́че сыно́въ человѣ́ческихъ.

ѕ҃. Ѡ҆бращи́ѧй мо́ре въ сѹ́шѹ, въ рѣцѣ̀ про́йдѹтъ нога́ми: та́мѡ возвесели́мсѧ ѡ҆ не́мъ,

з҃. Вла́дѣвѹющемъ си́лою свое́ю вѣ́комъ: о҃чи є҆гѡ̀ на ꙗ҆зы́ки призира́ютъ: прегорчева́ющіи да не возно́сятсѧ въ себѣ̀.

ПСАЛОМ 64.

2. Тебе, Боже, подобава хвала на Сион, и Тебе ще се даде оброк (в Иерусалим).
3. Ти чуваш молитвата; към Тебе прибягва всяка плът.
4. Беззаконните дела ме надделяха; Ти ще очистиш нашите престъпления.
5. Блажен е оня, когото си Ти избрал и приближил да живее в Твоите двори; ще се наситим с благата на Твоя дом, на светия Твой храм.
6. Страшний в правосъдието, чуй ни, Боже, Спасителю наш, упование на всички земни краища и на ония, що са далеч в морето,
7. Който си поставил планините със силата Си и си с мощ препасан,
8. Който укротяваш шума на моретата, шума на вълните им и вълненията на народите!
9. И ще се уплашат от Твоите личби живеещите по краищата на земята. Ти ще подбудиш утро и вечер Тебе да хвалят.
10. Ти посещаваш земята, утоляваш жаждата й и обилно я обогатяваш: потокът Божий е пълен с вода; Ти приготвяш храните, понеже тъй си я устроил;
11. напояваш браздите й, уравняваш буците й, омекчаваш я с дъждовни капки, благославяш нейните израсляци;
12. увенчаваш годината на Твоята благост, и Твоите пътеки изпускат тлъстина,
13. изпускат върху пустинните пасбища, и хълмовете се опасват с радост;
14. ливадите се покриват със стада, и долините се кичат с храни, възклицават и пеят.

ПСАЛОМ 65.

2. Възкликни към Бога, цяла земьо! Възпейте славата на името Му, въздайте Му слава и хвала.
3. Кажете Богу: колко си страшен в делата Си! Поради големината на Твоята сила, ще Ти се покорят Твоите врагове.
4. Цяла земя да Ти се поклони и да Ти пее, да пее на Твоето име (Вишний)!
5. Дойдете и вижте делата на Бога, страшния в делата Си над синовете човешки.
6. Той превърна морето в суша; през реката минахме пешком; там се веселихме в Него.
7. Със Своята мощ Той владее вечно; Неговите очи гледат над народите, да се не превъзнасят бунтовниците.

ѝ. Бл҃гословѝте, ꙗ҆зы́цы, бг҃а на́шего, ѝ ꙋ҆слы́шанъ сотвори́те гла́съ хвалы̀ є҆гѡ̀,
к҃. Поло́жшагѡ дꙋ́шꙋ мою̀ въ живо́тѣ, ѝ не да́вшаго во смяте́нїе но́гъ мои́хъ.
т҃. Ꙗ҆́кѡ ѝскꙋси́лъ ны̀ є҆сѝ, бо́же, разжего́лъ ны̀ є҆сѝ, ꙗ҆́коже разжига́етсѧ сребро̀.
ѧ҃. Введе́лъ ны̀ є҆сѝ въ сѣ́ть, положи́лъ є҆сѝ ско́рби на хребтѣ̀ на́шемъ.
в҃. Возведе́лъ є҆сѝ человѣ́ки на главы́ на́шѧ: прондо́хомъ сквозѣ̀ ѻ҆гнь ѝ во́дꙋ, ѝ ѝзведе́лъ є҆сѝ ны̀ въ поко́й.
г҃. Вни́дꙋ въ до́мъ тво́й со всесожже́нїемъ, возда́мъ тебѣ̀ молѝтвы мо҆ѧ̀,
д҃. Ꙗ҆́же ѝзреко́стѣ ꙋ҆стнѣ̀ моѝ, ѝ глаго́лаша ꙋ҆стна̀ мо҆ѧ̀ въ ско́рби мое́й.
є҃. Всесожже́нїѧ тꙋ́чна вознесꙋ́ тебѣ̀ съ кади́ломъ, ѝ ѻ҆вны̀, вознесꙋ́ тебѣ̀ волы̀ съ кѡ́злы.
ѕ҃. Прїи́нди́те, ꙋ҆слы́шите, ѝ повѣ́мъ ва́мъ, всѝ бо́ѧщїисѧ бг҃а, є҆лѝка сотворѝ дꙋ́шѝ мое́й.
з҃. Къ немꙋ́ ꙋ҆стꙋ́ мои́ми воззва́хъ, ѝ вознесо́хъ под҆ ꙗ҆зы́комъ мои́мъ.
и҃. Непра́вдꙋ а҆́ще ꙋ҆зрѣ́хъ въ се́рдцы мое́мъ, да не ꙋ҆слы́шитъ менѐ гдь.
ѳ҃і. Сегѡ̀ ра́ди ꙋ҆слы́ша мѧ̀ бг҃ъ, вни́тъ гла́съ моле́нїѧ моегѡ̀.
к҃. Бл҃гословѐнъ бг҃ъ, и҃же не ѿста́ви моли́твꙋ мою̀ ѝ мл҃ть свою̀ ѿ менѐ.

л҃. Въ коне́цъ, въ пѣ́снехъ, ѱало́мъ пѣ́сни дв҃ꙋ, ѕ҃.

в҃. Бо́же, ꙋ҆ще́дри ны̀ ѝ бл҃гослови́ ны, просвѣ́тѝ лицѐ твоѐ на ны̀ ѝ поми́лꙋй ны̀:
г҃. Позна́ти на землѝ пꙋ́ть тво́й, во всѣ́хъ ꙗ҆зы́цѣхъ спасе́нїе твоѐ.
д҃. Да ѝсповѣ́дѧтсѧ тебѣ̀ лю́дїе, бо́же, да ѝсповѣ́дѧтсѧ тебѣ̀ лю́дїе всѝ.
є҃. Да возвесели́тсѧ ѝ да возра́ꙋю́тсѧ ꙗ҆зы́цы: ꙗ҆́кѡ сꙋ́диши лю́демъ правото́ю, ѝ ꙗ҆зы́ки на землѝ наста́виши.
ѕ҃. Да ѝсповѣ́дѧтсѧ тебѣ̀ лю́дїе, бо́же, да ѝсповѣ́дѧтсѧ тебѣ̀ лю́дїе всѝ.
з҃. Земл҃ѧ дадѐ пло́дъ свóй: бл҃гослови́ ны, бо́же, бо́же на́шъ,
и҃. Бл҃гослови́ ны, бо́же: ѝ да ꙋ҆бою́тсѧ є҆гѡ̀ всѝ концы̀ землѝ.
Сла́ва:

л҃. Въ коне́цъ, ѱало́мъ пѣ́сни дв҃ꙋ, ѕ҃з.

в҃. Да воскр҃не́тъ бг҃ъ, ѝ расточа́тсѧ вразѝ є҆гѡ̀, ѝ да бѣжа́тъ ѿ лица̀ є҆гѡ̀ ненави́дѧщїи є҆го̀.
г҃. Ꙗ҆́кѡ ѝчеза́етъ ды́мъ, да ѝчѣ́знꙋтъ: ꙗ҆́кѡ та́етъ во́скъ ѿ лица̀ ѻ҆гнѧ̀, та́кѡ да поги́бнꙋтъ гр҃ѣшницы ѿ лица̀ бж҃їѧ:
д҃. А҆ пр҃а́вницы да возвесели́тсѧ, да возра́ꙋю́тсѧ пред҆ бг҃омъ, да насладя́тсѧ въ весе́лїи.
є҃. Воспо́йте бг҃ꙋ́, по́йте и҃мени є҆гѡ̀: пꙋтесотвори́те возше́дшемꙋ на за́пады, гдь и҃мѧ є҆мꙋ́: ѝ ра́ꙋйтесѧ пред҆ ни́мъ.
ѕ҃. Да смꙋ́тꙋтсѧ ѿ лица̀ є҆гѡ̀, ѻ҆ц҃а̀ сѝ́рыхъ ѝ сꙋдїѝ вдови́цъ: бг҃ъ въ мѣ́стѣ

8. Благословете, народи, нашия Бог и възгласете Му хвала.
9. Той запази живота на душата ни и не даде да се поклати ногата ни.
10. Ти ни изпита, Боже, претопи ни, както се сребро претапя.
11. Ти ни вкара в примка, тури окови на чреслата ни,
12. постави човек над главата ни. Влязохме в огън и вода, и Ти ни изведе на свобода.
13. Ще вляза в Твоя дом с всесъжения, ще Ти въздам моите оброци,
14. които са изговорили устата ми и е изрекъл езикът ми в моята скръб.
15. Тлъсти всесъжения ще Ти възнеса, с кадение от овнешка тлъстина, жертва ще принеса волове и козли.
16. Дойдете, послушайте всички, които се боите от Бога, и аз ще ви разкажа, какво стори Той за душата ми.
17. Виках към Него с устата си и Го превъзнесох с езика си.
18. Да бях видял беззаконие в сърцето си, Господ не би ме послушал.
19. Но Бог послуша, чу гласа на молбата ми.
20. Благословен Бог, Който не отхвърли молитвата ми и не отвърна от мене милостта Си!

ПСАЛОМ 66.

2. Боже, бъди милостив към нас и ни благослови; осветли ни с лицето Си,
3. за да познаят на земята Твоя път, у всички народи Твоето спасение.
4. Да Те възхвалят народите, Боже; да Те възхвалят всички народи.
5. Да се веселят и да се радват племената, защото Ти съдиш народите справедливо и на земята управляваш племената.
6. Да Те възхвалят народите, Боже; да Те възхвалят всички народи.
7. Земята даде своя плод; да ни благослови Бог, нашият Бог.
8. Да ни благослови Бог, и да се убоят от Него всички земни краища.

ПСАЛОМ 67.

2. Да се дигне Бог , и да се разпръснат враговете Му и да бягат от лицето Му, които Го мразят.
3. Разнеси ги, както се дим разнася; както се топи восък от огън, тъй и нечестивците да загинат от лицето Божие.
4. А праведниците да се развеселят, да се зарадват пред Бога и да възтържествуват в радост.
5. Пейте нашему Богу, пейте на Неговото име; превъзнасяйте Оногова, Който шествува по небесата; името Му е Господ, и радвайте се пред лицето Му.
6. Баща на сираци и съдия на вдовици е Бог в светото Си жилище.

сѣ҃тѣмъ своéмъ.
з. Бг҃ъ вселя́етъ є҆диномы́сленныя въ до́мъ, и҆зводя́ ѡ҆кова́нныя мужествомъ, та́кожде прегорчева́ющыя живу́щыя во гробѣ́хъ.
и. Бо́же, внегда́ и҆сходи́ти тебѣ́ пред҃ людьмѝ твои́ми, внегда́ мимоходи́ти тебѣ́ въ пу́стыни,
д҃. Земля́ потрясе́сѧ, и҆́бо небеса́ ка́пуша ѿ лица́ бг҃а сїна́ина, ѿ лица́ бг҃а і҆ѝ лева.
ѳ. До́ждь во́леньъ ѿлучи́ши, бо́же, достоя́нїю твоемý, и҆ и҆знемо́же, ты́ же совершѝлъ є҆сѝ є҆̑.
а҃і. Живу́тнаа твоя́ живу́тъ на не́й: ѹ҆гото́валъ є҆сѝ бла́гостїю твое́ю ни́щемý, бо́же.
в҃і. Гдь да́стъ глаго́лъ бла́говѣствующымъ си́лою мно́гою:
г҃і. Цр҃ь си́лъ возлю́бленнагѡ, ѹ҆красото́ю дóмý раздѣли́ти кры́сти.
д҃і. А҆́ще поспи́тѐ посредѣ́ предѣ́лъ, крилѣ́ голу́бинѣ посре́брены́, и҆ междорáмїа є҆̀ въ блещи́нїи зла́та:
е҃і. Внегда́ ра́зиститъ нб҃ный царѝ на не́й, ѡ҆снѣжа́тсѧ въ селмѡ́нѣ.
ѕ҃і. Гора́ бо́жїа, гора́ тучна́а, гора́ ѹ҆сыре́ннаа, гора́ тучна́а.
з҃і. Вскýю непщу́ете, го́ры ѹ҆сыре́нныя; гора́, ю҆́же бла́говоли бг҃ъ жи́ти въ не́й: и҆́бо гдь вели́тсѧ до конца̀.
и҃і. Колесни́ца бо́жїа тма́ми те́мъ, ты́сящи гобзу́ющихъ: гдь въ ни́хъ въ сїна́и во сѣ҃тѣмъ.
д҃і. Возше́лъ є҆сѝ на высотý, плѣни́лъ є҆сѝ плѣ́ны: прїя́лъ є҆сѝ дарѡ́ніа въ человѣ́цѣхъ, и҆́бо не покара́ющыисѧ, є҆́же вели́тисѧ.
к҃. Гдь бг҃ъ бла́гослове́нъ, бла́гослове́нъ гдь де́нь днѐ: поспѣши́тъ на́мъ бг҃ъ спасе́нїй на́шихъ.
ка҃. Бг҃ъ на́шъ бг҃ъ є҆́же спаса́ти: и҆ гдна́, гдна́ и҆схо́дища смéртнаа.
кв҃. Оба́че бг҃ъ сокрýши́тъ главы́ врагóвъ свои́хъ, ве́рхъ вла́съ преходя́щихъ въ прегрѣше́нїихъ свои́хъ.
кг҃. Речѐ гдь: ѿ васа́на ѡ҆враща́ю, ѡ҆враща́ю во глубина́хъ морски́хъ:
кд҃. Ѓ҆́ко да ѡ҆мо́читсѧ нога̀ твоя́ въ кро́ви, а҆зы́къ пе́съ твои́хъ ѿ враго́въ ѿ негѡ̀.
ке҃. Ви́дѣна бы́ша ше́ствїа твоя́, бо́же, ше́ствїа бг҃а моегѡ̀ цр҃я́, и҆́же во сѣ҃тѣмъ.
кѕ҃. Предвари́ша кня́зи бли́зѣ пою́щихъ, посредѣ́ дѣ́въ тѵ̈мпа́нницъ.
кз҃. Въ цр҃кваха́ бла́гословите́ бг҃а, гда ѿ и҆стѡ́чникъ і҆ѝлевыхъ.
кн҃. Та́мѡ веніами́нъ ю҆нѣ́йшїй во ѹ҆жасѣ́, кня́зи і҆ѹдови влады́ки и҆́хъ, кня́зи завулѡ́ни, кня́зи нефѳалі́мли.
кѳ҃. Заповѣ́ждь, бо́же, си́лою твое́ю: ѹ҆крѣпѝ, бо́же, сїѐ, є҆́же содѣ́лалъ є҆сѝ въ на́съ.

7. Бог въвежда в дом самотните, освобождава от окови затворниците, а непокорните остават в знойна пустиня.
8. Боже, когато Ти излизаше пред Твоя народ, когато шествуваше през пустинята,
9. земята се тресеше, дори небесата се топяха от лицето Божие, и тоя Синай - от лицето на Бога, на Бога Израилев.
10. Изобилен дъжд проливаше Ти, Боже, върху Твоето наследие, и когато то изнемогваше от труд, Ти го подкрепяше.
11. Твоят народ обитаваше там; по Твоята благост, Боже, Ти приготвяше потребното за бедния.
12. Господ ще даде слово: вестителките са голямо множество.
13. Царе на войнства бягат, бягат, а която седи в къщи, дели плячката.
14. След като се разположихте в дяловете (си), станахте като гълъбица, чиито криле са покрити със сребро, а перата - с чисто злато;
15. когато Всемогъщият разпръсна царете в тая земя, тя се бяла като снега на Селмон.
16. Планино Божия, планино Васанска! планино висока, планино Васанска!
17. защо вие, високи планини, гледате завистливо на планината, на която Бог благоволи да обитава и Господ ще обитава вечно?
18. Божиите колесници са безброй - хиляди хиляди; посред тях е Господ на Синай, в светилището.
19. Ти възлезе на височината, плени плен, прие дарове за човеците, тъй че и от непокорните да могат обитава у Господа Бога.
20. Благословен да бъде Господ всеки ден! Бог ни възлага бреме, но Той ни и спасява.
21. Бог за нас е Бог за спасение; във властта на Господа Вседържителя е вратата на смъртта.
22. Но Бог ще строши главата на враговете Си, косматото теме на закоравелия в своите беззакония.
23. Господ рече: от Васан ще ги върна, ще ги изведа из морската дълбина,
24. за да потопиш ти ногата си, и твоите псета - езика си, в кръвта на враговете.
25. Видяхме Твоето шествие, Боже, шествието на моя Бог, на моя Цар в светинята:
26. отпред вървяха певци, отзад свирачи на свирала, по средата - девици с тимпани:
27. “в събранията благославяйте Бога Господа, вие, които сте от Израилево семе!”
28. Там беше Вениамин малкият - техен княз; князете Иудини - техни владетели, князете Завулонови, князете Нефталимови.
29. Твоят Бог ти е предназначил сила. Боже, утвърди туй, що си сторил за нас!

л. Ѡ хра́ма твоегѡ̀ во і҆ерли́мѣ тебѣ̀ принесу́тъ ца́рїе да́ры.
лa. Запрети҃ звѣре́мъ трⷭ́тнымъ: со́нмъ ю҆не́цъ въ ю҆нцѣхъ людски́хъ, е҆́же затвори́ти и҆скуше́нныа сребро́мъ: разточѝ а҆́зыки хотя́щыа бра́немъ.
лв. Прiи҆́дутъ моли́твенницы ѿ е҆гу́пта: е҆ѳіо́пїа предвари́тъ рⷣ́кꙋ свою҆ къ бг҃ꙋ.
лг. Ца́рствꙋ земна́а, по́йте бг҃ꙋ, воспо́йте гдⷭ҇ви,
лд. Возше́дшемꙋ на нб҃о нб҃сѣ̀ на восто́ки: сѐ, да́стъ гла́сꙋ своемꙋ гла́съ си́лы.
лe. Даждѝте сла́вꙋ бг҃ови: на і҆и҃лѣ велелѣпота е҆гѡ̀, и҆ си́ла е҆гѡ̀ на ѻ҆́блацѣхъ.
лѕ. Ди́венъ бг҃ъ во ст҃ы́хъ свои́хъ: бг҃ъ і҆и҃левъ, то́й да́стъ си́лꙋ и҆ держа́вꙋ лю́демъ свои́мъ. Бл҃гослове́нъ бг҃ъ.
Сла́ва:
л҃. Въ коне́цъ, ѿ и҆змѣ́ншихсѧ, ѱало́мъ дⷭ́дꙋ, в҃н.
в҃. Спси́ мѧ, бо́же, я҆́кш вни́доша во́ды до дꙋшѝ мое҆́а.
г҃. Ѹглѣбо́хъ въ тинѣ́нїи глⷭ́бины, и҆ нѣ́сть постоа́нїа: прiи҆́до́хъ во глⷭ́бины мо́рскїа, и҆ бꙋ́ра потопи́ мѧ.
д҃. Ѹтрⷭ́ди́хсѧ зовы́й, и҆змолче́ горта́нь мо́и҃: и҆чезо́стѣ о҆́чи мои҆̀, ѿ е҆́же ѹ҆пова́ти мѝ на бг҃а моегѡ̀.
е҃. Ѹмно́жишасѧ па́че вла́съ главы́ мое҆́а ненави́дащїи мѧ тⷭ́не: ѹ҆крѣпи́шасѧ врази҆̀ мои҆̀, и҆згона́щїи мѧ непра́ведно: я҆́же не восхища́хъ, тогда̀ воздаа́хъ.
ѕ҃. Бо́же, ты ѹ҆вѣ́дѣлъ е҆сѝ безꙋ́мїе мое҆́, и҆ прегрѣше́нїа моа҆̀ ѿ тебе҆̀ не ѹ҆таи́шасѧ.
з҃. Да не постыда́тсѧ ѡ҆̀ мнѣ̀ терпа́щїи тебе́, гдⷭ҇и, гдⷭ҇и си́лъ: нижѐ да посра́мятсѧ ѡ҆̀ мнѣ̀ и҆щꙋ́щїи тебе́, бо́же і҆и҃левъ.
и҃. Я҆́кш тебе҆̀ ра́ди претерпѣ́хъ поноше́нїе, покры҇ сра́мотꙋ лицѐ мое҆́.
а҃. Чⷢ́ждь бы́хъ бра́тїи мое́й и҆ стра́ненъ сыновꙋ́мъ ма́тере моеа҆̀:
ѳ҃. Я҆́кш ре́вность до́мꙋ твоегѡ̀ снѣдѐ мѧ, и҆ поноше́нїа поноса́щихъ тѧ̀ нападо́ша на мѧ̀.
і҃. И҆ покры́хъ посто́мъ дꙋшꙋ́ мою҆̀, и҆ бы́сть въ поноше́нїе мнѣ̀:
ія҃. И҆ положи́хъ ѡ҆дея́нїе мое҆̀ вре́тище, и҆ бы́хъ и҆́мъ въ прⷱ́тчꙋ.
ıв҃. Ѡ҆ мнѣ̀ глⷭ́мла́хꙋсѧ сѣдя́щїи во вратѣ́хъ, и҆ ѡ҆ мнѣ̀ поа́хꙋ пїю́щїи ві҃но.
ıг҃. А҆́зъ же моли́твою мое́ю къ тебѣ̀, бо́же: вре́ма бл҃говоле́нїа, бо́же: во мно́жествѣ мл҃ти твоеа҆̀ ѹ҆слы́ши мѧ, во и҆́стинѣ спсе́нїа твоегѡ̀.
ıд҃. Спси́ мѧ ѿ бре́нїа, да не ѹ҆глⷭ́бнꙋ: да и҆зба́влюсѧ ѿ ненави́дащихъ мѧ̀ и҆ ѿ глⷭ́бокихъ во́дъ.
ıе҃. Да не потопи́тъ мене҆̀ бꙋ́ра водна́а, нижѐ да пожре́тъ мене҆̀ глⷭ́бина̀, нижѐ сведе́тъ ѡ҆̀ мнѣ̀ рове́нникъ ѹ҆стъ свои́хъ.
ıѕ҃. Ѹслы́ши мѧ, гдⷭ҇и, я҆́кш бл҃га мл҃ть твоа҆̀: по мно́жествꙋ щедро́тъ твои́хъ при́зри на мѧ̀.
ıи҃. Не ѿврати҃ лица҆̀ твоегѡ̀ ѿ ѻ҆́трока твоегѡ̀, я҆́кш скорблю́: ско́рш ѹ҆слы́ши мѧ̀.

30. Заради Твоя храм в Иерусалим царете ще Ти принесат дарове.
31. Укроти звяра в тръстиката, волското стадо - всред телците на народите, които се хвалят със слитъци сребро; разпилей народите, които желаят войни.
32. Ще дойдат велможи от Египет; Етиопия ще простре ръце към Бога.
33. Земни царства! пейте Богу, възпявайте Господа,
34. Който отвека шествува по небесата на небесата. Ето, Той издава гласа Си, силния Си глас.
35. Въздайте слава Богу! Неговото величие е над Израиля, и Неговото могъщество - на облаците.
36. Страшен си Ти, Боже, в Твоето светилище. Бог Израилев - Той дава сила и крепост на (Своя) народ. Благословен Бог!
ПСАЛОМ 68.
2. Спаси ме, Боже, защото водите стигнаха до душата (ми).
3. Затънах в дълбоко блато, и няма на що да застана; влязох в дълбочината на водите, и бързото им течение ме отвлича.
4. Изнемощях от вопли; засъхна гърлото ми; измъчиха се очите ми да чакам Бога (мой).
5. Ония, които ме мразят без вина, са повече от космите на главата ми: враговете ми, които ме преследват несправедливо, се усилиха; каквото не съм отнемал, него трябва да дам.
6. Боже, Ти знаеш моето безумие, и греховете ми не са скрити от Тебе.
7. Да се не посрамят поради мене всички ония, които се надяват на Тебе, Господи, Боже на силите. Да се не посрамят поради мене ония, които Те търсят, Боже Израилев,
8. защото заради Тебе понасям хули, и с безчестие покриват лицето ми.
9. Чужд станах за братята си и странен за синовете на майка ми,
10. защото ревността за Твоя дом ме яде, и хулите на ония, които Те хулят, падат върху мене;
11. и плача, като постя с душата си, и за това ме хулят;
12. и обличам вместо дреха вретище, - и им ставам за приказ;
13. за мене приказват седещите при портите, и за мене пеят песни винопийците.
14. Аз пък се обръщам към Тебе, Господи, с молитвата си; във време благоприятно, Боже, по голямата Си благост, чуй ме в истината на Твоето спасение;
15. извади ме из тинята, за да не затъна; да се избавя от ония, които ме мразят, и от дълбоките води;
16. да ме не завлече водното течение, да ме не погълне бездната, да не затвори над мене пропастта своите уста.
17. Чуй ме, Господи, защото е блага Твоята милост; по многото Твои щедрости милостно погледни на мене;

к҃а. Вонми҆ дꙋшѝ мое́й и҆ и҆зба́ви ю҆: враго́въ мои́хъ ра́ди и҆зба́ви мѧ.
к҃б. Ты́ бо вѣ́си поноше́нїе мое́, и҆ стꙋ́дъ мо́й, и҆ срамотꙋ́ мою҆: пред҆ тобо́ю вси҆ ѡ҆скорбля́ющїи мѧ.
к҃в. Поноше́нїе ча́ше дꙋшѧ́ мою҆ и҆ страсть: и҆ жда́хъ соскорбя́щагѡ, и҆ не бѣ́, и҆ ѹ҆тѣшля́ющихъ, и҆ не ѡ҆брѣто́хъ.
к҃г. И҆ да́ша въ снѣ́дь мою҆ же́лчь, и҆ въ жа́ждꙋ мою҆ напои́ша мѧ ѻ҆цта.
к҃д. Да бꙋ́детъ трапе́за и҃хъ пред҆ ни́ми въ сѣ́ть и҆ въ воздая́нїе и҆ въ собла́знъ.
к҃е. Да помрача́тсѧ о҆́чи и҃хъ, є҆́же не ви́дѣти, и҆ хребе́тъ и҃хъ вы́нꙋ слацы́.
к҃ѕ. Проле́й на нѧ гнѣ́въ твои́, и҆ ꙗ҆ростъ гнѣ́ва твоегѡ̀ да постиго́нетъ и҃хъ.
к҃з. Да бꙋ́детъ дво́ръ и҃хъ пꙋ́стъ, и҆ въ жили́щахъ и҃хъ да не бꙋ́детъ живы́й.
к҃и. Занѐ є҆гѡ́же ты́ порази́лъ є҆сѝ, ти́н погна́ша, и҆ къ болѣ́зни ꙗ҆́звъ мои́хъ приложи́ша.
к҃и҃. Приложѝ беззако́нїе къ беззако́нїю и҃хъ, и҆ да не вни́дꙋтъ въ пра́вдꙋ твою҆.
к҃ѳ. Да потребя́тсѧ ѿ̄ кни́ги живы́хъ, и҆ съ пра́вы́ми да не напи́шꙋтсѧ.
л҃. Ни́щъ и҆ боля́й є҆́смь а҆́зъ: спасе́нїе твое́, бо́же, да прїи́метъ мѧ.
л҃а. Воспою́ и҃мѧ бж҃ѧ моегѡ̀ съ пѣ́снїю, возвели́чꙋ є҆гѡ̀ во хвале́нїи:
л҃в. И҆ ꙋ҆го́дно бꙋ́детъ бг҃ꙋ па́че тельца́ ю҆на́, ро́ги и҆знося́ща и҆ па́зноктн.
л҃г. Да ꙋ҆зрятъ ни́щїи и҆ возвесели́тсѧ: взыщи́те бг҃а, и҆ живѣ́ бꙋ́детъ дꙋшѝ ва́ша.
л҃д. Я҆́ко ꙋ҆слы́ша ꙋ҆бо́гїѧ гд҃ь, и҆ ѡ҆ковѧ́нныѧ свои҆́ не ꙋ҆ничижѝ.
л҃е. Да восхва́лятъ є҆гѡ̀ нб҃сѧ̀ и҆ землѧ̀, мо́ре и҆ вся́ живꙋ́щаѧ въ не́мъ.
л҃ѕ. Я҆́ко бг҃ъ спасе́тъ сїѡ́на, и҆ созижди́тсѧ гра́ди і҆ꙋде́йстїи, и҆ всели́тсѧ та́мѡ и҆ наслѣ́дятъ ѧ̀:
л҃з. И҆ сѣ́мѧ рабо́въ твои́хъ ꙋ҆держи́тъ ѧ̀, и҆ лю́бащїи и҃мѧ твое́ всели́тсѧ въ не́мъ.

л҃и. Въ коне́цъ дв҃дꙋ, въ воспомина́нїе, во є҆́же спасти́ мѧ гд҃ꙋ, дн҃ꙗ.

м҃. Бо́же, въ по́мощь мою҆ вонми́: гд҃и, помощи́ ми потщи́сѧ.
м҃а. Да постыдя́тсѧ и҆ посрамя́тсѧ и҃щꙋ́щїи дꙋшꙋ́ мою҆, да возврати́тсѧ вспя́ть и҆ постыдя́тсѧ хотя́щїи мнѣ̀ зла́.
м҃б. Да возврати́тсѧ а҆́бїе стыдя́щесѧ глаго́лющїи мнѣ̀: бла́гоже, бла́гоже.
м҃в. Да возра́дꙋютсѧ и҆ возвесели́тсѧ ѡ҆ тебѣ́ вси҆ и҃щꙋ́щїи тебе́, бо́же: и҆ да глаго́лютъ вы́нꙋ, да возвели́читсѧ гд҃ь, лю́бащїи спасе́нїе твое́.
м҃г. А҆́зъ же ни́щъ є҆́смь и҆ ꙋ҆бо́гъ, бо́же, помози́ мнѣ: помо́щникъ мо́й и҆ и҆зба́витель мо́й є҆сѝ ты́, гд҃и, не закосни́.
Сла́ва:

18. не скривай лицето Си от Твоя раб, защото скърбя; скоро ме чуй;
19. приближи се до душата ми, избави я; заради моите врагове ме спаси.
20. Ти знаеш моя позор, моя срам и моето посрамяване: всичките ми врагове са пред Тебе.
21. Позорът съкруши сърцето ми, и аз изнемощях, очаквах състрадание, но го няма, - утешители, ала не намирам.
22. И дадоха ми за храна жлъчка и в жаждата ми с оцет ме напоиха.
23. Нека тяхната трапеза им бъде мрежа, и мирната им гощавка - примка;
24. да им се помрачат очите, та да не виждат, и разслаби завинаги чреслата им;
25. излей върху тях яростта Си, и пламъкът на Твоя гняв да ги обхване;
26. жилището им да запустее, и в шатрите им да няма кой да живее,
27. защото оногова, когото Ти порази, те още преследват, и страданията на ранените от Тебе умножават.
28. Притури беззаконие върху беззаконието им, и да не влязат те в Твоята правда;
29. да бъдат заличени из книгата на живите и с праведниците да не бъдат записани.
30. Аз пък съм беден и страдам; Твоята помощ, Боже, да ме въздигне.
31. Ще славя името на (моя) Бог в песни, ще Го превъзнасям в славословие,
32. и това ще бъде по-угодно Господу, отколкото вол или телец с рогове и с копита.
33. Ще видят това страдащите и ще се зарадват. И ще ви оживее сърцето, на вас, които търсите Бога,
34. защото Господ слуша бедните и не пренебрегва Своите затворници.
35. Да Го възхвалят небеса и земя, морета и всичко, що се движи в тях;
36. защото Бог ще спаси Сион, ще съгради Иудините градове, и там ще се заселят и ще го наследят;
37. потомството на рабите Му ще се закрепи в него, и всички, които обичат Неговото име, ще се заселят в него.

ПСАЛОМ 69.

2. Побързай, Боже, да ме избавиш, побързай, Господи, да ми помогнеш.
3. В стид и срам да потънат, които търсят душата ми! Да бъдат обърнати назад и да бъдат предадени на присмех ония, които ми желаят зло!
4. Да бъдат обърнати назад, задето ме хулеха ония, които ми казваха: о, добре, добре!
5. Нека се зарадват и развеселят за Тебе всички, които Те търсят, и които обичат Твоето спасение, непрестанно да казват: велик е Бог!
6. Аз пък съм беден и сиромах; Боже, побързай към мене! Ти си помощ моя и Избавител мой! Господи, не се забавяй!

Кафи́сма ѱ҃.

Дв҃дъ ѱалмо́мъ, сыно́въ їѡнадаво́выхъ и҆ пе́рвыхъ плѣ́ншихсѧ, не надпи́санъ оу҆ є҆вре́й, о҃.

а҃. На тѧ, гд҃и, оу҆пова́хъ, да не посты́жд҃юсѧ въ вѣ́къ.

б҃. Пра́вдою твое́ю и҆зба́ви мѧ и҆ и҆зми́ мѧ: приклони́ ко мнѣ́ оу҆хо твое́ и҆ спаси́ мѧ.

г҃. Бѹ́ди мн҃ѣ въ бг҃а защи́тителѧ и҆ въ мѣ́сто кр҃ѣ́пко спасти́ мѧ: ꙗ҆кѡ оу҆тверждени́е мое́ и҆ прибѣ́жище мое́ є҆сѝ ты́.

д҃. Бо́же мо́й, и҆зба́ви мѧ и҆з҃ рѹ́кы҆ гр҃ѣ́шнагѡ, и҆з҃ рѹ́кы҆ законопрестѹ́пнагѡ и҆ ѡ҆бидѧщагѡ:

е҃. ꙗ҆кѡ ты́ є҆сѝ терпѣ́нїе мое́, гд҃и, гд҃и, оу҆пова́нїе мое́ ѿ ю҆ности мое́ѧ.

ѕ҃. Въ тебѣ́ оу҆тверди́хсѧ ѿ оу҆тро́бы, ѿ чре́ва ма́тере мое́ѧ ты́ є҆сѝ мо́й покрови́тель: ѡ҆ тебѣ́ пѣ́нїе мое́ вы́нѹ.

з҃. ꙗ҆кѡ чѹ́до бы́хъ мнѡ́гимъ: и҆ ты́ помо́щникъ мо́й кр҃ѣ́покъ.

и҃. Да и҆спо́лнитсѧ оу҆стѣ́ мо́и хвале́нїа, ꙗ҆кѡ да воспою́ сла́вѹ твою́, вє́сь дє́нь великолѣ́пїе твое́.

ѳ҃. Не ѿвє́ржи менѐ во вре́мѧ ста́рости: внегдѣ́ ѡ҆скѹдева́ти кр҃ѣ́пости мое́й, не ѡ҆ста́ви менѐ.

і҃. ꙗ҆кѡ рє́ша вразѝ мои́ мнѣ́, и҆ стрегѹ́щїи дѹ́шѹ мою́ совѣщава́ша вкѹпѣ́,

ія҃. Глаго́люще: бг҃ъ ѡ҆ста́вилъ є҆́сть є҆гѡ́, пожени́те и҆ и҆ми́те є҆гѡ́, ꙗ҆кѡ нѣ́сть и҆зба́вла́ѧй.

ік҃. Бо́же мо́й, не оу҆дали́сѧ ѿ менѐ: бо́же мо́й, въ по́мощь мою́ воними́.

ік҃а. Да посты́да́тсѧ и҆ и҆сче́знѹтъ ѡ҆клевета́ющїи дѹ́шѹ мою́, да ѡ҆блекѹ́тсѧ въ стыдъ́ и҆ сра́мъ и҆щѹ́щїи зла́ѧ мнѣ́.

ік҃б. А҆́зъ же всегда́ возѹпова́ю на тѧ, и҆ приложѹ́ на вса́кѹ похвалѹ́ твою́.

ік҃в. Оу҆стѣ́ мо́и возвѣста́тъ пра́вдѹ твою́, вє́сь дє́нь спасе́нїе твое́, ꙗ҆кѡ не позна́хъ кни́жнаѧ.

ік҃г. Вни́дѹ въ си́лѣ гд҃ни: гд҃и, помянѹ́ пра́вдѹ тебє́ є҆ди́нагѡ.

ік҃д. Бо́же мо́й, ѩ҆мже нача́лъ мѧ є҆сѝ ѿ ю҆ности мое́ѧ, и҆ до ны́нѣ возвѣщѹ́ чѹ́деса̀ твоѧ́.

ік҃е. И҆ да́же до ста́рости и҆ престарѣ́нїѧ, бо́же мо́й, не ѡ҆ста́ви менѐ, до́ндеже возвѣщѹ́ мы́шцѹ твою́ ро́дѹ всемѹ́ грядѹ́щемѹ,

ік҃ѕ. Си́лѹ твою́ и҆ пра́вдѹ твою́, бо́же, да́же до вы́шнихъ, ꙗ҆́же сотвори́лъ мѝ є҆сѝ вели́чїѧ: бо́же, кто̀ подо́бенъ тебѣ́;

ік҃з. Е҆ли́ки ꙗ҆ви́лъ мѝ є҆сѝ скѹ́рби мнѡ́ги и҆ злы́; и҆ ѡ҆бра́щьсѧ ѡ҆животвори́лъ мѧ є҆сѝ и҆ ѿ бе́здънъ земли́ возве́лъ мѧ є҆сѝ.

ік҃и. Оу҆мно́жилъ є҆сѝ на мнѣ́ вели́чествїе твое́, и҆ ѡ҆бра́щьсѧ оу҆тѣ́шилъ мѧ є҆сѝ, и҆ ѿ бе́здънъ земли́ па́ки возве́лъ мѧ є҆сѝ.

ік҃ѳ. Бо́же а҆́зъ и҆сповѣ́мсѧ тебѣ́ въ лю́дехъ, гд҃и, въ сосѹ́дѣхъ ѱалмо́мскихъ

ПСАЛОМ 70.

1. На Тебе, Господи, се уповавам, да се не посрамя довека.
2. Избави ме по Твоята правда и ме освободи; наклони ухото Си към мене и ме спаси.
3. Бъди ми крепко прибежище, дето всякога бих могъл да се скрия; Ти си наредил да ме спасиш, защото моя твърдиня и моя крепост си Ти.
4. Боже мой, избави ме от ръцете на нечестивия, от ръцете на беззаконника и потисника,
5. защото Ти си моя надежда, Господи Боже, мое упование от младините ми.
6. На Тебе съм се крепил от рождение; Ти си ме извел из майчината ми утроба; моята хвала към Тебе няма да престане.
7. За мнозина бях като че ли чудо, но Ти си моя твърда надежда.
8. Да се изпълнят устата ми с хвала (та да възпявам Твоята слава), да възпявам всеки ден Твоето великолепие.
9. Не ме отхвърляй на старост; кога почне да чезне силата ми, не ме оставяй,
10. защото враговете ми говорят против мене; които дебнат душата ми, се съветват помежду си,
11. думайки: “оставил го Бог; гонете го и го хванете, защото няма кой да го избави”.
12. Боже, не се отдалечавай от мене; Боже мой, побързай ми на помощ!
13. Да се посрамят и да изчезнат, които враждуват против душата ми; да се покрият със срам и безчестие, които ми желаят зло!
14. Аз пък винаги ще се уповавам (на Тебе) и ще Те хваля все повече и повече.
15. Устата ми ще разгласят Твоята правда, всеки ден Твоите благодеяния, защото им не зная броя.
16. Ще вникна в делата на Господа Бога; ще спомня Твоята правда - само Твоята.
17. Боже, Ти си ме поучавал от младините ми, и досега разгласям Твоите чудеса.
18. И до старост и до седини не ме оставяй, Боже, докле не възвестя Твоята сила на сегашния род, и на всички идещи - Твоята мощ.
19. Твоята правда, Боже, е до вишни небеса; Ти си извършил велики дела; Боже, кой е Тебе подобен?
20. Ти си напращал върху мене много и люти беди, но и пак Ти си ме оживявал и пак си ме извеждал от земните бездни.
21. Ти си ме издигал и си ме утешавал (и от земните бездни си ме извеждал).
22. И аз ще славя на псалтир Тебе, Твоята истина, Боже мой; ще Те възпявам на гусла, Светийо Израилев!

йстинꙋ твою, бѣже: воспою тебѣ въ гꙋслехъ, сто́ый їи́левъ.
кг. Возра́дꙋетсѧ ꙋ́стнѣ мои́, є́гда́ воспою́ тебѣ́, ѝ дꙋшà моà, и́же є́сѝ ѝзба́вилъ:
кд. Є̂щé же ѝ а̀зы́къ мо́й вéсь дéнь побꙋди́тсѧ пра́вдѣ твоéй, є́гда̀ постыда́тсѧ ѝ погра́млютсѧ и́щꙋ́щїи зла́ мнѣ̀.
Ѡ соломѡ́нѣ, ѱало́мъ дв҃дⷭ, о҃л.
а̀. Бо́же, сꙋдъ твоѝ царе́ви да́ждь, ѝ пра́вдꙋ твою́ сы́нꙋ царе́вꙋ:
в҃. Сꙋди́ти лю́демъ твои́мъ въ пра́вдѣ ѝ ни́щымъ твои́мъ въ сꙋдѣ́.
г҃. Да воспрїи́мꙋтъ го́ры ми́ръ лю́демъ ѝ хо́лми пра́вдꙋ.
д҃. Сꙋдитъ ни́щымъ людскі́мъ, ѝ спасе́тъ сы́ны ꙋбо́гихъ, ѝ смири́тъ клеветни́каⷯ.
е҃. И̂ пребꙋдетъ съ со́лнцемъ, ѝ пре́жде лꙋны́ ро́да родо́въ.
ѕ҃. Сни́детъ а҆́кш до́ждь на рꙋно́, ѝ а҆́кш ка́плѧ ка́плющаѧ на зе́млю.
з҃. Возсїа́етъ во дне́хъ є́гѡ̀ пра́вда ѝ мно́жество ми́ра, до́ндеже ѿ́мететсѧ лꙋна̀.
и҃. И̂ ѡ҆владе́етъ ѿ мо́ра до мо́ра, ѝ ѿ ре́къ до конє́цъ вселе́нныѧ.
і҃. Пред̾ ни́мъ припадꙋтъ є҆ѳїо́плане, ѝ вразѝ є́гѡ̀ пе́рсть полижꙋтъ.
ї҃. Ца́рїе дарсі́йстїѝ ѝ о҃стровы да́ры принесꙋтъ, ца́рїе а҆ра́встїѝ ѝ слава̀ да́ры приведꙋтъ:
а҃і. И̂ покло́нѧтсѧ є́мꙋ̀ всѝ ца́рїе зе́мстїѝ, всѝ а̀зы́цы порабо́таютъ є́мꙋ̀.
в҃і. Я҆́кш ѝзба́ви ни́ща ѿ си́льна, ѝ ꙋбо́га, є́мꙋже не бѣ̀ помо́щника.
г҃і. Поща́дитъ ни́ща ѝ ꙋбо́га, ѝ дꙋшы ꙋбо́гихъ спасе́тъ:
д҃і. ѿ̀ ли́хвы ѝ ѿ непра́вды ѝзба́витъ дꙋшы и́хъ, ѝ че́стно и́мѧ є́гѡ̀ пред̾ ни́ми.
е҃і. И̂ жи́въ бꙋдетъ, ѝ да́стсѧ є́мꙋ̀ ѿ зла́та а҆рабі́йска: ѝ помо́лятсѧ ѡ̀ не́мъ вы́нꙋ, вéсь дéнь бл҃гослова́тъ є́гѡ̀.
ѕ҃і. Бꙋдетъ ꙋ҆тверждéнїе на землѝ на версѣ́хъ го́ръ: превознесе́тсѧ па́че лїва́на пло́дъ є́гѡ̀, ѝ процвѣтꙋтъ ѿ̀ гра́да а҆́кш трава̀ земна́ѧ.
з҃і. Бꙋдетъ и́мѧ є́гѡ̀ бл҃гослове́но во вѣ́ки, пре́жде со́лнца пребыва́етъ и́мѧ є́гѡ̀: ѝ бл҃гослова́тсѧ въ не́мъ всѧ̀ кол҃ѣ́на земна́ѧ, всѝ а̀зы́цы ꙋблажа́тъ є́гѡ̀.
и҃і. Бл҃гослове́нъ гдь бг҃ъ їи́левъ, творѧ́й чꙋдеса̀ є́дининъ,
і҃а. И̂ бл҃гослове́но и́мѧ сла́вы є́гѡ̀ во вѣ́ки ѝ въ вѣ́къ вѣ́ка: ѝ и҆спо́лнитсѧ сла́вы є́гѡ̀ вса̀ земля̀: бꙋди, бꙋди.
Сла́ва:
Ѡ҆скꙋдѣ́ша пѣ́сни дв҃дⷭ, сы́на їессе́ова. Ѱало́мъ а҃сафⷭ, о҃в.
а̀. Ко́ль бл҃гъ бг҃ъ їи́левъ пра́вымъ се́рдцемъ.
в҃. Мои́ же вма́лѣ не подвижа́стѣсѧ но́зѣ: вма́лѣ не проліа́шасѧ стопы̀ моѧ̀:
г҃. Я҆́кш возревнова́хъ на беззако́нныѧ, ми́ръ грѣ́шникшвъ зрѧ̀:

23. Радват се устата ми, кога Ти пея, и душата ми, която си Ти избавил;
24. и езикът ми всеки ден ще разглася Твоята правда, защото постидени и посрамени са ония, които ми желаят зло.
ПСАЛОМ 71.
1. Боже, дай на царя Твоето правосъдие и на царевия син Твоята правда,
2. за да съди праведно Твоите люде и Твоите бедни в съда;
3. планините да донесат мир на людете, и хълмовете - правда;
4. да съди бедните от народа, да спаси синовете на сиромаха и да сломи потисника, -
5. и ще се боят от Тебе, докле пребъдва слънце и месечина, от рода в род.
6. Той ще слезе като дъжд върху покосена ливада *, като капки, оросяващи земята;
7. в негови дни ще процъфти праведникът, и ще има изобилен мир, докле месечина трае;
8. той ще владее от море до море и от реката * до краищата на земята;
9. пред него ще паднат жителите на пустините, и враговете му прах ще лижат;
10. царете на Тарсис и островите данък ще му поднесат; царете на Арабия и Сава дарове ще му принесат;
11. и ще му се поклонят всички царе; ще му служат всички народи;
12. защото той ще избави бедния, стенещия и угнетения, който няма помощник.
13. Ще бъде милосърден към бедния и сиромаха и ще спаси душите на бедните;
14. от коварство и насилие ще избави душите им, и скъпоценна ще бъде тяхната кръв пред очите му;
15. и той ще живее, и ще му дават арабийско злато, и ще се молят за него непрестанно, всеки ден ще го благославят;
16. ще има изобилие на жито по земята, навръх планините; плодовете му ще се вълнуват като гора Ливанска, и в градовете людете ще се размножат като трева по земята;
17. неговото име ще бъде (благословено) довека; докле слънце трае, ще се предава името му ; и в него ще бъдат благословени (всички земни племена), всички народи ще го облажават.
18. Благословен Господ Бог, Бог Израилев, Който едничък прави чудеса;
19. благословено името на славата Му довека, и цяла земя да се изпълни с Неговата слава! Амин и амин.
20. Свършиха се молитвите на Давида, Иесеевия син.
ПСАЛОМ 72.
1. Колко е благ Господ към Израиля, към чистите по сърце!
2. Пък аз - безмалко се не разклатиха нозете ми, безмалко се не подхлъзнаха стъпките ми, -
3. аз пък завидях на безумните, гледайки добруването на нечестивите,

д. Ѩкw нѣ́сть восклоне́нїа въ сме́рти и҃хъ ѝ оу҆тверждє́нїа въ ра́нѣ и҃хъ:
е. Въ трудѣ́хъ человѣ́ческихъ не су́ть, ѝ съ человѣ́ки не прїи́мутъ ра́нъ.
ѕ. Сегѡ̀ ра́ди оу҆держа̀ а҆̀ гордыня́ и҃хъ до конца̀: wдѣ́ашасѧ непра́вдою ѝ нечести́емъ свои́мъ.
з. И҆зы́детъ ѩ҃кw и҆з҃ тѹ́ка непра́вда и҃хъ: прендо́ша въ любо́вь се́рдца.
и. Помы́слиша ѝ глаго́лаша въ лука́вствѣ, непра́вдꙋ въ высотꙋ́ глаго́лаша:
ѳ. Положи́ша на небесѝ оу҆ста̀ своа̀, ѝ а҆̀зы́къ и҃хъ пре́йде по землѝ.
і. Сегѡ̀ ра́ди wбрата́тсѧ лю́дїе моѝ сѣ́мw, ѝ дніѐ испо́лненни wбрѧщꙋ́тсѧ въ ни́хъ.
ї. И҆ рѣ́ша: ка́кw оу҆вѣ́сть бг҃ъ; ѝ а҆́ще е҆́сть ра́зꙋмъ въ вы́шнѣмъ;
ґ. Сѐ, си́и грѣ́шницы ѝ гобзю́щїи въ вѣ́къ оу҆держа́ша бога́тство.
ѓ. И҆ рѣ́хъ: е҆́да҆ всѣ́ wправди́хъ се́рдце моѐ ѝ оу҆мы́хъ въ непови́нныхъ рꙋ́цѣ моѝ,
ѕ. И҆ бы́хъ ѩ҃звенъ вє́сь дє́нь, ѝ wблича́ющее моѐ на оу҆́тренніхъ;
ѕ. А҆́ще глаго́лахъ, повѣ́мъ та́кw: ѿ҆сѣ́, ро́дꙋ сыноу́въ твои́хъ, е҆мꙋ́же wбѣща́хсѧ ѿ҆ :
ѕ. И҆ непщева́хъ разꙋмѣ́ти: сіѐ тру́дъ е҆́сть предо мно́ю,
ѕ. До́ндеже вни́дꙋ во сты́ня бж҃їа ѝ разꙋмлю́ вь послѣ́днѧѧ и҃хъ.
и. Ѡба́че за льще́нїа и҃хъ положи́лъ е҆сѝ и҃мъ сла́ѧ, низложи́лъ е҆сѝ а҆̀, внегда̀ разгордѣ́шасѧ.
ѳ. Ка́кw бы́ша въ запꙋстѣ́нїе; внеза́пꙋ и҆счезо́ша, погибо́ша за беззако́нїе своѐ.
і. Ѩ҃кw со́нїе востаю́щагw, гдⷭ҇и, во гра́дѣ твое́мъ wбразъ и҃хъ оу҆ничижи́ши.
ї. Ѩ҃кw разжже́сѧ се́рдце моѐ, ѝ оу҆тро́бы моа̀ и҆змѣни́сѧ:
ґ. И҆ а҆́зъ оу҆ничиже́нъ, ѝ не разꙋмѣ́хъ, ско́тенъ бы́хъ оу҆ тебѐ.
ѓ. И҆ а҆́зъ вы́нꙋ съ тобо́ю: оу҆держа́лъ е҆сѝ рꙋ́кꙋ десню́ мою̀,
ѕ. И҆ совѣ́томъ твои́мъ наста́вилъ мѧ̀ е҆сѝ, ѝ со сла́вою прїа́лъ мѧ̀ е҆сѝ.
ѕ. Что́ бо мѝ е҆́сть на нб҃сѝ; ѝ ѿ҆ тебѐ что̀ восхотѣ́хъ на землѝ;
ѕ. И҆счезѐ се́рдце моѐ ѝ пло́ть моа̀, бж҃е се́рдца моегѡ̀, ѝ ча́сть моа̀, бж҃е, во вѣ́къ.
ѕ. Ѩ҃кw сѐ, оу҆далю́щїи себѐ ѿ҆ тебѐ погибнꙋ́тъ: потреби́лъ е҆сѝ всѧ́каго любодѣ́ющаго ѿ҆ тебѐ.
ѕ. Мнѣ́ же прилѣпля́тисѧ бг҃ови бла́го е҆́сть, полага́ти на гдⷭ҇а оу҆пова́нїе моѐ, возвѣсти́ти мѝ всѧ̀ хвалы̀ твоа̀, во вратѣ́хъ дще́ре сіѡ́нѝ.

Ра́зꙋмъ а҆са́фꙋ, ѳ҃.

а҃. Вскꙋ́ю, бж҃е, ѿри́нꙋлъ е҆сѝ до конца̀; разгнѣ́вался ѩ҃рость твоа̀ на о҆́вцы па́жити твоеа̀;
в҃. Поманѝ со́нмъ твои́, е҆го́же стажа́лъ е҆сѝ и҆спе́рва, и҆зба́вилъ е҆сѝ жезло́мъ достоя́нїа твоегѡ̀, гора̀ сіѡ́нꙋ сїа̀ , въ не́йже всели́лсѧ е҆сѝ.

4. защото за тях няма страдания до смъртта им, и силите им са крепки;
5. за човешки труд ги няма, и на удари с другите люде не се излагат.
6. Затова гордост ги е обвила като огърлие, и дързост ги облича като накит;
7. изпъкнали са очите им от тлъстина, бликат помислите в сърцето;
8. на всички се присмиват, злобно разнасят клевети, говорят надменно;
9. дигат уста към небесата, и езикът им обикаля по земята.
10. Затова и народът Му натам се обръща, пият вода с пълна чаша
11. и казват: “как ще узнае Бог? и може ли да знае Всевишният?”
12. И ето, тия нечестивци добруват на тоя свят, трупат богатство.
13. (И казах си:) та не напразно ли аз очиствах сърцето си, умивах в невинност ръцете си,
14. и се подлагах на рани всеки ден и на изобличаване всяка сутрин?
15. Но ако кажех: ще разсъждавам тъй, - то аз щях да бъда виновен пред рода на Твоите синове.
16. И мислех си, как да разбера това, но то беше мъчно в моите очи,
17. докле не влязох в Божието светилище и не разумях техния край.
18. Тъй, на плъзгави пътища си ги турил Ти и ги сваляш в пропаст.
19. Как неочаквано дойдоха те до разорение, изчезнаха, загинаха от ужаси!
20. Както сън изчезва след събуждане, тъй и Ти, Господи, като ги събудиш, ще унищожиш техните блянове.
21. Когато кипеше сърцето ми и се терзаеше вътрешността ми,
22. аз бях невежа и не разбирах; като добиче бях пред Тебе.
23. Но аз съм винаги с Тебе; Ти ме държиш за десницата;
24. Ти ме ръководиш с Твоя съвет и после ще ме приемеш в слава.
25. Кого имам на небето? а с Тебе ли съм, на земята нищо не искам.
26. Изнемогва плътта и сърцето ми; Бог е твърдиня на сърцето ми и мой дял вовеки.
27. Защото ето ония, които се отдалечават от Тебе, загиват; Ти изтребяш всекиго, който отстъпва от Тебе.
28. А мене е добре да се приближавам към Бога! На Господа Бога възложих упованието си, за да разгласям всички Твои дела (при портите на дъщерята Сионова).

ПСАЛОМ 73.

1. Защо, Боже, си ни отхвърлил завинаги? Защо гневът Ти се е разпалил против овците на Твоето пасбище?
2. Спомни си Твоя народ, който Ти от старо време си придобил и изкупил за дял на Твоето притежание, спомни си тая Сион планина, на която си се заселил.

г҃. Воздви́гни рꙋ́цѣ твоѝ на гордыѝни ѝхъ въ коне́цъ, є҆лѝка лꙋка́внова вра́гъ во ст҃ы́мъ твои́мъ.
д҃. И҆ восхвали́шасѧ ненави́дящїи тѧ̀ посредѣ̀ пра́здника твоегѡ̀: положи́ша зна́менїа своѧ̀ зна́менїа, и҆ не позна́ша,
е҃. Ꙗ҆́кѡ во и҆схо́дѣ превы́ше: ꙗ҆́кѡ въ дꙋбра́вѣ дре́вѧнѣ сѣкни́ами разсѣко́ша
ѕ҃. Двє́ри є҆гѡ̀ вкꙋпѣ́, сѣ́чивомъ и҆ о҆ско́рдомъ разрꙋши́ша ѧ̀.
з҃. Возжго́ша о҆гне́мъ ст҃и́ло твоѐ: на землѝ ѡ҆скверни́ша жили́ще и҃́мене твоегѡ̀.
и҃. Рѣ́ша въ се́рдцы своє́мъ ю҆́жники ѝхъ вкꙋпѣ́: прїи́дѣте, и҆ ѹ҃ста́вимъ всѧ̀ пра́здники бж҃ї́а ѿ̀ землѝ.
ѳ҃. Зна́менїа ѝхъ҆ не ви́дѣхомъ: нѣ́сть ктомꙋ́ прр҃о́ка, и҆ на́съ не позна́етъ ктомꙋ́.
і҃. Доко́лѣ, бо҃́же, поно́ситъ вра́гъ; раздража́етъ проти́вный и҃́мя твоѐ до конца̀;
ї҃. Вскꙋю́ ѹ҃враща́еши рꙋ́кꙋ твою̀ и҆ десни́цꙋ твою̀ ѿ̀ среды̀ нѣ́дра твоегѡ̀ въ коне́цъ;
ї҃а. Бг҃ъ же, цр҃ь на́шъ, пре́жде вѣ́ка содѣ́ла спсе́нїе посредѣ̀ землѝ.
ї҃в. Ты́ ꙋ҆тверди́лъ є҆сѝ си́лою твое́ю мо́ре: ты́ сте́рлъ є҆сѝ главы̀ смїе́въ въ водѣ́:
ї҃г. Ты̀ сокрꙋши́лъ є҆сѝ главꙋ́ смі́еву, да́лъ є҆сѝ того̀ бра́шно лю́демъ є҆ѳ҆і҃опскимъ.
ї҃д. Ты̀ расто́ргъ є҆сѝ и҆сто́чники и҆ пото́ки: ты̀ и҆зсꙋши́лъ є҆сѝ рѣ́ки и҆ѳ҆а҃мскїа.
ї҃е. Тво́й е҆́сть де́нь, и҆ твоѧ̀ е҆́сть но́щь: ты̀ соверши́лъ є҆сѝ зарю̀ и҆ со́лнце.
ї҃ѕ. Ты̀ сотвори́лъ є҆сѝ всѧ̀ предѣ́лы землѝ: жа́твꙋ и҆ вє́снꙋ ты̀ созда́лъ є҆сѝ а҃̀.
ї҃з. Помани́ сїѧ̀: вра́гъ поноси́ гд҃е́ви, и҆ лю́дїе безꙋ́мнїи раздража́ша и҃́мя твоѐ.
ї҃и. Не предаи́ждь звѣре́мъ дꙋ́шꙋ и҆сповѣ́дающꙋюсѧ тебѣ́: дꙋ́шъ ꙋ҆бо́гихъ твои́хъ не забꙋди́ до конца̀.
ї҃і. При́зри на завѣ́тъ тво́й: ꙗ҆́кѡ и҆спо́лнишасѧ помрачє́ннїи землѝ домо́въ беззако́нїй.
ї҃ѳ. Да не возврати́тсѧ смире́нный посра́мленъ: ни́щъ и҆ ꙋ҆бо́гъ восхвали́тъ и҃́мя твоѐ.
ї҃к. Воста́ни, бо҃́же, сꙋдѝ прю̀ твою̀: помани́ поноше́нїе твоѐ, є҆́же ѿ̀ безꙋ́мнагѡ вє́сь де́нь.
ї҃кг. Не забꙋди́ гла́съ молитвє́нникъ твои́хъ: гордыни́ненави́дящихъ тѧ̀ ѵ҃зы́де вы́нꙋ .
Сла́ва:

3. Подигни стъпките Си към вековните развалини: врагът разруши всичко в светилището.
4. Рикат Твоите врагове всред събранията Ти; поставили са своите знакове, вместо нашите знамена;
5. изглеждаха като някой, който дига брадва върху сплетените на дърво клони;
6. и сега всички резби в него изведнъж разрушиха с топори и секири;
7. предадоха на огън Твоето светилище; съвсем оскверниха жилището на Твоето име;
8. рекоха в сърцето си: “да ги разорим съвсем”, - и изпогориха всички места на Божиите събрания по земята.
9. Нашите знакове не виждаме, няма вече пророк и няма с нас никой, който да знае, докога ще трае това.
10. Докога, Господи, ще ни кори врагът? противникът вечно ли ще хули Твоето име?
11. Защо отдръпваш ръката Си и десницата Си? Порази ги отсред недрата Си,
12. Боже, Царю мой отвека, Който извършваш спасение сред земята!
13. Със силата Си Ти раздвои морето, във водата строши главите на змейовете;
14. Ти строши главата на левиатана, даде го за храна на людете (етиопски) в пустинята;
15. Ти пресече извори и потоци, Ти пресуши буйни реки.
16. Твой е денят и Твоя е нощта: Ти си приготвил светилата и слънцето;
17. Ти си установил всички предели на земята, лято и зима Ти си наредил.
18. Спомни си, прочее: врагът кори Господа, и люде безумни хулят Твоето име.
19. Не предавай на зверове душата на Твоята гургулица; не забравяй завинаги събранията на Твоите бедни.
20. Милостно погледни на Своя завет, защото всички мрачни места по земята се изпълниха с насилнишки жилища.
21. Да се не върне посрамен потиснатият; сиромах и беден да възхвалят Твоето име.
22. Стани, Боже, защити делото Си, спомни всекидневната хула към Тебе от безумния;
23. не забравяй вика на Твоите врагове, шумът на тия, които въстават против Тебе, непрестанно се подига.

л҃. Вз конецъ, да не растлѣши, псало́мъ пѣсни ѻ҆ сафо́у, о҃д.
в҃. Ѝсповѣ́мысѧ тебѣ́, бо́же, ѝсповѣ́мысѧ тебѣ́ и҆ призове́мъ и҃мѧ твоѐ: повѣ́мъ всѣ́ чю́деса̀ твоѧ́.
г҃. Є҆гда̀ прїи́мѹ вре́мѧ, а҆́зъ правдꙋ̀ возсꙋ́ждꙋ.
д҃. Раста́ѧсѧ земл҃а̀ и҆ вси́ живꙋ́щїи на не́й, а҆́зъ ѹ҆тверди́хъ столпы̀ є҆ѧ̀.
є҃. Рѣ́хъ беззако́ннꙋющымъ, не беззако́ннꙋйте: и҆ согрѣша́ющымъ, не возноси́те ро́га.
ѕ҃. Не воздви́гнѣте на высотꙋ̀ ро́га ва́шегѡ и҆ не глаго́лите на бг҃а непра́вдꙋ:
з҃. Ꙗ҆́кѡ ни́жѐ ѿ и҆схо́дъ, ни́жѐ и҆ за҆́падъ, ни́жѐ ѿ пꙋ́стыхъ го́ръ.
и҃. Ꙗ҆́кѡ бг҃ъ сꙋдїа́ѧ є҆́сть: сегѡ̀ смиря́етъ, и҆ сегѡ̀ возно́ситъ.
і҃. Ꙗ҆́кѡ ча́ша въ рꙋцѣ́ гд҃ни, вїна́ нерастворе́на и҆спо́лнь растворе́нїѧ, и҆ ѹ҆клонѝ ѿ сеѧ̀ въ сїю́: о҆ба́че дрожді́е є҆гѡ̀ не и҆стощи́тсѧ, и҆спїю́тъ вси́ грѣ́шнїи земл҃ѝ.
ї҃. А҆́зъ же возра́дꙋюсѧ въ вѣ́къ, воспою́ бг҃ꙋ̀ і҆а́кѡвлю:
ѩ҃. И҆ всѣ́ ро́ги грѣ́шныхъ сломлю́, и҆ вознесе́тсѧ ро́гъ пра҃ведникѡ.
л҃а. Вз конецъ, въ пѣснехъ, псало́мъ сафо́у, пѣснь ко іерїли́мнѣ, о҃е.
в҃. Вѣ́домъ во і҆ꙋде́и бг҃ъ: во і҆и́лѣ ве́лїе и҃мя̀ є҆гѡ̀.
г҃. И҆ бы́сть въ ми́рѣ мѣ́сто є҆гѡ̀, и҆ жили́ще є҆гѡ̀ въ сіѡ́нѣ.
д҃. Та́мѡ сокрꙋши́ крѣ́пости лꙋкѡ́въ, о҆рꙋ́жїе и҆ мечь и҆ бра́нь.
є҃. Просвѣщи́ешн ты̀ дивнѡ ѿ го́ръ вѣ́чныхъ.
ѕ҃. Смято́шасѧ всѝ неразꙋмнїи́ се́рдцемъ: ѹ҆снꙋ́ша сно́мъ свои́мъ, и҆ ничто́же ѡ҆брѣто́ша вси́ мꙋ́жїе бога́тствъ въ рꙋка́хъ свои́хъ.
з҃. Ѿ запрещє́нїѧ твоегѡ̀, бо́же і҆а́кѡвль, воздрема́ша вколѣ́сницы и҆ кѡнь.
и҃. Ты̀ стра́шенъ є҆сѝ, и҆ кто̀ противоста́нетъ тебѣ́; ѿто́лѣ гнѣ́въ твоѝ.
і҃. Съ нб҃сѐ слы́шанъ сотвори́лъ є҆сѝ сꙋ́дъ: земл҃а ѹ҆боѧ́сѧ и҆ ѹ҆молча́,
ї҃. Внегда̀ воста́ти на сꙋ́дъ бг҃ꙋ, спастѝ всѣ́ кро́ткїѧ земл҃и.
ѩ҃. Ꙗ҆́кѡ помышле́нїе человѣ́ческое и҆сповѣ́стсѧ тебѣ́, и҆ ѡ҆ста́нокъ помышле́нїѧ пра́зднꙋетъ тѝ.
ѳ҃і. Помоли́тесѧ и҆ воздади́те гд҃еви бг҃ꙋ на́шемꙋ: вси́, и҃же ѿкрестъ є҆гѡ̀, принесꙋ́тъ да́ры
ѳ҃г. Стра́шномꙋ и҆ ѿе́млющемꙋ дꙋхѝ кнѧзе́й, стра́шномꙋ па́че царе́й земны́хъ.
л҃а. Вз конецъ, ѡ҆ і҆еѳꙋ́нѣ, псало́мъ сафо́у, о҃ѕ.
в҃. Гла́сомъ мои́мъ ко гд҃ꙋ воззва́хъ, гла́сомъ мои́мъ къ бг҃ꙋ, и҆ вна́тъ мѝ.
г҃. Въ де́нь ско́рби моеѧ̀ бг҃а взыска́хъ рꙋка́ми мои́ма, но́щїю пред҆ ни́мъ, и҆ не прельще́нъ бы́хъ: ѿве́ржесѧ ѹ҆тѣ́шитисѧ дꙋ́шѧ моѧ̀.
д҃. Помянꙋ́хъ бг҃а и҆ возвесели́хсѧ, ѹ҆поглꙋмла́хсѧ , и҆ малодꙋ́шествоваше дꙋ́хъ мо́й.
є҃. Предварѝсте стражбы̀ о҆́чи моѝ: смято́хсѧ и҆ не глаго́лахъ.
ѕ҃. Помы́слихъ днѝ пе́рвыѧ, и҆ лѣ́та вѣ́чнаѧ поманꙋ́хъ, и҆ поꙋчи́хсѧ:

ПСАЛОМ 74.
2. Славим Те, Боже, славим, защото е близко Твоето име; това разгласят Твоите чудеса.
3. “Кога избера време, Аз ще извърша съд по правда.
4. Тресе се земята и всички, които живеят на нея. Аз ще заякча стълбовете ѝ.”
5. Казвам на ония, които безумствуват: не безумствувайте, и на нечестивците: не дигайте рог,
6. не подигайте високо вашия рог, не говорете (против Бога) твърдоглаво,
7. защото въздигането не иде нито от изток, нито от запад, нито от пустинята,
8. но Бог е съдия: едного унижава, а другиго въздига;
9. защото чашата е в ръката на Господа, виното - пълна смес - кипи в нея, и Той налива от нея. Дори нейното дрождие ще изцеждат и пият всички нечестивци по земята.
10. Аз пък вечно ще разгласям, ще възпявам името на Бога Иаковов,
11. ще сломя всички рогове на нечестивците, и роговете на праведника ще се възвисят.
ПСАЛОМ 75.
2. Знаен е в Иудея Бог; велико е Неговото име у Израиля.
3. В Салим беше Неговото жилище, и Неговото пребивание - на Сион.
4. Там строши Той лъкови стрели, щит и меч и война.
5. Ти си славен, по-мощен от грабителските планини.
6. Силните по сърце станаха плячка, заспаха своя сън, и ни един от силните мъже не намери ръцете си.
7. От Твоята заплаха, Боже Иаковов, задряма и колесница, и кон.
8. Ти си страшен, и кой ще устои пред лицето Ти във време на Твоя гняв?
9. Ти възвести от небесата съд; земята се уплаши и утихна,
10. когато Бог стана да съди, за да спаси всички угнетени по земята.
11. И човешкият гняв ще се обърне Тебе за слава: остатъка от гнева Ти ще укротиш.
12. Въздавайте оброци на Господа, вашия Бог, и ги изпълнявайте; всички, които са около Него, да принесат дарове на Страшния:
13. Той укротява духа на князете. Той е страшен за земните царе.

ПСАЛОМ 76.
2. Гласът ми е към Бога, и ще викам; гласът ми е към Бога, и Той ще ме чуе.
3. В деня на скръбта си търся Господа; ръката ми нощем е простряна и се не уморява; душата ми се отказва от утеха.
4. Спомням си за Бога и треперя; помислям, и духът ми изнемогва.
5. Ти ми не даваш да затворя очи; потресен съм и не мога да говоря.
6. Размислям за стародавни дни, за годините на минали векове;

З. Но҃щїю се҆рдцемъ мои́мъ ѹ҆глъмла́хсѧ, и҆ тъ҃жа́ше дх҃ъ мо́й:
И. Е҆да҆ во вѣ́ки ѿри́нетъ гд҃ь и҆ не прилож и́тъ бл҃говоли́ти па́ки;
Д. И҆ли҆ до конца҆ мл҃ть свою҃ ѿсѣче́тъ, сконча҆ глаго́лъ ѿ ро́да въ ро́дъ;
Г. Е҆да҆ забъ́детъ ѹ҆щедри́ти бг҃ъ; и҆ли҆ ѹ҆держи́тъ во гнѣ́вѣ свое́мъ щедро́ты свои҃;
А. И҆ рѣ́хъ: нын҃ѣ нача́хъ, сїа҆ и҆змѣ́на десни́цы вы́шнягѡ.
Ѕ. Помянѹ́хъ дѣла́ гд҃ня: я҆́кѡ помянѹ́ ѿ нача́ла чюде́са твоя҃,
З. И҆ поучу́сѧ во всѣ́хъ дѣла́хъ твои́хъ, и҆ въ начина́нїихъ твои́хъ поглъмлю́сѧ.
Д. Бо҃же, во ст҃ѣ́мъ пъ́ть твое́й: кто҆ бг҃ъ ве́лїй, я҆́кѡ бг҃ъ на́шъ;
Е. Ты҆ е҆сѝ бг҃ъ творя́й чюде́са: сказа́лъ е҆сѝ въ лю́дехъ си́лу твою҆,
Ѕ. И҆зба́вилъ е҆сѝ мы́шцею твое́ю лю́ди твоя҃, сы́ны і҆ѡсифовы.
З. Ви́дѣша тѧ҆ во́ды, бо҃же, ви́дѣша тѧ҆ во́ды и҆ ѹ҆боя́шасѧ: смято́шасѧ бе́здны.
И. Мно́жество шю́ма во́дъ: гла́съ да́ша о҆́блацы, и҆́бо стрѣ́лы твоя҃ прехо́дятъ.
Д. Гла́съ гро́ма твоегѡ҆ въ колесѣ́, ѡ҆свѣти́ша мѷ́лнїи҆ твоя҃ вселе́нную: подви́жеся҆ и҆ трепе́тна бы́сть земля҆.
К. Въ мо́ри пѫ́тїе твое҆, и҆ стєзи́ твоя҃ въ вода́хъ мно́гихъ, и҆ слѣ́ды твои҆ не позна́ютсѧ.
Ка. Наста́вилъ е҆сѝ я҆́кѡ о҆́вцы лю́ди твоя҃ рѹко́ю мѡ҆ѷсе́овою и҆ а҆арѡ́нею.
Сла́ва:
Кадісма а҃.
Ра́зума а҆лфѹ҃, о҃з.
А҃. Внемли́те, лю́дїе мои҆, зако́ну моемѹ҃, приклони́те ѹ҆́хо ва́ше во глаго́лы ѹ҆́стъ мои́хъ.
Б҃. Ѿве́рзѹ въ при́тчахъ ѹ҆́стъ моя҃, провѣщаю́ гада҆нїи҆ и҆спе́рва.
Г҃. Е҆ли҆ка слы́шахомъ и҆ позна́хомъ а҆̀, и҆ о҆́тцы на́ши повѣ́даша на́мъ:
Д. Не ѹ҆тая́шасѧ ѿ чадъ и҆́хъ въ ро́дъ и҆́нъ, возвѣщаю́ще хвалы҆ гд҃ни, и҆ си́лы е҆гѡ҆ и҆ чюде́са е҆гѡ҆, я҆̀же сотворѝ.
Е҃. И҆ воздви́же свидѣ́нїе во і҆а́кѡвѣ, и҆ зако́нъ положѝ во і҆и́лѣ, е҆ли҆ка заповѣ́да о҆тцє́мъ на́шымъ сказа́ти а҆̀ сыновѡ́мъ свои҃мъ,
Ѕ. Я҆́кѡ да позна́етъ ро́дъ и҆́нъ, сы́нове родя́щїисѧ, и҆ воста́нѹтъ и҆ повѣ́дятъ а҆̀ сыновѡ́мъ свои҃мъ:
З. Да положа́тъ на бг҃а ѹ҆пова́нїе свое҆, и҆ не забѹ́дѹтъ дѣ́лъ бж҃їихъ, и҆ за́пѡвѣди е҆гѡ҆ взыщѹ́тъ:
И. Да не бѹ́дѹтъ я҆́коже о҆́тцы и҆́хъ, ро́дъ строптивъ и҆ прегорчева́й, ро́дъ и҆́же не и҆спра́ви сє́рдца своегѡ҆ и҆ не ѹ҆вѣ́ри съ бг҃омъ дх҃а своегѡ҆.
Д. Сы́нове е҆фре́мли налягаю́ще и҆ стрѣля́ющи лѹ́ки возврати́шасѧ въ де́нь

7. припомням си моите песни нощем, беседвам със сърцето си, и духът ми изпитва:
8. нима Господ завинаги е отхвърлил и не ще вече да благоволи?
9. нима завинаги е престанала Неговата милост, и Неговото слово се пресекло от рода в род?
10. нима Бог е забравил да милува? нима в гнева Си Той е затворил Своите щедрости?
11. И си казах: ето моята тъга - десницата на Всевишния се е изменила.
12. Ще си спомням за делата на Господа; ще си спомням за Твоите древни чудеса;
13. ще вниквам във всички Твои дела и ще размислям за Твоите велики деяния.
14. Боже, Твоят път е свят. Кой Бог е тъй велик, както Бог (наш)!
15. Ти си Бог, Който прави чудеса; Ти яви Своята мощ посред народите;
16. Ти избави с мишцата Си Твоя народ, синовете на Иакова и на Иосифа.
17. Видяха Те, Боже, водите, видяха Те водите и се уплашиха, и бездните затрепериха.
18. Облаците изливаха вода, черните облаци издаваха гръм, и Твоите стрели летяха.
19. Гласът на Твоя гръм се носеше в небесния кръг; светкавици осветяваха вселената; земята трепереше и се тресеше.
20. Твоят път в морето, Твоите пътеки в големите води и Твоите следи са незнайни.
21. Ти води като стадо Твоя народ чрез ръката на Моисея и Аарона.

ПСАЛОМ 77.
1. Слушай, народе мой, закона ми, наклонете ухо към думите на устата ми.
2. Ще отворя устата си с притчи и ще изговоря гатанки от старо време.
3. Каквото сме чули и узнали и каквото са ни разказвали отците ни,
4. няма да скрием от техните деца, като разгласяме на идещия род славата на Господа, силата Му и чудесата Му, които Той стори.
5. Той нареди наредби у Иакова и положи закон у Израиля, който заповяда на бащите ни да разказват на децата си,
6. за да знае идещият род, децата, които ще се родят, та и те в свое време да разказват на своите деца, -
7. да възлагат надеждата си на Бога, да не забравят делата Божии, да пазят Неговите заповеди
8. и да не бъдат като бащите - род упорит и бунтовен, непостоянен по сърце и неверен Богу по дух.
9. Синовете Ефремови, въоръжени, стрелящи с лъкове, се обърнаха назад в деня на битката:

бра́нии:
ѳ. Не сохрани́ша завѣ́та бж҃їа, и҆ въ зако́нѣ є҆гѡ̀ не восхотѣ́ша ходи́ти.
і҃. И҆ забы́ша бл҃годѣ́ній є҆гѡ̀ и҆ чудесà є҆гѡ̀, и҃же показà и҆мъ
ві. Пред҆ о҆тцы́ и҃хъ, и҃же сотворѝ чудесà въ землѝ є҆гу́петстѣй, на по́ли танео́сѣ:
гі. Разверзе́ мо́ре и҆ проведѐ и҃хъ: предста́ви во́ды я҆кѡ мѣ́хъ,
ді. И҆ наста́ви а҆̀ о҆́блакомъ во днѝ и҆ всю̀ но́щь просвѣще́нїемъ о҆гнѐ.
єі. Разве́рзе ка́мень въ пу́стыни и҆ напоѝ а҆̀ я҆кѡ въ бе́здне мно́зѣ:
ѕі. И҆ и҆зведѐ во́ду и҆з҆ ка́мене и҆ низведѐ я҆кѡ рѣ́ки во́ды.
зі. И҆ приложи́ша є҆щѐ согрѣши́ти є҆мꙋ́, прогорчи́ша вы́шняго въ безво́днѣй:
иі. И҆ и҆скуси́ша бг҃а̀ въ сердца́хъ свои́хъ, воспроси́ти бра́шна дꙋша́мъ свои́мъ.
ѳі. И҆ клевета́ша на бг҃а̀ и҆ рѣ́ша: є҆да́ возмо́жетъ бг҃ъ ꙋ҆гото́вати трапе́зꙋ въ пу́стыни;
кі. Поне́же поразѝ ка́мень, и҆ потеко́ша во́ды, и҆ пото́цы наводни́шася: є҆да́ и҆ хлѣ́бъ мо́жетъ да́ти; и҆лѝ ꙋ҆гото́вати трапе́зꙋ лю́демъ свои́мъ;
кѳ. Сегѡ̀ ра́ди слы́ша гдь и҆ презрѣ́, и҆ о҆́гнь возгорѣ́ся во і҆а́кwвѣ, и҆ гнѣ́въ взы́де на їи́лѧ:
кѳ. Я҆кѡ не вѣ́роваша бг҃ови, нижѐ ꙋ҆пова́ша на спсе́нїе є҆гѡ̀.
кѳ. И҆ заповѣ́да о҆́блакꙋ́мъ свы́ше, и҆ две́ри небесѐ ѿве́рзе:
кѳ. И҆ ѡ҆дождѝ и҆мъ ма́ннꙋ я҆́сти, и҆ хлѣ́бъ небе́сный дадѐ и҆мъ.
кѳ. Хлѣ́бъ а҆г҃ге́лскїй я҆́де человѣ́къ: бра́шно посла̀ и҆мъ до сы́тости.
кѕ. Воздви́же ю҆́гъ съ небесѐ, и҆ наведѐ си́лою свое́ю ли́ва:
кз. И҆ ѡ҆дождѝ на нѧ̀ я҆кѡ пра́хъ плꙋ́ти, и҆ я҆кѡ песо́къ морскі́й птѝцы пернаты.
кѝ. И҆ нападо́ша посредѣ́ ста́на и҆́хъ, ѻ҆́крестъ жили́щъ и҆́хъ.
кѳ. И҆ я҆до́ша и҆ насы́тишася сѣ́лꙋ, и҆ жела́нїе и҆́хъ пренесѐ и҆мъ.
л҃. Не лиши́шася ѿ жела́нїа своегѡ̀: є҆щѐ бра́шнꙋ сꙋ́щꙋ во ꙋ҆стѣ́хъ и҆́хъ,
лі. И҆ гнѣ́въ бж҃їй взы́де на нѧ̀, и҆ ꙋ҆бѝ мни́жайшаѧ и҆́хъ, и҆ и҆збра́нныхъ і҆ѝ левы́мъ запа́тъ.
лѳ. Во всѣ́хъ си́хъ согрѣши́ша є҆щѐ и҆ не вѣ́роваша чꙋдесе́мъ є҆гѡ̀:
лѳ. И҆ и҆счезо́ша въ сꙋе́тѣ дніе́ и҆́хъ, и҆ лѣ́та и҆́хъ со тщаніе́мъ.
лѳ. Є҆гда̀ ꙋ҆бива́ше а҆̀, тогда̀ взыска́ꙋ є҆гѡ̀ и҆ ѡ҆бращя́хꙋся и҆ ꙋ҆тренева́хꙋ къ бг҃ꙋ̀:
лѳ. И҆ помнꙋ́ша, я҆кѡ бг҃ъ помо́щникъ и҆мъ е҆́сть, и҆ бг҃ъ вы́шнїй и҆зба́витель и҆мъ е҆́сть:
лѕ. И҆ возлюби́ша є҆гѡ̀ ꙋ҆стꙑ̀ свои́ми, и҆ а҆зы́комъ свои́мъ солга́ша є҆мꙋ̀:
лз. Се́рдце же и҆́хъ не бѣ̀ пра́во съ ни́мъ, нижѐ ꙋ҆вѣ́рншася въ завѣ́тѣ є҆гѡ̀.
лѝ. Той же е҆́сть ще́дръ, и҆ ѡ҆чи́ститъ грѣхѝ и҆́хъ, и҆ не растли́тъ: и҆

10. те не спазиха завета на Бога и се отрекоха да ходят по Неговия закон;
11. забравиха Неговите дела и чудеса, които им беше явил.
12. Той пред очите на техните бащи стори чудеса в Египетската земя, в поле Цоан:
13. раздели морето и ги преведе през него, и постави водите като стена;
14. денем ги води с облак, а цяла нощ - с огнена светлина;
15. разсече камък в пустинята и ги напои като из голяма бездна;
16. из скала изведе потоци, и води потекоха като реки.
17. Но те продължаваха да грешат пред Него и да дразнят Всевишния в пустинята:
18. изкушаваха Бога в сърцето си, искайки храна по угодата си,
19. говореха против Бога и казаха: “може ли Бог да приготви трапеза в пустинята?”
20. Ето, Той удари в камък - и рукнаха води, потекоха ручеи. “Може ли Той да даде и хляб, може ли да приготви месо за Своя народ?”
21. Господ чу и пламна от гняв, и огън се разгоря против Иакова, и гняв се подигна против Израиля,
22. задето не вярваха в Бога и се не уповаваха на спасение от Него.
23. Той заповяда на облаците отгоре и отвори вратите на небето,
24. та ги одъжди с мана за храна, и им даде хляб небесен.
25. Хляб ангелски яде човек: Той им прати храна до насита.
26. Подигна на небето източния вятър и със силата Си докара южния,
27. и ги одъжди с месо като с прах и с птици пернати като с пясък морски:
28. изхвърли ги посред техния стан, около техните жилища,
29. и те ядоха и се преситиха; и това, що желаеха, им даде.
30. Ала не бе минала още прищявката им, храната им бе още в устата им,
31. и гняв Божий дойде върху тях, уби техните тлъсти и повали Израилевите момци.
32. При все това те продължаваха да грешат и не вярваха в чудесата Му.
33. И Той погуби дните им в суета и годините им в смутове.
34. Когато ги убиваше, те Го търсеха и се обръщаха и от ранни зори прибягваха към Бога,
35. и си спомняха, че Бог е тяхно прибежище, и Всевишният Бог е техен Избавител,
36. и с устата си Го лъстеха и с езика си лъжеха пред Него;
37. но сърцето им беше неправо пред Него, и те не бяха верни на завета Му.
38. Но Той, Милостивият, прощаваше греха и ги не изтребваше, много пъти отклоняваше Своя гняв и не възбуждаше всичката Си ярост:
39. Той помнеше, че те са плът, дихание, което отива и се не връща.
40. Колко пъти бяха Го дразнили в пустинята и бяха Го разгневявали в

оумно́житъ ѿврати́ти гнѣ́въ свою́, и́ не разжже́тъ всего́ гнѣ́ва своего́.
л҃д. И́ помяну́, я҆́кw плоть є́сть, дх҃ъ ходя́й и́ не возвраща́яйсz:
м҃. Колькра́ты прегорчи́ша є́го въ пусты́ни, прогнѣ́ваша є́го въ земли́ безво́дне́й;
мa҃. И́ возвати́шасz, и́ искуси́ша бг҃а, и́ ст҃а́го і҃и́лева раздражи́ша:
мв҃. И́ не помяну́ша руки́ є́гw въ де́нь, во́ньже и҆зба́ви а҆̀ и҆з҆ руки́ ѡскорбля́ющагw:
мг҃. Я҆́коже положи́ во є҆гу́птѣ зна́мєнїа своя́, и́ чудеса́ своя́ на по́ли танеѡ́сѣ:
мд҃. И́ преложи́ въ кро́вь рѣ́ки и́хъ и́ исто́чники и́хъ, я҆́кw да не пїю́тъ.
ме҃. Посла́ на ня́ пе́сїа мно́ги, и́ пожро́ша я҆̀, и́ жа́бы, и́ растли́ я҆̀:
мs҃. И́ дадѐ рже́ плоды́ и́хъ, и́ тру́ды и́хъ прузѣ́мъ.
мз҃. Оубѝ гра́домъ ви́нограды и́хъ и́ черни́чїе и́хъ гра́домъ:
мн҃. И́ предадѐ гра́ду скоты́ и́хъ, и́ и҆мѣ́нїе и́хъ о҆гню́.
м҃д. Посла́ на ня́ гнѣ́въ я҆́ростиѧ своеѧ́, я҆́рость и́ гнѣ́въ и́ ско́рбь, посла́нїе а҆́ггелы лю́тыми.
н҃. Пути́сотвори́ стезю́ гнѣ́ву своему́, и́ не пощади́ ѿ сме́рти дu҃ша и́хъ, и́ скоты́ и́хъ въ сме́рти заключи́:
на҃. И́ порази́ всsка́кое перворо́дное въ землѝ є҆гу́петстѣ́й, нача́токъ всsка́гw трудо́въ и́хъ въ селе́нїихъ ха́мовыхъ.
нв҃. И́ воздви́же я҆́кw о҆́вцы лю́ди своя́, и́ возведѐ я҆̀ я҆́кw ста́до въ пусты́ни:
нг҃. И́ наста́ви я҆̀ на оу҆пова́нїе, и́ не оубоя́шасz: и́ враги́ и́хъ покры́ мо́ре.
нд҃. И́ введѐ я҆̀ въ го́ру ст҃ы́ни своеѧ́, го́ру сію́, ю҆́же стяжа́ десни́ца є҆гẁ.
не҃. И́ и҆згна́ ѿ лица́ и́хъ ѩ҆зы́ки, и́ по жре́бію дадѐ и́мъ (зе́млю) оу҆жемъ жребода́нїа, и́ всели́ въ селе́нїихъ и́хъ кwлѣ́на і҃и́лева.
нs҃. И́ искуси́ша и́ прегорчи́ша бг҃а вы́шняго, и́ свиде́нїй є҆гẁ не сохрани́ша:
нз҃. И́ ѿврати́шасz и́ ѿверго́шасz, я҆́коже и́ о҆́тцы и́хъ: преврати́шасz въ лу́къ разбраще́нz:
нн҃. И́ прогнѣ́ваша є҆го́ въ хо́лмѣхъ свои́хъ, и́ во и҆стука́нныхъ свои́хъ раздражи́ша є҆го́.
н҃д. Слы́ша бг҃ъ и́ презрѣ́, и́ оу҆ничижѝ сѣлѡ̀ і҃и́лѧ:
ѯ҃. И́ ѿри́ну скини́ю силѡ́мскую, ѯ҆селе́нїе є҆́же вселѝсz въ человѣ́цѣхъ:
ѯа҃. И́ предадѐ въ плѣ́нъ кре́пость и́хъ, и́ добро́ту и́хъ въ рукu҃ врагѡ́въ:
ѯв҃. И́ затвори́ во о҆ружи́и лю́ди своя́ и́ достоя́нїе своѐ презрѣ́.
ѯг҃. Ю҆́ноши и́хъ пожре́ о҆́гнь, и́ дѣ́вы и́хъ не wсѣтwваны бы́ша:
ѯд҃. Свsще́нницы и́хъ мече́мъ падо́ша, и́ вдовы́цы и́хъ не wплаканы бу҃дутъ.
ѯе҃. И́ воста́ я҆́кw спsщь гдь҃, я҆́кw и́лень и́ шu҃менъ ѿ вина́:
ѯs҃. И́ порази́ враги́ своя́ вспя́ть, поноше́нїе ве҆́чное дадѐ и́мъ:

необитаемата страна!
41. и пак изкушаваха Бога и оскърбяваха Светия Израилев,
42. не помнеха Неговата ръка, деня, когато Той ги избави от потисничество,
43. когато извърши в Египет Своите личби и на поле Цоан - Своите чудеса;
44. и превърна реките им и потоците им в кръв, за да не могат да пият;
45. напрати на тях насекоми да ги жилят и жаби да ги погубват;
46. земните им сеитби предаде на гъсеници и труда им - на скакалци;
47. лозята им уби с град и смоковниците им - със слана;
48. добитъка им порази с градушка и стадата им - с гръмотевици;
49. напрати върху тях пламъка на Своя гняв, и негодувание, и ярост, и нещастия - напрати зли ангели;
50. уравняше пътеката на Своя гняв, не вардеше душите им от смърт и добитъка им предаде на мор;
51. порази всичко първородно в Египет, начатъците от силите в Хамовите шатри;
52. и поведе Своя народ като овци, и ги води като стадо през пустинята:
53. води ги безопасно, и те не се бояха, а враговете им море покри;
54. и ги доведе в светата Своя област, на тая планина, която десницата Му бе придобила;
55. прогони отпред лицето им народите, а земята им раздели за тяхно наследие, и засели Израилевите колена в шатрите им.
56. Но те още изкушаваха и огорчаваха Бога Всевишни и не спазваха наредбите Му;
57. отстъпваха и изменяха като бащите си, връщаха се назад като неверен лък;
58. огорчаваха Го със своите оброчища, и със своите истукани възбуждаха ревнуването Му.
59. Бог чу и пламна от гняв и силно възнегодува против Израиля;
60. отритна жилището в Силом, скинията, в която обитаваше Той между човеците;
61. и предаде на плен Своята сила, и Своята слава - в ръцете на врага;
62. предаде на меч Своя народ и презря Своето наследие.
63. Момците му огън поглъщаше, и на девиците Му не пееха брачни песни;
64. свещениците Му падаха от меч, и вдовиците Му не плачеха.
65. Но Господ се вдигна, като че събуден от сън, като исполин от вино победен,
66. и порази враговете му в тила, предаде ги на вечен срам;

ѯз. И ѿри́нꙋ селе́нїе їѡ́сифово, и колѣ́но є҆фре́мово не и҃збра́:
ѯн. И и҃збра́ колѣ́но їꙋ́дово, го́рꙋ сїѡ́ню, ю҆́же возлюби́:
ѯѳ. И созда́ а҆́кω є҆диноро́га ст҃и́лище свое́: на земли́ ѡ҆снова́ и҆̀ въ вѣ́кы.
ѿ. И и҃збра́ дв҃да раба́ своего́, и воспрі́а́тъ є҆го́ ѿ ста́дъ о҆́вчихъ:
ѿа. ѿ҆ дои́ницъ пома́тъ є҆го́, пасти́ їа́кшва раба́ своего́, и їи́лм достоя́нїе свое́.
ѿв. И ꙋ҆пасе́ а҆̀ въ неѕло́бїи се́рдца своегѡ̀, и въ ра́зꙋмѣхъ рꙋкꙋ́ своє́ю наста́вилъ а҆̀ є҆́сть.
Сла́ва:
Ѱало́мъ а҆ла́фꙋ, ѻ҃н.
а҃. Бо́же, пр҃и́ндо́ша а҆́зы́цы въ достоя́нїе твое́, ѡ҆скверни́ша хра́мъ ст҃ы́й тво́й,
в҃. Положи́ша і҆ерли́мъ а҆́кω о҆во́щное храни́лище: положи́ша тр҃пїа́ рабъ твои́хъ бра́шно пти́цамъ небе́сным, плѡ́ти пр҃пбных твои́хъ звѣре́мъ земны́мъ:
г҃. Проли́а́ша кро́вь и҃хъ а҆́кω во́дꙋ ѿ҆крестъ і҆ерли́ма, и не бѣ҆ погреба́й.
д҃. Бы́хомъ поноше́нїе сосѣ́дмъ на́шымъ, подраѕне́нїе и҆̀ порꙋга́нїе сꙋ́щымъ ѿ҆крестъ на́съ.
е҃. Дооко́лѣ, г҃дн, прогнѣ́вае́шисѧ до конца́; разжже́тсѧ а҆́кω о҆́гнь рве́нїе твое́;
ѕ҃. Проле́й гнѣ́въ твои́ на а҆́зы́ки незна́ющыя тебе́, и҆̀ на ца́рствїа, а҆́же и҃мене твоегѡ̀ не призва́ша:
ѕ҃. Я҆́кω пождо́ша і҆а́кшва, и҆̀ мѣ́сто є҆гѡ̀ ѡпꙋстоши́ша.
и҃. Не помяни́ на́шихъ беззако́нїй пе́рвыхъ: ско́рω да предвара́тъ ны щедро́ты твоѧ́, г҃дн, а҆́кω ѡбни́ща́хомъ ѕѣлѡ̀.
і҃. Помози́ на́мъ, бо́же, спси́телю на́шъ, сла́вы ра́ди и҃мене твоегѡ̀: г҃дн, и҆зба́ви ны́ и҆̀ ѡчи́сти грѣхи́ на́ша и҃мене ра́ди твоегѡ̀.
і҃а. Да не когда́ реку́тъ а҆́зы́цы: гдѣ́ є҆́сть бг҃ъ и҃хъ; и҆̀ да ꙋ҆вѣ́стсѧ во а҆́зы́цѣхъ пред҆̀ о҆чи́ма на́шима ѿмще́нїе кро́ве рабъ твои́хъ пролиты́а.
і҃в. Да вни́детъ пред҆̀ тѧ̀ воздыха́нїе ѡкова́нныхъ: по вели́чїю мы́шцы твоеѧ̀ снабдѝ сы́ны ꙋ҆мерщвле́нныхъ.
і҃г. Воздаждь сосѣ́дмъ на́шымъ седмери́цею въ нѣ́дро и҃хъ поноше́нїе и҃хъ, и҃мже поноси́ша тѧ̀, г҃дн.
і҃д. Мы́ же лю́дїе твои́ и҆̀ о҆́вцы па́жити твоеѧ̀ и҆сповѣ́мыся тебѣ́, бо́же, во вѣ́кы, въ ро́ды и҆̀ ро́ды возвѣ́стим хвалꙋ́ твою́.
і҃ѕ. Въ коне́цъ, ѡ҆ и҃змѣ́ншихсѧ, свидѣ́нїе а҆ла́фꙋ, ѱало́мъ ѻ҃д.
і҃е. Пасы́й і҆и́лм вонми́: наставля́ы́й а҆́кω о҆́вча і҆ѡ́сифа, сѣда́й на херꙋви́мѣхъ, я҆ви́ся:
і҃ѕ. Пред҆̀ є҆фре́момъ и҆̀ вені҆ами́номъ и҆̀ манассі́емъ воздви́гни си́лꙋ твою́, и҆̀ пр҃и́ндѝ во є҆́же спсти́ на́съ.

67. и отхвърли Иосифовата шатра и не избра коляното Ефремово,
68. а избра коляното Иудино, Сион планина, която възлюби.
69. И уреди като небето Своето светилище и като земята го утвърди навеки,
70. и избра Своя раб Давида, взе го от овчите кошари,
71. и изсред дойниците го доведе да пасе Неговия народ - Иакова, и Неговото наследие - Израиля.
72. И той ги пасе с чисто сърце и ги води с мъдра ръка.

ПСАЛОМ 78.
1. Боже, езичници дойдоха в Твоето наследие, оскверниха светия Твой храм, Иерусалим обърнаха на развалини;
2. труповете на Твоите раби предадоха за храна на птиците небесни, телата на Твоите светии - на земните зверове;
3. проляха кръвта им като вода около Иерусалим, и нямаше, кой да ги погребе.
4. Станахме за присмех на съседите си, срам и поругание за околните си.
5. Докога, Господи, ще се гневиш непрестанно, докога ще пламти Твоята ревност като огън?
6. Излей гнева Си върху народите, които Те не познават, и върху царствата, които не призовават Твоето име,
7. защото те изпоядоха Иакова и жилището му опустошиха.
8. Не ни спомняй греховете на нашите деди, скоро да ни изпреварят Твоите щедрости, защото сме много изтощени.
9. Помогни ни, Боже, Спасителю наш, заради славата на името Си; избави ни и прости ни греховете наши заради Твоето име!
10. Защо езичниците да казват: “де е техният Бог?” Дано пред очите ни стане известно между езичниците отмъщението за пролятата кръв на Твоите раби.
11. Да дойде пред Твоето лице стенанието на затворника; със силата на Твоята мишца запази обречените на смърт.
12. Седмократно върни в пазвата на нашите съседи хулите, с които хулеха Тебе, Господи.
13. А ние, Твой народ и овци на Твоето пасбище, вечно ще Те славим и от рода в род ще разгласяме Тебе хвала.

ПСАЛОМ 79.
2. Пастирю Израилев, послушай! Ти, Който водиш като стадо Иосифа, Който седиш на херувимите, яви се!
3. Пред Ефрема, Вениамина и Манасия издигни силата Си и дойди да ни спасиш.

д. Бо҃же, wбрати́ ны, и҆ просвѣти́ лицѐ твоѐ, и҆ спасе́мсѧ.
е. Гд҃и бо҃же си́лъ, докол҃е гнѣва́ешисѧ на моли́твы рабъ твои́хъ;
ѕ. Напита́еши на́съ хлѣ́бомъ сле́знымъ, и҆ напои́ши на́съ слеза́ми въ мѣ́рѣ.
з. Положи́лъ є҆си́ на́съ въ прерѣка́нїе сосѣ́дмъ на́шымъ, и҆ врази́ на́ши подража́ни́ша ны.
и. Гд҃и бо҃же си́лъ, wбрати́ ны, и҆ просвѣти́ лицѐ твоѐ, и҆ спасе́мсѧ.
д. Вїногра́дъ и҆з҆ є҆гу́пта пренесе́лъ є҆си́: и҆згна́лъ є҆си́ і҆зы́ки, и҆ насади́лъ є҆си́ и҃:
т. Пу́тесотвори́лъ є҆си́ пред҆ ни́мъ, и҆ насади́лъ є҆си́ коре́нїа є҆гѡ̀, и҆ и҆спо́лни зе́млю.
ї. Покры́ го́ры сѣ́нь є҆гѡ̀, и҆ вѣ́твїа є҆гѡ̀ ке́дры бо҃ї́а:
ѳ. Простре́ ро́зги ѹ҆̀ є҆гѡ̀ ѹ҆̀ до мо́ра, и҆ да́же до рѣ́къ ѻ҆́трасли ѹ҆̀ є҆гѡ̀ ѹ҆̀.
і. Вскую́ низложи́лъ є҆си́ wпло́тъ є҆гѡ̀, и҆ wбира́ютъ и҃ вси́ мимоходя́щїи пу́тїе́мъ;
ѳі. Ѡ҆зо́ка и҃ вепрь ѿ дуброва́вы, и҆ уѳедине́нный дивїй пожре́ и҃.
к. Бо҃же си́лъ, wбрати́сѧ у҆́бо, и҆ при́зри съ нб҃сѐ и҃ ви́жды, и҆ посѣти́ вїногра́дъ сей́:
кі. И҃ совершѝ и҃, є҆го́же насади́ десни́ца твоя́, и҆ на сы́на человѣ́ческаго, є҆го́же ѹ҆крѣпи́лъ є҆си́ себѣ́.
кѳ. Пожже́нъ о҆гне́мъ и҆ раскопа́нъ: ѿ запреще́нїа лица́ твоегѡ̀ погибну́тъ.
л. Да бу́детъ рука́ твоя́ на мужа́ десни́цы твоея́ и҃ на сы́на человѣ́ческаго, є҆го́же ѹ҆крѣпи́лъ є҆си́ себѣ́,
лі. И҃ не ѿстꙋпи́мъ ѿ тебе́: wживи́ши ны, и҆ и҆́мя твоѐ призове́мъ.
к. Гд҃и бо҃же си́лъ, wбрати́ ны, и҆ просвѣти́ лицѐ твоѐ, и҆ спасе́мсѧ.

л҃. Въ коне́цъ, wт҃ точи́лѣхъ, псало́мъ ѧса́фꙋ, и҃.

б. Ра́дꙋйтесѧ бг҃ꙋ помо́щнику на́шему, воскли́кните бг҃ꙋ і҆а́кwвлю:
г. Прїими́те псало́мъ и҃ дади́те тꙋ́мпа́нъ, псалти́рь краси́нъ съ гу́сльми:
д. Вострубѝте въ новомѣ́сячїи трубо́ю, во бл҃гознаменѝтый де́нь пра́здника ва́шегѡ:
е. Я҆́кw повелѣ́нїе і҆и́лево е҆́сть, и҆ сꙋ́дьба бг҃ꙋ і҆а́кwвлю.
ѕ. Свидѣ́нїе во і҆ѡ́сифѣ положѝ е҆́, внегда́ и҆зы́ти є҆мꙋ́ ѿ земли́ є҆гу́петскїа: а҆зы́ка, є҆го́же не вѣ́дяше, ѹ҆слы́ша.
з. Ѿ҆ста́тъ ѿ бре́мене хребе́тъ є҆гѡ̀: рꙋцѣ́ є҆гѡ̀ въ кошѝ порабо́тастѣ.
и. Въ ско́рби призва́лъ мѧ̀ є҆си́, и҆ и҆зба́вихъ тѧ̀: ѹ҆слы́шахъ тѧ̀ въ та́йнѣ бꙋ́рнѣ: и҆скꙋси́хъ тѧ̀ на водѣ́ прерѣка́нїа.
ѳ. Слы́шите, лю́дїе мои́, и҆ засвидѣ́тельствꙋю ва́мъ, і҆и́лю, а҆́ще послꙋ́шаете мене́:
і. Не бꙋ́детъ тебѣ́ бо́гъ но́въ, ниже́ поклони́шисѧ бо́гꙋ чꙋ́ждему́.
ія. А҆́зъ бо е҆́смь гд҃ь бг҃ъ твой́, и҆зведы́й тѧ̀ ѿ земли́ є҆гу́петскїа: разшири́ ѹ҆стꙋ̀ твоѧ̀, и҆ и҆спо́лню а҆̀.

4. Боже, възстанови ни; да светне лицето Ти, и ще се спасим!
5. Господи, Боже на силите! докога ще бъдеш гневен към молитвите на Твоя народ?
6. Ти ги нахрани с хляб, намокрен със сълзи, и ги напои с изобилни сълзи;
7. направил си ни предмет на противоречие между нашите съседи, и нашите врагове се гаврят с нас;
8. Боже на силите, възстанови ни! да светне лицето Ти, и ще се спасим!
9. Ти пренесе от Египет лозата, изгони народите и я посади;
10. очисти за нея място, закрепи корените й, и тя изпълни земята.
11. Планините се покриха със сянката й, и клоните й са като кедри Божии;
12. тя пусна клони до морето и младочки до реката.
13. Защо срути нейната ограда, та я късат всички, минаващи по пътя?
14. Горският глиган я подрива и полският звяр я обгризва.
15. Боже на силите! обърни се, милостно погледни от небето и виж и посети това лозе;
16. опази туй, що е насадила Твоята десница, и младочките, които Ти укрепи за Себе Си.
17. То е с огън обгорено, изпосечено; от заплахата на Твоето лице ще погинат.
18. Да бъде ръката Ти върху мъжа на Твоята десница, върху човешкия син, когото си укрепил за Себе Си,
19. и ние няма да отстъпим от Тебе; оживи ни, и ние ще призоваваме Твоето име.
20. Господи, Боже на силите! възстанови ни; да светне лицето Ти, и ще се спасим!

ПСАЛОМ 80.

2. Радостно пейте на Бога, нашата твърдиня; възклицавайте към Бога Иаковов;
3. вземете псалом, дайте тимпан, сладкогласна гусла с псалтир;
4. тръбете с тръба в новомесечие, в определеното време, в деня на нашия празник,
5. защото това е закон за Израиля, наредби от Бога Иаковов.
6. Той установи това като свидетелство за Иосифа, когато тоя излезе из Египетската земя, дето чу звуци от език, който той не знаеше:
7. “Аз снех товара от раменете му, и освободих ръцете му от кошниците.
8. В утеснението си ти Ме повика, и Аз те избавих; изсред гръма те чух, при водите на Мерива те изпитах.
9. Слушай, народе Мой, и Аз ще ти свидетелствувам: о, да беше Ме послушал, Израилю!
10. Да нямаш други бог и да не се покланяш на другоземен бог.
11. Аз съм Господ, Бог твой, Който те изведе из Египетската земя; отвори устата си, и Аз ще ги изпълня.”

в҃і. Ѝ не послоу́шаша лю́дїе мои҆ гла́са моегѡ̀, и҆ їи҃ль не вня́тъ мн҃:
г҃і. Ѝ ѿпоусти́хъ а҆̀ по начина́нїємъ сердє́цъ и҃хъ, по́йдоутъ въ начина́нїихъ свои́хъ.
д҃і. А҆́ще бы́ша лю́дїе мои҆ послоу́шали менѐ, їи҃ль а҆́ще бы въ пу́тїхъ мои҆̂ ходи́лъ:
є҃і. Ни ѡ҆ чесо́мъ же оу҆́бѡ врагы̀ є҆гѡ̀ смири́лъ бы́хъ, и҆ на ѡ҆скорбла́ющыа и҃хъ возложи́лъ бы́хъ роукоу́ мою҆.
ѕ҃і. Врази҆̀ гд҃ни солга́ша є҆моу́, и҆ бу́детъ вре́мя и҃хъ въ вѣ́кы:
з҃і. Ѝ напита̀ и҃хъ ѿ тоу́ка пшени́чна, и҆ ѿ ка́мене ме́да насы́ти и҃хъ.
Сла́ва:
Ѱалмо́съ а҆са́фоу, н҃а.
а҃. Бг҃ъста̀ въ сонмѣ́ богѡ́въ, посредѣ́ же бо́ги разсоу́дитъ.
в҃. Докол҃ѣ соу́дите непра́вдоу, и҆ ли́ца грѣ́шникѡвъ прїе́млете;
г҃. Соу́дите сиро́у и҆ оу҆бо́гоу, смире́на и҆ ни́ща ѡ҆правдаи́те:
д҃. И҆зми́те ни́ща и҆ оу҆бо́га, и҆з роукѝ грѣ́шничи и҃збави́те є҆го̀.
є҃. Не позна́ша, нижѐ оу҆разоумѣ́ша, во тмѣ̀ хо́дятъ: да подви́жатсѧ всѧ̀ ѡ҆снова́нїа земли҆̀.
ѕ҃. А҆́зъ рѣ́хъ: бо́зи є҆стѐ, и҆ сы́нове вы́шнягѡ вси҃:
з҃. Вы́ же а҆́кѡ человѣ́цы оу҆мира́ете, и҆ а҆́кѡ є҆ди́нъ ѿ кнадзе́й па́дете.
и҃. Воскр҃ни, бо́же, соу́ди земли҆̀: а҆́кѡ ты̀ наслѣ́диши во всѣ́хъ а҆зы́цѣхъ.
а҃. Пѣ́снь ѱалма̀ а҆са́фоу, н҃в.
в҃. Бо́же, кто̀ оу҆подо́битсѧ тебѣ́; не премолчи҆̀, ни҆жѐ оу҆кроти҆̀ , бо́же:
г҃. А҆́кѡ сѐ, врази҆̀ твои҆̀ возшоумѣ́ша, и҆ ненави́дащіи тѧ̀ воздвигоу́ша главоу́.
д҃. На лю́ди твоѧ̀ лоука́вноваша во́лею, и҆ совѣща́ша на сты҃ѧ твоѧ̀.
є҃. Рѣ́ша: прїи҆ди́те и҆ потреби́мъ а҆̀ ѿ а҆зы́къ, и҆ не помяне́тсѧ и҃ма и҃лево ктомоу́.
ѕ҃. А҆́кѡ совѣща́ша є҆диномышле́нїемъ вкоупѣ́, на тѧ̀ завѣ́тъ завѣща́ша:
з҃. Селе́нїѧ и҆доме́йска и҆ и҃сма́илі҆те, моа́въ и҆ а҆гаря́не,
и҃. Гева́лъ и҆ а҆ммѡ́нъ и҆ а҆мали́къ, и҃ноплеме́нницы съ живоущими въ тоу́рѣ:
і҃. И҃бо и҆ а҆ссоу́ръ прїи́де съ ни́ми, бы́ша въ заступле́нїе сыновѡ́мъ лѡ́тѡвымъ:
ї҃. Сотвори҆̀ и҃мъ а҆́кѡ мадїа́моу и҆ сїса́рѣ, а҆́кѡ іавї́моу въ пото́цѣ кі҃соовѣ́:
ї҃і. Потреби́шасѧ во а҆ендѡ́рѣ, бы́ша а҆́кѡ гноі҃ земны́и҃.
ві҃. Положи҆̀ кнѧ̀зи и҃хъ а҆́кѡ Ѡри́ва и҆ зи́ва, и҆ зевее́ и҆ салма́на, всѧ̀ кнѧ̀зи и҃хъ,
гі҃. И҃же рѣ́ша: да наслѣ́днмъ себѣ́ сто́и҃лище бо́жїе.
ді҃. Бо́же мо́и҃, положи҆̀ а҆̀ а҆́кѡ ко́ло, а҆́кѡ тро́сть пред҆ лице́мъ вѣ́тра.
є҃і. А҆́кѡ ѻ҆гнь попала́и҃ дв҃рѧвы, а҆́кѡ пла́мень пожига́и҃ го́ры:
ѕ҃і. Та́кѡ пожене́ши а҆̀ бу́рею твоеі҃ю, и҆ гнѣ́вомъ твои҃мъ смяте́ши а҆̀.

12. Но Моят народ не слушаше гласа Ми, и Израил Ми се не покоряваше;
13. затова Аз ги оставих на техните упорити сърца; нека ходят по своите помисли.
14. О, да беше Ме слушал Моят народ, и Израил да ходеше в Моите пътища!
15. щях веднага да смиря техните врагове и да обърна ръката Си против техните потисници, -
16. ония, които мразят Господа, щяха да им се подмилкват, а тяхното добруване би се продължило завинаги;
17. щях да ги храня с тлъста пшеница и щях да ги насищам с мед от скала.

ПСАЛОМ 81.
1. Бог застана в събранието на боговете; всред боговете произнесе съд:
2. докога ще съдите несправедливо и ще показвате пристрастие към нечестивците?
3. Давайте правосъдие на сиромах и на сирак; бъдете справедливи към потиснат и беден;
4. отървайте сиромаха и бедния, изтръгвайте го из ръката на нечестивците.
5. Не знаят, не разбират, в тъма ходят; всички земни основи се клатят.
6. Аз рекох: вие сте богове, вие сте всички синове на Всевишния;
7. но вие ще умрете като човеци, и ще паднете като всички князе.
8. Дигни се, Боже, съди земята, защото Ти ще наследиш всички народи.
ПСАЛОМ 82.
2. Боже, не премълчавай, не бъди безмълвен! Не оставай в покой, Боже,
3. защото, ето Твоите врагове шумят, и ония, които Те мразят, са дигнали глава;
4. против Твоя народ съставиха коварен заговор и се съветват против ония, които Ти пазиш;
5. казаха: “да отидем и да ги изтребим измежду народите, та да се не споменува вече име Израил.”
6. Сговориха се единодушно, сключиха против Тебе съюз:
7. селищата Едомови и измаилтяни, Иоав и агаряни;
8. Гевал, Амон, Амалик и филистимци с жителите тирски.
9. Присъедини се към тях и Асур: те станаха мишца за синовете Лотови.
10. Стори им същото, каквото на мадиамците, каквото на Сисара, каквото на Иавина при поток Кисон,
11. които бидоха изтребени в Аендор и станаха тор за земята.
12. Постъпи с тях, с техните князе, както с Орива и Зива и с всички техни вождове, както със Зевея и Салмана,
13. които казаха: “да си вземем за владение Божиите селища”.
14. Боже мой! нека бъдат те като прах във вихрушка, като слама пред вятър.
15. Както огън изгаря гора, и както пламък опалва планини,

ѕ. Испо́лни ли́ца и́хъ безче́стїа, и взыщу́тъ и́мене твоегѡ̀, гд̃и.
ӥ. Да посты́дя́тся и смяту́тся въ вѣ́къ вѣ́ка, и посра́мятся и поги́бнутъ.
ѳ. И да позна́ютъ, я́кѡ и́мя тебѣ̀ гд̃ь, ты̀ є҆ди́нъ вы́шній по всей̀ землѝ.

к̃. Въ коне́цъ, ѡ҆ точи́лѣхъ, сыно́мъ коре́швымъ, псало́мъ, п̃г.

в̃. Ко́ль возлю́бленна селе́нїа твоя́, гд̃и сі́лъ.
г̃. Желе́тъ и҆ скончава́ется душа́ моя́ во дворы̀ гд̃ни: се́рдце моѐ и плоть моя́ возра́довастася ѡ҆ бз̃ѣ жи́вѣ.
д̃. И҆бо пти́ца ѡ҆брѣ́те себѣ̀ хра́мину, и гóрлица гнѣ́здо себѣ̀, и҆дѣ́же положи́тъ птенцы̀ своя́, ѻ҆лта́рѝ твоя́, гд̃и си́лъ, ца́рю мо́й и бж̃е мо́й.
є̃. Бл҃же́ни живу́щїи въ дому́ твое́мъ: въ вѣ́ки вѣ́кѡ́въ восхва́лятъ тя́.
ѕ. Бл҃же́нъ мужъ, є҆му́же є҆́сть заступле́нїе є҆гѡ̀ ѡ҆ тебѣ̀: восхожде́нїа въ се́рдцы свое́мъ положѝ,
з̃. ѿ҆ во ю́дѡль плаче́вну, въ мѣ́сто є҆́же положѝ ѿ҆ и҆́бо бл҃гослове́нїе да́стъ законополага́ай.
ӥ. По́йду́тъ ѿ҆ си́лы въ си́лу: я҆ви́тся бг̃ъ богѡ́въ въ сі҆ѡ́нѣ.
ѳ. Гд̃и бж̃е си́лъ, ѹ҆слы́ши моли́тву мою́, вну́ши, бж̃е і҆а́кѡвль.
ї. Защи́тниче на́шъ, ви́ждь, бж̃е, и при́зри на лицѐ хр҃и́стà твоегѡ̀.
а҃. Я҆́кѡ лу́чше де́нь є҆ди́нъ во дво́рѣхъ твои́хъ па́че ты́сящъ: и҆зво́лихъ приметá́тися въ домѣ́ бг̃а моегѡ̀ па́че, не́же жи́ти мѝ въ селе́нїихъ грѣ́шничихъ.
в҃. Я҆́кѡ мл҃ть и йстинѹ лю́битъ гд̃ь, бг̃ъ бл҃сть и сла́ву да́стъ: гд̃ь не лиши́тъ бл҃ги́хъ ходя́щихъ неѕло́бїемъ.
г҃. Гд̃и бж̃е си́лъ, бл҃же́нъ человѣ́къ ѹ҆пова́й на тя́.

к̃. Въ коне́цъ, сыно́мъ коре́швымъ, псало́мъ, п̃д.

в̃. Бл҃говоли́лъ є҆сѝ, гд̃и, зе́млю твою́, возврати́лъ є҆сѝ плѣ́нъ і҆а́кѡвль.
г̃. Ѿ҆ста́вилъ є҆сѝ беззако́нїа люде́й твои́хъ, покры́лъ є҆сѝ вся́ грѣ́хѝ и҆́хъ.
д̃. Ѹ҆кроти́лъ є҆сѝ вре́сь гнѣ́въ твоѝ, возврати́лся є҆сѝ ѿ҆ гнѣ́ва я҆́рости твоея́.
є̃. Возврати́ нá́съ, бж̃е спасе́нїй на́шихъ, и ѿврати́ я҆́рость твою́ ѿ҆ на́съ.
ѕ. Е҆да́ во вѣ́ки прогнѣ́ваешися на ны; и҆ли́ простре́ши гнѣ́въ твоѝ ѿ҆ ро́да въ ро́дъ;
з̃. Бж̃е, ты̀ ѡ҆бра́щься ѡ҆живи́ши ны, и лю́дїе твои́ возвесела́тся ѡ҆ тебѣ̀.
ӥ. Я҆ви́ нáмъ, гд̃и, мл҃ть твою́, и спасе́нїе твое́ да́ждь на́мъ.
ѳ. Ѹ҆слы́шу́, что̀ рече́тъ ѡ҆ мнѣ̀ гд̃ь бг̃ъ: я҆́кѡ рече́тъ ми́ръ на лю́ди своя́, и на пр҃пбныя свои́, и на ѡ҆бращáющыя сердца̀ къ немѹ́.
ї. О҆́бачѐ бли́зъ бою́щихся є҆гѡ̀ спасе́нїе є҆гѡ̀, всели́ти сла́ву въ зе́млю на́шу.
а҃. Мл҃ть и йстина сретóстнѣся, пра́вда и ми́ръ ѡ҆блобыза́стася:
в҃. Йстина ѿ҆ землѝ возсі́я, и пра́вда съ нб̃сѐ приниче:

16. тъй и Ти ги погни с Твоята буря и с Твоята вихрушка ги докарай в смущение;
17. изпълни лицата им с безчестие, та да потърсят Твоето име, Господи!
18. Да се посрамят и да се смутят навеки, да се посрамят и загинат,
19. и да познаят, че Ти, Който едничък имаш име Господ, си Всевишний над цялата земя.

ПСАЛОМ 83.

2. Колко са мили Твоите жилища, Господи на силите!
3. Копнее душата ми и чезне за Господните двори; сърцето ми и плътта ми с възторг се стремят към живия Бог.
4. И птичка си намира жилище, и лястовица - гнездо, дето да положи пилците си, при Твоите олтари, Господи на силите, Царю мой и Боже мой!
5. Блажени, които живеят в дома Ти: те непрестанно ще Те хвалят.
6. Блажен човек, чиято сила е в Тебе, и чиито пътеки в сърцето са насочени към Тебе.
7. Като преминават долината на плача, те намират извори в нея, и дъжд я покрива с благословия;
8. минават от сила в сила, явяват се пред Бога, на Сион.
9. Господи, Боже на силите! Чуй молитвата ми, послушай, Боже Иаковов!
10. Боже, наш Защитниче, надникни и милостно погледни лицето на Твоя помазаник!
11. Защото един ден в Твоите двори е по-добър от хиляда дни. Желая по-добре да бъда при прага на Божия дом, отколкото да живея в шатрите на нечестието.
12. Защото Господ Бог е слънце и щит, Господ дава благодат и слава; Той не лишава от блага ония, които ходят непорочно.
13. Господи на силите, блажен оня човек, който се уповава на Тебе!

ПСАЛОМ 84.

2. Господи, Ти се смили към Твоята земя, възвърна от плен Иакова;
3. Ти прости беззаконията на Твоя народ, заглади всичките му грехове,
4. дигна всичката Си ярост, отклони лютостта на гнева Си.
5. Възстанови ни, Боже на нашето спасение, и прекрати Твоето негодуване против нас.
6. Нима вечно ще се гневиш на нас, ще простреш гнева Си от рода в род?
7. Няма ли пак да ни оживиш, та Твоят народ да се зарадва за Тебе?
8. Яви ни Твоята милост, Господи, и ни дари Твоето спасение.
9. Да послушам, какво ще каже Господ Бог. Той ще изрече мир на Своя народ и на Своите избрани, но те да не паднат изново в безразсъдност.
10. Тъй, Неговото спасение е близо до ония, които Му се боят, за да обитава слава в нашата земя.
11. Милост и истина ще се срещнат, правда и мир ще се целунат;
12. истината ще изникне из земята, и правдата ще надникне от небесата;

г҃і. Ѩбо гдь да́стъ бл҃гость, ѝ земл҃а на́ша да́стъ пло́дъ сво́й.
д҃і. Пра́вда пред҆ ни́мъ предѝдетъ, ѝ положи́тъ въ пу́ть стопы̀ свои́хъ.
Сла́ва:
Кдо́ісма б҃і.

Мл҃тва дв҃дова, пс҃.

а҃. Приклони́, гдⷭ҇и, у҃хо твоѐ, ѝ услы́ши мѧ: ѩ҆кω ни́щъ ѝ уб҃о́гъ е҆́смь а҃зъ.
в҃. Сохрани́ дш҃у мою̀, ѩ҆кω прп҃бенъ е҆́смь: спⷭ҇ѝ раба̀ твоего̀, бо́же мо́й, уповаю́щаго на тѧ̀.
г҃. Поми́луй мѧ̀, гдⷭ҇и, ѩ҆кω къ тебѣ̀ воззову́ вⷭ҃ь дⷭ҇нь.
д҃. Возвесели́ дш҃у раба̀ твоегѡ̀: ѩ҆кω къ тебѣ̀ взы́хъ дш҃у мою̀.
е҃. Ѩ҆́кω ты̀, гдⷭ҇и, бл҃гъ ѝ кро́токъ ѝ многомл҃тивъ всѣ́мъ призыва́ющымъ тѧ̀.
ѕ҃. Вонуши́, гдⷭ҇и, моли́тву мою̀ ѝ вонми́ гла́су моле́нїѧ моегѡ̀.
з҃. Въ де́нь ско́рби моеѧ̀ воззва́хъ къ тебѣ̀, ѩ҆кω услы́шалъ мѧ̀ е҆сѝ.
и҃. Нѣ́сть подо́бенъ тебѣ̀ въ бозѣ́хъ, гдⷭ҇и, ѝ нѣ́сть по дѣлу́мъ твои́мъ.
ѳ҃. Всѝ ѩ҆зы́цы, е҆ли́ки сотвори́лъ е҆сѝ, прїи́дутъ ѝ покло́нятсѧ пред҆ тобо́ю, гдⷭ҇и, ѝ просла́вятъ и҃мѧ твоѐ:
і҃. Ѩ҆́кω ве́лїй е҆сѝ ты̀ ѝ творы́й чⷣдеса̀, ты̀ е҆сѝ б҃гъ е҆ди́нъ.
ї҃. Наста́ви мѧ̀, гдⷭ҇и, на пу́ть тво́й, ѝ пойду́ во и҃стинѣ твое́й: да возвесели́тсѧ се́рдце моѐ бои́тисѧ и҃мене твоегѡ̀.
ѳ҃і. Ѩ҆сповѣ́мсѧ тебѣ̀, гдⷭ҇и бо́же мо́й, всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ ѝ просла́влю и҃мѧ твоѐ въ вѣ́къ:
г҃і. Ѩ҆́кω мл҃ть твоѧ̀ ве́лїю на мнѣ̀, ѝ изба́вилъ е҆сѝ дш҃у мою̀ ѿ а҃да преспо́днѣйшагѡ.
д҃і. Бо́же, законопрестꙋ́пницы воста́ша на мѧ̀, ѝ со́нмъ держа́вныхъ взыска́ша дш҃у мою̀, ѝ не предложи́ша тебѐ пред҆ собо́ю.
е҃і. Ѝ ты̀, гдⷭ҇и бо́же мо́й, ще́дрый ѝ мл҃тивый, долготерпели́вый ѝ многомл҃тивый ѝ и҃стинный,
ѕ҃і. Призри́ на мѧ̀ ѝ поми́луй мѧ̀: да́ждь держа́ву твою̀ о҃тро́ку твоему́ ѝ спⷭ҇ѝ сы́на рабы̀ твоеѧ̀.
з҃і. Сотворѝ со мно́ю зна́менїе во бл҃го: ѝ да ви́дятъ ненави́дящїи мѧ̀, ѝ постыдя́тсѧ, ѩ҆кω ты̀, гдⷭ҇и, помо́гъ мнѣ̀ ѝ уте́шилъ мѧ̀ е҆сѝ.

к҃а. Сыно́мъ коре́шовымъ, псало́мъ пѣ́сни, пс҃.

в҃. Ѡснова́нїе е҆гѡ̀ на гора́хъ свⷭ҃ы́хъ: лю́битъ гдⷭ҇ь врата̀ сі҃ѡ́нѧ па́че всѣ́хъ селе́нїй і҆а́кwвлихъ.
г҃. Преслⷭ҇а́вная глаго́лашасѧ ѡ҆ тебѣ̀, гра́де бж҃і́й.
д҃. Помяну́ раа́въ ѝ вавꙋ́лѡна вѣ́дущымъ мѧ̀: ѝ се́, и҃ноплеме́нницы ѝ ты́ръ ѝ лю́дїе е҆ѳ҆і́опстїи, сі́и бы́ша та́мѡ.
е҃. Ма́ти сі҃ѡ́нъ рече́тъ: человѣ́къ ѝ человѣ́къ роди́тсѧ въ не́мъ, ѝ то́й ѡ҆снова̀

13. и Господ ще даде добро, и нашата земя ще даде своя плод;
14. правдата ще тръгне пред Него и ще тури на път стъпките си.

ПСАЛОМ 85.
1. Наклони, Господи, ухото Си и чуй молитвата ми, защото съм беден и сиромах.
2. Запази душата ми, защото благоговея пред Тебе; Боже мой, спаси Твоя раб, който се уповава на Тебе.
3. Помилуй ме, Господи, защото към Тебе викам всеки ден.
4. Развесели душата на Твоя раб, защото към Тебе, Господи, възнасям душата си;
5. защото Ти, Господи, си благ и милосърден и многомилостив към всички, които Те призовават.
6. Чуй, Господи, моята молитва и послушай гласа на молбата ми.
7. В деня на скръбта си викам към Тебе, защото Ти ще ме чуеш.
8. Между боговете няма като Тебе, Господи, и няма дела като Твоите.
9. Всички сътворени от Тебе народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, Господи, и ще прославят Твоето име,
10. защото Ти си велик и вършиш чудеса, - Ти, Боже, едничък Ти!
11. Насочи ме, Господи, в Твоя път, и аз ще ходя в Твоята истина; утвърди сърцето ми в страха на Твоето име.
12. Ще Те възхвалям, Господи, Боже мой, от всичкото си сърце и вечно ще славя Твоето име,
13. защото Твоята милост към мене е голяма: Ти избави душата ми от преизподния ад.
14. Боже, горделивите въстанаха против мене, и сбирщина от размирници търси душата ми: те нямат Тебе пред себе си.
15. Но Ти, Господи, Боже, Който си щедър и добросърдечен, дълготърпелив, многомилостив и истинен,
16. милостно погледни към мене и ме помилуй; дай на раба Си Твоята сила и спаси сина на Твоята рабиня;
17. покажи ми личби за добро, та да видят ония, които ме мразят, и да се засрамят, защото Ти, Господи, ми помогна и ме утеши.

ПСАЛОМ 86.
2. Основите му са на свети планини. Господ обича портите Сионски повече от всички селища на Иакова.
3. Граде Божий! славни работи се разгласят за тебе.
4. Ще напомня на ония, които ме знаят, за Раав и Вавилон; ето, филистимци и Тир с Етиопия - ще кажат: еди-кой си се там роди.
5. А за Сион ще казват: тоя и тоя мъж се роди в него, и Сам Всевишний го укрепи.

н҃ вы҆шнїй.
ѕ҃. Гд҃ь повѣ́сть вз писа́нїи люде́й и҆ кнaзе́й, сі́хъ бы́вшихъ вз не́мъ.
з҃. Я҆́кw весела́щихсz всѣ́хъ жили́ще вз тебѣ҆.
*к҃. Пѣ́снь ѱалмо҆́ сыно́мъ кори́wвымъ, вз коне́цъ, w҆ млелѣ́дѣ є҆́же w҆вѣщава́ти, рaзу́ма є҆ма́нъ і҆ѳ҆ѳ҆ѳ

ѕ. До вѣка оуготовлю сѣмя твоѥ, и созижду въ родъ и родъ пр҃тол҃ъ твой.
ѕ҃. Исповѣдаютъ нєбєса чюдєса твоа, гд҃и, ѩко истинѹ твою въ цр҃кви с҃тыхъ.
з. Ꙗкw кто во Облацѣхъ оуравнитсѧ гдєви; оуподобитсѧ гдєви въ сынѣхъ бж҃їихъ;
и. Бг҃ъ прославлѧємь въ совѣтѣ с҃тыхъ, вєлїй и страшенъ єсть над всѣми окрє́стными єгw.
і. Гд҃и бже силъ, кто подобенъ тебѣ; силенъ єси, гд҃и, и истина твоа wкрестъ тебє.
ѳ. Ты влчествуєши державою морскою: возмущєнїе же волнъ єгw ты оукрочаєши.
ѳ҃. Ты смирилъ, єси, ꙗкw ѩзвена, гордаго: мышцею силы твоєю разточилъ єси врагы твоа.
к. Твоа с҃ть нєбєса, и твоа єсть землѧ: вселєнноую и исполнєнїе єѧ ты wснова́лъ єси.
кѳ. Сѣверъ и мо́ре ты созда́лъ єси: ѳаво́ръ и єрмо́нъ w имени твоємъ возрадуются.
кі. Твоа мышца съ силою: да оукрѣпится рꙋка твоа, и вознесется десница твоа.
кѳ. Правда и сꙋдьба оуготованїе пр҃тола твоегw: мл҃ть и истина предидетъ пред лицємъ твоимъ.
кѳ҃. Бл҃жєнн людїе вѣдущїи воскликновєнїе: гд҃и, во свѣтѣ лица твоегw пойдꙋтъ,
к҃з. И w имени твоємъ возрадуются вєсь дєнь, и правдою твоєю возне́сутсѧ.
кѳ. Ꙗкw похвала силы ихъ ты єси, и во блговолєнїи твоємъ вознесется рогъ нашъ:
кѳ҃. Ꙗкw гднє єсть заступлєнїе, и с҃таго їи́лева цр҃а нашегw.
л. Тогда глаголалъ єси въ видѣнїи сыновшмъ твоимъ, и рекъ єси: положихъ помощь на сильнаго, вознесохъ ѩзбраннаго ѿ людей моихъ:
лѳ. Wбрѣтохъ дв҃да раба моегw, єлеємъ с҃тымъ моимъ помазахъ єгw.
лѳ҃. Ꙗко рꙋка моа заступитъ єгw, и мышца моа оукрѣпитъ єгw:
лі. Ничтоже оуспѣетъ врагъ на негw, и сынъ беззакоїа не приложитъ wзлобити єгw.
лѳ. И сѣкꙋ ѿ лица єгw врагы єгw, и ненавидящыѧ єгw побѣждꙋ:
лѳ҃. И истина моа и мл҃ть моа съ ними, и w имени моємъ возне́сется рогъ єгw:
м. И положꙋ на мо́ри рꙋкꙋ єгw, и на рѣкахъ десницꙋ єгw.
мѳ. Той призове́тъ мѧ: Оц҃ъ мо́й єси ты, бг҃ъ мо́й и заступникъ спсе́нїа моегw.
мѳ҃. И ѩзъ пе́рвенца положꙋ єгw, высока паче царе́й земныхъ:

5. ще утвърдя навеки твоето семе, от рода в род ще уредя твоя престол.”
6. И небесата ще прославят, Господи, Твоите чудни дела и Твоята истина в събранията на светиите.
7. Защото, кой на небесата ще се сравни с Господа? кой между синовете Божии ще се уподоби на Господа?
8. Страшен е Бог във великия събор на светиите, страшен е Той за всички, които Го окръжават.
9. Господи, Боже на силите! кой е тъй силен като Тебе, Господи? И Твоята истина е около Тебе.
10. Ти владееш над яростното море: кога се подигат вълните му, Ти ги укротяваш.
11. Ти повали Раава като поразен; с Твоята крепка мишца разпръсна враговете Си.
12. Твои са небесата и Твоя е земята; вселената и онова, що я пълни, Ти си основал.
13. Север и юг Ти си създал; Тавор и Ермон за Твоето име се радват.
14. Крепка е Твоята мишца, силна ръката Ти, висока десницата Ти!
15. Правосъдие и правда са основа на Твоя престол; милост и истина вървят пред Твоето лице.
16. Блажен народът, който познава тръбния зов! Те ходят в светлината на лицето Ти, Господи,
17. за Твоето име се радват цял ден и с Твоята правда се възвишават,
18. защото Ти си украса на силите им; и с Твоето благоволение се издига нашият рог.
19. От Господа е нашият щит и от Светия Израилев - нашият цар.
20. Някога Ти бе говорил на Твоя светия във видение и бе казал: “Аз дадох помощ на юначния, издигнах избраника измежду народа.
21. Намерих Моя раб Давида; със светия Си елей го помазах.
22. Ръката Ми ще пребъде с него, и мишцата Ми ще го укрепи.
23. Врагът не ще му надвие, и синът на беззаконието не ще го притесни.
24. Ще сломя пред него враговете му и ще поразя ония, които го мразят.
25. И Моята истина и Моята милост са с него, и чрез Моето име ще се възвиси неговият рог.
26. И ще туря над морето ръката му, и над реките - десницата му.
27. Той ще Ме нарича: Ти си мой Отец, мой Бог и твърдиня на моето спасение.
28. И Аз ще го направя първороден син, по-горе от земните царе,

к҃д. Вз вѣкъ сохранꙗ̀ є҆мꙋ̀ мл҃ть мою̀, и҆ завѣтъ мо́й вѣренъ є҆мꙋ̀:
л҃. И҆ положꙋ̀ вз вѣкъ вѣка сѣ́мА є҆гѡ̀, и҆ пр҃то́лъ є҆гѡ̀ а҃кш дніе́ нёба.
лА҃. А҃ще ѡ҆ста́вАтъ сы́нове є҆гѡ̀ зако́нъ мо́й, и҆ вз сꙋдьба́хъ мои́хъ не по́йдꙋтъ:
лБ҃. А҃ще ѡ҆правдА́нїѧ моѧ̀ ѡ҆скверна́тъ, и҆ за́повѣдїй мои́хъ не сохрана́тъ:
лГ҃. Посѣщꙋ̀ жезло́мъ беззако́нїѧ и҃хъ, и҆ ра́нами непрАвды и҃хъ,
лД҃. Мл҃ть же мою̀ не разорю̀ ѿ ни́хъ, ни превре́ждꙋ во и҃стинѣ мое́й:
лЕ҃. Нижѐ ѡ҆скверню̀ завѣ́та моегѡ̀, и҆ и҆сходА́щихъ ѿ ꙋ҆́стъ мои́хъ не ѿве́ргꙋсѧ.
лѕ҃. Е҆ди́ною кла́хсѧ ѡ҆ сⷮ҇ѣ́мъ мое́мъ: а҃ще дв҃дꙋ солжꙋ̀;
лЗ҃. Сѣ́мА є҆гѡ̀ во вѣкъ пребꙋдетъ, и҆ прⷭтО́лъ є҆гѡ̀ а҃кш со́лнце предо мно́ю,
лИ҃. И҆ а҃кш лꙋна̀ соверше́на вз вѣкъ, и҆ свидѣ́тель на нёбсѣ вѣ́ренъ.
лѳ҃. Ты́ же ѿри́нꙋлъ є҆сѝ и҆ ꙋ҆ничижи́лъ, негодова́лъ є҆сѝ помаза́ннаго твоегѡ̀:
м҃. Разори́лъ є҆сѝ завѣ́тъ раба̀ твоегѡ̀, ѡ҆скверни́лъ є҆сѝ на землѝ сⷮ҇ыню̀ є҆гѡ̀:
мА҃. Разори́лъ є҆сѝ всѧ̀ ѡ҆пло́ты є҆гѡ̀, положи́лъ є҆сѝ тве́рдА є҆гѡ̀ стра́хъ.
мБ҃. Расхища́хꙋ̀ є҆гѡ̀ всѝ мимоходА́щїи пꙋте́мъ, бы́сть поноше́нїе сосѣ́дмъ своѧ́мъ.
мГ҃. Возвы́силъ є҆сѝ десни́цꙋ стꙋжа́ющихъ є҆мꙋ̀, возвесели́лъ є҆сѝ всѧ̀ врагѝ є҆гѡ̀:
мД҃. Ѿврати́лъ є҆сѝ по́мощь меча̀ є҆гѡ̀ и҆ не заступи́лъ є҆сѝ є҆гѡ̀ во бра́нн:
мЕ҃. Разори́лъ є҆сѝ ѿ ѡ҆чище́нїѧ є҆гѡ̀, прⷭтО́лъ є҆гѡ̀ на зе́млю пове́ргла є҆сѝ:
мѕ҃. Ꙋмали́лъ є҆сѝ днѝ вре́мене є҆гѡ̀, ѡ҆блїа́лъ є҆сѝ є҆гѡ̀ сты́домъ.
мЗ҃. Доко́лѣ, гд҃и, ѿвраща́ешисѧ вз коне́цъ, разжже́тсѧ а҃кш ѻ҆гнь гнѣ́въ твоѝ;
мИ҃. Помянѝ, кі́й мо́й соста́въ: є҆да́ во вс҃ѣ создА́лъ є҆сѝ всѧ̀ сы́ны человѣ́чєскїѧ;
нА҃. Кто̀ є҆́сть человѣ́къ, и҆́же пожне́тъ и҆ не ꙋ҆́зритъ сме́рти, и҆зба́витъ дꙋшꙋ̀ свою̀ и҆з̾ рꙋкѝ а҆́довы;
нБ҃. Гдѣ́ сꙋ́ть мл҃ти твоѧ̀ дре́внїѧ, гд҃и, и҃мнже кла́лсѧ є҆сѝ дв҃дꙋ во и҃стинѣ твое́й;
нГ҃. Помянѝ, гд҃и, поноше́нїе рАбъ твои́хъ, є҆́же ꙋ҆держА́хъ вз нёдрѣ мое́мъ мно́гихъ а҆зы́къ:
нД҃. И҃мже поноси́ша вразѝ твоѝ, гд҃и, и҃мже поноси́ша и҆змѣне́нїю хр҃їста̀ твоегѡ̀.
нЕ҃. Бл҃гослове́нъ гд҃ь во вѣ́къ: бꙋ́дн, бꙋ́дн.
Сла́ва:

29. навеки ще му запазя Моята милост, и Моят завет с него ще бъде верен.
30. И ще продължа навеки неговото семе и неговия престол, - като дните на небето.
31. Ако синовете му оставят Моя закон и не ходят по Моите заповеди;
32. ако нарушат Моите наредби и не спазят Моите повели;
33. ще посетя с жезъл тяхното беззаконие, и с удари - тяхната неправда;
34. но милостта Си не ще отнема от него и истината Си не ще изменя.
35. Няма да наруша Моя завет и няма да променя това, що е излязло из устата Ми.
36. Веднъж се заклех в светостта Си: ще излъжа ли Давида?
37. Неговото семе ще пребъде вечно, неговият престол ще бъде като слънце пред Мене,
38. навеки ще бъде твърд като луната; и верен е свидетелят на небесата.”
39. Но сега Ти отхвърли и презря, прогневи се на Твоя помазаник;
40. пренебрегна завета с Твоя раб, хвърли наземи венеца му;
41. разруши всички негови огради, превърна в развалини неговите крепости.
42. Грабят го всички, които минават по пътя; той стана за присмех на своите съседи.
43. Ти възвиси десницата на неговите противници, зарадва всичките му врагове;
44. Ти обърна назад острието на меча му и в битка го не подкрепи;
45. отне от него блясъка и хвърли наземи престола му;
46. съкрати дните на младините му и го покри със срам.
47. Докога, Господи, ще се криеш непрестанно? докога ще пламти яростта Ти като огън?
48. Спомни си, какъв е векът ми: за каква суета си направил всичките синове човечески.
49. Кой от човеците е живял, без да види смърт, и е избавил душата от ръцете на преизподнята?
50. Де са Твоите предишни милости, Господи? Ти се кле Давиду в Твоята истина.
51. Спомни си, Господи, охулването на Твоите раби, което аз нося в пазвата си от всички силни народи;
52. спомни си, как Твоите врагове хулят, Господи, как обезславят следите на Твоя помазаник.
53. Благословен Господ навеки! Амин, амин.

҃. Мл҃тва мwу҃е́л человѣ́ка бж҃їа, п҃д҃.

҃в. Гд҃и, прибѣ́жище бы́лъ є҆сѝ на́мъ въ ро́дъ и҆ ро́дъ.

҃г. Пре́жде да́же гора́мъ не бы́ти и҆ созда́тися земли́ и҆ вселе́нней, и҆ ѿ вѣ́ка и҆ до вѣ́ка ты҃ є҆сѝ.

҃д. Не ѿврати́ши человѣ́ка во смире́нїе, и҆ ре́клъ є҆сѝ: ѡврати́тесa, сы́нове человѣ́честїи.

҃е. Я҆́кw ты́сwща лѣ́тъ пред҃ о҆чи́ма твои́ма, гд҃и, я҆́кw де́нь вчера́шнїй, и҆́же ми́мw и҆́де, и҆ стра́жа нощна́.

҃ѕ. Оу҆ничиже́нїа и҆́хъ лѣ́та бу҃дутъ: оу҆́трw я҆́кw трава́ ми́мw и҆́детъ, оу҆́трw процвѣте́тъ и҆ пре́йдетъ: на ве́черъ ѿпаде́тъ, ѡжесточе́тъ и҆ и҆́зсхнетъ:

҃з. Я҆́кw и҆счезо́хомъ гнѣ́вомъ твои́мъ, и҆ я҆́ростїю твое́ю смути́хомсa.

҃и. Положи́лъ є҆сѝ беззако́нїа на́ша пред҃ тобо́ю, вѣ́къ на́шъ въ просвѣще́нїе лица́ твоегѡ̀.

҃ѳ. Я҆́кw вси҃ дни́е на́ши ѡскудѣ́ша, и҆ гнѣ́вомъ твои́мъ и҆счезо́хомъ:

҃і. Лѣ́та на́ша я҆́кw паучи́на побы́хомъ: дни́е лѣ́тъ на́шихъ въ ни́хже се́дмьдесатъ лѣ́тъ, а҆́ще же въ си́лахъ, о҆́смьдесатъ лѣ́тъ, и҆ мно́жае и҆́хъ трудъ и҆ боле́знь: я҆́кw прїи́де кро́тость на ны́, и҆ нака́жемсa.

҃ї. Кто҃ вѣ́сть держа́ву гнѣ́ва твоегѡ̀, и҆ ѿ стра́ха твоегѡ̀ я҆́рость твою҃ и҆счести҃ни;

҃ія. Десни́цу твою҃ та́кw скажи́ мн҃и, и҆ ѡ҆кова́нныа се́рдцемъ въ мудрости.

҃іг. Ѡврати́сa, гд҃и, доко́лѣ; и҆ оу҆моле́нъ бу҃ди на рабы́ твоа҃.

҃ід. И҆спо́лнихомсa заутра ми҃ти твоеа̀, гд҃и, и҆ возра́довахомсa и҆ возвесели́хомсa:

҃іе. Во вса҃ дни҃ на́ша возвесели́хомсa, за дни҃, въ на́же смири́лъ ны҃ є҆сѝ, лѣ́та, въ на́же ви́дѣхомъ зла҃.

҃іѕ. И҆ призри́ на рабы҃ твоа҃ и҆ на дѣла́ твоа҃, и҆ наста́ви сы́ны и҆́хъ.

҃із. И҆ бу҃ди свѣ́тлость гд҃а бг҃а на́шегw на на́съ, и҆ дѣла́ рукъ на́шихъ и҆спра́ви на на́съ, и҆ дѣ́ло рукъ на́шихъ и҆спра́ви.

Хвалы҃ пѣ́сни дв҃довы, не надпи́саны оу҆ є҆вре́й, р҃.

҃а. Живы́й въ по́мощи вы́шнягw, въ кро́ве бг҃а не҆бна́гw водвори́тсa,

҃в. Рече́тъ гд҃еви: засту́пникъ мо́й є҆сѝ и҆ прибѣ́жище мое҃, бг҃ъ мо́й, и҆ оу҆пова́ю на него҃.

҃г. Я҆́кw то́й и҆зба́витъ тz҃ ѿ сѣ́ти ло́вчи и҆ ѿ словесе҃ мяте́жна:

҃д. Плещма́ свои́ма ѡсѣни́тъ тz҃, и҆ под҃ крилѣ́ є҆гѡ̀ надѣ́ешисa: о҆рꙋ́жїемъ ѡбы́детъ тz҃ и҆́стина є҆гѡ̀.

҃е. Не оу҆бои́шисa ѿ стра́ха ночна́гw, ѿ стрѣлы́ летя́щїа во дни҃,

҃ѕ. ѽ ве́щи во тмѣ́ преходя́щїа, ѿ сря́щи и҆ бѣ́сы полу́деннагw.

҃з. Паде́тъ ѿ страны҃ твоеа҃ ты́сwща, и҆ тма̀ ѡдесну́ю тебе҃, къ тебѣ́ же не прибли́житсa:

ПСАЛОМ 89.

2. Господи, Ти си нам прибежище от рода в род.

3. Преди още да се родят планините, Ти си образувал земята и вселената, и отвека и довека Ти си Бог.

4. Ти връщаш човека в тлението и казваш: върнете се, синове човечески!

5. Защото пред Твоите очи хиляда години са като вчерашния ден, който е преминал, и като една стража през нощта.

6. Ти като с порой ги завличаш; те са като сън, - като трева, която сутрин пониква, сутрин цъфти и се зеленее, а вечер клюмва и изсъхва;

7. защото ние изчезваме от Твоя гняв, и от Твоята ярост сме в смущение.

8. Ти си поставил пред Себе Си нашите беззакония и нашето скрито - пред светлината на лицето Си.

9. Всички наши дни преминаха в Твоя гняв; годините ни се губят като звук.

10. Дните на нашия живот са седемдесет години, а при по-голяма сила, осемдесет години; а най-доброто време от тях е труд и болест, защото минават бързо, и ние летим.

11. Кой знае силата на Твоя гняв, и според страха пред Тебе - Твоята ярост?

12. Научи ни тъй да броим дните си, че да придобием мъдро сърце.

13. Обърни се, Господи! Докога? Смили се над Твоите раби.

14. Насити ни рано с Твоята милост, и ние ще се радваме и веселим през всичките си дни.

15. Развесели ни за дните, през които Ти си ни поразявал, за годините, през които сме преживели нещастие.

16. Да се яви Твоето дело върху рабите Ти, и Твоята слава - върху синовете им;

17. и да бъде благословението на Господа, нашия Бог, върху нас, и спомагай ни в делото на ръцете ни, в делото на ръцете ни спомагай.

ПСАЛОМ 90.

1. Който живее под покрива на Всевишния, той обитава под сянката на Всемогъщия,

2. и казва Господу: Ти си мое прибежище, защита моя, Бог мой, Комуто се уповавам!

3. Той ще те избави от примка на ловец, от изтребителна пораза,

4. с перата Си ще те осени и под крилете Му ще бъдеш на безопасно; щит и ограда е Неговата истина.

5. Няма да се уплашиш от ужасите нощем, от стрелата, която лети денем,

6. от ходещата в тъмата язва, от заразата, която опустошава по пладне.

7. До тебе ще паднат хиляда, и десет хиляди теб отдясно; но до тебе няма да се приближи:

ѝ. Ѻбачѐ о҃чи́ма твои́ма смо́триши и҆ воздая́нїе гр҃е́шникwвъ ѹ҃зриши.
д҃. Ꙗ҆́кw ты̀, гд҃и, ѹ҃пова́нїе моѐ: вы́шнаго положи́лъ є҆сѝ прибѣ́жище твоѐ.
т҃. Не прїи́детъ къ тебѣ̀ зло̀, и҆ ра́на не приближи́тсѧ телесѝ твоемѹ̀ :
а҃. Ꙗ҆́кw а҆гг҃лwмъ свои́мъ заповѣ́сть wб҃ тебѣ̀, сохрани́ти тѧ̀ во всѣ́хъ пѹтє́хъ твои́хъ.
вѣ. На рѹка́хъ во́змѹтъ тѧ̀, да не когда̀ прет҃кнє́ши wб҃ ка́мень но́гѹ твою̀:
г҃. На а҆спи́да и҆ васїли́ска наста́пиши, и҆ попере́ши льва̀ и҆ зми́а.
д҃. Ꙗ҆́кw на мѧ̀ ѹ҃пова̀, и҆ и҆зба́влю ѧ҆̀: покры́ю ѧ҆̀, ꙗ҆́кw позна̀ и҆́мя моѐ.
є҃. Воззове́тъ ко мнѣ̀, и҆ ѹ҃слы́шѹ є҆гѡ̀: съ ни́мъ є҆́смь въ ско́рби, и҆змѹ̀ є҆гѡ̀ и҆ просла́влю є҆гѡ̀:
ѕ҃. Долгото́ю дни́й и҆спо́лню є҆гѡ̀ и҆ ꙗ҆влю̀ є҆мѹ̀ спасе́нїе моѐ.
Сла́ва:
Кадѝсма г҃и.
а҃. Ѹ҆́тро́мъ пѣ́сни, въ де́нь сѹ҃ббѡ́тный, ѳ҃и.
в҃. Бла́го є҆́сть и҆сповѣ́датисѧ гд҃еви и҆ пѣ́ти и҆́мени твоемѹ̀, вы́шнїй:
г҃. Возвѣщма́ти заѹ́тра мл҃ть твою̀ и҆ и҆́стинѹ твою̀ на вса́кѹ но́щь,
д҃. Въ десѧтострѹ́нне́мъ ѱалти́ри съ пѣ́снїю въ гѹ́слехъ.
є҃. Ꙗ҆́кw возвесели́лъ мѧ̀ є҆сѝ, гд҃и, въ твoréнїи твое́мъ, и҆ въ дѣ́лѣхъ рѹкъ̀ твоє́ю возра́дѹюсѧ.
ѕ҃. Ꙗ҆́кw возвели́чишасѧ дѣла̀ твоѧ̀, гд҃и: ѕѣлѡ̀ ѹ҃глѹби́шасѧ помышле́нїѧ твоѧ̀.
з҃. Мѹ́жъ безѹ́менъ не позна́етъ, и҆ неразѹмѝвъ не разѹмѣ́етъ сѝхъ.
и҃. Внегда̀ прозабѹ́ша гр҃е́шницы ꙗ҆́кw трава̀, и҆ проникѡ́ша всѝ дѣ́лающїи беззако́нїе, ꙗ҆́кw да потреба́тсѧ въ вѣ́къ вѣ́ка:
д҃. Ты́ же вы́шнїй во вѣ́къ, гд҃и.
т҃. Ꙗ҆́кw сѐ, вразѝ твоѝ, гд҃и, ꙗ҆́кw сѐ, вразѝ твоѝ поги́бнѹтъ, и҆ разы́дѹтсѧ всѝ дѣ́лающїи беззако́нїе.
а҃. И҆ вознесе́тсѧ ꙗ҆́кw є҆динорѡ́га ро́гъ мо́й, и҆ ста́рость моѧ̀ въ є҆ле́и масти́тѣ:
вѣ. И҆ воззрѣ́ ѻ҆́ко моѐ на врагѝ моѧ̀, и҆ востаю́щыѧ на мѧ̀ лѹка́внѹющыѧ ѹ҃слы́шитъ ѹ҃хо моѐ.
г҃. Пр҃а́вникъ ꙗ҆́кw фі҃ѝ҃ѳ҃ъ процвете́тъ: ꙗ҆́кw ке́дръ, и҆́же въ лїва́нѣ, ѹ҃мно́житсѧ.
д҃. Насажде́ни въ домѹ̀ гд҃ни во дво́рѣхъ бг҃а на́шегѡ процвѣтѹ́тъ:
є҃. Ѥ҆щѐ ѹ҃мно́жатсѧ въ ста́рости масти́тѣ, и҆ бг҃опрїе́млюще бѹ́дѹтъ.
ѕ҃. Да возвѣста́тъ, ꙗ҆́кw пра́въ гд҃ь бг҃ъ на́шъ, и҆ нѣ́сть непра́вды въ не́мъ.
Въ де́нь предсѹ҃ббѡ́тный, внегда̀ насели́тсѧ земля̀, хвалѝ пѣ́сни дв҃ду҃, ѳ҃в.
а҃. Гд҃ь воцр҃и́тсѧ, въ лѣ́потѹ wб҃лече́тсѧ: wб҃лече́тсѧ гд҃ь въ си́лѹ и҆ препоа́сасѧ: и҆́бо ѹ҃твердѝ вселе́ннѹю, ꙗ҆́же не подви́житсѧ.

8. само ще гледаш с очите си и ще виждаш отплатата на нечестивците.
9. Защото ти каза: Господ е мое упование; Всевишния си избрал за твое прибежище;
10. зло няма да ти се случи, и язва няма да се приближи до твоето жилище;
11. защото ще заповяда на Ангелите Си за тебе, да те опазват във всички твои пътища:
12. ще те понесат на ръце, да се не спънеш о камък с ногата си;
13. аспида и василиск ще настъпиш, лъв и змей ще тъпчеш.
14. “Задето той Ме възлюби, ще го избавя; ще го защитя, защото позна името Ми.
15. Ще повика към Мене, и ще го чуя; с него съм в скърби; ще го избавя и ще го прославя,
16. ще го наситя с дълги дни и ще му явя Моето спасение.”

ПСАЛОМ 91.
2. Добро е да славим Господа и да възпяваме Твоето име, Всевишний,
3. да разгласяме сутрин Твоята милост, и Твоята истина - нощем,
4. на десетострунно свирало и на псалтир, с песен на гусла.
5. Защото Ти ме развесели, Господи, с Твоите творения: възхищавам се от делата на Твоите ръце.
6. Колко са велики делата Ти, Господи! дивно дълбоки са Твоите помисли!
7. Несмислен човек не знае, и невежа няма да разбере това.
8. Докато нечестивците никнат като трева, и които вършат беззаконие, цъфтят, за да изчезнат завинаги, -
9. Ти, Господи, си висок навеки!
10. Защото, ето, Твоите врагове, Господи, - ето, Твоите врагове загиват, и се пръсват всички, които вършат беззаконие;
11. а моя рог Ти възнасяш като рог на еднорога, и аз съм намазан с пресен елей;
12. и окото ми гледа на моите врагове, и ушите ми чуват за въставащите против мене злодейци.
13. Праведният цъфти като палма, издига се като кедър ливански.
14. Насадени в дома Господен, те цъфтят в дворите на Бога нашего;
15. те и на старост са плодовити, сочни и свежи,
16. за да разгласят, че е праведен Господ, моята скала, и няма неправда в Него.

ПСАЛОМ 92.
1. Господ царува; Той е облечен с величие, облечен е Господ с могъщество (и) препасан: затова вселената е утвърдена и няма да се поклати.

в. Гото́въ пр҃то́лъ твои́ ѿто́лѣ: ѿ вѣ́ка ты̀ є҆сѝ.
г. Воздвигоша рѣ́ки, гдⷭ҇и, воздвигоша рѣ́ки гла́сы свои́хъ:
д. Во́змѹтъ рѣ́ки сотре́нїе свое́, ѿ гласѡ́въ во́дъ мно́гихъ.
е. Дивны́ высо́ты мо҇рскїя: дивенъ въ высо́кихъ гдⷭ҇ь.
ѕ. Свидѣ́нїа твоя́ оу҆вѣ́ришася зѣлѡ̀. До́мѹ твоемѹ̀ подоба́етъ ст҃ы́ня, гдⷭ҇и, въ долготу́ дни́й.

Псало́мъ дв҃дъ, въ четве́ртый сѹббѡ́ты, ѱ҃.

а. Бг҃ъ ѿмще́нїй гдⷭ҇ь, бг҃ъ ѿмще́нїй не ѡ҆бнаружи́ся є҆́сть.
в. Вознеси́ся, сѹди́ землѝ, воздаждь воздаю́нїе гѡ́рдымъ.
г. Доко́лѣ грѣ́шницы, гдⷭ҇и, доко́лѣ грѣ́шницы восхва́лятся;
д. Провѣща́ютъ и҆ возглаго́лютъ непра́вдѹ, возглаго́лютъ всѝ дѣ́лающїи беззако́нїе;
е. Лю́ди твоя́, гдⷭ҇и, смири́ша, и҆ достоя́нїе твоѐ ѡ҆зло́биша:
ѕ. Вдови́цѹ и҆ сѝра оу҆мори́ша, и҆ прише́льца оу҆би́ша,
з. И҆ рѣ́ша: не оу҆зритъ гдⷭ҇ь, нижѐ оу҆разѹмѣ́етъ бг҃ъ і҆а́кѡвль.
и. Разѹмѣ́йте же, безѹмнїи въ лю́дехъ, и҆ бу҃и нѣ́когда, оу҆мѹдри́тесѧ:
і. Насаждде́й оу҆хо, не слы́шитъ ли; и҆лѝ созда́вый о҃ко, не сматра́етъ ли;
ѳ. Наказу́й а҆зы́ки, не ѡ҆бличи́тъ ли, оу҆ча́й человѣ́ка ра́зѹмѹ;
а҃і. Гдⷭ҇ь вѣ́сть помышле́нїя человѣ́ческаѧ, я҆́кѡ сѹ́ть сѹ́етна.
в҃і. Блаже́нъ человѣ́къ, є҆го́же а҃ще нака́жеши, гдⷭ҇и, и҆ ѿ зако́на твоегѡ̀ наѹчи́ши є҆го̀:
г҃і. Оу҆кроти́ти є҆го̀ ѿ дни́й лю́тыхъ, до́ндеже и҆зры́ется грѣ́шномѹ я҆́ма.
д҃і. Я҆́кѡ не ѿри́нетъ гдⷭ҇ь люде́й свои́хъ, и҆ достоя́нїа своегѡ̀ не ѡ҆ста́витъ:
е҃і. До́ндеже пра́вда ѡ҆врати́тся на сѹ́дъ, и҆ держа́щїися є҆мѹ̀ всѝ пра́вїи сре́цемъ.
ѕ҃і. Кто̀ воста́нетъ мѝ на лука́внѹющыѧ; и҆лѝ кто̀ спредста́нетъ мѝ на дѣ́лающыѧ беззако́нїе;
з҃і. А҆́ще не гдⷭ҇ь помо́глъ бы мѝ, вмали́ вселѝлася бы во а҆́дъ дѹ́ша мо́а.
и҃і. А҆́ще глаго́лахъ: подви́жеся нога́ моя́, ми́лость твоя́, гдⷭ҇и, помога́ше мѝ:
і҃і. По мно́жествѹ болѣ́зней мои́хъ въ се́рдцы мое́мъ, оу҆тѣше́нїя твоя́ возвесели́ша дѹ́шѹ мою̀.
ѳ҃і. Да не пребѹ́детъ тебѣ̀ престо́лъ беззако́нїа, созида́вый трѹ́дъ на повелѣ́нїе.
р҃а. Оу҆лова́тъ на дѹ́шѹ пра́вдныхъ, и҆ кро́вь непови́ннѹю ѡ҆сѹ́дятъ.
р҃в. И҆ бы́сть мнѣ̀ гдⷭ҇ь въ прибѣ́жище, и҆ бг҃ъ мо́й въ по́мощь оу҆пова́нїа моегѡ̀:
р҃г. И҆ воздаста́тъ и҆́мъ гдⷭ҇ь беззако́нїе и҆́хъ, и҆ по лука́вствїю и҆́хъ погѹбитъ а҆̀ гдⷭ҇ь бг҃ъ .

Сла́ва:

2. Твоят престол е утвърден открай време: Ти си отвека.
3. Издигат реките, Господи, издигат реките гласа си, издигат реките вълните си.
4. Но повече от шума на многото води, на силните морски вълни е силен във висините Господ.
5. Бездруго са верни Твоите откровения. На Твоя дом, Господи, подобава светост през дълги дни.

ПСАЛОМ 93.

1. Боже на отмъщенията, Господи Боже на отмъщенията, покажи се.
2. Стани, Съднико на земята, дай отплата на горделивите.
3. Докога нечестивите, Господи, докога нечестивите ще тържествуват?
4. Те изригват дръзки речи; големеят се всички, които вършат беззаконие;
5. тъпчат Твоя народ, Господи, и угнетяват Твоето наследие;
6. вдовица и пришълец убиват и сираци погубват,
7. и казват: Господ няма да види, и Бог Иаковов няма да узнае.
8. Вразумете се, несмислени люде! кога ще станете умни вие, невежи?
9. Който е насадил ухото, няма ли да чуе? и Който е стъкмил окото, няма ли да види?
10. Оня, Който вразумява народите, Който учи човека на знание, нима няма да изобличи?
11. Господ знае човешките мисли, че те са суетни.
12. Блажен оня човек, когото вразумяваш Ти, Господи, и поучаваш на Твоя закон,
13. за да му дадеш покой в усилни дни, докле за нечестивия се изкопае яма!
14. Защото Господ няма да отхвърли Своя народ и няма да остави Своето наследие.
15. Защото съдът ще се възвърне към правдата, и подире му ще тръгнат всички прави по сърце.
16. Кой ще се дигне за мене против злодейците? кой ще се дигне за мене против ония, които вършат беззаконие?
17. Да не беше ми Господ помощник, душата ми скоро щеше да се засели в страната на мълчанието.
18. Когато казвах: ногата ми се колебае, - Твоята милост, Господи, ме подкрепяше.
19. Кога се умножават моите скърби в сърцето ми, Твоите утешения услаждат душата ми.
20. Ще застане ли близо до Тебе седалището на пагубниците, които против закона крият насилие?
21. На тълпи се нахвърлят върху душата на праведника и осъждат невинна кръв.
22. Но Господ е моя защита и Бог мой - твърдиня на моето прибежище,
23. и ще обърне върху им тяхното беззаконие, и с тяхното злодейство ще ги изтреби, ще ги изтреби Господ, Бог наш.

Хвалѧ пѣсни дв҃дꙋ, не надпи́санꙁ оу҆ є҆вре́й, ѱ҃д.

а҃. Прїинди́те, возра́дꙋемсѧ гд҃еви, воскли́кнемꙁ бг҃ꙋ спси́телю на́шемꙋ:
в҃. Предварим҆ꙁ лицѣ҆ є҆гѡ҆ во и҆сповѣда́нїи, и҆ во ѱалмѣ́хꙁ воскли́кнемꙁ є҆мꙋ:
г҃. Ꙗ҆́кw бг҃ъ ве́лїй гдь, и҆ цр҃ь ве́лїй по всеи́ земли҆:
д҃. Ꙗ҆́кw вꙁ рꙋцѣ҆ є҆гѡ҆ вси҆ концы҆ земли҆, и҆ высоты҆ го́рꙁ того҆ сꙋть.
е҃. Ꙗ҆́кw того҆ е҆́сть мо́ре, и҆ то́й сотвори҆ е҆̑, и҆ сꙋшꙋ рꙋцѣ҆ є҆гѡ҆ созда́стѣ.
ѕ҃. Прїинди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мꙁ є҆мꙋ, и҆ воспла́чемсѧ пред҆ гд҃емꙁ сотво́ршимꙁ на́сꙁ:
з҃. Ꙗ҆́кw то́й е҆́сть бг҃ъ на́шꙁ, и҆ мы҆ лю́дїе па́жити є҆гѡ҆ и҆ о҆́вцы рꙋки҆ є҆гѡ҆. Дне́сь а҆́ще гла́сꙁ є҆гѡ҆ ꙋ҆слы́шите,
и҃. Не ѡ҆жесточи́те серде́цъ ва́шихꙁ, ꙗ҆́кw вꙁ прогнѣ́вленїи, по дни҆ и҆скꙋше́нїѧ вꙁ пꙋсты́ни:
ѳ҃. Ꙗ҆́коже҆ и҆скуси́ша мѧ҆ о҆́тцы ва́ши, и҆скуси́ша мѧ҆, и҆ ви́дѣша дѣла҆ моѧ҆.
і҃. Четы́редесѧть лѣ́тъ негодова́хꙁ ро́да того҆, и҆ рѣ́хꙁ: сі҃и҆ заблꙋжда́ютъ се́рдцемꙁ, сі́и же не позна́ша пꙋте́й мои́хꙁ:
ї҃. Ꙗ҆́кw кла́хсѧ во гнѣ́вѣ҆ мое́мꙁ, а҆́ще вни́дꙋтъ вꙁ поко́й мо́й.

Хвалѧ пѣсни дв҃дꙋ, внегда҆ до́мꙁ созида́шесѧ по плѣне́нїи, не надпи́санꙁ оу҆ є҆вре́й, ѱ҃е.

а҃. Воспо́йте гд҃еви пѣ́снь но́вꙋ, воспо́йте гд҃еви вса҆ земля҆:
в҃. Воспо́йте гд҃еви, бл҃гослови́те и҆́ма є҆гѡ҆: бл҃говѣсти́те де́нь ѿ дне́ спсе́нїе є҆гѡ҆.
г҃. Возвѣсти́те во ꙗ҆зы́цѣхꙁ сла́вꙋ є҆гѡ҆, во всѣ́хꙁ лю́дехꙁ чꙋдеса҆ є҆гѡ҆.
д҃. Ꙗ҆́кw ве́лїй гдь и҆ хва́ленꙁ зѣ́лѡ, стра́шенꙁ е҆́сть над҆ всѣ́ми бо́ги.
е҃. Ꙗ҆́кw вси҆ бо́зи ꙗ҆зы́кꙁ бѣ́сове: гдь же небеса҆ сотвори҆.
ѕ҃. И҆сповѣ́данїе и҆ красота҆ пред҆ ни́мꙁ, сты́ня и҆ великолѣ́пїе во сты́лѣ҆ є҆гѡ҆.
з҃. Принеси́те гд҃еви, о҆тє́чествїа ꙗ҆зы́кꙁ, принеси́те гд҃еви сла́вꙋ и҆ че́сть.
и҃. Принеси́те гд҃еви сла́вꙋ и҆́мени є҆гѡ҆: возми́те же́ртвы и҆ входи́те во дворы҆ є҆гѡ҆.
ѳ҃. Поклони́тесѧ гд҃еви во дворѣ҆ сты́мꙁ є҆гѡ҆: да подви́житсѧ ѿ лица҆ є҆гѡ҆ вса҆ земля҆.
і҃. Рцы́те во ꙗ҆зы́цѣхꙁ, ꙗ҆́кw гдь воцр҃и́сѧ: и҆́бо и҆спра́вив вселе́нную, ꙗ҆́же не подви́житсѧ: сꙋдитъ лю́демꙁ пра́востїю.
ї҃. Да возвесели́тсѧ нб҃са҆, и҆ ра́дꙋетсѧ земля҆: да подви́житсѧ мо́ре и҆ и҆сполне́нїе є҆гѡ҆:
ѯ҃і. Возра́дꙋютсѧ поля҆, и҆ вся҆ ꙗ҆́же на ни́хꙁ: тогда҆ возра́дꙋютсѧ вся҆ древа҆ дꙋбра́вная҆
ѯ҃г. ѿ лица҆ гд҃ня, ꙗ҆́кw гряде́тъ, ꙗ҆́кw гряде́тъ сꙋди́ти землю҆: сꙋди́ти вселе́ннѣй вꙁ пра́вдꙋ, и҆ лю́демꙁ и҆́стинною свое́ю.

ПСАЛОМ 94.

1. Дойдете да запеем Господу и да възкликнем към (Бога), твърдинята на спасението ни;
2. да застанем пред лицето Му със славословие, с песни да възкликнем към Него,
3. защото Господ е Бог велик и Цар велик над всички богове.
4. В Негова ръка са дълбочините земни, Негови са и върховете планински;
5. Негово е морето, и Той го е създал, и Негови ръце са образували сушата.
6. Дойдете, да се поклоним и да припаднем, да приклоним колена пред лицето на Господа, нашия Творец;
7. защото Той е Бог наш, и ние сме народ от Неговото паство и овци под Негови ръце. О, да бяхте сега послушали Неговия глас;
8. “не ожесточавайте сърцето си, както в Мерива, както в деня на изкушението в пустинята,
9. дето Ме изкушаваха вашите бащи, изпитваха Ме и видяха Моето дело.
10. Четирийсет години бях дразнен от тоя народ и казах: това е народ, който се заблуждава в сърцето си; те не познаха пътищата Ми,
11. и затова в гнева Си се заклех, че те не ще влязат в Моето покоище.”

ПСАЛОМ 95.

1. Възпейте Господу песен нова, възпейте Господу, цяла земьо;
2. пейте Господу, благославяйте името Му, благовестете от ден на ден Неговото спасение;
3. разгласяйте между народите славата Му, по всички племена - чудесата Му;
4. защото велик е Господ и достохвален, по-страшен е Той от всички богове.
5. Защото всички богове на народите са идоли, а Господ небесата сътвори.
6. Слава и величие са пред лицето Му, сила и великолепие - в светилището Му.
7. Въздайте Господу, племена народни, въздайте Господу слава и чест;
8. въздайте Господу слава на името Му, носете дарове и идете в Неговите двори;
9. поклонете се Господу със свето благолепие. Трепери пред лицето Му, цяла земьо!
10. Кажете на народите: Господ царува! затова е твърда вселената, няма да се поклати. Той ще съди народите по правда.
11. Да се веселят небесата и да тържествува земята; да шуми морето и онова, що го изпълня;
12. нека се радва полето и всичко, що е в него, и да ликуват всички дъбравни дървета
13. пред лицето на Господа, защото иде, защото Той иде да съди земята. Той ще съди вселената по правда, и народите - по Своята истина.

Псало́мъ дв҃дъ, є҆гда́ земля́ є҆гѡ̀ оу҆строма́шеся, не надпи́нъ оу҆ є҆вре́й, ѱ҃ѕ.

а҃. Гд҃ь воцр҃и́сѧ, да ра́дꙋетсѧ земля́, да весели́тсѧ ѻ҆́строви мно́зи.
в҃. Ѻ҆блакъ и҆ мра́къ ѿкрестъ є҆гѡ̀: пра́вда и҆ сꙋдьба̀ и҆спра́вле́нїе пр҃то́ла є҆гѡ̀.
г҃. Ѻ҆гнь пред҆ ни́мъ преди́детъ и҆ попали́тъ ѿкрестъ врагѝ є҆гѡ̀.
д҃. Ѡ҆свѣти́ша мо́лнїа є҆гѡ̀ вселе́ннꙋ�details: ви́дѣ и҆ подвиже́сѧ земля́.
є҃. Го́ры ꙗ҆кѡ во́скъ раста́ша ѿ лица̀ гд҃на, ѿ лица̀ гд҃а всеа̀ землѝ.
ѕ҃. Возвѣсти́ша нб҃а̀ пра́вдꙋ є҆гѡ̀, и҆ ви́дѣша всѝ лю́дїе сла́вꙋ є҆гѡ̀.
з҃. Да постыда́тсѧ всѝ кла́нающїисѧ и҆стꙋка́ннымъ, хвала́щїисѧ ѡ҆ і҆́долѣхъ свои́хъ: поклони́тесѧ є҆мꙋ́, всѝ а҃г҃ли є҆гѡ̀.
и҃. Слы́ша и҆ возвесели́сѧ сі҃ѡ́нъ, и҆ возра́довашасѧ дще́ри і҆ꙋде́йскїа, сꙋдє́въ ра́ди твои́хъ, гд҃и:
ѳ҃. Ꙗ҆́кѡ ты̀ гд҃ь вы́шнїй над҆ все́ю земле́ю, зѣлѡ̀ превозне́слсѧ є҆сѝ над҆ всѣ́ми бо́ги.
і҃. Лю́бащїи гд҃а, ненави́дите зла́: храни́тъ гд҃ь дꙋ́шы пр҃е́бныхъ свои́хъ, и҆з҆ рꙋкѝ грѣ́шничи и҆зба́витъ а҃.
ія҃. Свѣ́тъ возсїа̀ пр҃а́вникꙋ, и҆ пра́вымъ ср҃цемъ весе́лїе.
ıв҃. Весели́тесѧ, пр҃а́вїи, ѡ҆ гд҃ѣ, и҆ и҆сповѣ́дайте па́мать ст҃ы́ни є҆гѡ̀.
Сла́ва:

Псало́мъ дв҃дъ, ѱ҃з.

а҃. Воспо́йте гд҃еви пѣ́снь но́вꙋ, ꙗ҆кѡ дн҃ва сотворѝ гд҃ь: спсѣ̀ є҆гѡ̀ десни́ца є҆гѡ̀ и҆ мы́шца ст҃а́а є҆гѡ̀.
в҃. Сказа̀ гд҃ь спсе́нїе свое́, пред҆ ꙗ҆зы́ки ѿкры̀ пра́вдꙋ свою̀.
г҃. Помани́ мл҃ть свою̀ і҆а́кѡвꙋ и҆ и҆стини́ свою̀ до́мꙋ і҆и҃левꙋ: ви́дѣша всѝ концы̀ землѝ спсе́нїе бг҃а на́шегѡ.
д҃. Воскли́кните бг҃ови, вся̀ земля́, воспо́йте и҆ ра́дꙋйтесѧ и҆ по́йте.
є҃. По́йте гд҃еви въ гꙋслехъ, въ гꙋслехъ и҆ гла́сѣ ѱалмо́стѣ,
ѕ҃. въ трꙋба́хъ ко́ваныхъ и҆ гла́сомъ трꙋбы̀ ро́жаны: вострꙋби́те пред҆ ц҃ре́мъ гд҃емъ.
з҃. Да подвиже́тсѧ мо́ре и҆ и҆сполне́нїе є҆гѡ̀, вселе́ннаа и҆ всѝ живꙋщїи на не́й.
и҃. Ре́ки воспле́щꙋтъ рꙋко́ю вкꙋпѣ́, го́ры возра́дꙋютсѧ
ѳ҃. ѿ лица̀ гд҃на, ꙗ҆кѡ гради́тъ, ꙗ҆кѡ и҆́детъ сꙋди́ти землѝ: сꙋди́ти вселе́ннѣй въ пра́вдꙋ, и҆ лю́демъ пра́вость҃ю.

Псало́мъ дв҃дъ, ѱ҃н.

а҃. Гд҃ь воцр҃и́сѧ, да гнѣ́ваютсѧ лю́дїе: сѣда́й на херꙋві́мѣхъ, да подвиже́тсѧ земля́.
в҃. Гд҃ь въ сі҃ѡ́нѣ вели́къ, и҆ высо́къ є҆́сть над҆ всѣ́ми людьмѝ.
г҃. Да и҆сповѣ́дастсѧ и҃мени твоемꙋ̀ вели́комꙋ, ꙗ҆кѡ стра́шно и҆ ст҃о̀ є҆́сть.
д҃. И҆ че́сть царе́ва сꙋдъ лю́битъ: ты̀ ѹ҆гото́валъ є҆сѝ пра́вотꙋ, сꙋдъ и҆ пра́вдꙋ

ПСАЛОМ 96.

1. Господ царува: да се радва земята; да се веселят многобройните острови.
2. Облак и мрак е около Него; правда и съд е основа на престола Му.
3. Пред Него огън върви и наоколо изгаря враговете Му.
4. Неговите светкавици осветляват вселената; земята вижда и трепери.
5. Планини се топят като восък от лицето на Господа, от лицето на Господа на цяла земя.
6. Небесата разгласят Неговата правда, и всички народи виждат Неговата слава.
7. Нека се посрамят всички, които служат на истукани, които се хвалят с идоли. Поклонете се пред Него, всички богове!
8. Слуша Сион и се радва, веселят се дъщерите Иудини заради Твоите съдби, Господи,
9. защото Ти, Господи, си висок над цяла земя, превъзвишен над всички богове.
10. Вие, които обичате Господа, ненавиждайте злото! Той пази душата на Своите светии; от ръката на нечестивците ги избавя.
11. Светлина свети над праведника, и на правите по сърце - веселие.
12. Радвайте се, праведни, в Господа и славете паметта на светинята Му.

ПСАЛОМ 97.

1. Възпейте Господу песен нова, защото Той чудеса извърши. Неговата десница и Неговата света мишца Му доставиха победа.
2. Господ яви Своето спасение, пред очите на народите откри Своята правда.
3. Спомни си Той Своята милост (към Иакова) и верността Си към Израилевия дом. Всички краища земни видяха спасението от нашия Бог.
4. Възклицавайте Господу, цяла земьо; тържествувайте, веселете се и пейте;
5. пейте Господу с гусли, с гусли и с глас псаломски;
6. при звука на тръби и рог тържествувайте пред Царя Господа.
7. Да шуми морето и онова, що го изпълня, вселената и които живеят в нея;
8. да ръкопляскат реките, да ликуват с тях планините
9. пред лицето на Господа, защото Той иде да съди земята. Той ще съди вселената праведно, и народите - вярно.

ПСАЛОМ 98.

1. Господ царува: да треперят народите! Той седи на херувими: да се тресе земята!
2. Велик е Господ на Сион и високо е Той над всички народи.
3. Да славят Твоето велико и страшно име: то е свето!
4. И могъществото царево обича съд. Ти утвърди справедливостта; съд и правда Ти извърши у Иакова.

во і҃ѩкwвѣ̀ ты҆ сотвори́лъ є҆сѝ.
е҃. Возноси́те гдⷭ бг҃а на́шего и҆ покланя́йтеся подно́жію нwгу́ є҆гѡ̀, я҆́кw ст҃о є҆́сть.
ѕ҃. Мwѷ́сей и҆ а҆арѡ́нъ во і҃ере́ѣхъ є҆гѡ̀, и҆ самуи́лъ въ призыва́ющихъ и҃ма є҆гѡ̀: призыва́ху гдⷭ, и҆ то́й послу́шаше и҆̀хъ.
з҃. Въ столпѣ̀ о҆́блачнѣ глаго́лаше къ нѝмъ: я҆́кw храня́ху свидѣ́нїа є҆гѡ̀ и҆ повелѣ́нїа є҆гѡ̀, я҆̀же дадѐ и҆̀мъ.
и҃. Гдⷭ бо́же на́шъ, ты҆ послу́шалъ є҆сѝ и҆̀хъ: бо́же, ты҆ мл҃тивъ бывáлъ є҆сѝ и҆̀мъ, и҆ мщя́лъ на всѧ̀ начина́нїа и҆̀хъ.
ѳ҃. Возноси́те гдⷭ бг҃а на́шего и҆ покланя́йтеся въ горѣ̀ ст҃ѣ́й є҆гѡ̀: я҆́кw ст҃ъ гдⷭь бг҃ъ на́шъ.

Псало́мъ дв҃дⷭ во и҆спов҃ѣ́данїе, ф҃д.

а҃. Воскли́кните бг҃ови всѧ̀ земл҃̀:
б҃. Рабо́тайте гдⷭеви въ весе́лїи, вни́дите пред҆ ни́мъ въ ра́дости.
г҃. Оу҃вѣ́дите, я҆́кw гдⷭь то́й є҆́сть бг҃ъ на́шъ: то́й сотворѝ на́съ, а҆ не мы҃: мы́ же лю́дїе є҆гѡ̀ и҆ о҆́вцы па́жити є҆гѡ̀.
д҃. Вни́дите во врата̀ є҆гѡ̀ во и҆спов҃ѣ́данїи, во дворы̀ є҆гѡ̀ въ пѣ́нїихъ: и҆спов҃ѣ́дайтеся є҆мꙋ́, хвали́те и҃ма є҆гѡ̀.
е҃. Я҆́кw бл҃гъ гдⷭь, въ вѣ́къ мл҃ть є҆гѡ̀, и҆ да́же до ро́да и҆ ро́да и҆́стина є҆гѡ̀.

Псало́мъ дв҃дⷭ, р҃.

а҃. Мл҃ть и҆ сꙋ́дъ воспою́ тебѣ́, гдⷭи:
б҃. Пою́ и҆ разꙋмѣ́ю въ пꙋ́ти непоро́чнѣ: когда̀ прі҃и́деши ко мнѣ́; прехожда́хъ въ неѕло́бїи се́рдца моегѡ̀ посредѣ́ до́мꙋ моегѡ̀.
г҃. Не предлага́хъ пред҆ о҆чи́ма мои́ма вещь законопрестꙋ́пнꙋю: твора́щыя престꙋпле́нїе возненави́дѣхъ:
д҃. Не прильпѐ мнѣ́ се́рдце строптѝво: оу҃клоня́ющагося ѿ менѐ лꙋка́ваго не позна́хъ.
е҃. Ѡклевета́ющаго та́й и҆скреннàго своегѡ̀, сего̀ и҆згоня́хъ: го́рдымъ о҆́комъ и҆ несы́тымъ се́рдцемъ, съ си́мъ не ꙗдя́хъ.
ѕ҃. О҆чи́ мои́ на вѣ́рныя земл҃ѝ, посажда́ти а҆̀ со мно́ю: ходя́й по пꙋ́ти непоро́чнꙋ, сей мѝ слꙋжа́ше.
з҃. Не живѣ́ше посредѣ́ до́мꙋ моегѡ̀ творя́й гордыню́: глаго́лай непра́ведная не и҆спра́вля́ше пред҆ о҆чи́ма мои́ма.
и҃. Ѡ҆бтрі҃а и҆зби́ваху всѧ̀ грѣ́шныя земл҃ѝ, є҆́же потреби́ти ѿ гра́да гдⷭня всѧ̀ дѣ́лающыя беззако́нїе.
Сла́ва:

5. Превъзнасяйте Господа, Бога нашего, и се покланяйте на подножието Му: то е свето!
6. Моисей и Аарон между свещениците и Самуил между ония, които призовават името Му, викаха към Господа, и Той ги слушаше.
7. В облачен стълб Той им говореше; те пазеха Неговите заповеди и наредбите, които им беше дал.
8. Господи, Боже наш! Ти ги слушаше; Ти беше за тях Бог, Който прощава и наказва за делата им.
9. Величайте Господа, Бога нашего, и се покланяйте на светата Негова планина, защото свет е Господ, Бог наш.

ПСАЛОМ 99.
1. Възкликнете Господу, цяла земьо!
2. Служете Господу с веселие; идете пред лицето Му с възклицание!
3. Познайте, че Господ е Бог, че Той ни е създал, и ние сме Негови - Негов народ и овци от Неговото паство.
4. Влизайте в Неговите порти със славословие, в Неговите двори - с хваление. Славете Го, благославяйте името Му,
5. защото Господ е благ; Неговата милост е вечна, и Неговата истина е в род и род.

ПСАЛОМ 100.
1. Милост и съд ще възпявам; Тебе, Господи, ще пея.
2. Ще размислям за път непорочен: кога ще дойдеш при мене? вред моя дом ще ходя с непорочно сърце.
3. Няма да сложа пред очите си нищо беззаконно; престъпно дело мразя: до мене то няма да се прилепи.
4. Развратено сърце ще бъде прогонено от мене; злосторника не ще да зная.
5. Оногова, който тайно клевети против ближния си, ще изгоня; оногова, който е с горделиви очи и надменно сърце, няма да търпя.
6. Очите ми са към верните на земята, за да пребъдват те с мене; който ходи в път непорочен, той ще ми служи.
7. Няма да живее в моя дом онзи, който постъпва коварно; който говори лъжа, няма да остане пред очите ми.
8. От ранни зори ще изтребвам всички нечестивци на земята, за да изкореня из Господния град всички, които вършат беззаконие.

Кафі́сма ѳ̈.

ӓ. Молѝтва нищаго, є҆гда̀ оу҆ны́етъ и҆ пред҃ гдⷭ҇е́мъ проліе́тъ моле́нїе свое́, рл̈.

в̈. Гдⷭ҇и, оу҆слы́ши молѝтвꙋ мою̀, и҆ во́пль мо́й къ тебѣ̀ да прїи́детъ.
г̈. Не ѿврати́ лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ: во́ньже а҃ще де́нь скорблю̀, приклони́ ко мнѣ̀ оу҆хо́ твоѐ: во́ньже а҃ще де́нь призовꙋ тѧ, ско́рѡ оу҆слы́ши мѧ̀.
д̈. Я҆́кѡ и҆счезо́ша а҃кѡ ды́мъ дніе мои́, и҆ кѡ́сти моѧ̀ а҃кѡ сꙋши́ло сохо́шасѧ.
ё. Оу҆ра́зленъ бы́хъ а҃кѡ трава̀, и҆ и҆́зсше се́рдце моѐ, а҃кѡ забы́хъ снѣсти хлѣ́бъ мо́й.
ѕ̈. ѿ гла́са воздыха́нїѧ моегѡ̀ прильпѣ̀ ко́сть моѧ̀ пло́ти мое́й.
ӟ. Оу҆подо́бихсѧ нея́сыти пꙋстыннѣ́й, бы́хъ а҃кѡ нощны́й вра́нъ на ны́рищи.
ӥ. Бдѣ́хъ и҆ бы́хъ а҃кѡ пти́ца ѡ҆сѡ́бщаѧсѧ на здѣ̀.
ѳ̈. Вⷭ҇ь де́нь поноша́хꙋ мѝ врази́ мои́, и҆ хвали́щїи мѧ̀ мно́ю кленя́хꙋсѧ.
ї. Зане́ пе́пелъ а҃кѡ хлѣ́бъ ѣдя́хъ и҆ пи́тїе моѐ съ пла́чемъ растворя́хъ,
ѳ̈ї. ѿ лица̀ гнѣ́ва твоегѡ̀ и҆ я҃ростїи твоеѧ̀: а҃кѡ возне́съ низве́ргл҃ъ мѧ̀ є҆сѝ.
к̈ӓ. Дніе мои́ а҃кѡ сѣ́нь оу҆клони́шасѧ, и҆ а҆́зъ а҃кѡ сѣ́но и҆зсо́хъ.
к̈в̈. Ты́ же, гдⷭ҇и, во вѣ́къ пребыва́еши, и҆ па́мять твоя̀ въ ро́дъ и҆ ро́дъ.
к̈г̈. Ты̀ воскр҃съ оу҆щедри́ши сїѡ́на: а҃кѡ вре́мя оу҆щедри́ти є҆гѡ́, а҃кѡ прїи́де вре́мя.
к̈д̈. Я҃кѡ благоволи́ша раби́ твои́ ѿ ка́менїе є҆гѡ̀, и҆ пе́рсть є҆гѡ̀ оу҆щедря́тъ.
к̈ё. И҆ оу҆боя́тсѧ а҆́зыцы и҆́мене гдⷭ҇ня, и҆ вси́ царїѐ зе́мстїи сла́вы твоеѧ̀:
к̈ѕ̈. Я҃кѡ созижде́тъ гдⷭ҇ь сїѡ́на и҆ а҆ви́тсѧ во сла́вѣ свое́й.
к̈ӟ. Призрѣ́ на моли́твꙋ смире́нныхъ и҆ не оу҆ничижѝ моле́нїя и҆́хъ.
к̈ӥ. Да напи́шетсѧ сїѐ въ ро́дъ и҆́нъ, и҆ лю́дїе зижде́мїи восхва́лятъ гдⷭ҇а:
к̈ѳ̈. Я҃кѡ приниче́ съ высоты̀ сⷭ҃ты́ѧ своеѧ̀, гдⷭ҇ь съ нб҃е́съ на зе́млю призрѣ́,
л̈. Оу҆слы́шати воздыха́нїе ѡ҆кова́нныхъ, разрѣши́ти сы́ны оу҆мерщвле́нныхъ:
л̈ӓ. Возвѣсти́ти въ сїѡ́нѣ и҆́мя гдⷭ҇не и҆ хвалꙋ̀ є҆гѡ̀ во і҆ерⷭ҇ли́мѣ,
л̈в̈. Внегда̀ собра́тисѧ лю́демъ вкꙋпѣ̀ и҆ царе́мъ, є҆́же рабо́тати гдⷭ҇еви.
л̈г̈. Ѿвѣщà є҆мꙋ̀ на пꙋтѝ крѣ́пости є҆гѡ̀: оу҆мале́нїе дніи́ мои́хъ возвѣсти́ мн҃:
л̈д̈. Не возведѝ менѐ во преполове́нїе дніи́ мои́хъ: въ ро́дѣ родо́въ лѣ́та твоѧ̀.
л̈ё. Въ нача́лѣхъ ты̀, гдⷭ҇и, зе́млю ѡ҆снова́лъ є҆сѝ, и҆ дѣла̀ рꙋкꙋ̀ твоею̀ сꙋть небеса̀.
л̈ѕ̈. Та̀ поги́бнꙋтъ, ты́ же пребыва́еши: и҆ вса̀ а҃кѡ ри́за ѡ҆ветша́ютъ, и҆ а҃кѡ ѻ҆дѣ́ждꙋ свїе́ши а҆̀, и҆ и҆змѣня́тсѧ.
л̈ӥ. Ты́ же то́йжде є҆сѝ, и҆ лѣ́та твоя̀ не ѡ҆скꙋдѣ́ютъ.

ПСАЛОМ 101.

2. Господи, чуй молитвата ми, и моите вопли да дойдат при Тебе!
3. Не скривай лицето Си от мене; в деня на скръбта ми приклони ухо към мене; в деня, (кога) въззова (към Тебе), бърже ме послушай;
4. защото дните ми изчезнаха като дим, и костите ми са обгорени като главня;
5. сърцето ми е поразено и изсъхнало като трева, тъй че забравям и хляба си да ям;
6. от гласа на моите въздишания костите ми прилепнаха о плътта ми.
7. Заприличах на пеликан в пустиня; станах като бухал в развалини;
8. не спя и седя като самотна птица на покрив.
9. Всеки ден ме хулят враговете ми, и ония, които враждуват против мене, ме кълнат.
10. Ям пепел като хляб, питието си със сълзи размесвам,
11. поради Твоя гняв и Твоето негодуване; защото Ти ме въздигна и ме свали.
12. Дните ми са като преклонна сянка, и аз изсъхнах като трева.
13. А Ти, Господи, вечно пребъдваш, и паметта за Тебе е в род и род.
14. Ти ще станеш, ще се смилиш над Сион, защото време е да го помилуваш, - защото дойде време;
15. защото Твоите раби обикнаха дори и камъните му и за праха му жалеят.
16. Народите ще се убоят от името на Господа, и всички земни царе - от Твоята слава.
17. Защото Господ ще съгради Сион и ще се яви в славата Си;
18. ще погледне милостивно към молитвата на безпомощните и не ще презре молбите им.
19. Ще се запише това за следващия род, и идещото поколение ще възхвали Господа,
20. защото Той надникна от светата Си височина, от небесата Господ погледна на земята,
21. за да чуе стоновете на затворниците, да освободи синовете на смъртта,
22. за да разгласят името Господне на Сион и хвалата Му в Иерусалим,
23. когато се съберат народите и царствата заедно да служат Господу.
24. Той изнури силите ми в пътя, съкрати дните ми.
25. Аз рекох: Боже мой! не ме грабвай в половината на дните ми. Твоите години са от рода в род.
26. В начало Ти (Господи) си основал земята, и небесата са дело на Твоите ръце;
27. те ще загинат, а Ти ще пребъдеш; всички те като дреха ще овехтеят, и като наметало Ти ще ги промениш, - и ще се изменят;
28. но Ти си все Същият, и Твоите години няма да се свършат.

к҃д. Сы҆нове рабъ твои҆хъ вселѧ́тсѧ, и҆ сѣ́мѧ и҆́хъ во вѣ́къ и҆спра́витсѧ.

Псало́мъ дв҃д҃, р҃в҃.

а҃. Бл҃гослови́, дꙋ́ше мо́ѧ, гд҃а, и҆ всѧ̀ вну́трьнѧѧ мо́ѧ, и҆́мѧ сто́е є҆гѡ̀:
в҃. Бл҃гослови́, дꙋ́ше мо́ѧ, гд҃а, и҆ не забыва́и҆ всѣ́хъ воздаѧ́нїй є҆гѡ̀:
г҃. Ѡ҆чища́ющаго всѧ̀ беззакѡ́нїѧ твоѧ̀, и҆цѣлѧ́ющаго всѧ̀ неду́ги твоѧ̀,
д҃. И҆збавлѧ́ющаго ѿ и҆стлѣ́нїѧ живо́тъ твои́, вѣнчѧ́ющаго тѧ̀ мл҃тїю̀ и҆ щедро́тами,
є҃. И҆сполнѧ́ющаго во бл҃га́хъ желаѧ́нїе твоѐ: ѡ҆бнови́тсѧ а҆́кѡ ѻ҆рла ю҆ность твоѧ̀.
ѕ҃. Творы́и҆ мл҃тыни гд҃ь и҆ сꙋ́дьбꙋ всѣ́мъ ѡ҆би҆́димымъ.
з҃. Сказа̀ пꙋ́ти своѧ̀ мѡ́ѷсе́ѡви, сыновѡ́мъ і҆и҃левымъ хотѣ́нїѧ своѧ̀.
и҃. Ще́дръ и҆ мл҃тивъ гд҃ь, долготерпѣли́въ и҆ многомл҃тивъ.
ѳ҃. Не до конца̀ прогнѣ́ваетсѧ, нижѐ во вѣ́къ враждꙋ́етъ:
і҃. Не по беззакѡ́нїѣмъ на́шымъ сотвори́лъ є҆́сть на́мъ, нижѐ по грѣхѡ́мъ на́шымъ воздаа́лъ є҆́сть на́мъ.
ї҃. Я҆́кѡ по высоте́ небе́сне́и҆ ѿ земли́, ѹ҆тверди́лъ є҆́сть гд҃ь мл҃ть свою̀ на бо́ѧщихсѧ є҆гѡ̀:
ѳ҃і. Е҆ли́кѡ ѿстоа́тъ восто́цы ѿ за҆́пада, ѹ҆да́лилъ є҆́сть ѿ на́съ беззакѡ́нїѧ на҆ша.
і҃г҃. Я҆́кѡже ще́дритъ ѻ҆те́цъ сы́ны, ѹ҆щедри́ гд҃ь бо́ѧщихсѧ є҆гѡ̀.
і҃д҃. Я҆́кѡ то́и҆ позна̀ созда́нїе на́ше, помани́, я҆́кѡ пе́рсть є҆́смы.
і҃е҃. Человѣ́къ, я҆́кѡ трава̀ дни́е є҆гѡ̀, я҆́кѡ цвѣ́тъ се́лный, та́кѡ ѡ҆цвѣте́тъ:
і҃ѕ҃. Я҆́кѡ дꙋ́хъ про́йде въ не́мъ, и҆ не бꙋ́детъ, и҆ не позна́етъ ктомꙋ́ мѣ́ста своегѡ̀.
і҃з҃. Мл҃ть же гд҃нѧ ѿ вѣ́ка и҆ до вѣ́ка на бо́ѧщихсѧ є҆гѡ̀,
і҃и҃. И҆ пра́вда є҆гѡ̀ на сынѣ́хъ сыно́въ, хрансщихъ завѣ́тъ є҆гѡ̀ и҆ по́мнѧщихъ за́повѣди є҆гѡ̀ твори́ти а҆̀.
і҃ѳ҃. Гд҃ь на нб҃е҃сѣ̀ ѹ҆гото́ва пр҃то́лъ свои́, и҆ ц҃рт҃во є҆гѡ̀ всѣ́мъ ѡ҆влада́етъ.
к҃. Бл҃гослови́те гд҃а, вси҆ а҆г҃ги́ли є҆гѡ̀, и҆́льнїи крѣ́постїю, творѧ́щїи сло́во є҆гѡ̀, ѹ҆слы́шати гла́съ слове́съ є҆гѡ̀.
кі҃а. Бл҃гослови́те гд҃а, всѧ̀ и҆́лы є҆гѡ̀, слꙋ́ги є҆гѡ̀, творѧ́щїи во́лю є҆гѡ̀.
кі҃в. Бл҃гослови́те гд҃а, всѧ̀ дѣла̀ є҆гѡ̀ на всѧ́комъ мѣ́стѣ вл҃чества є҆гѡ̀:
бл҃гослови́, дꙋ́ше мо́ѧ, гд҃а.

Сла́ва:

Псало́мъ дв҃д҃, ѡ҆ мі҃рстѣ́мъ бытїи́, р҃г҃.

а҃. Бл҃гослови́, дꙋ́ше мо́ѧ, гд҃а. Г҃ди бо́же мо́и, возвели́чилсѧ є҆сѝ ѕ҃ѣлѡ̀: во и҆сповѣ́данїе и҆ въ велелѣпотꙋ̀ ѡ҆блео́клсѧ є҆сѝ:
в҃. Ѡ҆дѣ́ѧйсѧ свѣ́томъ я҆́кѡ ри́зою, простира́и҆ не́бо я҆́кѡ ко́жꙋ:
г҃. Покрыва́и҆ вода́ми превы́спренѧѧ своѧ̀, полага́и҆ о҆́блаки на восхожде́нїе

29. Синовете на Твоите раби ще живеят, и семето им ще се утвърди пред Твоето лице.

ПСАЛОМ 102.

1. Благославяй, душо моя, Господа, и цялата моя вътрешност да благославя Неговото свето име.
2. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно от Неговите благодеяния.
3. Той прощава всички твои беззакония, изцелява всички твои недъзи;
4. избавя от гроб твоя живот, увенчава те с милост и щедрости;
5. насища с блага твоето желание: подновява се като на орел твоята младост.
6. Господ дава правда и съд на всички обидени.
7. Той показа Своите пътища Моисею, на Израилевите синове - Своите дела.
8. Щедър и милостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив:
9. Той се не гневи докрай, нито се вечно сърди.
10. Той не ни стори според нашите беззакония и не ни въздаде според нашите грехове:
11. защото, колкото е високо небето над земята, толкова е велика милостта (на Господа) към ония, които се боят от Него;
12. колкото е далече изток от запад, толкова е отдалечил Той от нас нашите беззакония;
13. както баща милува синове, тъй и Господ милува ония, които Му се боят.
14. Защото Той знае нашия състав, помни, че ние сме пръст.
15. Дните на човека са като трева; като полски цвят - тъй цъфти той:
16. понесе се над него вятърът, и няма го, и мястото му вече го не познава.
17. А милостта на Господа е отвека и довека към ония, които Му се боят,
18. и правдата Му е върху синовете на синовете, които пазят завета Му и помнят заповедите Му, за да ги изпълняват.
19. Господ е поставил Своя престол на небесата, и царството Му всичко обладава.
20. Благославяйте Господа, (всички) Ангели Негови, крепки по сила, които изпълнявате Неговата дума, като слушате гласа на словото Му;
21. благославяйте Господа, всички Негови воинства, Негови служители, които изпълнявате волята Му;
22. благославяйте Господа, всички Негови дела, по всички места на Неговото владичество. Благославяй, душо моя, Господа!

ПСАЛОМ 103.

1. Благославяй, душо моя, Господа! Господи, Боже мой, Ти си дивно велик; със слава и величие си облечен;
2. Ти се обличаш със светлина като с дреха, простираш небесата като шатра;
3. Ти градиш над водите Твоите горни чертози, правиш облаците Своя колесница,

своѐ, ходя́й на крилу́ ве́трене:
д. Творя́й а҃гг҃лы свои́ дх҃ы, ѝ слу́ги свои́ пла́мень о҃гненный:
е. Ѡснова́й зе́млю на тве́рди е҆ѧ̀: не преклони́тсѧ въ ве́къ ве́ка.
ѕ. Бе́здна а҃ко ри́за ѡ҆дѣя́нїе е҆ѧ̀, на гора́хъ ста́нутъ во́ды:
з. Ѿ запреще́нїѧ твоегѡ̀ побѣгнутъ, ѿ гла́са гро́ма твоегѡ̀ ѹ҆боя́тсѧ.
и. Восхо́дятъ го́ры, ѝ низхо́дятъ поля̀, въ мѣ́сто е҆́же ѡ҆снова́лъ е҆сѝ и҃мъ.
і. Предѣ́лъ положи́лъ е҆сѝ, е҆гѡ́же не пре́йдутъ, нижѐ ѡ҆братя́тсѧ покры́ти зе́млю.
ѳ. Посыла́й и҆сто́чники въ де́брехъ, посредѣ̀ го́ръ про́йдутъ во́ды.
ѯ. Напа́ютъ всѧ̀ зве́ри се́льныѧ, ждутъ ѻ҆на́гри въ жа́ждꙋ свою̀.
ѱ. На ты́хъ пта́цы небе́сныѧ привита́ютъ: ѿ среды ка́менїѧ дада́тъ гла́съ.
ѳ. Напа́й го́ры ѿ превы́спреннихъ свои́хъ: ѿ плода̀ дѣ́лъ твои́хъ насы́титсѧ земля̀.
і. Прозяба́й траву̀ скотѡ́мъ, ѝ зла́къ на слу́жбу челове́комъ, и҆звестѝ хлѣ́бъ ѿ землѝ:
ѳ. И҆ ви́но весели́тъ се́рдце челове́ка, ꙋ҆ма́стити лицѐ е҆ле́емъ: ѝ хлѣ́бъ се́рдце челове́ка ꙋ҆крѣпи́тъ.
ѳ. Насы́тятсѧ древа̀ пол҃ьска́ѧ, ке́дри лїва́нстїи, и҆́хже е҆сѝ наса́ди:
ѕ. Та́мѡ пта́цы вогнѣзда́тсѧ, е҆ро́дїево жили́ще предводи́тельствꙋетъ и҃мъ.
и. Го́ры высо́кїѧ е҆ле́немъ, ка́мень прибѣ́жище за́йцемъ.
і. Сотвори́лъ е҆сѝ лꙋ́нꙋ во времена̀: со́лнце позна̀ за́падъ свои́.
к. Положи́лъ е҆сѝ тмꙋ́, ѝ бы́сть но́щь, въ не́йже про́йдутъ всѝ зве́рїе дꙋбра́внїи,
ка. Скуми́ни рыка́ющїи восхи́тити ѝ взыска́ти ѿ бг҃а пи́щꙋ себѣ̀.
кв. Возсїя́ со́лнце, ѝ собра́шасѧ, ѝ въ ло́жахъ свои́хъ ля́гутъ.
кг. И҆зы́детъ челове́къ на дѣ́ло своѐ ѝ на дѣ́ланїе своѐ до ве́чера.
кд. Ѩ҆́ко возвели́чишасѧ дѣла̀ твоя̀, гдⷭ҇и: всѧ̀ премⷣростїю сотвори́лъ е҆сѝ: и҆спо́лнисѧ земля̀ тва́ри твоеѧ̀.
ке. Сїѐ мо́ре вели́кое ѝ простра́нное: та́мѡ га́ди, и҆́хже нѣ́сть числа̀, живо́тнаѧ ма́лаѧ съ вели́кими:
ѕѕ. Та́мѡ кораблѝ препла́ваютъ, смі́й се́й, е҆гѡ́же созда́лъ е҆сѝ ръга́тисѧ е҆мꙋ́.
кз. Всѝ къ тебѣ̀ ча́ютъ, да́ти пи́щꙋ и҃мъ во бла́го вре́мѧ.
кѝ. Да́вшꙋ тебѣ̀ и҃мъ, соберꙋ́тъ: ѿве́рзшꙋ тебѣ̀ рꙋ́кꙋ, всѧ́чески и҆спо́лнятсѧ бла́гостѝ:
кѳ. Ѿвраща́шꙋ же тебѣ̀ лицѐ, возмятꙋ́тсѧ: ѿи́меши дх҃ъ и҃хъ, ѝ и҆счезнꙋ́тъ ѝ въ пе́рстъ свою̀ возврата́тсѧ:
л. По́слеши дх҃а твоегѡ̀, ѝ созижде́тсѧ, ѝ ѡ҆бнови́ши лицѐ землѝ.
ла. Бꙋ́ди сла́ва гдⷭ҇ня во ве́ки: возвесели́тсѧ гдь҃ ѡ҆ дѣ́лѣхъ свои́хъ:
лв. Призира́й на зе́млю ѝ твора́й ю҆̀ трясти́сѧ: прикаса́йсѧ гора́мъ, ѝ

шествуваш върху ветрени криле.
4. Ти правиш ветровете Свои Ангели, огнените пламъци - Свои служители.
5. Ти си поставил земята на твърди основи: тя няма да се поклати навеки.
6. Покрил си я с бездна като с дреха; води стоят на планините.
7. От Твоята заплаха те бягат, от гласа на Твоя гръм бърже отминават;
8. възлизат по планини, слизат в долини, на място, което си им определил.
9. Ти си турил предел, който няма да преминат, и няма да се върнат да покрият земята.
10. Ти прати извори в долините: между планини текат (води),
11. поят всички полски зверове; дивите осли утоляват жаждата си.
12. При тях обитават птици небесни, изсред клоните издават глас.
13. Ти поиш планините от Своите височини, с плодовете на Твоите дела се насища земята.
14. Ти правиш да расте трева за добитъка и злак за полза на човека, за да произведеш из земята храна
15. и вино, което весели сърцето на човека, и дървено масло, от което блещи лицето му, и хляб, който укрепява сърцето на човека.
16. Насищат се дърветата Господни, кедрите ливански, които Той насади;
17. по тях птици си правят гнезда; елите са жилище на щъркелите,
18. високите планини - на сърните; каменните скали - убежище на зайците.
19. Той направи луната да определя времената, слънцето знае своя заник.
20. Ти простираш тъмата, и става нощ: през нея ходят всички горски зверове;
21. лъвовете рикат за плячка и искат от Бога храна за себе си.
22. Изгрява слънцето (и) те се събират и лягат в своите леговища;
23. човек отива по делата си и по своя работа до вечерта.
24. Колко са многобройни делата Ти, Господи! Всичко си направил премъдро; земята е пълна с Твои произведения.
25. А това велико и пространно море! там има безброй влечуги, малки и големи животни;
26. там плават кораби, там е оня левиатан, който си създал да играе в него.
27. Всички те от Тебе чакат, да им дадеш храната овреме.
28. Даваш им - приемат, отваряш ръката Си - насищат се с благо;
29. скриваш лицето Си - объркват се, отнимаш духа им - умират и в пръстта си се връщат;
30. пратиш духа Си - създават се, и Ти подновяваш лицето на земята.
31. Да бъде Господу слава навеки; да се весели Господ за делата Си!
32. Погледне към земята, и тя се тресе; допре се до планините, и те димят.

дымáтсѧ.
л҃г. Воспою҆ гдⷭ҇ви въ животѣ́ моемъ, пою҆ бг҃у моемý, до́ндеже е҆́смь:
л҃д. Да оу҆слади́тсѧ е҆мý бесѣ́да моѧ́, а҆́зъ же возвеселю́сѧ ѡ҆ гдⷭ҇ѣ.
л҃е. Да и҆счезнýтъ грѣ́шницы ѿ земли҆̀, и҆ беззако́нницы, я҆́коже не бы́ти и҆̀мъ. Бл҃гословѝ, дýше моѧ́, гдⷭ҇а.
Сла́ва:
А҆ллилꙋ́ї́а, р҃д.
р҃. И҆сповѣ́дайтесѧ гдⷭ҇ви и҆ призыва́йте и҆́мѧ е҆гѡ̀, возвѣсти́те во а҆́зы́цѣхъ дѣла̀ е҆гѡ̀:
р҃б. Воспо́йте е҆мý и҆ по́йте е҆мý, повѣ́дите всѧ̂ чⷣдеса̀ е҆гѡ̀.
р҃г. Хвали́тесѧ ѡ҆ и҆́менни стѣ́мъ е҆гѡ̀: да возвесели́тсѧ се́рдце и҆щ҃ꙋщихъ гдⷭ҇а:
р҃д. Взыщи́те гдⷭ҇а и҆ оу҆тверди́тесѧ, взыщи́те лица̀ е҆гѡ̀ вы́нꙋ.
р҃е. Помяни́те чⷣдеса̀ е҆гѡ̀, а҆́же сотвори́, чⷣдеса̀ е҆гѡ̀ и҆ сⷭ҇удьбы́ оу҆стъ е҆гѡ̀,
р҃ѕ. Сѣ́мя а҆враа́мле рабы́ е҆гѡ̀, сы́нове і҆а҆кѡвли и҆збра́ннїи е҆гѡ̀.
р҃з. То́й гдⷭ҇ь бг҃ъ на́шъ: по всеи́ земли҆̀ сⷭ҇удьбы́ е҆гѡ̀.
р҃и. Помяну́ въ вѣ́къ завѣ́тъ свои́, сло́во, е҆́же заповѣ́да въ ты́сѧщы родо́въ,
р҃і. Е҆́же завѣща̀ а҆враа́мꙋ, и҆ кля́твꙋ свою҆ і҆саа́кꙋ:
р҃ѳ. И҆ поста́ви ю҆̀ і҆а́кѡвꙋ въ повелѣ́нїе и҆ і҆и́лю въ завѣ́тъ вѣ́чен҃ъ,
р҃к. Гл҃а: тебѣ́ да́мъ зе́млю ханаа́ню, оу҆же достоа́нїѧ ба́шегѡ.
р҃кѳ. Внегда̀ бы́ти и҆̀мъ ма̂лымъ число́мъ, малѣ́йшымъ и҆ прише́льцемъ въ не́й,
р҃л. И҆ прендо́ша ѿ а҆́зы́ка въ а҆́зы́кѣ и҆ ѿ ца́рствїѧ въ лю́ди и҆́ны:
р҃м. Не ѡ҆ста́ви человѣ́ка ѡ҆би́дѣти и҆̀хъ и҆ ѡ҆бличѝ ѡ҆ ни́хъ царѧ̀:
р҃н. Не прикаса́йтесѧ помаза́ннымъ мои́мъ, и҆ во пр҃о́рцѣхъ мои́хъ не лꙋка́внꙋйте.
р҃ѯ. И҆ призва̀ гла́дъ на зе́млю: вса́ко оу҆тверждє́нїе хлѣ́бное сотры́.
р҃ѯа. Посла̀ пред҆ ни́ми человѣ́ка: въ раба̀ про́данъ бы́сть і҆ѡ́сифъ.
р҃ѯв. Смири́ша во ѡ҆ко́вахъ но́зѣ е҆гѡ̀, желѣ́зо про́йде дꙋ́ша е҆гѡ̀,
р҃ѯг. До́ндеже прїи́де сло́во е҆гѡ̀: сло́во гдⷭ҇не разжже́ е҆го̀.
р҃ѯд. Посла̀ ца́рь и҆ разрѣши́ е҆го́: кня́зь люде́й, и҆ ѡ҆ста́ви е҆го́.
р҃ѯе. Поста́ви е҆го̀ господи́на до́мꙋ своемꙋ и҆ кня́зѧ всемꙋ стяжа́нїю своемꙋ,
р҃ѯѕ. Наказа́ти кнⷭ҇зи е҆гѡ̀ а҆́кѡ себѣ́ и҆ ста́рцы е҆гѡ̀ ѹ҆мꙋдри́ти.
р҃ѯз. И҆ вни́де і҆и́ль во е҆гу́петъ, и҆ і҆а́кѡвъ прише́льствова въ зе́млю ха́мовꙋ.
р҃ѯи. И҆ возрасти́ лю́ди своѧ̀ сѣ́лѡ и҆ ѹ҆крѣпи́ а҆̂ па́че врагѡ́въ и҆̀хъ.
р҃ѯі. Преврати́ се́рдце и҆̀хъ возненави́дѣти лю́ди е҆гѡ̀, ле́сть сотвори́ти въ рабѣ́хъ е҆гѡ̀.
р҃ѯѳ. Посла̀ мѡ҆ѷсе́а раба̀ своего̀, а҆арѡ́на, е҆го́же и҆збра̀ себѣ́:
р҃ѯк. Положѝ въ ни́хъ словеса̀ зна́менїй свои́хъ и҆ чⷣдесъ свои́хъ въ землѝ

33. Ще пея Господу през всичкия си живот, ще пея на моя Бог, докле съществувам.
34. Нека Му бъде благоприятна моята песен; ще се веселя в Господа.
35. Да изчезнат грешниците от земята, и да няма вече беззаконници. Благославяй, душо моя, Господа! Алилуия!

ПСАЛОМ 104.
1. Славете Господа; призовавайте Неговото име; разгласявайте между народите делата Му;
2. възпейте Го и пейте Му; разказвайте за всички Негови чудеса.
3. Хвалете се с Неговото свето име: да се весели сърцето на ония, които търсят Господа.
4. Търсете Господа и Неговата сила, търсете винаги лицето Му.
5. Спомняйте си чудесата Му, които е сторил, личбите Му и съдбите от устата Му,
6. вие, семе Авраамово, Негови раби, синове Иаковови, Негови избраници.
7. Той е Господ, Бог наш: Неговите съдби са по цяла земя.
8. Той вечно помни завета Си, словото, що е заповядал в хиляди родове,
9. що е завещал на Авраама, и клетвата Си на Исаака,
10. и турил това за закон Иакову и за вечен завет Израилю,
11. думайки: тебе ще дам Ханаанската земя за дял на вашето наследие.
12. Когато те бяха още малко на брой, твърде малко, и бяха пришълци в нея
13. и преминаваха от народ в народ, от царство у друго племе, -
14. никому не позволяваше да ги обижда и на царете за тях забраняваше:
15. “не се докосвайте до Моите помазани, и на Моите пророци не правете зло.”
16. И призова глад на земята; всяко хлебно стъбло изтреби.
17. Прати пред тях човек: за роб биде продаден Иосиф.
18. Стегнаха в окови нозете му; в желязо се намери душата му,
19. докле се изпълни словото Му: словото Господне го изпита.
20. Царят прати, и владетелят на народите го развърза и го освободи;
21. постави го за господар над дома си и управител над всичките си владения,
22. за да поучава велможите му по душата си и старейшините му да учи на мъдрост.
23. Тогава дойде Израил в Египет, и Иаков се пресели в Хамовата земя.
24. И размножи Бог твърде много Своя народ и го направи по-силен от враговете му.
25. Възбуди в сърцето им омраза против народа Си, и лукавство - против рабите Му.
26. Изпрати Своя раб Моисея и Аарона, когото избра.
27. Те показаха между тях думите на Неговите личби и чудесата (Му) в Хамовата

хáмовѣ.
к҃н. Посла҆ тмȣ̀ и҆ помрачѝ, ꙗ҆кш прѣогорчи́ша словеса̀ є҆гѡ̀.
к҃д. Преложѝ во́ды ѩ҃хъ въ кро́вь и҆ и҆зморѝ ры́бы ѩ҃хъ.
к҃е. Воскипѣ̀ земла̀ ѩ҃хъ жа́бами въ сокро́вищницахъ царе́й ѩ҃хъ.
к҃ѕ. Рече́, и҆ прїидо́ша пе́сїи мѹ́хи и҆ скнѝпы во всѣ̀ предѣ́лы ѩ҃хъ.
к҃з. Положѝ дождѝ ѩ҃хъ гра́ды, о҃гнь попла́ющь въ земли҆ ѩ҃хъ:
к҃и. И҆ порази҆ вїногра́ды ѩ҃хъ и҆ смо́квы ѩ҃хъ, и҆ сотры́ всѧ́кое дре́во предѣлъ ѩ҃хъ.
к҃ѳ. Рече́, и҆ прїидо́ша пр҃зи и҆ гѹсени́цы, и҆́мже не бѣ̀ числа̀,
к҃і. И҆ снѣдо́ша всѧ́кѹ трáвѹ въ земли҆ ѩ҃хъ, и҆ помдо́ша всѧ́къ пло́дъ земли҆ ѩ҃хъ.
к҃ѳ. И҆ порази҆ всѧ́каго пе́рвенца въ земли҆ ѩ҃хъ, нача́токъ всѧ́кагш тр҃ꙋда̀ ѩ҃хъ:
к҃з. И҆ и҆зведѐ ѧ҆̀ съ сребро́мъ и҆ зла́томъ: и҆ не бѣ̀ въ колѣ́нѣхъ ѩ҃хъ боля́й.
к҃и. Возвесели́сѧ є҆гу́петъ во и҆схожде́нїи ѩ҃хъ: ꙗ҆кш нападѐ стра́хъ ѩ҃хъ на нѧ̀.
л҃. Распрострѐ о҃блакъ въ покро́въ и҆́мъ, и҆ о҃гнь, є҆́же просвѣти́ти и҆́мъ но́щїю.
л҃а. Проси́ша, и҆ прїидо́ша кра́стели, и҆ хлѣ́ба небе́снагш насы́ти ѧ҆̀:
л҃в. Разве́рзе ка́мень, и҆ потеко́ша во́ды, потеко́ша въ безво́дныхъ рѣ́ки:
л҃г. Ꙗ҆кш помáнѹ сло́во сщ҃о́е своѐ, є҆́же ко а҃враа́мѹ рабѹ̀ своемѹ̀.
л҃д. И҆ и҆зведѐ лю́ди своѧ̀ въ ра́дости и҆ и҆збра҆́нныѧ своѧ̀ въ весе́лїи.
л҃е. И҆ дадѐ и҆́мъ стра́ны ꙗ҆зы́къ, и҆ тр҃ꙋды люде́й наслѣ́доваша:
л҃ѕ. Ꙗ҆кш да сохрана́тъ wправда҆́нїѧ є҆гѡ̀ и҆ зако́на є҆гѡ̀ взы́щѹтъ.
Сла́ва:
Кадісма ѣ҃.
А҃ллилꙋі́а, р҃е.
а҃. И҆сповѣ́дайтесѧ гдⷭ҇ви, ꙗ҆кш бл҃гъ, ꙗ҆кш въ вѣ́къ мл҃ть є҆гѡ̀.
в҃. Кто̀ возглаго́летъ сі҆лы гдⷭ҇ни, слы́шаны сотвори́тъ всѧ̀ хвалы̀ є҆гѡ̀;
г҃. Бл҃же́ни храна́щїи сꙋ́дъ и҆ твора́щїи пра́вдꙋ во всѧ́кое вре́мѧ.
д҃. Помани҆̀ на́съ, гдⷭ҇и, во бл҃говоле́нїи люде́й твои́хъ, посѣти҆̀ на́съ спасе́нїемъ твои́мъ,
е҃. Ви́дѣти во бла́гости и҆збра҆́нныѧ твоѧ̀, возвесели́тисѧ въ весе́лїи ꙗ҆зы́ка твоегѡ̀, хвали́тисѧ съ достоѧ́нїемъ твои́мъ.
ѕ҃. Согрѣши́хомъ со о҆тцы́ на́шими, беззако́нновахомъ, непра́вдовахомъ:
з҃. О҆тцы́ на́ши во є҆гу́птѣ не разꙋмѣ́ша чꙋдесъ̀ твои́хъ, ни помани́ша мно́жества мл҃ти твоеѧ̀: и҆ прѣогорчи́ша восходя́ще въ чермно́е мо́ре.
и҃. И҆ спсѐ ѩ҃хъ и҆́мене своегѡ̀ ра́ди, сказа́ти си́лꙋ свою̀:
ѳ҃. И҆ запретѝ чермно́мꙋ мо́рю, и҆ и҆зсы́че: и҆ наста́ви҆̀ ѧ҆̀ въ бе́здне ꙗ҆кш въ пꙋсты́ни.
і҃. И҆ спсѐ ѧ҆̀ и҆з҃ рꙋкѝ ненави́дящихъ и҆ и҆зба́ви ѧ҆̀ и҆з҃ рꙋкѝ врагѡ́въ.

земя.
28. Прати тъмнина и произведе мрак, и те се не възпротивиха на словото Му.
29. Превърна водата им в кръв и измори рибата им.
30. Земята им произведе много жаби, дори в спалнята на царете им.
31. Той каза, и нападнаха разни насекоми и мушици по всички техни предели.
32. Вместо дъжд напрати върху тях град, палещ огън върху земята им,
33. и уби лозята им и смоковниците им, и изпотроши дърветата в техните предели.
34. Каза, и нападнаха скакалци и гъсеници безброй;
35. и изпоядоха всичката трева по земята им, и изпоядоха плодовете на нивите им.
36. И порази всичко първородно в земята им, начатъците на всичката им сила.
37. И изведе израилтяните със сребро и злато, и нямаше болен в колената им.
38. Зарадва се Египет поради тяхното излизане, понеже беше го страх нападнал от тях.
39. Простря облак (тям) за сянка, и огън, за да (им) свети нощем.
40. Искаха, и Той им прати пъдпъдъци и с хляб небесен ги насищаше.
41. Разтвори камък, и потекоха води, потекоха като река по сухите места,
42. защото Той си спомни Своето свето слово към раба Си Авраама,
43. и изведе Своя народ в радост, Своите избрани във веселие,
44. и даде им земите на народите, и те наследиха труда на другородците,
45. за да спазват наредбите Му и да изпълняват законите Му. Алилуия!

ПСАЛОМ 105.
1. Славете Господа, защото е благ, защото Неговата милост е вечна.
2. Кой ще изкаже могъществото на Господа, кой ще възвести всичката Му хвала?
3. Блажени, които пазят закона и вършат правда във всяко време.
4. Спомни си за мене, Господи, в благоволението Си към Твоя народ; посети ме с Твоето спасение,
5. за да видя благоденствието на Твоите избраници, да се веселя с веселието на Твоя народ, да се хваля с Твоето наследие.
6. Съгрешихме ние с бащите си, сторихме беззаконие, извършихме неправда.
7. Нашите бащи в Египет не разбраха Твоите чудеса, не помнеха многото Твои милости и се разбунтуваха при морето, при Червено море.
8. Но Той ги спаси заради името Си, за да покаже Своето могъщество.
9. Сърдито извика на Червено море, и то пресъхна; и ги преведе по бездните като по сухо,
10. и ги спаси от ръката на ненавистника и ги избави от ръката на врага.

ѧ҃і. Покры҇ вода҆ стѹжа́ющыѧ и҆̀мъ: ни є҆дина́ѡ҆̀ ѿ ни́хъ и҆збы́сть.
ѧ҃ѳ. И҆̀ вѣ́роваша словесѝ є҆гѡ҆̀ и҆ воспѣ́ша хвалѹ̀ є҆гѡ҆̀.
ѧ҃к. Ѹ҆скорѝша, забы́ша дѣла҆ є҆гѡ҆̀, не стерпѣ́ша совѣ́та є҆гѡ҆̀:
ѧ҃л. И҆̀ похотѣ́ша жела́нїю въ пѹ́стыни и҆ и҆скѹси́ша бг҃а въ безводнѣ́й.
ѧ҃м. И҆̀ да́дѐ и҆̀мъ проше́нїе и҆̑хъ, посла҆̀ сы́тость въ дѹ́шы и҆̑хъ.
ѧ҃н. И҆̀ прогнѣ́ваша мѡ҃ѷсе́а въ стан҃ѹ̀, а҆арѡ́на сто́го гдⷭ҇на.
ѧ҃ѯ. Ѿ҆вє́рзеⷭ҇ земла҆̀ и҆ пожре́ да́ѳа́на и҆ покры́ на со́нмищи а҆ѵ҃ірѡ́на:
ѧ҃о. И҆̀ разжже́ⷭ҇ ѻ҃гнь въ со́нмѣ҆̀ и҆̑хъ, пла́мень попали҆̀ грѣ́шники.
ѧ҃п. И҆̀ сотвори́ша тельца҆̀ въ хоре́вѣ҆̀ и҆ поклони́шаⷭ҇ и҆стѹка́нномѹ̀:
ѧ҃р. И҆̀ и҆змѣни́ша сла́вѹ є҆гѡ҆̀ въ подо́бїе тельца҆̀ ꙗ҆дѹ́щагѡ травѹ̀.
ѧ҃с. И҆̀ забы́ша бг҃а спⷭ҇а́ющаго и҆̑хъ, сотво́ршаго ве́лїѧ во є҆гѵ́птѣ,
ѧ҃т. чѹдеса҆̀ въ земли҆̀ ха́мовѣ҆̀, стра҃шна҆ѧ въ мо́ри чермнѣ́мъ.
ѧ҃ѹ. И҆̀ рече҆̀ потребѝти и҆̑хъ, а҆̃ще не бы҇ мѡ҃ѷсе́й и҆збра́нный є҆гѡ҆̀ ста́лъ въ сокрѹше́нїи пред҆ ни́мъ, возвратѝти я҃рость є҆гѡ҆̀, да не погѹбя́тъ и҆̑хъ.
ѧ҃ф. И҆̀ ѹ҆ничижи́ша зе́млю желанну́ю, не я҃ша вѣ́ры словесѝ є҆гѡ҆̀:
ѧ҃х. И҆̀ поропта́ша въ селе́нїихъ свои́хъ, не ѹ҆слы́шаша гла́са гдⷭ҇на.
ѧ҃ѱ. И҆̀ воздви́же рѹ́кѹ свою҆̀ на на҆̀, низложѝти а҆̀ въ пѹ́стыни,
ѧ҃ѿ. И҆̀ низложѝти сѣ́ма и҆̑хъ во я҃зы́цѣхъ, и҆ разточѝти а҆̀ въ страны҇.
ѧ҃ѳ. И҆̀ причастѝшаⷭ҇ веельфегѡ́рѹ и҆ снѣдо́ша же́ртвы ме́ртвыихъ:
ѧ҃к҃. И҆̀ раздражи́ша є҆гѡ҆̀ въ начина́нїихъ свои́хъ, и҆ ѹ҆мно́жиⷭ҇ въ ни́хъ паде́нїе.
ѧ҃л҃. И҆̀ ста҆̀ фїне́еⷭ҇ и҆ ѹ҆ми́лостиви, и҆ преста҆̀ сѣ́чь:
ѧ҃м҃. И҆̀ вмѣне́ниⷭ҇ є҆мѹ̀ въ пра́вдѹ, въ ро́дъ и҆ ро́дъ до вѣ́ка.
ѧ҃н҃. И҆̀ прогнѣ́ваша є҆гѡ҆̀ на водѣ҆̀ пре҆рѣка́нїа, и҆ ѡ҆зло́бленъ бы́сть мѡ҃ѷсе́й и҆̑хъ ра́ди:
ѧ҃ѯ҃. Я҃ко прегорчи́ша дѹ́хъ є҆гѡ҆̀ и҆ ра́зличествова ѹ҆стна́ма свои́ма.
ѧ҃о҃. Не потребѝша я҃зы́ки, я҃же рече҆̀ гдⷭ҇ь и҆̀мъ.
ѧ҃п҃. И҆̀ смѣси́шаⷭ҇ во я҃зы́цѣхъ и҆ навыко́ша дѣлѡ́мъ и҆̑хъ:
ѧ҃р҃. И҆̀ порабо́таша и҆стѹка́ннымъ и҆̑хъ, и҆ бы́сть и҆̀мъ въ собла́знъ.
ѧ҃с҃. И҆̀ пожро́ша сы́ны свои҆̑ и҆ дще́ри свои҆̑ бѣсово́мъ,
ѧ҃т҃. и҆ проли́ша кро́вь непови́ннѹю, кро́вь сыно́въ свои́хъ и҆ дще́рей, я҃же пожро́ша и҆стѹка́ннымъ ханаа́нскимъ: и҆ ѹ҆бі҆е́на бы́сть земла҆̀ и҆̑хъ кровьмѝ
ѧ҃ѹ҃. И҆̀ ѡ҆скверни́ⷭ҇ въ дѣ́лѣхъ и҆̑хъ: и҆ соблѹди́ша въ начина́нїихъ свои́хъ.
ѧ҃ф҃. И҆̀ разгнѣ́ваⷭ҇ я҃ростїю гдⷭ҇ь на лю́ди свои҆̑ и҆ ѡ҆мерзѝ достоя́нїе свое҆̀:
ѧ҃х҃. И҆̀ предаде҆̀ а҆̀ въ рѹ́кы врагѡ́въ, и҆ ѡ҆влада́ша и҆̀ми ненави́дящїи и҆̑хъ.
ѧ҃ѱ҃. И҆̀ стѹжи́ша и҆̀мъ вразѝ и҆̑хъ: и҆ смири́шаⷭ҇ подъ҆ рѹка́ми и҆̑хъ.
ѧ҃ѿ҃. Мно́жицею и҆зба́ви а҆̀: ті́и же прегорчи́ша є҆гѡ҆̀ совѣ́томъ свои́мъ, и҆ смири́шаⷭ҇ въ беззако́нїихъ свои́хъ.
ѧ҃ѳ҃. И҆̀ ви́дѣ гдⷭ҇ь, внегда҆̀ скорбѣ́ти и҆̀мъ, внегда҆̀ ѹ҆слы́шаше моле́нїе и҆̑хъ:
ѧ҃ѯ҃. И҆̀ помяну́ завѣ́тъ свои́, и҆ раска́ⷭ҇ по мно́жествѹ мл҃ти своеѧ̀:

11. Водите покриха техните врагове: не остана ни един от тях.
12. И те повярваха на думите Му (и) изпяха Нему хвала.
13. Но скоро забравиха делата Му, не дочакаха Неговото решение;
14. увлякоха се от похотливост в пустинята, и изкусиха Бога в необитаемата местност.
15. И Той изпълни тяхното искане, но прати язва на душите им.
16. И в стана завидяха на Моисея и Аарона, светия Господен.
17. Разтвори се земята, погълна Датана и покри сбирщината Авиронова.
18. И пламна огън в тяхното сборище, пламък изгори нечестивците.
19. Направиха телец на Хорив и се поклониха на истукана;
20. и замениха своята слава с образ на вол, който яде трева.
21. Забравиха Бога, своя Спасител, Който извърши велики дела в Египет,
22. дивни в Хамовата земя, страшни при Червено море.
23. И щеше да ги изтреби, ако Моисей, Неговият избраник, не бе застанал пред Него в пролома, да отклони яростта Му, та да (ги) не погуби.
24. И те презряха желаната земя, не вярваха на словото Му;
25. и роптаеха в шатрите си, не слушаха гласа Господен.
26. И Той Дигна ръка против тях, за да ги повали в пустинята,
27. да повали тяхното племе пред народите и да ги разпилее по земите.
28. Те се прилепиха към Ваалфегора и ядоха жертви, принасяни на бездушните,
29. и дразнеха Бога с делата си, и на тях нападна язва.
30. Но стана Финеес и произведе съд, и язвата престана.
31. И това му се сметна за праведност в род и род довеки.
32. И разгневиха Бога при водите на Мерива, и Моисей пострада заради тях,
33. защото те огорчиха духа му, и той сгреши с устата си.
34. Не изтребиха народите, за които им бе казал Господ,
35. но се смесиха с езичниците и се научиха на техните дела;
36. служиха на техните истукани, които бяха примка за тях,
37. и принасяха синовете си и дъщерите си жертва на бесовете;
38. проливаха невинна кръв, кръвта на синовете си и дъщерите си, които принасяха жертва на ханаанските идоли, и земята се оскверни с кръв;
39. оскверняваха се с делата си, блудствуваха с постъпките си.
40. И разпали се гневът на Господа против Неговия народ, погнуси се Той от Своето наследие
41. и ги предаде в ръцете на езичниците, и ония, които ги мразеха, почнаха да ги владеят.
42. Враговете им ги притесняваха, и те се смиряваха под тяхната ръка.
43. Много пъти Той ги избавяше, но те (Го) сърдеха с упорството си, и бяха унизявани за беззаконието си.
44. Но Той милостно поглеждаше към тяхната скръб, колчем чуваше техните

м҃з. И̑ да́де а̑ вз щедро́ты пред҆ всѣ́ми плѣни́вшими а̑.
м҃з. Спси́ ны, гд҃и, бж҃е на́шъ, и̑ собери́ ны ѿ ѩ҆зы́къ, и̑сповѣ́датиса̀ и҃мени твоему́ сто́му́, хвали́тиса̀ во хвалѣ́ твое́й.
м҃и. Бл҃гослове́нъ гд҃ь бг҃ъ і҃илевъ ѿ вѣ́ка и̑ до вѣ́ка. И̑ рекѹ́тъ всѝ лю́дїе: бу́ди, бу́ди.
Сла́ва:
А҃ллилу́їа, р҃s.
а҃. И̑сповѣ́дайтеса̀ гд҃еви, ѩ҆́кш бл҃гъ, ѩ҆́кш вз вѣ́къ мл҃ть є҆гѡ̀.
в҃. Да рекѹ́тъ и̑зба́вленнїи гд҃емъ, и҃хже и̑зба́ви и̑з҆ рѹ́кы врага̀,
г҃. И̑ ѿ стра́нъ собра̀ и҃хъ, ѿ восто́кѹ и̑ за҆па́дъ, и̑ сѣ́вера и̑ мо́ра.
д҃. Заблѹди́ша вз пѹ́стыни безво́дне́й, пѹ́ть гра́да ѻ҆би́тельнагѡ не ѡ҆брѣто́ша.
е҃. А҃лчѹ́ще и̑ жа́ждѹще, дѹ́ша и҃хъ вз ни́хъ и̑счезе́.
ѕ҃. И̑ воззва́ша ко гд҃ѹ, внегда̀ скорбѣ́ти и҃мъ, и̑ ѿ нѹ́ждъ и҃хъ и̑зба́ви а̑.
з҃. И̑ наста́ви а̑ на пѹ́ть пра́въ, вни́ти во гра́дъ ѻ҆би́тельный.
и҃. Да и̑сповѣ́дятсѧ гд҃еви мл҃ти є҆гѡ̀ и̑ чѹдеса̀ є҆гѡ̀ сыновѹ́мъ человѣ́ческимъ:
ѳ҃. Ѩ҆́кш насы́тилъ е҆́сть дѹ́шѹ тщ҃ѹ́, и̑ дѹ́шѹ а҃лчѹ́щѹ и̑спо́лни бл҃гъ:
і҃. Сѣдя́щыа во тмѣ̀ и̑ сѣ́нн смертны́й, ѡ҆ковны́а нището́ю и̑ желѣ́зомъ,
ія҃. Ѩ҆́кш прогорчи́ша словеса̀ бж҃ї́а, и̑ совѣ́тъ вы́шнягѡ раздражи́ша.
ік҃. И̑ смири́сѧ вз трѹдѣ́хъ се́рдце и҃хъ, и̑ и̑знемого́ша, и̑ не бѣ́ помога́ю́щаго.
ік҃а. И̑ воззва́ша ко гд҃ѹ, внегда̀ скорбѣ́ти и҃мъ, и̑ ѿ нѹ́ждъ и҃хъ спсѐ а̑:
ік҃в. И̑ и̑зведе́ а̑ и̑з҆ тмы́ и̑ сѣ́нн смертны́а, и̑ ѹ҆́зы и҃хъ растерза̀.
ік҃г. Да и̑сповѣ́дятсѧ гд҃еви мл҃ти є҆гѡ̀ и̑ чѹдеса̀ є҆гѡ̀ сыновѹ́мъ человѣ́ческимъ:
ік҃д. Ѩ҆́кш сокрѹшѝ врата̀ мѣ́дна, и̑ версѝ желѣ́зны сломѝ.
ік҃е. Воспрїа́тъ а̑ ѿ пѹ́тѝ беззако́нїа и҃хъ: беззако́нїй бо ра́ди свои́хъ смири́шасѧ.
ік҃ѕ. Всѧ́каго бра́шна возгнѹша́сѧ дѹ́ша и҃хъ, и̑ приближи́шасѧ до вра́тъ смертны́хъ.
ік҃з. И̑ воззва́ша ко гд҃ѹ, внегда̀ скорбѣ́ти и҃мъ, и̑ ѿ нѹ́ждъ и҃хъ спсѐ а̑:
ік҃и. Посла̀ сло́во свое́, и̑ и҃сцѣлѝ а̑, и̑ и̑зба́ви а̑ ѿ растлѣ́нїй и҃хъ.
ік҃ѳ. Да и̑сповѣ́дятсѧ гд҃еви мл҃ти є҆гѡ̀ и̑ чѹдеса̀ є҆гѡ̀ сыновѹ́мъ человѣ́ческимъ:
к҃і. И̑ да пожрѹ́тъ є҆мѹ́ же́ртвѹ хвалы̀ и̑ да возвѣстя́тъ дѣла̀ є҆гѡ̀ вз ра́дости.
к҃ія. Сходя́щїи вз мо́ре вз корабле́хъ, творя́щїи дѣла́нїа вз водаѵ́хъ мно́гихъ,
к҃ік. Ті́и ви́дѣша дѣла̀ гд҃ня и̑ чѹдеса̀ є҆гѡ̀ во глубинѣ́.
к҃к. Речѐ и̑ ста̀ дѹ́хъ бу́рен, и̑ вознесо́шасѧ вы́лны є҆гѡ̀:

вопли,
45. и си спомняше Своя завет с тях, и се разкайваше по голямата Си милост;
46. и възбуждаше към тях състрадание у всички, които ги вземаха в плен.
47. Спаси ни, Господи, Боже наш, и ни събери измежду народите, за да славим Твоето свето име, да се хвалим с Твоята слава!
48. Благословен Господ, Бог Израилев, отвека и довека! И цял народ да каже: Амин! Алилуия!

ПСАЛОМ 106.
1. Славете Господа, защото е благ, защото е вечна милостта Му!
2. Тъй да кажат избавените от Господа, които Той избави от вража ръка
3. и събра от страните, от изток и запад, от север и от морето.
4. Те скитаха в пустинята по безлюден път и не намираха населен град;
5. търпяха глад и жажда, душата им чезнеше в тях.
6. Но в скръбта си викнаха към Господа, и Той ги избави от техните неволи
7. и ги поведе по правия път, за да вървят към населен град.
8. Да славят Господа за милостта Му и за чудните Му дела към синовете човешки:
9. защото Той насити жадна душа и душа гладна изпълни с блага.
10. Те седяха в тъма и смъртна сянка, оковани с тъга и желязо;
11. защото се не покоряваха на думите Божии и нехаеха за волята на Всевишния.
12. Той смири тяхното сърце с мъки; те се препъваха, и нямаше кой да им помогне.
13. Тогава в скръбта си викнаха към Господа, и Той ги спаси от неволите им;
14. изведе ги от тъмата и смъртната сянка и разкъса оковите им.
15. Да славят Господа за милостта Му и за чудните Му дела към синовете човешки;
16. защото Той строши медните порти и сломи железните заворки.
17. Безразсъдните страдаха заради беззаконните си пътища и за неправдите си;
18. от всяка храна се отвръщаше душата им, и те се приближаваха към вратата на смъртта.
19. Тогава в скръбта си викнаха към Господа, и Той ги спаси от неволите им;
20. прати Своето слово, изцели ги и ги избави от техните гробове.
21. Да славят Господа за милостта Му и за чудните Му дела към синовете човешки!
22. Да Му принасят хвалебна жертва и да разгласят делата Му с пение!
23. Ония, които тръгват по море на кораби, които имат работа в големите води -
24. виждат делата на Господа и чудесата Му в дълбините:
25. Той каже - и настава бурен вятър и високо издига морските вълни;

к҃ѕ. Восхо́дятъ до небе́съ ѝ низхо́дятъ до бе́здны: дꙋ́ша ѝ́хъ въ слы́хъ та́маше:
к҃з. Смято́шася, подвиго́шася а҆́кш пїа́ный, ѝ вся҆̀ мꙋ́дрость ѝ́хъ поглощена́ бы́сть.
к҃и. Ѝ воззва́ша ко гдⷭ҇ꙋ, внегда҆̀ скорбѣ́ти ѝ́мъ, ѝ ѿ нꙋ́ждъ ѝ́хъ и҆́зведе́ а҆̀:
к҃д. Ѝ повелѣ́ бꙋ́рн, ѝ ста҆̀ въ тишинꙋ́, ѝ ѹ҆молко́ша вꙋ́лны е҆́гѡ̀.
к҃л. Ѝ возвеселя́шася, а҆́кш ѹ҆молко́ша, ѝ наста́ви а҆̀ въ приста́нище хотѣ́нїа своегѡ̀.
к҃л҃а. ᷍Да и҆сповѣ́дятсѧ᷎ гдⷭ҇ꙋ ми҃лости е҆гѡ̀ ѝ чꙋ́деса҆̀ е҆гѡ̀ сыновꙋ́мъ человѣ́ческимъ:
к҃лв. Да вознесꙋ́тъ е҆го̀ въ цр҃кви людстве́й, ѝ на сѣда́лищи ста́рецъ восхва́лятъ е҆го̀.
к҃лг. Положи́лъ е҆́сть рѣ́кы въ пꙋ́стыню ѝ и҆схо́дища вода́м въ жа́ждꙋ,
к҃лд. Зе́млю плодоно́сную въ сла́ность, ѿ зло́бы живꙋ́щихъ на не́й.
к҃ле. Положи́лъ е҆́сть пꙋ́стыню во е҆зе́ра вода́м ѝ зе́млю безво́дную во и҆схо́дища вода́м.
к҃лѕ. Ѝ насели́ та́мѡ а҆́лчꙋщыа, ѝ соста́виша гра́ды ѡби́тельны:
к҃лз. Ѝ наси́ѣша се́ла, ѝ наса́ди́ша вїногра́ды, ѝ сотвори́ша пло́дъ жи́тенъ.
к҃ли. Ѝ бл҃гⷭ҇вѝ а҆̀, ѝ ѹ҆мно́жишася ѕѣлѡ̀: ѝ скоты́ ѝ́хъ не ѹ҆ма́ли.
к҃лд҃. Ѝ ѹ҆ма́лишася ѝ ѡзло́бишася ѿ ско́рби зо́лъ ѝ болѣ́зни:
м҃. И҆злїа́ся ѹ҆ничиже́нїе на кнⷭ҇зи ѝ́хъ, ѝ ᷍ѡблазни᷎ а҆̀ по непрохо́днѣй, а҆ не по пꙋ́тѝ.
м҃а. Ѝ помо́же ѹ҆бо́гꙋ ѿ ни҃щеты̀ ѝ положи́ а҆́кш ѻ҆́вцы ѻ҆тє́чествїа.
м҃в. Ѹ҆́зрятъ пра́вїи ѝ возвесела́тсѧ, ѝ вса́кое беззако́нїе загради́тъ ꙋ҆́стꙋ своѧ̀.
м҃г. Кто̀ премꙋ́дръ ѝ сохрани́тъ сїѧ̀; ѝ ѹ҆разꙋмѣ́ютъ мⷣ҇ти гдⷭ҇ни.
Сла́ва:
к҃. Пѣ́снь, ѱалмо́мъ дⷭ҇ꙋ, р҃з.
ѣ҃. Гото́во се́рдце мое́, бⷢ҇е, гото́во се́рдце мое́: воспою́ ѝ пою́ во сла́вѣ мое́й.
г҃. Воста́ни, сла́ва моа̀, воста́ни, ѱалти́рю ѝ гꙋ́сли: воста́нꙋ ра́нѡ.
д҃. И҆сповѣ́мсѧ тебѣ́ въ лю́дехъ, гдⷭ҇и, пою́ тебѣ́ во а҆́зы́цѣхъ:
е҃. Я҆́кш ве́лїа вы́ше нб҃съ мⷣ҇ть твоа̀ ѝ до ѻ҆́блакъ и҆́стина твоа̀.
ѕ҃. Вознеси́ся на нб҃сѣ, бⷢ҇е, ѝ по всеи́ землѝ сла́ва твоа̀,
з҃. Я҆́кш да и҆зба́вятсѧ возлю́бленнїи твоѝ: спи́сѝ десни́цею твое́ю ѝ ꙋ҆слы́ши мѧ̀.
и҃. Бⷢ҇ъ возглаго́ла во ст҃ы́мъ свое́мъ: вознесꙋ́сѧ ѝ раздѣлю́ сики́мꙋ, ѝ ꙋ҆до́ль селе́нїй размѣ́рю.
і҃. Мо́й е҆́сть галаа́дъ, ѝ мо́й е҆́сть манассі́и, ѝ е҆фре́мъ застꙋпле́нїе главы̀ моеѧ̀: і҆ꙋда́ цр҃ь мо́й,

26. възлизат до небесата, слизат до бездната; душата им чезне в неволя;
27. те се въртят, политат като пияни, и всичката им мъдрост изчезва.
28. Тогава в скръбта си викнаха към Господа, и Той ги изведе из неволите им.
29. Той превръща бурята в тишина, и вълните замлъкват.
30. И се радват, че те са утихнали, и Той ги довежда на желаното пристанище.
31. Да славят Господа за милостта Му и за чудните Му дела към синовете човешки!
32. Да Го възхвалят в събранието народно и да Го славят в сбора на старейшините!
33. Той превръща реки в пустиня, и водни извори - в суша,
34. земя плодородна - в солница, за нещастие на тия, които живеят на нея.
35. Той превръща пустиня в езеро, и сухоземица - във водни извори;
36. и заселва там гладни, и те строят град за живеене;
37. засяват ниви, насаждат лозя, които им принасят обилни плодове.
38. Той ги благославя, и те се твърде размножават, и добитъкът им Той не намалява.
39. Те намаляха и изнемогнаха от угнетение, неволя и скръб, -
40. Той излива безчестие над князете и ги оставя да скитат в пустинята, дето няма пътища.
41. А бедния извлича от неволя, и умножава рода му като овче стадо.
42. Праведните виждат това и се радват, а всяко нечестие затуля устата си.
43. Който е мъдър, ще забележи това и ще разбере милостта Господня.

ПСАЛОМ 107.
2. Готово е сърцето ми, Боже, (готово е сърцето ми;) ще пея и ще възпявам в славата си.
3. Събуди се, псалтире и гусло! Ще стана рано.
4. Ще Те славя, Господи, между народите; ще Те възпявам между племената,
5. защото по-високо от небесата е Твоята милост, и до облаците - Твоята истина.
6. Бъди превъзнесен по-високо от небесата, Боже! Твоята слава да бъде над цялата земя;
7. за да се избавят Твоите възлюбени: спаси ме с Твоята десница и послушай ме.
8. Бог каза в Своето светилище: “ще възтържествувам, ще разделя Сихем и ще размеря долина Сокхот;
9. Мой е Галаад, Мой е Манасия, Ефрем е крепост на главата Ми, Иуда е Мой скиптър,

г. Мшáвъ конóвъ оу҃повáнїа моегѡ: на їдумéю наложý сапóгъ мóй: мнѣ ѡноплемéнницы покорúшасѧ.
д. Кто̀ введéтъ мѧ̀ во грáдъ ѡграждéнїа; и҆лѝ кто̀ настáвитъ мѧ̀ до їдумéи;
е. Не ты́ ли, бж҃е, ѿри́нувый на́съ, и҆ не и҆зы́деши, бж҃е, въ си́лахъ на́шихъ;
ѕ. Да́ждь на́мъ по́мощь ѿ ско́рби: и҆ сѹ́етно спасéнїе человѣ́чєско.
и. Ѡ҆ бз҃ѣ сотворúмъ си́лу, и҆ то́й оу҃ничжи́тъ врагѝ на́ша.

Въ конéцъ, псало́мъ дв҃ду, р҃н.

а. Бж҃е, хвалы̀ моєѧ̀ не премолчѝ:
в. Ꙗ҆кѡ оу҃стà грѣ́шнича и҆ оу҃стà лъсти́ваго на мѧ̀ ѿверзо́шасѧ, глаго́лаша на мѧ̀ ѧ҆зы́комъ лъсти́вымъ,
г. И҆ словесы̀ ненави́стными ѡбыдо́ша мѧ̀, и҆ бра́шасѧ со мно́ю тщ҃не.
д. Вмѣ́сто ѥ҆́же люби́ти мѧ̀, ѡболга́ху мѧ̀, а҆́зъ же моля́хсѧ:
є. И҆ положи́ша на мѧ̀ зла̀ за бл҃га̀, и҆ не́нависть за возлюбле́нїе моє́.
ѕ. Поста́ви на него̀ грѣ́шника, и҆ дїа́волъ да ста́нетъ ѡдесну́ю ѥ҆гѡ̀:
з. Внегдà сѹ́дитисѧ ѥ҆мý, да и҆зы́детъ ѡ҆суждéнъ, и҆ моли́тва ѥ҆гѡ̀ да бѹ́детъ въ грѣ́хъ.
и. Да бу́дутъ дни́ ѥ҆гѡ̀ ма́ли, и҆ є҆пи́скопство ѥ҆гѡ̀ да прїи́метъ и҆́нъ:
і. Да бу́дутъ сы́нове ѥ҆гѡ̀ си́ри, и҆ жена̀ ѥ҆гѡ̀ вдова̀:
ї. Дви́жѹщесѧ да пресели́тсѧ сы́нове ѥ҆гѡ̀ и҆ воспро́сятъ, да и҆згна́ни бу́дутъ и҆з҆ домѡ́въ свои́хъ.
ї. Да взы́щетъ заимода́вецъ всѧ̀, є҆ли́ка сѹ́ть ѥ҆гѡ̀: и҆ да восхи́тятъ чу́ждіи труды̀ ѥ҆гѡ̀.
ѳ. Да не бу́детъ ѥ҆мý засто́пника, нижѐ да бу́детъ оу҃щедра́ѧй сиро́ты̀ ѥ҆гѡ̀:
ѳ. Да бу́дутъ чада̀ ѥ҆гѡ̀ въ погубле́нїе, въ ро́дѣ є҆ди́нѣмъ да потреби́тсѧ и҆́мѧ ѥ҆гѡ̀.
к. Да воспомяне́тсѧ беззако́нїе ѻ҆тц҃а̀ ѥ҆гѡ̀ пред҆ гд҃е́мъ, и҆ грѣ́хъ ма́тере ѥ҆гѡ̀ да не ѡчи́ститсѧ:
ка. Да бу́дутъ пред҆ гд҃е́мъ вы́нѹ, и҆ да потреби́тсѧ ѿ землѝ па́мять и҆́хъ:
кв. Зане́же не помы́слѹ сотвори́ти ми́лость, и҆ погна̀ человѣ́ка ни́ща и҆ оу҃бо́га, и҆ оу҃мертвѝти сѐрдцемъ оу҃мертви́ти.
кг. И҆ возлюбѝ кля́твѹ, и҆ прїи́детъ ѥ҆мý: и҆ не восхотѣ́ бл҃гослове́нїа, и҆ оу҃дали́тсѧ ѿ негѡ̀.
кд. И҆ ѡблечéсѧ въ кля́твѹ ꙗ҆кѡ въ ри́зу, и҆ вни́де ꙗ҆кѡ вода̀ во оу҃тро́бу ѥ҆гѡ̀ и҆ ꙗ҆кѡ є҆ле́й въ кѡ́сти ѥ҆гѡ̀:
кѕ. Да бу́детъ ѥ҆мý ꙗ҆кѡ ри́за, въ нюѥ̀ ѡблачи́тсѧ, и҆ ꙗ҆кѡ по́ясъ, и҆́мже вы́нѹ ѡпоѧсе́тсѧ.
кз. Сі҃е дѣ́ло ѡболга́ющихъ мѧ̀ ѹ҃ гд҃а и҆ глаго́лющихъ лу҃каваѧ на дш҃у мою҆.
кѝ. И҆ ты́, гд҃и, гд҃и, сотворѝ со мно́ю и҆́мене ра́ди твоегѡ̀, ꙗ҆кѡ бл҃га̀ мл҃ть твоѧ̀:

10. Моав Ми е умивалница, върху Едом ще простра обувката Си, над земята Филистимска ще възклицавам."
11. Кой ще ме въведе в укрепения град? Кой ще ме доведе до Едом?
12. Не Ти ли, Боже, Който ни отхвърли и не излизаш, Боже, с нашите войски?
13. Дай ни помощ в утеснението, защото човешката защита е суетна.
14. С Бога ние ще проявим сила; Той ще сломи враговете ни.

ПСАЛОМ 108.

1. Боже на моята хвала! недей премълчава,
2. защото против мене са се отворили нечестиви уста и уста коварни; говорят ми с лъжлив език;
3. отвсякъде ме окръжават с нечестиви думи, без причина се въоръжават против мене;
4. за моята любов те враждуват против мене, аз пък се моля;
5. връщат ми зло за добро, омраза - за любов.
6. Постави над него нечестивеца, и дяволът да застане нему отдясно.
7. Кога се съди, да излезе виновен, и молитвата му да бъде за грях;
8. дните му да бъдат кратки, и неговото достойнство друг да вземе;
9. децата му да бъдат сираци, а жена му - вдовица;
10. децата му да се скитат и да станат просяци, и да просят хляб извън своите развалини;
11. заимодавец да загреби всичко, що има, и чужди да разграбят труда му;
12. да няма кой да го пожалее, да няма кой да се смили над сираците му;
13. потомството му да загине, и да се изличи името им в следващия род;
14. да бъде споменато пред Господа беззаконието на бащите му, и грехът на майка му да не бъде изличен;
15. винаги да бъдат те пред очите на Господа, и Той да изтреби спомена им на земята;
16. задето не е помислил да стори милост, а е преследвал бедния и сиромаха и съкрушения по сърце човек, за да го умъртви;
17. обикна проклятието, - то и ще падне върху него; не пожела благословението, - то и ще се отдалечи от него;
18. да се облече с проклятие като с дреха, и да влезе то в неговата вътрешност като вода, и като дървено масло - в неговите кости;
19. да му бъде то като дреха, с която се облича, и като пояс, с който винаги се опасва.
20. Такава е отплатата от Господа на враговете ми и на ония, които говорят зло против душата ми.
21. А мене, Господи, Господи, защити заради Твоето име, защото е блага милостта Ти; спаси ме,

кв. Изба́ви мѧ́, я́кw ни́щъ ѝ оу҃бо́гъ е́смь а́зъ, ѝ се́рдце моѐ смяте́сѧ вн҃оутрь менѐ.
кг. Я́кw сѣ́нь, внегда́ оу҃клони́тисѧ е́й, ѿ́идо́хсѧ: стрясо́хсѧ я́кw прѣ́зи.
кд. Кwлѣ́на моѧ̀ ѝзнемого́ста ѿ̀ поста́, ѝ пло́ть моѧ̀ ѝзмѣни́сѧ е́ле́а ра́ди.
кѕ. Ѝ а́зъ бы́хъ поноше́нїе ѝ̃мъ: ви́дѣша мѧ́, покива́ша глава́ми свои́ми.
кѕ. Помози́ мн҃и, гд҃и бо́же мо́й, ѝ спаси́ мѧ по мл҃тви твое́й:
кз. Ѝ да разумѣ́ютъ, я́кw рѹ́ка твоѧ̀ сїѧ̀, ѝ ты́, гд҃и, сотвори́лъ е́сѝ ѩ̀.
кн. Прокленѹ́тъ ті́и, ѝ ты́ бл҃гослови́ши: востаю́щїи на мѧ́ да постыдя́тсѧ, ра́бъ же тво́й возвесели́тсѧ.
кѳ. Да ѡ҃блекѹ́тсѧ ѡ҃болга́ющїи мѧ́ въ срамотѹ́ ѝ ѡ҃дѣ́ждютсѧ я́кw ѻ҃дѣ́ждою стѹ́до́мъ свои́мъ.
л҃. Ѝсповѣ́мсѧ гд҃еви зѣ́лѡ ѹ҃стꙑ́ мои́ми ѝ посредѣ́ мно́гихъ восхвалю́ е́гѡ:
лѧ. Я́кw преста́ ѡ҃десню́ ѹ҃бо́гаго, е́же спⷭ҇тѝ ѿ̀ гоня́щихъ дш҃ѹ́ мою̀.
Сла́ва:
Кафи́сма ѕ҃.
Ѹслы́ши дв҃ѹ, гд҃и.
л҃а. Рече́ гд҃ь гд҃еви моемѹ́: сѣ́дни ѡ҃десню́ менѐ, до́ндеже положѹ́ врагы̀ твоѧ̀ подно́жїе но́гъ твои́хъ.
лб. Же́злъ си́лы по́слетъ тѝ гд҃ь ѿ̀ сїѡ́на, ѝ гд҃ствѹ́й посредѣ́ врагѡ́въ твои́хъ.
лг. Съ тобо́ю нача́ло въ де́нь си́лы твоеѧ̀, во свѣ́тлостехъ стꙑ́хъ твои́хъ: и҆з҆ чре́ва пре́жде денни́цы роди́хъ тѧ̀.
лд. Кля́тсѧ гд҃ь ѝ не раскаѧ́тсѧ: ты̀ і҆ере́й во вѣ́къ по чи́нѹ мелхїседе́кову.
лѕ. Гд҃ь ѡ҃десню́ тебѐ сокрѹши́лъ е́сть въ де́нь гнѣ́ва своегѡ̀ царѧ̀:
лѕ. Сѹдитъ во ѧ҃зы́цѣхъ, ѝспо́лнитъ паде́нїѧ, сокрѹши́тъ главы̑ на землѝ мно́гихъ.
лз. Ѿ̀ пото́ка на пѹ́тѝ пїе́тъ: сегѡ̀ ра́ди вознесе́тъ главу́.
Аллилꙋі́а, р҃і.
л҃а. Ѝсповѣ́мсѧ тебѣ́, гд҃и, всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ въ совѣ́тѣ пра́вꙑхъ ѝ со́нмѣ.
лб. Вели́ка дѣла́ гд҃ня, и҆зы́скана во всѣ́хъ во́лѧхъ е́гѡ̀:
лг. Ѝсповѣ́данїе ѝ великолѣ́пїе дѣ́ло е́гѡ̀, ѝ пра́вда е́гѡ̀ пребꙑва́етъ въ вѣ́къ вѣ́ка.
лд. Па́мать сотвори́лъ е́сть чѹдесъ свои́хъ: мл҃тивъ ѝ щедръ гд҃ь.
лѕ. Пи́щѹ дадѐ бо́ѧщымсѧ е́гѡ̀: помяне́тъ въ вѣ́къ завѣ́тъ сво́й.
лѕ. Кр҃ѣпость дѣ́лъ свои́хъ возвѣ́стѝ лю́демъ свои́мъ, да́ти ѝ̃мъ достоя́нїе ѧ҃зы́къ.
лз. Дѣла́ рѹ́къ е́гѡ̀ и҆́стина ѝ сѹ́дъ, вѣ́рны вс҃ѝ запове́ди е́гѡ̀,
лѝ. Ѹ҃тверже́ны въ вѣ́къ вѣ́ка, сотворе́ны во и҆́стинѣ ѝ правотѣ́.
л҃д. Изба́вленїе посла́ лю́демъ свои́мъ: заповѣ́да въ вѣ́къ завѣ́тъ сво́й: сⷮ҇о ѝ

22. защото съм беден и сиромах, и сърцето е наранено в мене.
23. Аз чезна като преклонна сянка; гонят ме като скакалец.
24. Коленете ми изнемощяха от пост, и тялото ми се лиши от тлъстина.
25. Станах им за присмех; които ме виждат, клатят главите (си).
26. Помогай ми, Господи, Боже мой, спаси ме по Твоята милост,
27. да познаят, че това е Твоята ръка и че Ти, Господи, си сторил това.
28. Те проклинат, Ти пък благослови; те въстават, но да бъдат посрамени, а Твоят раб да се зарадва.
29. Да се облекат с безчестие моите противници и като с дреха да се покрият със своя срам.
30. И аз с уста високо ще славя Господа и сред множеството ще го прославям,
31. защото Той стои отдясно на бедния, за да го спаси от ония, които съдят душата му.

ПСАЛОМ 109.
1. Рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти.
2. Жезъла на Твоята сила ще Ти прати Господ от Сион: владей между враговете Си.
3. В деня на Твоята сила народът Ти е готов със свето благолепие; из утроба преди денница като роса е Твоето рождение.
4. Кле се Господ и няма да се разкае: Ти си свещеник навеки по чина Мелхиседеков.
5. Господ е Тебе отдясно, Той в деня на гнева Си ще порази царете;
6. ще извърши съд над народите, ще изпълни земята с трупове, ще строши главата, що владее в широката земя.
7. По пътя из поток ще пие, и затова ще дигне високо глава.

ПСАЛОМ 110.
1. Ще (Те) славя, Господи, от все сърце в съвета на праведните и в събранието.
2. Велики са делата на Господа, многожелани за всички, които ги обичат.
3. Неговото дело е слава и красота, и Неговата правда пребъдва вечно.
4. Паметни направи Той Своите чудеса; милостив и щедър е Господ.
5. Храна дава на ония, които Му се боят; вечно помни Своя завет.
6. Силата на делата Си яви на Своя народ, за да му даде езичниците за наследие.
7. Делата на ръцете Му са истина и съд; всички Негови заповеди са верни,
8. твърди отвека довека, основани върху истина и правота.
9. Той прати избавление на Своя народ; установи навеки Своя завет. Свето и страшно е Неговото име!

стра́шно и҃мя є҆гѡ̀.
г҃. Нача́ло премо҆дрости стра́хъ гдн҃ень, ра́зумъ же бл҃гъ всѣ́мъ твора́щымъ и҆̀: хвала́ є҆гѡ̀ пребыва́етъ въ вѣ́къ вѣ́ка.
А҆ллилу́ї́а, псало́мъ, рі҃а.
а҃. Бл҃же́нъ мѫ́жъ боя́йсѧ гдн҃а, въ за́повѣдехъ є҆гѡ̀ восхо́щетъ зѣ́лѡ.
в҃. Си́льно на землі́ бу́детъ сѣ́мя є҆гѡ̀, ро́дъ пра́выхъ бл҃гословѝтсѧ:
г҃. Сла́ва и҆ бога́тство въ домѹ̀ є҆гѡ̀, и҆ пра́вда є҆гѡ̀ пребыва́етъ въ вѣ́къ вѣ́ка.
д҃. Возсі́ѧ во тмѣ́ свѣ́тъ пра́вымъ: мл҃тивъ и҆ щедръ и҆ пр҃а́въ.
є҃. Бл҃гъ мѫ́жъ ще́дра и҆ да́ѧ: ѹ҆стро́итъ словеса́ своѧ́ на сѹ́дѣ, ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ не подвѝжитсѧ.
ѕ҃. Въ па́мять вѣ́чнѹю бу́детъ пр҃а́вникъ.
з҃. Ѿ слу́хꙋ зла́ не ѹ҆боѝтсѧ:
и҃. Гото́во се́рдце є҆гѡ̀ ѹ҆пова́ти на гда́: ѹ҆тверди́сѧ се́рдце є҆гѡ̀, не ѹ҆боѝтсѧ, до́ндеже воззри́тъ на враго́и҇ своѧ́.
ѳ҃. Расточѝ, дадѣ́ ѹ҆бо́гимъ: пра́вда є҆гѡ̀ пребыва́етъ во вѣ́къ вѣ́ка: ро́гъ є҆гѡ̀ вознесе́тсѧ въ сла́вѣ.
і҃. Грѣ́шникъ ѹ҆зритъ и҆ прогнѣ́вается зꙋ́бы свои́ми поскреже́щетъ и҆ раста́етъ: жела́нїе грѣ́шника поги́бнетъ.
Сла́ва:
А҆ллилу́ї́а, рі҃в.
а҃. Хвали́те, о҆́троцы, гда́, хвали́те и҃мя гдн҃е.
в҃. Бꙋ́ди и҃мя гдн҃е бл҃гослове́но ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка.
г҃. Ѿ востоко́къ со́лнца до за́падъ хва́льно и҃мя гдн҃е.
д҃. Высо́къ над҆ всѣ́ми і҆зы́ки гдь: над҆ нб҃сы̀ сла́ва є҆гѡ̀.
є҃. Кто̀ ꙗ҆́кѡ гдь бг҃ъ на́шъ; на высо́кихъ живы́й,
ѕ҃. И҆ на смире́нныѧ призира́ѧй на нб҃сѣ̀ и҆ на землі́:
з҃. Воздвизаѧ́й ѿ земли́ ни́ща, и҆ ѿ гно́ища возвыша́ѧй ѹ҆бо́га:
и҃. Посади́ти є҆го̀ съ кнѧ́зи, съ кнѧ́зи люде́й свои́хъ:
ѳ҃. Всели́ѧ неплодовь въ до́мъ, ма́терь ѡ҆ ча́дѣхъ весели́ѧщꙋюсѧ.
А҆ллилу́ї́а, рі҃г.
а҃. Во и҆схо́дѣ і҆и҃левѣ ѿ є҆гу́пта, до́мъ і҆а́кѡвлѧ и҆з҆ люде́й ва́рвар҃ъ,
в҃. Бы́сть і҆ꙋде́а ст҃ы́ня є҆гѡ̀, і҆и҃ль о҆́бласть є҆гѡ̀.
г҃. Мо́ре ви́дѣ и҆ побѣ́же, і҆орда́нъ возврати́сѧ вспа́ть:
д҃. Го́ры взыгра́шасѧ ꙗ҆́кѡ о҆́вни, и҆ хо́лми ꙗ҆́кѡ а҆́гнцы о҆́вчїи.
є҃. Что́ ти є҆́сть, мо́ре, ꙗ҆́кѡ побѣ́гло є҆сѝ, и҆ тебѣ́, і҆орда́не, ꙗ҆́кѡ возврати́лсѧ є҆сѝ вспа́ть:
ѕ҃. Го́ры, ꙗ҆́кѡ взыгра́стесѧ ꙗ҆́кѡ о҆́вни, и҆ хо́лми ꙗ҆́кѡ а҆́гнцы о҆́вчїи.
з҃. Ѿ лица̀ гдн҃а подви́жесѧ земла̀, ѿ лица̀ бг҃а і҆а́кѡвлѧ:

10. Начало на мъдростта е страхът Господен; здрав разум имат всички, които изпълняват Неговите заповеди. Неговата хвала ще пребъдва вечно.

ПСАЛОМ 111.
1. Блажен е оня човек, който се бои от Господа и който крепко обича Неговите заповеди.
2. Неговото семе ще бъде силно на земята; родът на праведните ще бъде благословен.
3. Изобилие и богатство има в неговия дом, и правдата му пребъдва вечно.
4. В тъмнина изгрява светлината на правите; тя е блага, милостива и праведна.
5. Добрият човек се смилява и на заем дава; в съда той ще даде твърдост на думите си.
6. Той няма да се поклати довека; във вечна памет ще остане праведникът.
7. От лоша мълва няма да се уплаши; сърцето му е твърдо, уповавайки се на Господа.
8. Сърцето му е крепко: той няма да се уплаши, кога погледне на враговете си.
9. Той пръсна, раздаде на сиромаси; правдата му пребъдва вечно; неговият рог ще се възвиси в слава.
10. Нечестивецът ще види това и ще се ядосва, ще заскърца със зъбите си и ще се стопи. Желанието на нечестивците ще загине.

ПСАЛОМ 112.
1. Хвалете, раби Господни, хвалете името Господне.
2. Да бъде благословено името Господне отсега и довека.
3. От изгрев-слънце до запад да бъде прославяно името Господне.
4. Висок над всички народи е Господ; Неговата слава е над небесата.
5. Кой е като Господа, Бога наш, Който живее във висините,
6. наклонява се и с внимание гледа на небето и на земята;
7. из праха издига бедния и от калта въздига сиромаха,
8. за да го постави с князете, с князете на народа му;
9. неплодната настанява вкъщи като майка, радваща се за децата! Алилуия!

ПСАЛОМ 113.
1. Когато Израил излезе из Египет, домът Иаковов - от другоплеменен народ,
2. Иуда стана Божия светиня, Израил - Божие владение.
3. Морето видя и побягна; Иордан назад се върна.
4. Планините скачаха като овни, и хълмовете - като агнета.
5. Какво ти е, море, че бягаш, и (тебе), Иордане, че се назад върна!
6. Защо скачате, планини, като овни, и вие, хълмове, като агнета?
7. Трепери, земьо, пред лицето на Господа, пред лицето на Бога Иаковов,

и. Ѡбрати́шлагѡ ка́мень во є҆зе́ра вѡдна́ а҆ и҆ несѣко́мый во и҆сто́чники вѡдны́а.
д҃. Не на́мъ, гдⷭ҇и, не на́мъ, но и҆́мени твоемꙋ да́ждь сла́вꙋ ѡ҆ мⷭ҇тѝ твое́й и҆ и҆́стинѣ твое́й:
е҃. Да не когда҆ реку́тъ а҆зы́цы: где҃ е҆́сть бг҃ъ и҆́хъ;
ѕ҃. Бг҃ъ же на́шъ на нб҃сѝ и҆ на земли́, вса҆ є҆ли́ка восхотѣ́, сотвори́.
з҃. І҆́дѡли а҆зы́цы сребрѡ̀ и҆ зла́то, дѣла́ рꙋ́къ человѣ́ческихъ:
и҃. Ѹ҆́сты а҆́ꙋтъ, и҆ не возглаго́лютъ: о҆́чи и҆́ꙋтъ, и҆ не ꙋ҆зря́тъ:
ѳ҃. Ꙋ҆́шы и҆́ꙋтъ, и҆ не ꙋ҆слы́шатъ: ню́здри и҆́ꙋтъ, и҆ не ѡ҆боня́ютъ:
і҃. Рꙋ́цѣ и҆́ꙋтъ, и҆ не ѡ҆щꙋ́пютъ: но́зѣ и҆́ꙋтъ, и҆ не по́йдꙋтъ: не возглася́тъ горта́немъ свои́мъ.
ѕ҃і. Подо́бни а҆́мъ да бꙋ́дꙋтъ творя́щїи а҆̀ и҆ вси҃ надѣ́ющїися на на́ⷭ҇.
з҃і. До́мъ і҆и҃левъ ꙋ҆пова́ на гдⷭ҇а: помо́щникъ и҆ защи́титель а҆́мъ е҆́сть.
и҃і. До́мъ а҆ароⷩ҇нь ꙋ҆пова́ на гдⷭ҇а: помо́щникъ и҆ защи́титель а҆́мъ е҆́сть.
д҃і. Бои́щїися гдⷭ҇а ꙋ҆пова́ша на гдⷭ҇а: помо́щникъ и҆ защи́титель а҆́мъ е҆́сть.
к҃. Гдⷭ҇ь помяⷩ҇ꙋ́въ ны҃ бл҃гослови́тъ е҆́сть на́съ: бл҃гослови́тъ е҆́сть до́мъ і҆и҃левъ, бл҃гослови́тъ е҆́сть до́мъ а҆аро́нь,
кі҃. Бл҃гослови́тъ е҆́сть боя́щыяся гдⷭ҇а, ма҃лыа съ вели́кими.
кв҃. Да приложи́тъ гдⷭ҇ь на вы̀, на вы̀ и҆ на сы́ны ва́ша:
кг҃. Бл҃гослове́нни вы̀ гдⷭ҇еви, сотво́ршемꙋ нб҃о и҆ зе́млю.
кд҃. Нб҃о нб҃сѣ̀ гдⷭ҇еви, зе́млю же дадѣ̀ сыновѡ́мъ человѣ́ческимъ.
кѕ҃. Не ме́ртвїи восхва́лятъ тⷯ҇а, гдⷭ҇и, нижѐ вси҃ нисходя́щїи во а҆́дъ:
кз҃. Но мы̀ живи́ бл҃гослови́мъ гдⷭ҇а ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка.
А҆ллилꙋі́а, рд҃і.
а҃. Возлюби́хъ, я҆́кѡ ꙋ҆слы́шитъ гдⷭ҇ь гла́съ моле́нїа моегѡ̀,
в҃. Я҆́кѡ приклони́ ꙋ҆́хо своѐ мнѣ̀: и҆ во дни́ моа҆̀ призовꙋ́.
г҃. Ѡ҆бя́ша мⷯ҇а болѣ́зни сме́ртныа, бѣ́ды а҆́довы ѡ҆брѣто́ша мⷯ҇а: ско́рбь и҆ болѣ́знь ѡ҆брѣто́хъ и҆ и҆́мя гдⷭ҇не призва́хъ:
д҃. Ѡ̀, гдⷭ҇и, и҆зба́ви дꙋ́шꙋ мою̀: мⷯ҇тивъ гдⷭ҇ь и҆ пра́вдникъ, и҆ бг҃ъ на́шъ мі҃лꙋ́етъ.
е҃. Храня́й младе́нцы гдⷭ҇ь: смири́хсѧ, и҆ спасе́ мⷯ҇а.
ѕ҃. Ѡ҆брати́сѧ, дꙋ́ше моа҆̀, въ поко́й тво́й, я҆́кѡ гдⷭ҇ь бл҃годѣ́йствова тⷯ҇а:
з҃. Я҆́кѡ и҆зба́вилъ дꙋ́шꙋ мою̀ ѿ сме́рти, о҆́чи моѝ ѿ сле́зъ и҆ но́зѣ моѝ ѿ поползнове́нїа.
и҃. Бл҃гоꙋгожꙋ́ пред҃ гдⷭ҇емъ во странѐ живы́хъ.
Сла́ва:
А҆ллилꙋі́а, рѐі.
а҃. Вѣ́ровахъ, тѣ́мже возглаго́лахъ: а҆́зъ же смири́хсѧ зѣ́лѡ.
в҃. А҆́зъ же рѣ́хъ во и҆зступле́нїи мое́мъ: вси҃ человѣ́цы ло́жь.
г҃. Что̀ воздам҃ъ гдⷭ҇еви ѡ҆ всѣ́хъ, я҆́же воздаде́ мни;

8. Който превръща скалата във водно езеро и камъка - във воден извор.
9. Не нам, Господи, не нам, а на Твоето име дай слава, заради Твоята милост, заради Твоята истина.
10. Защо езичниците да казват: та де е техният Бог?
11. Нашият Бог е на небесата (и на земята); върши всичко, що иска.
12. А техните идоли са сребро и злато, дело на човешки ръце.
13. Имат уста, ала не говорят; имат очи, ала не виждат;
14. имат уши, ала не чуват; имат ноздри, ала не обоняват;
15. ръце имат, ала не пипат; нозе имат, ала не ходят; те не издават глас с гърлото си.
16. Подобни тям да бъдат ония, които ги правят, и всички, които се тям надяват.
17. (Доме) Израилев, уповавай се на Господа: Той е наша помощ и щит.
18. Доме Ааронов, уповавай се на Господа: Той е наша помощ и щит.
19. Вие, които се боите от Господа, уповавайте се Господу: Той е наша помощ и щит.
20. Господ ни помни, благославя (ни), благославя Израилевия дом, благославя Аароновия дом;
21. благославя ония, които се боят от Господа, малки и големи.
22. Да ви придаде Господ повече и повече, вам и на вашите деца.
23. Благословени сте вие от Господа, Който сътвори небето и земята.
24. Небето е небе на Господа, а земята Той даде на синовете човешки.
25. Не мъртвите ще възхвалят Господа, нито всички, които слизат в гроба;
26. а ние (живите) ще благославяме Господа отсега и довека. Алилуия.

ПСАЛОМ 114.
1. Радвам се, че Господ чу гласа ми, молбата ми;
2. наклони към мене ухо, и затова ще Го призовавам през всичките си дни.
3. Смъртни болки ме обвзеха, адски мъки ме постигнаха; аз срещнах утеснение и скръб.
4. Тогава призовавах името Господне: Господи! избави душата ми.
5. Милостив е Господ и праведен, и милосърден е нашият Бог.
6. Господ пази простодушните: аз бях изнемогнал, и Той ми помогна.
7. Върни се, душо моя, в твоя покой, защото Господ ти стори добро.
8. Ти избави душата ми от смърт, очите ми - от сълзи, и нозете ми - от препъване.
9. Ще ходя пред лицето на Господа в земята на живите.

ПСАЛОМ 115.
1. Повярвах и затова говорих: силно съм съкрушен.
2. В моята необмисленост си казах: всеки човек е лъжа.
3. Какво да въздам Господу за всичките Му благодеяния към мене?

д. Чáшу спасéнїа пріимý и имá гдне призовý:
е. Молúтвы моú гдеви воздáмъ предъ всéмъ людьмъ éгѡ.
ѕ. Чтнá предъ гдемъ смéрть прпбныхъ éгѡ.
з. Ѡ, гдн, áзъ рáбъ твóй, áзъ рáбъ твóй и сúнъ рабúни твоеѧ: растерзáлъ
есú ѹ̑зы моú.
и. Тебѣ пожрý жéртву хвалы, и во имá гдне призовý.
ѳ. Молúтвы моú гдеви воздáмъ предъ всéмъ людьмъ éгѡ,
і. во двóрѣхъ дóму гдня, посредѣ тебé, іерлúме.

Аллилуїа, рѕ҃ı.
а. Хвалúте гдá, всѝ ѩзы́цы, похвалúте éгѡ, всѝ лю́дїе:
в. Ꙗкw ѹ̑тверди́сѧ мл҃ть éгѡ на на́съ, и и̑стина гдня пребывáетъ во вѣкы.

Аллилуїа, рз҃ı.
а. Исповѣ́дайтесѧ гдеви, ꙗкw блгъ, ꙗкw въ вѣ́къ мл҃ть éгѡ.
в. Да речéтъ ѹ̑бw дóмъ їи̑левъ: ꙗкw блгъ, ꙗкw въ вѣ́къ мл҃ть éгѡ.
г. Да речéтъ ѹ̑бw дóмъ ѧарѡ́нь: ꙗкw блгъ, ꙗкw въ вѣ́къ мл҃ть éгѡ.
д. Да рекýтъ ѹ̑бw всѝ бомщїисѧ гдá: ꙗкw блгъ, ꙗкw въ вѣ́къ мл҃ть éгѡ.
е. Ѡ скóрби призвáхъ гдá, и ѹ̑слы́ша мѧ въ прострáнство.
ѕ. Гдь мнѣ помóщникъ, и не ѹ̑боюсѧ: что сотворúтъ мнѣ человѣ́къ;
з. Гдь мнѣ помóщникъ, и áзъ воззрю́ на врагú моú.
и. Блгo éсть надѣ́ятисѧ на гдá, нéжели надѣ́ятисѧ на человѣ́ка:
ѳ. Блгo éсть ѹ̑повáти на гдá, нéжели ѹ̑повáти на кнѧзи.
і. Вси ѩзы́цы ѡбыдóша мѧ, и и̑менемъ гднимъ противлáхсѧ и̑мъ:
ія. Ѡбыше́дше ѡбыдóша мѧ, и и̑менемъ гднимъ противлáхсѧ и̑мъ:
ів. Ѡбыдóша мѧ ꙗкw пчéлы сóтъ, и разгорѣ́шасѧ ꙗкw о́гнь въ тéрнїи: и
и̑менемъ гднимъ противлáхсѧ и̑мъ.
іг. Ѡ҃рнове́нъ превратúхсѧ пáсти, и гдь прiáтъ мѧ.
ід. Крѣпость моѧ и пѣ́снїе моѐ гдь, и бы́сть мнѣ во спасéнїе.
іе. Глáсъ рáдости и спасéнїѧ въ селéнїихъ првны́хъ: десни́ца гдня сотворѝ сúлу.
ѕ. Десни́ца гдня вознесé мѧ, десни́ца гдня сотворѝ сúлу.
із. Не ѹ̑мрý, но жúвъ бýду и повѣ́мъ дѣлá гдня.
ки. Наказýѧ наказá мѧ гдь, смéрти же не предадé мѧ.
кі. Ѡ҃тверзúте мнѣ врáтꙗ прáвды: вшéдъ въ ня, и̑сповѣ́мсѧ гдеви.
кк. Сiѧ́ врáтꙗ гдня: првни́и вни́дутъ въ ня.
кл. Исповѣ́мсѧ тебѣ, ꙗкw ѹ̑слы́шалъ мѧ и бы́лъ éси мнѣ во спасéнїе.
кв. Ка́мень, éгóже небрегóша зи́ждущїи, сей бы́сть во главý ѹ̑гла:
кг. Ѡ҃ гдá бы́сть сей, и éсть дивенъ во ѻчесѣ́хъ на́шихъ.

4. Чашата на спасението ще приема и името Господне ще призова.
5. Моите оброци ще дам Господу пред целия Негов народ.
6. Скъпа е в очите на Господа смъртта на Неговите светии.
7. О, Господи, аз съм Твой раб, аз съм Твой раб и син на Твоята рабиня. Ти счупи моите окови.
8. Тебе ще принеса хвалебна жертва и името Господне ще призова.
9. Моите оброци ще дам Господу пред целия Негов народ,
10. в дворите на дома Господен, посред тебе, Иерусалиме! Алилуия.

ПСАЛОМ 116.

1. Хвалете Господа, всички народи, прославяйте Го, всички племена;
2. защото Неговата милост към нас е велика, и истината Господня (пребъдва) вечно. Алилуия.

ПСАЛОМ 117.

1. Славете Господа, защото Той е благ, защото милостта Му е вечна.
2. Да каже сега (домът) Израилев: (Той е благ,) защото милостта Му е вечна.
3. Да каже сега домът Ааронов: (Той е благ,) защото милостта Му е вечна.
4. Да кажат сега, които се боят от Господа: (Той е благ,) защото милостта Му е вечна.
5. В утеснението си викнах към Господа, - и Господ ме послуша и на простор ме изведе.
6. Господ е с мене, няма да се уплаша: какво ще ми стори човек?
7. Господ ми е помощник, ще гледам срещу моите врагове.
8. По-добре да се уповаваме на Господа, отколкото да се надяваме на човек.
9. По-добре да се уповаваме на Господа, отколкото да се надяваме на князе.
10. Всички народи ме бяха окръжили, но с името Господне аз ги повалих;
11. обсадиха ме, обиколиха ме, но с името Господне аз ги повалих.
12. Обиколиха ме, както пчели обикалят (мед), и угаснаха като огън в тръне: с името Господне аз ги повалих.
13. Блъснаха ме силно, за да падна, ала Господ ме подкрепи.
14. Господ е моя сила и песен; Той стана мое спасение.
15. Глас на радост и спасение в жилищата на праведните; десницата на Господа твори сила!
16. Десницата Господня е висока, десницата Господня твори сила!
17. Няма да умра, но ще живея и ще разгласям делата Господни.
18. Господ ме строго наказа, ала на смърт ме не предаде.
19. Отворете ми портите на правдата: ще вляза в тях, ще прославя Господа.
20. Ето портите Господни: праведните ще влязат в тях.
21. Славя Те, че ме послуша и стана мое спасение.
22. Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла:
23. това е от Господа, и е дивно в очите ни.

к҃д. Сей де́нь, е҆го́же сотвори́ гдь, возра́дуемсѧ и҆ возвесели́мсѧ въ о҆́нь.
к҃е. ѠО, гдⷭ, спⷭи́ же, ѠО, гдⷭ, поспѣши́ же.
к҃ѕ. Бл҃гослове́нъ гра́дый во и҆́мѧ гдⷭне: бл҃гослови́хомъ вы҆ и҆з҆ до́му гдⷭня.
к҃з. Бг҃ъ гдь, и҆ ѩви́сѧ на́мъ: соста́вите пра́здникъ во о҆у҆чащ҆а́ющихъ до рⷪ́гъ о҆лтаре́выхъ.
к҃и. Бг҃ъ мо́й е҆сѝ ты҆, и҆ и҆сповѣ́мсѧ тебѣ́: бг҃ъ мо́й е҆сѝ ты҆, и҆ возне́сꙋ тѧ: и҆сповѣ́мсѧ тебѣ́, ꙗ҆́ко о҆у҆слы́шалъ мѧ҆ е҆сѝ и҆ бы́лъ е҆сѝ мнѣ́ во спⷭе́нїе.
к҃ѳ. И҆сповѣ́дайтесѧ гдⷭеви, ꙗ҆́ко бл҃гъ, ꙗ҆́ко въ вѣ́къ мл҃ть е҆гѡ̀.
Сла́ва:
Кѳ҆и́сма ѕ҃і.
А҆ллилꙋі́а, рн҃і.
а҃. Бл҃же́нни непоро́чнїи ҆въ пⷵ҆ть҆ , ходѧ́щїи въ зако́нѣ гдⷭни.
в҃. Бл҃же́нни и҆спыта́ющїи свидѣ́нїѧ е҆гѡ̀, всѣ́мъ сⷣце́мъ взы́щꙋтъ е҆го́.
г҃. Не дѣ́лающїи бо беззако́нїѧ въ пⷵте́хъ е҆гѡ̀ ходи́ша.
д҃. Ты҆ заповѣ́далъ е҆сѝ за́пⷳвѣди твоѧ̀ сохрани́ти ѕѣ́лѡ:
е҃. Да́бы҆ и҆спра́вилисѧ пⷵтїе́ мои́, сохрани́ти ѡ҆правда́нїѧ твоѧ̀.
ѕ҃. Тогда́ не постыжꙋ́сѧ, внегда́ призрѣ́ти мнѝ на вся̀ за́пⷳвѣди твоѧ̀.
з҃. И҆сповѣ́мсѧ тебѣ́ въ пра́вости се́рдца, внегда́ нⷯчи́ти ми сѧ сⷭ҃дьба́мъ пра́вды твоеѧ̀.
и҃. Ѡ҆правда́нїѧ твоѧ̀ сохраню́: не ѡ҆ста́ви менѐ до ѕѣ́лъ.
ѳ҃. Въ чесо́мъ и҆спра́витъ ю҆нѣ́йшїй пⷵть сво́й; внегда́ сохрани́ти словеса̀ твоѧ̀.
і҃. Всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ взыска́хъ тебѣ́: не ѿри́ни менѐ ѿ̀ за́повѣдій твои́хъ.
ія҃. Въ се́рдцы мое́мъ скры́хъ словеса̀ твоѧ̀, ꙗ҆́ко да не согрѣ́шꙋ тебѣ́.
ıв҃. Бл҃гослове́нъ е҆сѝ, гдⷭи: нⷯчи́ мѧ ѡ҆правда́нїемъ твои́мъ.
ıг҃. Ѹ҆стна́ма мои́ма возвѣсти́хъ всѧ̀ сⷭ҃дьбы҆ ѹ҆стъ твои́хъ.
ıд҃. На пⷵтѝ свидѣ́нїй твои́хъ наслади́хсѧ, ꙗ҆́ко ѡ҆ всѣ́комъ бога́тствѣ.
ıе҃. Въ за́повѣдехъ твои́хъ поглꙋмлю́сѧ, и҆ ѹ҆разꙋмлю́ю пⷵти́ твоѧ̀.
ıѕ҃. Во ѡ҆правда́нїихъ твои́хъ побꙋ́дꙋ: не забꙋдꙋ́ слове́съ твои́хъ.
ıз҃. Воздаждь рабꙋ́ твоемꙋ́: живи́ мѧ, и҆ сохраню́ словеса̀ твоѧ̀.
ıи҃. Ѿкры́й о҆́чи мои́, и҆ ѹ҆разꙋмлю́ чⷣдеса̀ ѿ̀ зако́на твоегѡ̀.
ıѳ҃. Пришле́цъ а҆́зъ е҆смь на земли́: не скры́й ѿ̀ менѐ за́пⷳвѣди твоѧ̀.
к҃. Возлюбѣ́ дꙋ́ша мо́ѧ возжела́ти сⷭ҃дебъ҆ твоѧ̀ на всѧ́кое вре́мѧ.
ка҃. Запрети́лъ е҆сѝ гⷬ́рдымъ: про́клти ѹ҆клоня́ющїѧсѧ ѿ̀ за́повѣдій твои́хъ.
кв҃. Ѿими́ ѿ̀ менѐ поно́съ поноше́нїе и҆ ѹ҆ничиже́нїе, ꙗ҆́ко свидѣ́нїй твои́хъ взыска́хъ.
кг҃. Ѝбо сѣдо́ша кнⷯзи и҆ на мѧ҆ клевета́хꙋ, ра́бъ же тво́й глꙋмля́шесѧ во ѡ҆правда́нїихъ твои́хъ:
кд҃. Ѝбо свидѣ́нїѧ твоѧ̀ побꙋже́нїе моѐ е҆́сть, и҆ совѣ́ти моѝ ѡ҆правда́нїѧ твоѧ̀.

24. Тоя ден е Господ сътворил: да се зарадваме и да се развеселим в него.
25. О, Господи, спаси! о, Господи, спомогни!
26. Благословен, който иде в името Господне! Благославяме ви от дома Господен.
27. Господ е Бог и ни осия; връзвайте с въже жертвата, водете я към роговете на жертвеника.
28. Ти си мой Бог: ще Те славя; Ти си мой Бог: ще Те превъзнасям. (Ще Те славя, защото Ти ме послуша и стана мое спасение.)
29. Славете Господа, защото Той е благ, защото милостта Му е вечна.

ПСАЛОМ 118.

1. Блажени непорочните в пътя си, които ходят по закона Господен.
2. Блажени, които пазят откровенията на Бога и от все сърце Го търсят.
3. Те не вършат беззаконие, ходят по Неговите пътища.
4. Ти заповяда да пазя твърдо Твоите заповеди.
5. О, да бяха се насочили моите пътища към спазване Твоите устави!
6. Тогава не бих се посрамил, гледайки всички Твои заповеди:
7. славил бих Те с правота на сърцето, като се уча от съдбите на Твоята правда.
8. Ще пазя Твоите устави; не ме оставяй съвсем.
9. Как момък ще запази в чистота пътя си? - Като пази себе си според Твоето слово.
10. От все сърце Те търся, не ми давай да се отклоня от Твоите заповеди.
11. Скрил съм в сърцето си Твоето слово, за да не греша пред Тебе.
12. Благословен си Ти, Господи! научи ме на Твоите наредби.
13. С уста разгласях всички съдби от Твоите уста.
14. В пътя на Твоите откровения се радвам като за всяко богатство.
15. Размислям за Твоите заповеди и гледам Твоите пътища.
16. Утешавам се с Твоите наредби, не забравям Твоето слово.
17. Покажи милост към Твоя раб, и ще живея и ще пазя Твоето слово.
18. Отвори очите ми, и ще видя чудесата на Твоя закон.
19. Странник съм на земята, не скривай от мене Твоите заповеди.
20. Изнури се душата ми да желае Твоите съдби във всяко време.
21. Ти укроти гордите, проклетите, които се отклоняват от Твоите заповеди.
22. Снеми от мене укора и срама, защото пазя Твоите откровения.
23. Князете седят и се наговарят против мене, а Твоят раб размишлява за Твоите наредби.
24. Твоите откровения са моя утеха, (и Твоите устави) - мои съветници.

к҃е. Прильпѣ̀ землѝ дꙋ́ша мо҆а̀: живи́ мѧ по слове́сѣ твоемꙋ́.
к҃ѕ. Пꙋ́ти мо҆ѝ возвѣсти́хъ, и҆ ꙋ҆слы́шалъ мѧ є҆сѝ: наꙋчи́ мѧ wправда́нїемъ твои́мъ.
к҃з. Пꙋ́ть wправда́нїй твои́хъ вразꙋми́ мн, и҆ поглꙋмлю́сѧ въ чꙋдесѣ́хъ твои́хъ.
к҃и. Воздремѧ̀ дꙋ́ша моа̀ ѿ ꙋ҆ны́нїѧ: ꙋ҆тверди́ мѧ въ слове́сѣхъ твои́хъ.
к҃д. Пꙋ́ть непра́вды ѿста́ви ѿ менѐ и҆ зако́номъ твои́мъ поми́лꙋй мѧ.
к҃л. Пꙋ́ть и҆́стины и҆зво́лихъ и҆ сꙋ́дебъ твои́хъ не забы́хъ.
к҃ла. Прилѣпи́хсѧ свиде́нїемъ твои́мъ, гд҃и, не посрами́ менѐ.
к҃лв. Пꙋ́ть за́повѣдїй твои́хъ текохъ, є҆гда̀ разшири́лъ є҆сѝ се́рдце моѐ.
к҃лг. Законоположи́ мнѣ̀, гд҃и, пꙋ́ть wправда́нїй твои́хъ, и҆ взыщꙋ́ и҆ вы́нꙋ:
к҃лд. Вразꙋми́ мѧ, и҆ и҆спыта́ю зако́нъ тво́й и҆ сохраню́ и҆̀ всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ.
к҃ле. Наста́ви мѧ на стезю́ за́повѣдїй твои́хъ,ꙗ҆́кw тꙋ́ю восхотѣ́хъ.
к҃ѕ. Приклони́ се́рдце моѐ во свиде́нїѧ твоа̀, а҆̀ не въ лихои́мство.
к҃з. Ѿврати́ ѻ҆́чи мои́ є҆́же не ви́дѣти сꙋе́ты: въ пꙋ́ти твоемъ́ живи́ мѧ.
к҃и. Поста́ви рабꙋ́ твоемꙋ́ сло́во твоѐ въ стра́хъ тво́й.
к҃д. Ѿними́ поноше́нїе моѐ, є҆́же непщева́хъ:ꙗ҆́кw сꙋ́дьбы твоа̀ бл҃ги.
к҃м. Сѐ, возжела́хъ за́пwвѣди твоа̀: въ пра́вдѣ твое́й живи́ мѧ.
к҃ма. И҆̀ да прїи́детъ на мѧ мл҃ть твоа̀, гд҃и, спасе́нїе твоѐ по слове́сѣ твоемꙋ́:
к҃мв. И҆̀ wвѣща́ю поноша́ющымъ мѝ сло́во,ꙗ҆́кw ꙋ҆пова́хъ на слове́са твоа̀.
к҃мг. И҆̀ не ѿними́ ѿ ꙋ҆стъ мои́хъ словесѐ и҆́стинна до сѣ́ла,ꙗ҆́кw на сꙋ́дьбы твоа̀ ꙋ҆пова́хъ:
к҃мд. И҆̀ сохраню́ зако́нъ тво́й вы́нꙋ, въ вѣ́къ и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка.
к҃ме. И҆̀ хожда́хъ въ широтѣ́,ꙗ҆́кw за́пwвѣди твоа̀ взыска́хъ:
к҃мѕ. И҆̀ глаго́лахъ wҀ свиде́нїихъ твои́хъ пред҃ цари́ и҆ не стыдя́хсѧ:
к҃мз. И҆̀ поꙋча́хсѧ въ за́повѣдехъ твои́хъ,ꙗ҆́же возлюби́хъ сѣ́лѡ:
к҃ми. И҆̀ воздвигохъ рꙋ́цѣ моѝ къ за́повѣдемъ твои́мъ,ꙗ҆́же возлюби́хъ, и҆ глꙋмля́хсѧ во wправда́нїихъ твои́хъ.
к҃н. Помѧни́ словеса̀ твоа̀ рабꙋ́ твоемꙋ́, и҆́хже ꙋ҆пова́нїе да́лъ мѝ є҆сѝ.
к҃на. То́ мѧ ꙋ҆тѣ́шили во смиренїи́ моемъ́,ꙗ҆́кw сло́во твоѐ живи́ мѧ.
к҃нв. Го́рдїи законопрестꙋпова́хꙋ до сѣ́ла: ѿ зако́на же твоегѡ̀ не ꙋ҆клони́хсѧ.
к҃нг. Помянꙋ́хъ сꙋ́дебъ твоа̀ ѿ вѣ́ка, гд҃и, и҆ ꙋ҆тѣ́шихсѧ.
к҃нд. Печа́ль прїѧ́тъ мѧ ѿ грѣ́шникъ, wставля́ющихъ зако́нъ тво́й.
к҃не. Пѣ́ти бя́хꙋ мнѣ̀ wправда́нїа твоа̀ на мѣ́стѣ прише́льствїа моегѡ̀.
к҃нѕ. Помянꙋ́хъ въ нощи́ и҆́мене твоѐ, гд҃и, и҆ сохрани́хъ зако́нъ тво́й.
к҃нз. Сей бы́сть мнѣ̀,ꙗ҆́кw wправда́нїй твои́хъ взыска́хъ.
к҃ни. Ча́сть моа̀ є҆сѝ, гд҃и: рѣ́хъ сохрани́ти зако́нъ тво́й.
к҃нѳ. Помоли́хсѧ лицꙋ́ твоемꙋ́ всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ: поми́лꙋй мѧ по

25. Душата ми е в прах хвърлена: оживи ме по Твоето слово.
26. Обявих моите пътища, и Ти ме чу: научи ме на Твоите наредби.
27. Дай ми да разбера пътя на Твоите заповеди, и ще размислям за Твоите чудеса.
28. Душата ми чезне от скръб: укрепи ме по Твоето слово.
29. Отдалечи от мене пътя на лъжата, и ми дай Твоя закон.
30. Избрах пътя на истината, турих пред себе си Твоите съдби.
31. Прилепих се към Твоите откровения, Господи: недей ме засрамя.
32. Ще се затека по пътя на Твоите заповеди, кога разшириш сърцето ми.
33. Господи, посочи ми пътя на Твоите устави, и ще се държа о него докрай.
34. Вразуми ме, и ще спазвам Твоя закон и ще го пазя от все сърце.
35. Тури ме в пътеката на Твоите заповеди, защото я силно пожелах.
36. Наклони сърцето ми към Твоите откровения, а не към корист.
37. Отвърни очите ми да не виждам суета; животвори ме на Твоя път.
38. Утвърди словото Си за Твоя раб, заради благоговението пред Тебе.
39. Отклони моето охулване, от което се страхувам, защото Твоите съдби са добри.
40. Ето, аз силно пожелах Твоите заповеди: животвори ме с Твоята правда.
41. Господи, да дойдат върху мене Твоите милости, Твоето спасение по словото Ти, -
42. и аз ще дам отговор на тоя, който ме хули, защото се уповавам на Твоето слово.
43. Не отнимай съвсем от устата ми словото на истината, защото аз се уповавам на Твоите съдби
44. и ще пазя Твоя закон винаги, во веки веков;
45. ще ходя свободно, защото търсих Твоите заповеди;
46. ще говоря за Твоите откровения пред царете, и няма да се посрамя;
47. ще се утешавам с Твоите заповеди, които съм възлюбил;
48. ще простирам ръцете си към Твоите заповеди, които възлюбих, и ще размислям за Твоите наредби.
49. Спомни словото към Твоя раб, на което да се уповавам Ти ми заповяда.
50. Това е утеха в неволята ми, че Твоето слово ме оживява.
51. Горделивите ме хулиха докрай, но аз не се отклоних от Твоя закон.
52. Спомнях си Твоите отвека съдби, Господи, и се утешавах.
53. Ужас ме обхваща при вида на нечестивците, които напущат Твоя закон.
54. Твоите устави ми бяха песни в мястото на моето странствуване.
55. Нощем си спомнях Твоето име, Господи, и пазех Твоя закон.
56. Той стана мой, защото пазя Твоите заповеди.
57. Мой дял е, Господи, - казах си, - да спазвам Твоите думи.
58. Молих Ти се от все сърце: помилуй ме по Твоето слово.

словесѝ твоемѹ̀.
ѝд. Помы́слихъ пѹ́тїѝ твоѧ̀ ѝ возврати́хъ но́зѣ моѝ во свидѣ́нїѧ твоѧ̀.
ѕ. Ѹ҆готови́хсѧ ѝ не смѹти́хсѧ сохрани́ти запшвѣ́ди твоѧ̀.
ѕа. Ѹ҆жа грѣ́шницы ѡ҆каза́шасѧ мнѣ̀, ѝ зако́на твоегѡ̀ не забы́хъ.
ѕв. Полѹ́ночи воста́хъ ѝспов҃ѣ́датисѧ тебѣ̀ ѡ҆ сѹ́дьбахъ пра́вды твоеѧ̀.
ѕг. Причастникъ а҆́зъ е҆́смь всѣ́мъ бо́ѧщымсѧ тебе҆̀ ѝ хранѧ́щымъ запшвѣ́ди твоѧ̀.
ѕд. Ми҃ти твоеѧ̀, гд҃и, ѝспо́лнь земл҃ѧ: ѡ҆правда́нїе҆мъ твои́мъ нау́чи мѧ.
ѕе. Бл҃гость сотвори́лъ е҆сѝ съ рабо́мъ твои́мъ, гд҃и, по словесѝ твоемѹ̀:
ѕѕ. Бл҃гости ѝ наказа́нїю ѝ ра́зѹмѹ нау́чи мѧ, я҆́кш запов҃ѣ́демъ твои́мъ вѣ́ровахъ.
ѕз. Пре́жде да́же не смири́ти ми сѧ, а҆́зъ прегрѣши́хъ: сегѡ̀ ра́ди сло́во твоѥ̀ сохрани́хъ.
ѕи. Бл҃гъ е҆сѝ ты̀, гд҃и: ѝ бл҃гостїю твое́ю нау́чи мѧ ѡ҆правда́нїе҆мъ твои́мъ.
ѕѳ. Ѹ҆мно́жисѧ на мѧ̀ непра́вда го́рдыхъ: а҆́зъ же всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ ѝспыта́ю запшвѣ́ди твоѧ̀.
ѳ. Ѹ҆сыри́сѧ я҆́кш мле́ко̀ се́рдце и҆́хъ: а҆́зъ же зако́нѹ твоемѹ̀ поучи́хсѧ.
ѳа. Бл҃го мнѣ̀, я҆́кш смири́лъ мѧ̀ е҆сѝ, я҆́кш да нау́чѹсѧ ѡ҆правда́нїе҆мъ твои́мъ.
ѳв. Бл҃гъ мнѣ̀ зако́нъ ѹ҆́стъ твои́хъ па́че ты́сѧщъ зла́та ѝ сребра́.
Сла́ва:
ѳг. Рѹ́цѣ твоѝ сотвори́стѣ мѧ̀ ѝ созда́стѣ мѧ̀: вразѹми́ мѧ, ѝ нау́чѹсѧ запов҃ѣ́демъ твои́мъ.
ѳд. Бои́мїисѧ тебе҆̀ ѹ҆́зрѧтъ мѧ̀ ѝ возвесела́тсѧ, я҆́кш на словеса̀ твоѧ̀ ѹ҆пова́хъ.
ѳе. Разѹмѣ́хъ, гд҃и, я҆́кш пра́вда сѹ́дьбы твоѧ̀, ѝ вои́стиннѹ смири́лъ мѧ̀ е҆сѝ.
ѳѕ. Бѹ́ди же мл҃ть твоѧ̀, да ѹ҆тѣ́шитъ мѧ̀, по словесѝ твоемѹ̀ рабѹ̀ твоемѹ̀:
ѳз. Да прїи́дѹтъ мнѣ̀ щедро́ты твоѧ̀, ѝ жи́въ бѹ́дѹ, я҆́кш зако́нъ тво́й поуче́нїе мое҆̀ е҆́сть.
ѳи. Да постыдя́тсѧ го́рдїи, я҆́кш непра́ведну беззако́нновашасѧ на мѧ̀: а҆́зъ же поглѹмлю́сѧ въ запов҃ѣ́дехъ твои́хъ.
ѳѳ. Да ѡ҆врата́тъ мѧ̀ бо́ѧщїисѧ тебе҆̀ ѝ вѣ́дѧщїи свидѣ́нїѧ твоѧ̀.
і҃. Бѹ́ди се́рдце мое҆̀ непоро́чно во ѡ҆правда́нїихъ твои́хъ, я҆́кш да не постыжѹ́сѧ.
і҃а. Ѝчеза́етъ во спасе́нїе твое҆̀ дѹ́ша мо҃ѧ, на словеса̀ твоѧ̀ ѹ҆пова́хъ:
і҃в. Ѝчезо́ша о҆́чи моѝ въ сло́во твое҆̀, глаго́люще: когда̀ ѹ҆тѣ́шиши мѧ;
і҃г. Зане҆̀ бы́хъ я҆́кш мѣ́хъ на сла́нѣ: ѡ҆правда́нїй твои́хъ не забы́хъ.

59. Размислях за моите пътища и обръщах стъпките си към Твоите откровения.
60. Бързах и не се бавих да спазвам Твоите заповеди.
61. Примките на нечестивците ме окръжиха, но аз не забравях Твоя закон.
62. По среднощ ставах да Те славословя заради Твоите праведни съдби.
63. Другар съм на всички, които Ти се боят и които пазят Твоите заповеди.
64. С Твоята милост, Господи, е пълна земята: научи ме на Твоите наредби.
65. Добро си сторил, Господи, на Твоя раб по Твоето слово.
66. Научи ме добре да разсъждавам и да познавам, защото вярвам на Твоите заповеди.
67. Преди моето страдание аз се заблуждавах; а сега пазя Твоето слово.
68. Благ и благодетелен си Ти (Господи); научи ме на Твоите наредби.
69. Горделивите плетат лъжа против мене; но аз от все сърце ще пазя Твоите заповеди.
70. Затлъстя сърцето им като тлъстина; но аз се утешавам с Твоя закон.
71. Добре ми е, че пострадах, та да се науча на Твоите наредби.
72. Законът на Твоите уста е за мене по-добър от хиляда късове злато и сребро.
73. Твоите ръце ме сътвориха и устроиха; вразуми ме, и ще се науча на Твоите заповеди.
74. Които се боят от Тебе, ще ме видят и ще се зарадват, задето се уповавам на Твоето слово.
75. Зная, Господи, че Твоите съдби са праведни, и по справедливост Ти ме наказа.
76. Нека, прочее, Твоята милост ми бъде утеха, по Твоето слово към Твоя раб.
77. Да дойде върху ми Твоето милосърдие, и аз ще живея; защото Твоят закон е моя утеха.
78. Нека бъдат посрамени горделивите, защото ме угнетяват без вина; аз размислям за Твоите заповеди.
79. Да се обърнат към мене, които Ти се боят и които знаят Твоите откровения.
80. Да бъде сърцето ми непорочно в Твоите наредби, та да се не посрамя.
81. Чезне душата ми за Твоето спасение; аз се уповавам на Твоето слово.
82. Очите ми чезнат за Твоето слово; аз говоря: кога ще ме утешиш?
83. Станах като мех на дим, но Твоите наредби не забравих.

пд. Колѝкѡ є҆́сть дніи́ рабà твоегѡ̀; когдà сотворѝши мн҃ ѿ гонѧ́щихъ мѧ̀ сѹ́дъ;
пе. Повѣ́даша мнѣ̀ законопрестѹ́пницы глѹмлє́нїѧ, но не ꙗ́кѡ закѡ́нъ твоѝ, гд҃н.
пѕ. Вс҃а̀ запѡвѣ́ди твоà и҆́стина: непрáведнѡ погнáша мѧ̀, помозѝ мн.
пз. Вмáлѣ не скончáша менѐ на землѝ: Თзъ же не ѡ҆ста́вихъ запѡвѣ́дїй твоѝхъ.
пи. По мл҃тви твоéй живи́ мѧ, и҆ сохранѭ̀ свидѣ́нїѧ ѹ҆́стъ твоѝхъ.
пд. Во вѣ́къ, гд҃н, слóво твоѐ пребывáетъ на нб҃сѣ̀.
чі. Въ рóдъ и҆ рóдъ и҆́стина твоà: ѡ҆сновáлъ є҆сѝ зéмлю, и҆ пребывáетъ.
ча. Ѹ҆чинéнїемъ твоѝмъ пребывáетъ дéнь: ꙗ́кѡ вс҃ѣ́мъ рабѹ́тна тебѣ̀.
чв. Ꙗ́кѡ ᲗщЕ бы не закѡ́нъ твоѝ поучéнїе моѐ бы́лъ, тогдà ѹ҆́бѡ погúблъ бы́хъ во смирéнїи моéмъ:
чг. Во вѣ́къ не забѹ́дѹ ѡ҆правдáнїй твоѝхъ, ꙗ́кѡ въ нѝхъ ѡ҆живúлъ мѧ̀ є҆сѝ.
[Среда̀.]
чд. Твóй є҆́смь Თзъ, спси́ мѧ: ꙗ́кѡ ѡ҆правдáнїй твоѝхъ взыскáхъ.
че. Менѐ ждáша грѣ́шницы погубѝти мѧ̀: свидѣ́нїѧ твоà разѹмѣ́хъ.
чѕ. Вс҃а́кїѧ кончúны ви́дѣхъ конéцъ: широкà запѡвѣ́дь твоà ѕѣлѡ́.
чз. Колѝ возлюбúхъ закѡ́нъ твóй, гд҃н: вéсь дéнь поучéнїе моѐ є҆́сть.
чи. Пáче врáгъ моúхъ ѹ҆мѹдрúлъ мѧ̀ є҆сѝ запѡвѣ́дїю твоéю, ꙗ́кѡ въ вѣ́къ моà є҆́сть.
чѳ. Пáче вс҃ѣ́хъ ѹ҆чáщихъ мѧ̀ разѹмѣ́хъ, ꙗ́кѡ свидѣ́нїѧ твоà поучéнїе моѐ є҆́сть.
р. Пáче стáрцъ разѹмѣ́хъ, ꙗ́кѡ запѡвѣ́ди твоà взыскáхъ.
ра. Ѡ҃ вс҃а́каго пу́тѝ лу́кава возбранúхъ ногáмъ моúмъ, ꙗ́кѡ да сохранѭ̀ словесà твоà:
рв. Ѡ҃ сѹдéбъ твоúхъ не ѹ҆клонúхсѧ, ꙗ́кѡ ты̀ законоположúлъ мн҃ є҆сѝ.
рг. Кóль сладкà гортáни моемѹ̀ словесà твоà: пáче мéда ѹ҆стѹ́мъ моúмъ.
рд. Ѡ҃ запѡвѣ́дїй твоúхъ разѹмѣ́хъ: сегѡ̀ рáди возненави́дѣхъ вс҃а́къ пу́ть непрáведы.
ре. Свѣтúльникъ ногáма моúма законъ твóй, и҆ свѣ́тъ стезѧ́мъ моúмъ.
рѕ. Клáхсѧ и҆ постáвихъ сохранúти сѹдьбы̀ прáведы твоеѧ̀.
рз. Смирúхсѧ до ѕѣлà: гд҃н, живи́ мѧ по словесѝ твоемѹ̀.
ри. Вѡ́льная ѹ҆́стъ моúхъ бл҃говоли́ же, гд҃н, и҆ сѹдьбáмъ твоúмъ навчи́ мѧ.
рѳ. Дꙋшà моà въ рꙋкѹ̀ твоéю выну̀, и҆ закѡ́на твоегѡ̀ не забы́хъ.
сі. Положúша грѣ́шницы сѣ́ть мнѣ̀: и҆ ѿ запѡвѣ́дїй твоúхъ не заблѹ́дихъ.
саі. Наслѣ́довахъ свидѣ́нїѧ твоà во вѣ́къ, ꙗ́кѡ рáдованїе сéрдца моегѡ̀ сѹ́ть:
сві. Приклонúхъ сéрдце моѐ сотворѝти ѡ҆правдáнїѧ твоà въ вѣ́къ за воздáмнїе.

84. Колко са дните на Твоя раб? Кога ще извършиш съд над моите гонители?
85. Изкопаха ми яма горделивите въпреки Твоя закон.
86. Всички Твои заповеди са истина. Несправедливо ме гонят: помогни ми;
87. без малко щяха да ме погубят на земята, но аз не оставих Твоите заповеди.
88. По Твоята милост ме оживявай, и ще пазя откровенията на Твоите уста.
89. Твоето слово, Господи, е навеки утвърдено на небесата;
90. Твоята истина е от рода в род. Ти си сложил земята, и тя стои.
91. Според Твоите решения всичко стои досега, защото всичко на Тебе служи.
92. Ако не бе Твоят закон утеха за мене, аз бих погинал в неволята си.
93. Довека няма да забравя Твоите заповеди, защото чрез тях ме оживяваш.
94. Твой съм аз, спаси ме, защото търсих Твоите заповеди.
95. Нечестивците ме причакват, за да ме погубят, но аз се вдълбочавам в Твоите откровения.
96. Видях предела на всяко съвършенство, но Твоята заповед е безмерно широка.
97. Колко обичам Твоя закон! Цял ден размислям за него.
98. С Твоята заповед Ти ме направи по-мъдър от враговете ми, защото тя е винаги с мене.
99. Станах по-разумен от всички мои учители, защото размислям за Твоите откровения.
100. Аз съм по-вещ от старците, защото пазя Твоите заповеди.
101. Удържам нозете си от всеки лош път, за да пазя Твоето слово.
102. От Твоите съдби няма да се отклоня, защото Ти ме учиш.
103. Колко са сладки на гърлото ми Твоите думи! по-сладки от мед на устата ми.
104. Чрез Твоите заповеди съм вразумен, затова мразя всеки лъжлив път.
105. Твоето слово е светило за ногата ми и светлина за пътеката ми.
106. Клех се да пазя справедливите Твои съдби, и ще ги изпълня.
107. Силно съм угнетен, Господи, оживи ме по Твоето слово.
108. Затова благоволи, Господи, да приемеш доброволната жертва на моите уста, и ме научи на Твоите съдби.
109. Душата ми е непрестанно в моята ръка, но Твоя закон не забравям.
110. Нечестивците ми поставиха примка, но аз не се отклоних от Твоите заповеди.
111. Твоите откровения приех като вечно наследие, защото те са радост за сърцето ми.
112. Наклоних сърцето си да изпълнявам Твоите наредби навеки, докрай.

рг҃і. Законопрестꙋ́пныѧ возненави́дѣхъ, зако́нъ же твоѝ возлюби́хъ.
рд҃і. Помо́щникъ мо́й ѝ заступ҃никъ мо́й є҆сѝ ты́: на словеса̀ твоа̀ ꙋ҆пова́хъ.
ре҃і. Ꙋ҆клони́тесѧ ѿ менѐ, лꙋка́вноꙋмꙑшлѧ́ющіи҃, ѝ ѝспыта́ю за́пшвѣди бг҃а̀ моегѡ̀.
рс҃і. Заступи́ мѧ по словесѝ твоемꙋ́, ѝ жи́въ бꙋ́дꙋ: ѝ не посрамѝ менѐ ѿ ча́ніѧ моегѡ̀:
рз҃і. Помози́ мн҃, ѝ спсꙋ́сѧ, ѝ поꙋчꙋ́сѧ во ѡ̀правда́нїихъ твои́хъ вы́нꙋ.
ри҃і. Ꙋ҆ничижи́лъ є҆сѝ всѧ̀ ѿстꙋпа́ющыѧ ѿ ѡ̀правда́нїй твои́хъ: ꙗ̆кш непра́ведно помышле́нїе и҆́хъ.
рі҃і. Престꙋпа́ющыѧ непщева́хъ всѧ̀ грѣ́шныѧ землѝ: сегѡ̀ ра́ди возлюби́хъ свидѣ́нїѧ твоа̀.
рі҃к. Пригвозди́ стра́хꙋ твоемꙋ́ плѡ́ти моа̀: ѿ сꙋдо́въ бо твои́хъ ꙋ҆боя́хсѧ.
рк҃а. Сотвори́хъ сꙋ́дъ ѝ пра́вдꙋ: не предаи́ждь менѐ ѡ҆бидѧщымъ мѧ̀.
рк҃в. Воспрі҃ими҆ раба̀ твоегѡ̀ во бл҃го, да не ѡ҆клевета́ютъ менѐ го́рдіи҃.
рк҃г. О҆́чи моѝ и҆счезо́стѐ во спсе́нїе твоѐ ѝ въ сло́во пра́вды твоеѧ̀:
рк҃д. Сотвори́ съ рабо́мъ твои́мъ по мл҃ти твое́й, ѝ ѡ҆правда́нїемъ твои́мъ наꙋчи́ мѧ̀.
рк҃е. Ра́бъ твоѝ є҆́смь а҆́зъ: вразꙋми́ мѧ, ѝ ꙋ҆вѣ́мъ свидѣ́нїѧ твоа̀.
рк҃ѕ. Вре́мя сотвори́ти гд҃еви: разори́ша зако́нъ твоѝ.
рк҃з. Сегѡ̀ ра́ди возлюби́хъ за́пшвѣди твоа̀ па́че зла́та ѝ топа́зїа.
рк҃и. Сегѡ̀ ра́ди ко всѣ́мъ за́повѣдемъ твои́мъ напра́вляхсѧ, всѧ́къ пꙋ́ть непра́вды возненави́дѣхъ.
рк҃ѳ. Ди҃вна свидѣ́нїѧ твоа̀: сегѡ̀ ра́ди ѝспыта̀ а҆̀ дꙋ́ша моѧ̀.
рл҃. Ꙗ҆вле́нїе слове́съ твои́хъ просвѣща́етъ ѝ вразꙋмля́етъ младе́нцы.
рла҃. Ꙋ҆стꙋ́ моа̀ ѿверзо́хъ ѝ привлеко́хъ дх҃ъ, ꙗ̆кш за́повѣдїй твои́хъ жела́хъ.
Сла́ва:
рлв҃. При́зри на мѧ̀ ѝ поми́лꙋй мѧ̀, по сꙋ́дꙋ лю́бящихъ и҆́мѧ твоего̀.
рлг҃. Стопы́ моа̀ напра́ви по словесѝ твоемꙋ́, ѝ да не ѡ҆бладе́тъ мно́ю всѧ́кое беззако́нїе:
рлд҃. И҆зба́ви мѧ̀ ѿ клеветы́ челове́ческїѧ, ѝ сохраню̀ за́пшвѣди твоа̀.
рле҃. Лицѐ твоѐ просвѣтѝ на раба̀ твоегѡ̀ ѝ наꙋчи́ мѧ ѡ҆правда́нїемъ твои́мъ.
рлѕ҃. И҆схо́дища водна́ѧ и҆зведо́стѐ О҆́чи моѝ, поне́же не сохрани́хъ зако́на твоегѡ̀.
рлз҃. Пра́въ є҆сѝ, гд҃и, ѝ пра́ви сꙋ́дъ твоѝ:
рли҃. Заповѣ́далъ є҆сѝ пра́вдꙋ свидѣ́нїѧ твоа̀, ѝ и҆́стинꙋ ѕѣ́лѡ.
рлѳ҃. И҆стопи́ла мѧ̀ е҆́сть ре́вность твоа̀: ꙗ̆кш забы́ша словеса̀ твоа̀ вразѝ моѝ.
рм҃. Разжже́но сло́во твоѐ ѕѣ́лѡ, ѝ ра́бъ твоѝ возлюбѝ е҆̀.

113. Човешките измислици мразя, но Твоя закон обичам.
114. Ти си моя закрила и мой щит; на Твоето слово се уповавам.
115. Махнете се от мене, беззаконници, и аз ще пазя заповедите на моя Бог.
116. Укрепи ме по Твоето слово, и аз ще живея; недей ме посрамя в надеждата ми;
117. подкрепи ме, и ще се спася; и в Твоите устави непрестанно ще вниквам.
118. Ти поваляш всички, които отстъпват от Твоите наредби, защото техните хитрини са лъжа.
119. Ти отхвърляш нечестивците земни като сгурия, затова обикнах Твоите откровения.
120. От Твоя страх трепери плътта ми, и от Твоите съдби се боя.
121. Аз върших съд и правда; не ме предавай на моите гонители.
122. Защити Твоя раб за негово добро, та да ме не угнетяват горделивите.
123. Очите ми чезнат, очаквайки Твоето спасение и словото на Твоята правда.
124. Постъпи с Твоя раб по милостта Си и ме научи на Твоите наредби.
125. Аз съм Твой раб: вразуми ме, и ще позная Твоите откровения.
126. Време е Господ да действува: Твоя закон разориха.
127. Но аз обичам Твоя закон повече от злато, и то от чисто злато.
128. Всички Твои заповеди - всички признавам за справедливи; всички пътища на лъжата мразя.
129. Дивни са Твоите откровения; затова душата ми ги пази.
130. Откровението на Твоите слова просвещава, вразумява простите.
131. Отварям уста и въздишам, защото жадувам за Твоите заповеди.
132. Милостно погледни към мене и ме помилуй, както постъпваш с ония, които обичат Твоето име.
133. Утвърди стъпките ми в Твоето слово и не давай да ме обладае никакво беззаконие;
134. избави ме от човешко потисничество, и ще пазя Твоите заповеди;
135. осияй Твоя раб със светлината на лицето Си, и ме научи на Твоите устави.
136. Из очите ми потоци води текат, задето не пазят Твоя закон.
137. Праведен си Ти, Господи, и справедливи са Твоите съдби.
138. Твоите откровения, които си заповядал, са правда и съвършена истина.
139. Ревността ми ме яде, защото враговете ми забравиха Твоите слова.
140. Твоето слово е твърде чисто, и Твоят раб го обикна.

рм҃л. Юнѣ́йшїй а҆́зъ е҆́смь и҆ оу҆ничижє́нъ: ѡ҆правда́нїй твои́хъ не забы́хъ.
рм҃в. Пра́вда твоя́ пра́вда во вѣ́къ, и҆ зако́нъ твои́ и҆́стина.
рм҃г. Скоу́рбь и҆ нѹ́жда ѡ҆брѣто́ша мѧ: запѡвѣ́ди твоя́ поучє́нїе моє́.
рм҃д. Пра́вда свидѣ́нїа твоя́ въ вѣ́къ: вразоуми́ мѧ, и҆ жи́въ бѹ́дѹ.
рм҃е. Воззва́хъ всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ, оу҆слы́ши мѧ, гдⷭ҇и: ѡ҆правда́нїа твоя́ взыщ҃ѹ.
рм҃ѕ. Воззва́хъ тѧ, спⷭ҇и́ мѧ, и҆ сохраню́ свидѣ́нїа твоя́.
рм҃з. Предварі́хъ въ безго́дїи и҆ воззва́хъ: на словєса́ твоя́ оу҆пова́хъ.
рм҃и. Предвари́стѣ о҆́чи мои́ ко оу҆тр҃ѹ, поучи́тисѧ словесє́мъ твои́мъ.
рм҃д҃. Гла́съ мо́й оу҆слы́ши, гдⷭ҇и, по мл҃ти твоє́й: по сѹ́дьбѣ твоє́й живи́ мѧ.
рн҃. Приближи́шасѧ гона́щїи мѧ беззако́нїемъ: ѿ̀ зако́на же твоегѡ̀ оу҆дали́шасѧ.
рн҃а. Бли́з҆ е҆сѝ ты, гдⷭ҇и, и҆ вси́ пу́тїе твоѝ и҆́стина.
рн҃в. Испе́рва позна́хъ ѿ̀ свидѣ́нїй твои́хъ, я҆́кѡ въ вѣ́къ ѡ҆снова́лъ а҆̀ е҆сѝ.
рн҃г. Ви́ждь смире́нїе моє́ и҆ и҆зми́ мѧ: я҆́кѡ зако́на твоегѡ̀ не забы́хъ.
рн҃д. Сѹ́дѝ сѹ́дъ мо́й и҆ и҆зба́ви мѧ: словесє́ ра́ди твоегѡ̀ живи́ мѧ.
рн҃е. Далє́че ѿ̀ грѣ́шникъ спасе́нїе, я҆́кѡ ѡ҆правда́нїй твои́хъ не взыска́ша.
рн҃ѕ. Щедро́ты твоя́ мно́ги, гдⷭ҇и: по сѹ́дьбѣ твоє́й живи́ мѧ.
рн҃з. Мно́зи и҆згона́щїи мѧ и҆ стѹ́жа́ющїи мѝ: ѿ̀ свидѣ́нїй твои́хъ не оу҆клони́хсѧ.
рн҃и. Ви́дѣхъ неразѹмѣва́ющыѧ и҆ и҆ста́хъ: я҆́кѡ словє́съ твои́хъ не сохрани́ша.
рн҃д҃. Ви́ждь, я҆́кѡ запѡвѣ́ди твоя́ возлюби́хъ: гдⷭ҇и, по мл҃ти твоє́й живи́ мѧ.
рк҃. Нача́ло словє́съ твои́хъ и҆́стина, и҆ во вѣ́къ вс҃а сѹ́дьбы пра́вды твоєя́.
рк҃а. Кнⷭ҇зи погна́ша мѧ тщ҃не: и҆ ѿ̀ словє́съ твои́хъ оу҆боя́сѧ се́рдце моє́.
рк҃в. Возра́дѹюсѧ а҆́зъ ѡ҆ словєсѣ́хъ твои́хъ, я҆́кѡ ѡ҆брѣта́й корысть мно́гѹ.
рк҃г. Непра́вдѹ возненави́дѣхъ и҆ ѡ҆мерзи́хъ: зако́нъ же твоѝ возлюби́хъ.
рк҃д. Седмери́цею дне́мъ хвали́хъ тѧ ѡ҆ сѹ́дьба́хъ пра́вды твоєя́.
рк҃е. Ми́ръ мно́гъ лю́бящымъ зако́нъ твоѝ, и҆ нѣ́сть и҆̀мъ собла́зна.
рк҃ѕ. Ча́хъ спасе́нїя твоегѡ̀, гдⷭ҇и, и҆ запѡвѣ́ди твоя́ возлюби́хъ.
рк҃з. Сохрани́ дѹ́шю мою́ свидѣ́нїа твоя́ и҆ возлюбѝ а҆̀ зѣ́лѡ.
рк҃и. Сохрани́хъ запѡвѣ́ди твоя́ и҆ свидѣ́нїа твоя́, я҆́кѡ вси́ пу́тїе мои́ пред҆ тобо́ю, гдⷭ҇и.
рк҃д҃. Да приближи́тсѧ моле́нїе моє́ пред҆ тѧ, гдⷭ҇и: по словєсі́ твоемѹ́ вразоуми́ мѧ.
рл҃. Да вни́детъ прошє́нїе моє́ пред҆ тѧ: гдⷭ҇и, по словєсі́ твоемѹ́ и҆зба́ви мѧ.
рл҃а. Ѳ҆рыгнѹ́тъ оу҆стнє́ мои́ пѣ́нїе, є҆гда́ наꙋчи́ши мѧ ѡ҆правда́нїємъ твоі́мъ.

141. Малък и презрян съм аз, но Твоите заповеди не забравям.
142. Твоята правда е правда вечна, и Твоят закон е истина.
143. Скръб и тъга ме постигнаха: Твоите заповеди са моя утеха.
144. Правдата на Твоите откровения е вечна; вразуми ме, и ще живея.
145. Викам от все сърце: чуй ме, Господи, - и ще спазя Твоите устави.
146. Тебе призовавам: спаси ме, и ще пазя Твоите откровения.
147. Предварям зората и викам: на Твоето слово се уповавам.
148. Очите ми предварят утринната стража, за да се вдълбочавам в Твоето слово.
149. Чуй моя глас по милостта Си, Господи; по Твоя съд оживи ме.
150. Приближиха се ония, които замислят лукавство; далече са те от Твоя закон.
151. Близък си Ти, Господи, и всички Твои заповеди са истина.
152. Отдавна узнах за Твоите откровения, които си Ти утвърдил навеки.
153. Погледни към моята неволя и ме избави, защото не забравям Твоя закон.
154. Застъпи се за делото ми и ме защити; по Твоето слово оживи ме.
155. Далеч е от нечестивците спасението, защото те не търсят Твоите наредби.
156. Много са Твоите щедрости, Господи, по Твоя съд оживи ме.
157. Много са моите гонители и врагове, но от Твоите откровения не отстъпвам.
158. Виждам отстъпниците и се съкрушавам, понеже те не пазят Твоето слово.
159. Виж, колко обичам Твоите заповеди; по милостта Си, Господи, оживи ме.
160. Истината е основа на Твоето слово, и вечен е всеки съд на Твоята правда.
161. Князете ме гонят безвинно, но сърцето ми се бои от Твоето слово.
162. Радвам се на Твоето слово, както оня, който е получил голяма печалба.
163. Мразя лъжата и се гнуся от нея, а Твоя закон обичам.
164. Седем пъти на ден Те прославям за съдбите на Твоята правда.
165. Голям е мирът у ония, които обичат Твоя закон, и за тях няма препъване.
166. Уповавам се на Твоето спасение, Господи, и Твоите заповеди изпълнявам.
167. Душата ми пази Твоите откровения, и аз ги много обичам.
168. Пазя Твоите заповеди и Твоите откровения, защото всичките ми пътища са пред Тебе.
169. Да стигне моят вик пред лицето Ти, Господи; вразуми ме по Твоето слово.
170. Да дойде молбата ми пред Твоето лице; избави ме по Твоето слово.
171. Устата ми ще произнасят хвала, кога ме научиш на Твоите устави.

рѻ҃в. Провѣщлѣтъ ѧ҆зы́къ мо́й словесѧ̀ твоѧ̀, ѩ҆́кш всѧ̀ за́пшвѣ́ди твоѧ̀ пра́вда.
рѻ҃г. Да бу́детъ рꙋ́кѧ твоѧ̀ є҆́же сп҃сти́ мѧ, ѩ҆́кш за́пшвѣ́ди твоѧ̀ и҆зво́лихъ.
рѻ҃д. Возжела́хъ сп҃се́нїе твое́, гд҃и, и҆ зако́нъ твои́ пова́ре́нїе мое́ є҆́сть.
рѻ҃е. Живѧ̀ бу́детъ дꙋ́шѧ моѧ̀ и҆ восхва́литъ тѧ̀: и҆ сꙋ́дьбы твоѧ̀ помо́гꙋтъ мнѣ̀.
рѻ҃ѕ. Заблꙋди́хъ ѩ҆́кш о҆вча̀ поги́бшее: взыщи́ раба̀ твоего́, ѩ҆́кш за́повѣ́дїй твои́хъ не забы́хъ.
Сла́ва:
Кдждсма ѝ҃.
Пѣ́снь степе́ней, рдг҃.
а҃. Ко гд҃ꙋ, внегда̀ скорбѣ́ти мѝ, воззва́хъ, и҆ ꙋ҆слы́ша мѧ̀.
в҃. Гд҃и, и҆зба́ви дꙋ́шꙋ мою́ ѿ ꙋ҆сте́нъ непра́ведныхъ и҆ ѿ ѧ҆зы́ка листи́ва.
г҃. Что̀ да́стсѧ тебѣ̀, и҆ли́ что̀ приложи́тсѧ тебѣ̀ къ ѧ҆зы́кꙋ листи́вꙋ;
д҃. Стрѣ́лы си́льнагш и҆зощре́ны, со ꙋ҆гльми пꙋстынными.
е҃. Ꙋ҆́вы̀ мнѣ̀, ѩ҆́кш прише́льствїе мое́ продолжи́сѧ, всели́хсѧ съ селе́нїи кнда́рскими:
ѕ҃. Мно́гш прише́льствова дꙋ́шѧ моѧ̀: съ ненави́дѧщими ми́ра бѣ́хъ ми́ренъ:
з҃. Є҆гда̀ глаго́лахъ и҃мъ, бора́хꙋ мѧ̀ тꙋ́не.
Пѣ́снь степе́ней, рк҃.
а҃. Возведо́хъ о҆́чи мои́ въ го́ры, ѿнюдꙋ́же прїи́детъ по́мощь моѧ̀.
в҃. По́мощь моѧ̀ ѿ гд҃а, сотво́ршагш не́бо и҆ зе́млю.
г҃. Не да́ждь во смяте́нїе ногѝ твоеѧ̀, ниже́ воздре́млетъ храня́й тѧ̀:
д҃. Сѐ, не воздре́млетъ, ниже́ ꙋ҆́снетъ храня́й і҆и҃ля.
е҃. Гд҃ь сохрани́тъ тѧ̀, гд҃ь покро́въ твои́ на рꙋ́кꙋ десни́ю твою́.
ѕ҃. Во дни́ со́лнце не ѡ҆жже́тъ тебѐ, ниже́ лꙋна́ но́щїю.
з҃. Гд҃ь сохрани́тъ тѧ̀ ѿ всѧ́каго зла̀, сохрани́тъ дꙋ́шꙋ твою́ гд҃ь:
и҃. Гд҃ь сохрани́тъ вхожде́нїе твое́ и҆ и҆схожде́нїе твое́, ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка.
Пѣ́снь степе́ней, ркл҃.
а҃. Возвесели́хсѧ ѡ҆ ре́кшихъ мнѣ̀: въ до́мъ гд҃ень по́йдемъ.
в҃. Стоя́ще бы́хꙋ но́ги на́шѧ во дво́рѣхъ твои́хъ, і҆ерли́ме.
г҃. І҆ерли́мъ зи́ждемый ѩ҆́кш гра́дъ, є҆мꙋ́же причасти́е є҆гѡ̀ вкꙋпѣ̀.
д҃. Та́мш бо взыдо́ша кслѣ́на, кслѣ́на гд҃ня, свидѣ́нїе і҆и҃лево, и҆сповѣ́датисѧ и҃мени гд҃ню:
е҃. Ѩ҆́кш та́мш сѣдо́ша престо́ли на сꙋ́дъ, престо́ли въ домꙋ́ дв҃до́вѣ.
ѕ҃. Вопроси́те же ѩ҆́же ѡ҆ ми́рѣ і҆ерли́ма: и҆ о҆би́лїе лю́бящымъ тѧ̀.
з҃. Бꙋ́ди же ми́ръ въ си́лѣ твое́й, и҆ о҆би́лїе въ столпостѣна́хъ твои́хъ.
и҃. Ра́ди бра́тїй мои́хъ и҆ бли́жнихъ мои́хъ глаго́лахъ ꙋ҆́бш ми́ръ ѡ҆ тебѣ̀.
ѳ҃. До́мꙋ ра́ди гд҃а бг҃а на́шегш взыска́хъ бл҃га́ тебѣ̀.

172. Езикът ми ще възвести Твоето слово, защото всички Твои заповеди са праведни.
173. Да ми бъде Твоята ръка на помощ, защото Твоите заповеди избрах.
174. Господи, жадувам за Твоето спасение, и Твоят закон е моя утеха.
175. Да живее душата ми и да Те слави, и Твоите съдби да ми помогнат.
176. Заблудих се като загубена овца: подири Твоя раб, защото не съм забравил Твоите заповеди.

ПСАЛОМ 119.
1. Към Господа викнах в скръбта си, и Той ме чу.
2. Господи, избави душата ми от лъжливи уста, от лукав език.
3. Какво ще ти даде и какво ще ти прибави лукавият език? -
4. Изострените стрели на силния с разпалени въглени от смрика.
5. Горко мене, че пребъдвам в Мосох, живея при шатрите Кидарски.
6. Дълго живя душата ми с ония, които мразят мира.
7. Аз съм мирен; но щом заговоря, те се готвят за война.

ПСАЛОМ 120.
1. Подигам очи към планините, отдето ще ми помощ дойде.
2. Моята помощ е от Господа, Който сътвори небето и земята.
3. Той не ще даде да се поклати ногата ти; няма да задреме Оня, Който те пази;
4. не дреме и не спи, Който пази Израиля.
5. Господ е твой пазител; Господ е твоя сянка откъм твоята дясна ръка.
6. Слънцето денем няма да те удари, нито месечината нощем.
7. Господ ще те опази от всякакво зло; ще опази твоята душа (Господ).
8. Господ ще пази твоето излизане и твоето влизане отсега и довека.

ПСАЛОМ 121.
1. Зарадвах се, когато ми казаха: да идем в дома Господен.
2. Ето, нозете ми стоят в твоите порти, Иерусалиме, -
3. Иерусалиме, който си устроен като град, сглобен в едно,
4. където възлизат колената, Господните колена, по закона Израилев, да славят името Господне.
5. Там стоят престолите на съда, престолите на дома Давидов.
6. Искайте мир за Иерусалим: да добруват ония, които те обичат!
7. Да бъде мир в твоите стени, добруване - в твоите чертози!
8. Заради моите братя и моите ближни казвам: мир тебе!
9. Заради дома на Господа, нашия Бог, желая ти добро.

Пѣснь степе́ней, рк҃в.

а҃. Къ тебѣ̀ возведо́хъ о҃чи моѝ, живу́щему на нб҃сѣ̀.
б҃. Сѐ, я҃кw о҃чи рабы́ни въ рукѹ̀ госпо́дїй свои́хъ, я҃кw о҃чи рабы́ни въ рукѹ̀ госпожѝ своеѧ̀: та́кw о҃чи на́ши ко гдⷭ҇у бг҃у на́шему, до́ндеже ѹ҆щедри́тъ ны́.
г҃. Поми́лѹй на́съ, гдⷭ҇и, поми́лѹй на́съ, я҃кw помно́гу и҆спо́лнихомсѧ ѹ҆ничиже́нїѧ:
д҃. Наипа́че напо́лнисѧ дѹ́ша на́ша поноше́нїѧ гобзу́щихъ и҆ ѹ҆ничиже́нїѧ го́рдыхъ.

Пѣснь степе́ней, рк҃г.

а҃. Гда́ кw҃ а҃ще не гдⷭ҇ь бы́лъ въ на́съ, да рече́тъ ѹ҆бо̀ їи҃ль:
б҃. Гда́ кw҃ а҃ще не гдⷭ҇ь бы́лъ въ на́съ, внегда̀ воста́ти челове́кwмъ на ны́, ѹ҆бо̀ живы́хъ пожре́ли бы́ша на́съ:
г҃. Внегда̀ прогнѣ́ватисѧ я҃рости и҃хъ на ны́, ѹ҆бо̀ вода̀ потопи́ла бы на́съ.
д҃. Пото́къ пре́йде дѹ́ша на́ша:
е҃. Ѹ҆бо̀ пре́йде дѹ́ша на́ша во́ду непостоа́нную.
ѕ҃. Бл҃гослове́нъ гдⷭ҇ь, и҃же не дадѐ на́съ въ лови́тву зубо́мъ и҃хъ.
з҃. Дѹ́ша на́ша я҃кw пти́ца и҆зба́висѧ ѿ сѣ́ти лова́щихъ: сѣ́ть сокрꙋши́сѧ, и҆ мы̀ и҆зба́влени бы́хомъ.
и҃. По́мощь на́ша во и҃мѧ гдⷭ҇а, сотво́ршагw не́бо и҆ зе́млю.
Сла́ва:

Пѣснь степе́ней, рк҃д.

а҃. Надѣ́ющїисѧ на гдⷭ҇а, я҃кw гора̀ сі҆ѡ́нъ: не подви́житсѧ въ вѣ́къ живы́й во і҆ерли́мѣ.
б҃. Го́ры кр҃естъ е҆гѡ̀, и҆ гдⷭ҇ь кр҃естъ люде́й свои́хъ, ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка.
г҃. Я҃кw не ѡ҆ста́витъ гдⷭ҇ь же́зла грѣ́шныхъ на жре́бїй пра́вы́хъ, я҃кw да не про́стрꙋтъ пра́вїи въ беззако́нїѧ рꙋ́къ свои́хъ.
д҃. Ꙋ҆бла́жи, гдⷭ҇и, бл҃гі҃а и҆ пра́вы́а ср҃цемъ.
е҃. Ѹ҆клоня́ющыѧсѧ же въ развраще́нїѧ ѿведе́тъ гдⷭ҇ь съ дѣ́лающими беззако́нїе: ми́ръ на і҆и҃лѧ.

Пѣснь степе́ней, рк҃е.

а҃. Внегда̀ возврати́ти гдⷭ҇у плѣ́нъ сі҆ѡ́нь, бы́хомъ я҃кw ꙋ҆тѣ́шени.
б҃. Тогда̀ и҆спо́лнишасѧ ра́дости ꙋ҆стà на́ша, и҆ ѧ҆зы́къ на́шъ весе́лїѧ: тогда̀ реку́тъ во ѧ҆зы́цѣхъ: возвели́чилъ е҆́сть гдⷭ҇ь сотвори́ти съ ни́ми.
г҃. Возвели́чилъ е҆́сть гдⷭ҇ь сотвори́ти съ на́ми: бы́хомъ весела́щесѧ.
д҃. Возвратѝ, гдⷭ҇и, плѣне́нїе на́ше, я҃кw пото́ки ю҃гомъ.
е҃. Сѣ́ющїи слезя́ми, ра́достїю по́жнꙋтъ.
ѕ҃. Ходя́щїи хожда́ху и҆ пла́кахусѧ, мета́юще сѣ́мена своѧ̀: гряду́ще же прїи́дꙋтъ ра́достїю, взе́млюще рꙋкоя́ти своѧ̀.

ПСАЛОМ 122.
1. Подигам очи към Тебе, Който живееш на небесата!
2. Ето, както очите на слугите са обърнати към ръката на господарите им, както очите на слугинята - към ръката на господарката й, тъй и нашите очи - към Господа, нашия Бог, докле Той ни помилува.
3. Помилуй нас, Господи, помилуй нас, защото доста сме сити на презрение;
4. доста е сита душата ни на хули от надменни и на унижение от горделиви.

ПСАЛОМ 123.
1. Ако не беше Господ с нас, - нека каже Израил, -
2. ако не беше Господ с нас, когато людете се дигнаха против нас, -
3. живи биха ни погълнали, когато пламна тяхната ярост против нас;
4. води биха ни потопили, поток би преминал над нашата душа, -
5. бурни води биха преминали над нашата душа.
6. Благословен Господ, Който не ни предаде за плячка на техните зъби.
7. Душата ни се избави като птица от примка на ловци: примката се скъса, и ние се избавихме.
8. Нашата помощ е в името на Господа, Който сътвори небето и земята.

ПСАЛОМ 124.
1. Който се надява Господу, е като планина Сион, - няма да се помръдне: той пребъдва вечно.
2. Планините са около Иерусалим, а Господ е около Своя народ отсега и навеки.
3. Защото (Господ) няма да остави жезъла на нечестивците върху жребия на праведните, за да не протягат праведниците ръце към беззаконието.
4. Господи, прави добро на добрите и на правите по сърце.
5. А които се отклоняват по свои криви пътища, тях Господ да остави да ходят с ония, които вършат беззаконие. Мир на Израиля!

ПСАЛОМ 125.
1. Когато Господ връщаше Сионовите пленници, ние като че сънувахме:
2. тогава устата ни бяха пълни с веселие, и езикът ни - с пение; тогава между народите се говореше: “велико нещо извърши Господ над тях!”
3. Велико нещо извърши Господ над нас: ние се радвахме.
4. Върни, Господи, нашите пленници като потоците на юг.
5. Които са сели със сълзи, ще жънат с радост.
6. Който с плач е носил семе, с радост ще се върне, носейки своите снопи.

Пѣснь степе́ней, рк҃з.

а҃. А҆ще не гдь созижде́тъ до́мъ, всу́е трудя́шасѧ зижду́щіи҃: а҆ще не гдь сохрани́тъ гра́дъ, всу́е бдѣ́ стрегі́й.

в҃. Всу́е ва́мъ е҆́сть у҆тренева́ти: воста́нете по сѣдѣ́нїи҃ а҆дду́щіи҃ хлѣ́бы болѣ́зни, е҆гда́ да́стъ возлю́бленнымъ свои́мъ сна́мъ.

г҃. Сѣ, достоя́нїе гдне сы́нове, мзда́ плода́ чре́внаго.

д҃. Я҆́кω стрѣ́лы въ рꙋцѣ́ си́льнаго, та́кω сы́нове ѿтрясе́нныхъ.

е҃. Бл҃же́нъ, и҆́же и҆спо́лнитъ жела́нїе свое҆́ ѿ ни́хъ: не постыдя́тсѧ, е҆гда́ глаго́лютъ врагу́мъ свои́мъ во вратѣ́хъ.

Пѣснь степе́ней, рк҃з.

а҃. Бл҃же́ни всѝ боꙗ́щїисѧ гда́, ходя́щіи҃ въ пꙋте́хъ е҆гѡ̀:

в҃. Трꙋды́ ꙋ҆ плодꙋ́въ твои́хъ снѣ́си: бл҃же́нъ е҆сѝ, и҆ добрѡ̀ тебѣ́ бꙋ́детъ.

г҃. Жена́ твоа҆ я҆́кω лоза́ плодови́та въ страна́хъ до́мꙋ твоегѡ̀:

д҃. Сы́нове твои҃ я҆́кω новосажде́нїа ма҆слинаа҆ ѿкрестъ трапе́зы твоеа҆̀.

е҃. Сѣ, та́кω бл҃гословя́тсѧ человѣ́къ боа́йсѧ гда́.

ѕ҃. Бл҃гослови́тъ тѧ̀ гдь ѿ сіѡ́на, и҆ ꙋ҆́зриши бл҃га҆ і҆ерли́ма всѣ́ дни҃ живота҆̀ твоегѡ̀,

з҃. И҆ ꙋ҆́зриши сы́ны сыно́въ твои́хъ: ми́ръ на і҆и҃ла.

Пѣснь степе́ней рк҃и.

а҃. Мно́жицею бра́шасѧ со мно́ю ѿ ю҃ности моеа҆̀, да рече́тъ ꙋ҆́бω і҆и҃ль:

в҃. Мно́жицею бра́шасѧ со мно́ю ѿ ю҃ности моеа҆̀, и҆́бо не премого́ша мѧ̀.

г҃. На хребтѣ́ мое́мъ дѣ́лаша грѣ́шницы, продолжи́ша беззако́нїе свое҆́.

д҃. Гдь пра́въ сѣ́че вы҃а грѣ́шникωвъ.

е҃. Да постыдя́тсѧ и҆ возврата́тсѧ вспя́ть всѝ ненави́дящіи҃ сіѡ́на:

ѕ҃. Да бꙋ́дꙋтъ я҆́кω трава҆̀ на здѣ́хъ ꙋ҆ , я҆́же пре́жде восторже́нїа и҆́зсше:

з҃. Ю҆́же не и҆спо́лни рꙋки́ своеа҆̀ жня́й, и҆ нѣ́дра своегѡ̀ рꙋкоя́ти собира́й:

и҃. И҆ не ре́ша мимоходя́щіи҃: бл҃гослове́нїе гдне на вы҃, бл҃гослови́хомъ вы҃ во и҃мѧ гдне.

Сла́ва:

Пѣснь степе́ней, рк҃д.

а҃. И҆з̀ глꙋбины́ воззва́хъ къ тебѣ́, гдн: гдн, ꙋ҆слы́ши гла́съ мо́й.

в҃. Да бꙋ́дꙋтъ ꙋ҆́ши твои҃ вне́млющіе гла́су моле́нїа моегѡ̀.

г҃. А҆ще беззако́нїа на́зриши, гдн, гдн, кто̀ постои́тъ; я҆́кω ꙋ҆ тебе҆̀ ѡ҆чище́нїе е҆́сть.

д҃. И҆́мене ра́ди твоегѡ̀ потерпѣ́хъ тѧ̀, гдн, потерпѣ́ дꙋша́ моа҆̀ въ сло́во твое҆̀: ꙋ҆пова́ дꙋша́ моа҆̀ на гда́.

е҃. Ѿ̀ стра́жи ꙋ҆тренні҃а до но́щи, ѿ стра́жи ꙋ҆тренні҃а да ꙋ҆пова́етъ і҆и҃ль на гда́:

ПСАЛОМ 126.

1. Ако Господ не съзида къщата, напразно ще се трудят строителите й; ако Господ не опази града, напразно ще бди стражата.
2. Напразно вие ставате рано, седите до късно, ядете хляба на скръбта, когато Той на Своя възлюбен дава сън.
3. Ето, наследие от Господа са децата, награда от Него е плодът на утробата.
4. Каквото са стрелите в ръката на силния, това са младите синове.
5. Блажен човек, който е напълнил стрелника си с тях! Те няма да се засрамят, когато ще говорят с враговете при портите.

ПСАЛОМ 127.

1. Блажен всеки, който се бои от Господа, който ходи по Неговите пътища!
2. Ти ще ядеш от труда на ръцете си: блазе ти, ще добруваш!
3. Жена ти в твоя дом ще бъде като плодовита лоза; синовете ти - като маслинени клони около твоята трапеза:
4. тъй ще бъде благословен оня човек, който се бои от Господа!
5. Господ ще те благослови от Сион, и ти ще видиш добруването на Иерусалим през всички дни на живота си;
6. ще видиш синове от синовете си. Мир на Израиля!

ПСАЛОМ 128.

1. Много са ме притеснявали още от младини - нека каже Израил;
2. много са ме притеснявали още от младини, ала не са ме надвили.
3. По гърба ми орачи ораха, прокарваха дългите си бразди.
4. Но Господ е праведен: Той разсече оковите на нечестивците.
5. Да се посрамят и се обърнат назад всички, които мразят Сион!
6. Да бъдат като трева на покрив, която изсъхва, преди да бъде изтръгната,
7. с която жътвар няма да напълни ръката си, и сноповързач - шепата си;
8. и минувачите няма да кажат: благословение Господне на вас; благославяме ви в име Господне!

ПСАЛОМ 129.

1. От дън душа викам към Тебе, Господи. Господи, чуй гласа ми.
2. Да бъдат ушите Ти внимателни към гласа на молбите ми.
3. Господи, ако Ти забелязваш беззаконията - кой ще устои, Господи?
Но в Тебе е прошката, нека благоговеят пред Тебе.
4. Надявам се на Господа, надява се душата ми; на Неговото слово се уповавам.
5. Душата ми ожида Господа повече, отколкото стража - утрото, много повече, отколкото стража - утрото.

ѕ. Ꙗ҆́кw wу҆̀ гдⷭ҇а мл҃ть, и҆ мно́гое wу҆̀ негѡ҆̀ и҆зба҃влéніе: и҆ то́й и҆зба́витъ і҆и҃лѧ ѿ всѣ́хъ беззако́ній є҆гѡ҆̀.

Пѣ́снь степе́ней, р҃л.

а҃. Гдⷭ҇и, не вознесе́сѧ се́рдце мое́, ниже́ вознесо́стѣсѧ о҆́чи мои́: ниже́ ходи́хъ въ вели́кихъ, ниже́ въ ди́вныхъ па́че мене́.

в҃. Ꙗ҆́ще не смиреномꙋ́дрствовахъ, но вознесо́хъ дꙋ́шꙋ мою́, ꙗ҆́кw ѿдое́ное на ма́терь свою́, та́кw воздаси́ на дꙋ́шꙋ мою́.

г҃. Да wу҆пова́етъ і҆и҃ль на гдⷭ҇а ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка.

Пѣ́снь степе́ней, р҃лѧ.

а҃. Помани́, гдⷭ҇и, дв҃да и҆ всю́ кро́тость є҆гѡ҆̀:

в҃. Ꙗ҆́кw кла́тсѧ гдⷭ҇еви, wбѣща́сѧ бг҃ꙋ і҆а́кwвлю:

г҃. Ꙗ҆́ще вни́ду въ селе́нїе до́му моегѡ҆̀, и҆ли҆ взы́ду на о҆́дръ посте́ли мое́ѧ:

д҃. Ꙗ҆́ще да́мъ сна́ очи́ма мои́ма, и҆ вѣ́ждома мои́ма дрема́нїе, и҆ поко́й скрани́ма мои́ма:

е҃. До́ндеже wбря́щꙋ мѣ́сто гдⷭ҇еви, селе́нїе бг҃ꙋ і҆а́кwвлю.

ѕ. Сѐ, слы́шахомъ ѧ҆̀ во є҆фра́ѳѣ, wбрѣто́хомъ ѧ҆̀ въ поля́хъ дꙋбра́вы:

з҃. Вни́демъ въ селе́нїа є҆гѡ҆̀, поклони́мсѧ на мѣ́сто, и҆дѣ́же сто́ятъ но́зѣ є҆гѡ҆̀.

и҃. Воскр҃сни, гдⷭ҇и, въ поко́й тво́й, ты҆̀ и҆ кївѡ́тъ сѧ҆́тыни твоеѧ҆̀.

і҃. Сщ҃е́нницы твои҆̀ wблекꙋ́тсѧ пра́вдою, и҆ пр҃пбнїи твои҆̀ возра́дꙋютсѧ.

ї҃. Дв҃да ра́ди раба́ твоегѡ҆̀, не ѿвратѝ лицѐ пома́занникаго твоегѡ҆̀.

а҃і. Кла́тсѧ гдⷭ҇ь дв҃дꙋ и҆́стиною, и҆ не ѿве́ржетсѧ ѧ҆̀: ѿ плода́ чре́ва твоегѡ҆̀ посажду́ на престо́лѣ твое́мъ.

в҃і. Ꙗ҆́ще сохрана́тъ сы́нове твои҆̀ завѣ́тъ мо́й и҆ свидѣ́нїѧ моѧ҆̀ сі҃ѧ, и҆́мже нaу́чꙋ ѧ҆̀, и҆ сы́нове и҆́хъ до вѣ́ка сѣ́дꙋтъ на престо́лѣ твое́мъ.

г҃і. Ꙗ҆́кw и҆збра́ гдⷭ҇ь сі҃о́на, и҆зво́ли и҆̀ въ жили́ще себѣ́.

д҃і. Се́й поко́й мо́й во вѣ́къ вѣ́ка, здѣ́ вселю́сѧ, ꙗ҆́кw и҆зво́лихъ и҆̀.

е҃і. Лови́твꙋ є҆гѡ҆̀ бл҃гословлѧ́ѧй бл҃гословлю́, ни́щыѧ є҆гѡ҆̀ наси́щꙋ хлѣ́бы:

ѕ҃і. Сщ҃е́нники є҆гѡ҆̀ wблекꙋ́ во спсе́нїе, и҆ пр҃пбнїи є҆гѡ҆̀ ра́достїю возра́дꙋютсѧ.

з҃і. Та́мw возращꙋ́ ро́гъ дв҃довъ, wу҆гото́вахъ свѣти́льникъ пома́занномꙋ моемꙋ́.

и҃і. Врагѝ є҆гѡ҆̀ wблекꙋ́ стꙋдо́мъ, на не́мъ же процвѣте́тъ сѧ҆́тыня моѧ҆̀.

Пѣ́снь степе́ней, р҃лв.

а҃. Сѐ, что҆̀ добро́, и҆ли҆̀ что҆̀ красно́, но є҆́же жи́ти бра́тїи вкꙋпѣ́;

в҃. Ꙗ҆́кw мꙋ́ро на главѣ́, сходѧ́щее на брадꙋ́, брадꙋ́ ааро́ню, сходѧ́щее на о҆́мо́ты о҆дея́нїа є҆гѡ҆̀:

г҃. Ꙗ҆́кw роса́ ермо́нскаѧ сходѧ́щаѧ на го́ры сі҃о́нскїа: ꙗ҆́кw та́мw заповѣ́да гдⷭ҇ь бл҃гослове́нїе и҆ живо́тъ до вѣ́ка.

6. Нека се уповава Израил на Господа, защото у Господа е милостта, и пълно е у Него избавлението, и Той ще избави Израиля от всичките му беззакония.

ПСАЛОМ 130.

1. Господи, сърцето ми не се е гордяло, очите ми не са се високо дигали, и аз не съм се занимавал с велики и непостижими за мен работи.
2. Не смирявах ли и не успокоявах ли душата си като дете, отбито от майчини гърди? Душата ми беше в мене като дете от гърди отбито.
3. Нека се уповава Израил на Господа отсега и довека.

ПСАЛОМ 131.

1. Спомни си, Господи, Давида и всичката му тъга:
2. как той се е клел Господу, давал оброк на Силния Иаковов:
3. “няма да вляза под шатрата на дома си, няма да легна на леглото си;
4. няма да дам сън на очите си и дрямка на веждите си,
5. докле не намеря място за Господа, жилище за Силния Иаковов.”
6. Ето, ние слушахме за него в Ефрат, намерихме го в Иаримските полета.
7. Да идем в Неговото жилище, да се поклоним пред подножието на нозете Му.
8. Застани, Господи, на мястото на Твоя покой, - Ти и ковчегът на Твоето могъщество.
9. Твоите свещеници ще се облекат в правда, и Твоите светии ще се зарадват.
10. Заради Твоя раб Давида не отвръщай лице от помазаника Си.
11. Кле се Господ Давиду в истината, и няма да се отрече от нея: от плода на твоята утроба ще поставя на престола ти.
12. Ако твоите синове спазват Моя завет и Моите откровения, на които ще ги науча, то синовете им ще седят вечно на твоя престол.
13. Защото Господ избра Сион, силно пожела Си (го) за жилище.
14. “Това е Мое покоище навеки: тука ще се поселя, защото го силно пожелах.
15. Ще благословя и преблагословя храната му, сиромасите му с хляб ще наситя;
16. свещениците му ще облека в спасение, и светиите му с радост ще се зарадват.
17. Там ще въздигна рог Давиду, ще поставя светило на Моя помазаник.
18. Враговете му ще облека в срам, а на него ще сияе венецът му.

ПСАЛОМ 132.

1. Колко хубаво и колко приятно е братя да живеят наедно!
2. То е като драгоценен елей върху глава, който се стича по брада, брадата Ааронова, който се стича по краищата на одеждата му;
3. като роса ермонска, която пада на планините Сионски, защото там Господ изрече благоволение и живот навеки.

Пѣснь степе́ней, рл҃г.

а҃. Сѐ, ны́нѣ бл҃гослови́те гд҃а, всѝ рабѝ гд҃ни, стоя́щіи въ хра́мѣ гд҃ни, во дво́рѣхъ до́му бо́га на́шегѡ.

б҃. Въ но́щехъ воздѣ́жи́те рѹ́ки ва́ша во ст҃а́а ѝ бл҃гослови́те гд҃а.

г҃. Бл҃гослови́тъ тѧ̀ гдь҃ ѿ сі́ѡна, сотвори́вый не́бо ѝ зе́млю.

Сла́ва:

Кд҃а,і́сма д҃і.

А҆ллилу́ї́а, рл҃д.

а҃. Хвали́те и҃мя гд҃не, хвали́те, рабѝ гд҃а,

б҃. Стоя́щіи во хра́мѣ гд҃ни, во дво́рѣхъ до́му бо́га на́шегѡ.

г҃. Хвали́те гд҃а, я҃кѡ бла́гъ гдь҃: по́йте и҃мени є҆гѡ̀, я҃кѡ добро̀:

д҃. Я҃кѡ і҃а́кѡва и҃збра̀ себѣ̀ гдь҃, і҃и҃лѧ въ досто́нїе себѣ̀:

є҃. Я҃кѡ а҃зъ позна́хъ, я҃кѡ ве́лїи гдь҃, ѝ гдь҃ на́шъ над҆ всѣ́ми бо́ги:

ѕ҃. Всѧ̀, є҆л҃и҃ка восхотѣ̀ гдь҃, сотворѝ на нб҃сѝ ѝ на землѝ, въ моря́хъ ѝ во всѣ́хъ бе́здна́хъ.

з҃. Возводѧ̀ о҃блаки ѿ послѣ́дни́хъ землѝ, мо́лнїи въ до́ждь сотворѝ, и҃зводя́й вѣ́тры ѿ сокро́вищъ свои́хъ.

и҃. И҃же поразѝ пе́рвенцы є҆гу́петскі́ѧ ѿ человѣ́ка до скота̀:

д҃. Посла̀ зна́менїѧ ѝ чю́деса посредѣ̀ тебе́ѥ, є҆гу́пте, на фарао́на ѝ на всѧ̀ рабы̀ є҆гѡ̀.

і҃. И҃же поразѝ ѩ҆зы́ки мно́ги ѝ и҃збѝ царѝ кр҃е́пки:

ѳ҃і. Сино́на царя̀ а҆морре́йска ѝ ѡ҃га царя̀ васа́нска, ѝ всѧ̀ ца́рствїѧ ханаа́нска:

к҃і. Ѝ дадѐ зе́млю и҃хъ досто́нїе, досто́нїе і҃и́лю лю́демъ свои́мъ.

к҃а. Гдь҃и, и҃мя твоѐ въ вѣ́къ, ѝ па́мять твоя̀ въ ро́дъ ѝ ро́дъ:

к҃в. Я҃кѡ сѹ́дитъ и҃мать гдь҃ лю́демъ свои́мъ, ѝ ѡ҃ рабе́хъ свои́хъ ѹ҆мо́лится.

к҃г. І҆дѡли ѩ҆зы́къ сребро̀ ѝ зла́то, дѣла̀ рѹ́къ человѣ́ческихъ:

к҃д. Ѹ҆ста̀ и҃мѹ́тъ, ѝ не возглаго́лютъ: о҃чи и҃мѹ́тъ, ѝ не ѹ҆зря́тъ:

к҃є. Ѹ҆ши и҃мѹ́тъ, ѝ не ѹ҆слы́шатъ: ниже́ бо є҆́сть дх҃ъ во ѹ҆стѣ́хъ и҃хъ.

к҃ѕ. Подо́бни и҃мъ да бѹ́дѹтъ творя́щіи ѧ҆̀ ѝ всѝ надѣ́ющіисѧ на нѧ̀.

к҃з. До́ме і҃и́левъ, бл҃гослови́те гд҃а: до́ме а҆рѡ́нь, бл҃гослови́те гд҃а: до́ме лев҃і́инъ, бл҃гослови́те гд҃а:

к҃и. Боя́щіисѧ гд҃а, бл҃гослови́те гд҃а.

к҃ѳ. Бл҃гослове́нъ гдь҃ ѿ сі́ѡна, живы́й во і҃ерли́мѣ.

А҆ллилу́ї́а, рл҃е.

а҃. И҃сповѣ́дайтеся гд҃еви, я҃кѡ бл҃гъ: я҃кѡ въ вѣ́къ мл҃ть є҆гѡ̀.

б҃. И҃сповѣ́дайтеся бо́гѹ бого́въ: я҃кѡ въ вѣ́къ мл҃ть є҆гѡ̀.

г҃. И҃сповѣ́дайтеся гд҃еви господе́й: я҃кѡ въ вѣ́къ мл҃ть є҆гѡ̀.

д҃. Сотво́ршемѹ чю́деса ве́лїѧ є҆ди́номѹ: я҃кѡ въ вѣ́къ мл҃ть є҆гѡ̀.

є҃. Сотво́ршемѹ небеса̀ ра́зѹмомъ: я҃кѡ въ вѣ́къ мл҃ть є҆гѡ̀.

ПСАЛОМ 133.

1. Благословете сега Господа, всички раби Господни, които стоите нощем в дома Господен (в дворите на дома на нашия Бог).
2. Дигнете ръце към светилището и благословете Господа!
3. Ще те благослови от Сион Господ, Който сътвори небето и земята.

ПСАЛОМ 134.

1. Хвалете името Господне, хвалете раби Господни,
2. които стоите в дома Господен, в дворите на дома на нашия Бог.
3. Хвалете Господа, защото Господ е благ; възпявайте името Му, защото това е сладостно,
4. защото Господ Си избра Иакова, Израиля за Свое достояние.
5. Познах, че Господ е велик, и Господ наш е по-високо от всички богове.
6. Господ върши всичко, що иска, на небесата и на земята, в моретата и във всички бездни;
7. издига облаци от краищата на земята, прави светкавици при дъжд, извежда вятър из Своите скривалища.
8. Той порази първородните в Египет от човек до добитък,
9. прати личби и чудеса всред тебе, Египте, върху фараона и върху всичките му раби,
10. порази много народи и изтреби силни царе:
11. Сихона, цар аморейски, и Ога, цар васански, и всички царства ханаански;
12. и земята им даде за наследие, за наследие на Своя народ Израиля.
13. Господи, Твоето име е вечно; Господи, споменът за Тебе е от рода в род.
14. Защото Господ ще съди Своя народ и ще се смили над Своите раби.
15. Езическите идоли са сребро и злато, дело на човешки ръце:
16. имат уста, ала не говорят, имат очи, ала не виждат;
17. имат уши, ала не чуват, и в устата им няма дишане.
18. Подобни тям ще бъдат ония, които ги правят, и всеки, който се тям надява.
19. Доме Израилев, благословете Господа! Доме Ааронов, благословете Господа!
20. Доме Левиев, благословете Господа! Вие, които се боите от Господа, благословете Господа!
21. Благословен от Сион Господ, Който живее в Иерусалим!

ПСАЛОМ 135.

1. Славете Господа, защото Той е благ, защото е вечна милостта Му.
2. Славете Бога на боговете, защото е вечна милостта Му.
3. Славете Господа на господарите, защото е вечна милостта Му;
4. Оногова, Който единчък прави велики чудеса, защото е вечна милостта Му;
5. Който премъдро сътвори небесата, защото е вечна милостта Му;

ѕ. Оу҃твердѝвшемоу̀ зе́млю на водаѭ҃х: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
з. Сотвѡ́ршемоу̀ свѣтѝла вє́лїа є҆дѝномоу̀: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
и. Со́лнце во о҃бласть днє̀: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
ѳ. Лу́нў ѝ звє́зды во о҃бласть но́щи: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
і. Порази́вшемоу̀ є҆гу́пта сз пе́рвенцы є҆гѡ̀: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
ї. Ѝ ѝзвє́дшемоу̀ їи҃ла ѿ сре́ды и҆́хз: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
ѕ. Рукоѭ́ крѣ́пкою ѝ мы́шцею высо́кою: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
з. Раздѣ́льшемоу̀ чермно́е мо́ре вз раздѣле́нїа: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
и. Ѝ прове́дшемоу̀ їи҃ла посредѣ̀ є҆гѡ̀: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
ѳ. Ѝ ѝстрѧ́сшемоу̀ фараѡ́на ѝ сѝлў є҆гѡ̀ вз мо́ре чермно́е: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
і. Прове́дшемоу̀ лю́ди своѧ̀ вз пў́стыни: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
ї. Порази́вшемоу̀ царѝ вє́лїа: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
ѕ. Ѝ оу҃би́вшемоу̀ царѝ крѣ́пкїа: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
з. Сино́на царѧ̀ ѧ҆морре́йска: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
и. Ѝ ѡ҃га царѧ̀ васа́нска: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
ѳ. Ѝ да́вшемоу̀ зе́млю и҆́хз досто́нїе: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
і. Досто́нїе їи҃лю рабў̀ своемоу̀: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
ї. Ѩ҆́кш во смире́нїи на́шемз поманоу̀ ны гд҃ь: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
ѕ. Ѝ ѝзба́вилз ны є҆́сть ѿ врагѡ́вз на́шихз: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀:
з. Да́ѩ пи́щў всѧ́кой пло́ти: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.
и. И҆сповѣ́дайтесѧ бг҃ў нёномоу̀: ѩ҆́кш вз вѣ́кз мл҃ть є҆гѡ̀.

Алл҃ў їереми́емз, рл҃ѕ.

а҃. На рѣка́хз вавѹ́лѡнскихз, та́мѡ сѣдо́хомз ѝ пла́кахомз, внегда̀ поманоу̀ти на́мз сїѡ́на:
в҃. На ве́рбїихз посредѣ̀ є҆гѡ̀ ѡ҃вѣ́сихомз о҆рга́ны на́ша.
г҃. Ѩ҆́кш та́мѡ вопроси́ша ны плѣ́ншїи на́сз ѡ҆ словесѣ́хз пѣ́сней, ѝ ве́дшїи на́сз ѡ҆ пѣ́нїи: воспо́йте на́мз ѿ пѣ́сней сїѡ́нскихз.
д҃. Ка́кш воспое́мз пѣ́снь гд҃ню на землѝ чў́ждей;
є҃. А҆́ще забу́дў тебѣ̀, їерли́ме, забве́на бў́ди десни́ца моѧ̀.
ѕ. Прильпнѝ ѧ҆́зы́кз мо́й горта́ни моемў̀, а҆́ще не поманоу̀ тебѣ̀, а҆́ще не предложў їерли́ма, ѩ҆́кш вз нача́лѣ весе́лїа моегѡ̀.
з. Поманѝ, гд҃и, сы́ны є҆дѡ́мскїа вз де́нь їерли́мль глаго́лющыѧ: ѝстощава́йте, ѝстощава́йте до ѡ҃снова́нїй є҆гѡ̀.
и. Дщѝ вавѹ́лѡня ѡ҃каа́ннаѧ, бл҃же́нз, и҆́же воздаси́тз тебѣ̀ воздаа́нїе твоє̀, є҆́же воздала̀ є҆сѝ на́мз:
ѳ. Бл҃же́нз, и҆́же и҆́метз ѝ разбїе́тз младе́нцы твоѧ̀ ѡ҃ ка́мень.
Сла́ва:

6. Който утвърди земята върху водите, защото е вечна милостта Му;
7. Който сътвори великите светила, защото е вечна милостта Му;
8. слънцето - да управлява деня, защото е вечна милостта Му;
9. луната и звездите - да управляват нощта, защото е вечна милостта Му;
10. Който порази Египет в неговите първородни, защото е вечна милостта Му;
11. и изведе Израиля изсред него, защото е вечна милостта Му;
12. с крепка ръка и простряна мишца, защото е вечна милостта Му;
13. Който раздели Червено море, защото е вечна милостта Му;
14. и преведе посред него Израиля, защото е вечна милостта Му;
15. и хвърли фараона с войската му в Червено море, защото е вечна милостта Му;
16. Който преведе Своя народ през пустинята, защото е вечна милостта Му;
17. Който порази велики царе, защото е вечна милостта Му;
18. и уби силни царе, защото е вечна милостта Му;
19. Сихона, цар аморейски, защото е вечна милостта Му;
20. и Ога, цар васански, защото е вечна милостта Му;
21. и даде земята им за наследие, защото е вечна милостта Му;
22. за наследие на Своя раб Израиля, защото е вечна милостта Му;
23. Който си спомни за нас в нашето унижение, защото е вечна милостта Му;
24. и ни избави от враговете ни, защото е вечна милостта Му;
25. дава храна на всяка плът, защото е вечна милостта Му.
26. Славете Бога Небесний, защото е вечна милостта Му.

ПСАЛОМ 136.

1. При реките Вавилонски - там седяхме и плачехме, кога си спомняхме за Сион;
2. на върбите всред Вавилон, окачихме нашите арфи.
3. Там нашите пленители искаха от нас песни, и нашите притеснители - веселие: попейте ни песни сионски.
4. Как да пеем Господня песен на чужда земя?
5. Ако те забравя, Иерусалиме, - нека ме забрави десницата ми;
6. нека прилепне езикът ми о небцето ми, ако те не помня, ако не поставя Иерусалим начело на моето веселие.
7. Припомни, Господи, на Едомовите синове деня на Иерусалим, когато те думаха: разрушавайте, разрушавайте до основите му!
8. Дъще Вавилонска, опустошителко! Блажен, който ти отплати за туй, що си нам сторила!
9. Блажен, който вземе и разбие о камък твоите младенци!

Псало́мъ дв҃д҃ъ, а҆ггела́ и҆ Заха́рїи, р҃л҃з.

а҃. И҆сповѣ́мсѧ тебѣ́, гд҃и, всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ, и҆ пред҆ а҆гг҃лы воспою́ тебѣ́, я҆́кw оу҆слы́шалъ є҆сѝ вс҃а глаго́лы оу҃стъ мои́хъ:

в҃. Поклоню́сѧ ко хра́му сто́му твоемў и҆ и҆сповѣ́мсѧ и҆́мени твоемў ѡ҆ мл҃ти твое́й и҆ и҆́стинѣ твое́й, я҆́кw возвели́чилъ є҆сѝ над҆ всѣ́мъ и҆́мя твоѐ сто́е.

г҃. Во́ньже а҆́ще де́нь призовў тѧ, ско́рw оу҆слы́ши мѧ: оу҆мно́жиши мѧ въ дў́шѝ мое́й си́лою твое́ю.

д҃. Да и҆сповѣ́дѧтсѧ тебѣ́, гд҃и, вси҃ ца́рїе зе́мстїи, я҆́кw оу҆слы́шаша вс҃а глаго́лы оу҃стъ твои́хъ:

є҃. И҆ да воспою́тъ въ пу́тє́хъ гд҃нихъ, я҆́кw ве́лїа сла́ва гд҃ня:

ѕ҃. Я҆́кw высо́къ гд҃ь, и҆ смире́нныѧ призира́етъ, и҆ высо́кая и҆здале́чѧ вѣ́сть.

з҃. А҆́ще пойдў посредѣ ско́рби, живи́ши мѧ: на гнѣ́въ бра́гъ мои́хъ простре́лъ є҆сѝ рў́кў твою́, и҆ спасе́ мѧ десни́ца твоѧ.

и҃. Гд҃ь воздаси́тъ за мѧ: гд҃и, мл҃ть твоѧ во вѣ́къ: дѣ́лъ рў́кў твое́ю не пре́зри.

Въ коне́цъ дв҃д҃ъ, Псало́мъ Заха́рїинъ, въ разсѣ́нїи, р҃л҃н.

а҃. Гд҃и, и҆скуси́лъ мѧ є҆сѝ и҆ позна́лъ мѧ є҆сѝ: ты҆ позна́лъ є҆сѝ сѣда́нїе моѐ и҆ воста́нїе моѐ.

в҃. Ты҆ разумѣ́лъ є҆сѝ помышле́нїѧ моѧ и҆здале́чѧ:

г҃. Стезю́ мою́ и҆ оу҆же моѐ ты҆ є҆сѝ и҆зслѣ́довалъ и҆ вс҃а пў́тїи моѧ провиде́лъ є҆сѝ.

д҃. Я҆́кw нѣ́сть лести҃ въ а҆́зыцѣ моем҃ъ: сѐ, гд҃и, ты҆ позна́лъ є҆сѝ

є҃. Вс҃а послѣ́днѧѧ и҆ дре́вняѧ: ты҆ созда́лъ є҆сѝ мѧ и҆ положи́лъ є҆сѝ на мнѣ рў́кў твою́.

ѕ҃. Оу҆дивле́сѧ ра́зумъ твои́ ѿ менѐ, оу҆твердѝсѧ, не возмогў къ немў.

з҃. Ка́мw пойдў ѿ дх҃а твоегѡ̀; и҆ ѿ лица́ твоегѡ̀ ка́мw бѣ́жў;

и҃. А҆́ще взы́дў на нб҃о, ты҆ та́мw є҆сѝ: а҆́ще сни́дў во а҆́дъ, та́мw є҆сѝ.

ѳ҃. А҆́ще возмў крилѣ́ мои҃ ра́нw и҆ вселю́сѧ въ послѣ́днихъ мо́ра,

і҃. И҆ та́мw бо рў́ка твоѧ наста́витъ мѧ, и҆ оу҆держи́тъ мѧ десни́ца твоѧ.

ія҃. И҆ рѣ́хъ: е҆да́ тма́ попере́тъ мѧ; и҆ но́щь просвѣще́нїе въ сла́дости моей҃.

ıв҃. Я҆́кw тма́ не помрачи́тсѧ ѿ тебє́, и҆ но́щь я҆́кw де́нь просвѣти́тсѧ: я҆́кw тма́ є҆ѧ, та́кw и҆ свѣ́тъ є҆ѧ.

ıг҃. Я҆́кw ты҆ созда́лъ є҆сѝ оу҆тро́бы моѧ, воспрїе́млъ мѧ є҆сѝ и҆з҆ чре́ва ма́тере моеѧ.

ıд҃. И҆сповѣ́мсѧ тебѣ́, я҆́кw стра́шнw оу҆дивле́сѧ є҆сѝ: чю́дна дѣла́ твоѧ, и҆ дў́шѧ моѧ зна́етъ сѣ́лѡ.

ıє҃. Не оу҆таи́сѧ ко́сть моѧ ѿ тебє́, ю҆́же сотвори́лъ є҆сѝ въ та́йнѣ, и҆ состава́ мо́й въ пренспо́днихъ землѝ.

ıѕ҃. Несодѣ́янное моѐ ви́дѣстѣ о҃чи твои҃, и҆ въ кни́зѣ твое́й вси҃

ПСАЛОМ 137.

1. Славя Те от все сърце, пея Ти пред боговете , (задето послуша всички думи на устата ми;)
2. покланям се пред светия Ти храм и славя Твоето име за Твоята милост и истина, защото Ти възвеличи словото Си по-високо от всяко Твое име.
3. В деня, когато повиках, Ти ме послуша, всели бодрост в душата ми.
4. Ще Те прославят, Господи, всички земни царе, кога чуят думите на Твоите уста,
5. и ще възпяват Господните пътища; защото е велика славата Господня.
6. Висок е Господ: и смирения вижда, и горделивия отдалеч узнава.
7. Ако тръгна посред злополуки - Ти ще ме оживиш, ще простреш ръка върху яростта на моите врагове и Твоята десница ще ме спаси.
8. Господ ще извърши което е потребно за мене! Твоята милост, Господи, е вечна; делата на ръцете Си не изоставяй.

ПСАЛОМ 138.

1. Господи, Ти си ме изпитал и знаеш.
2. Ти знаеш, кога сядам и кога ставам; Ти отдалеч разбираш моите помисли.
3. Ходя ли, почивам ли - Ти ме окръжаваш, и всички мои пътища са Тебе известни.
4. Още думата ми не дошла на езика ми, Ти, Господи, вече точно я знаеш.
5. Отзад и отпред Ти ме обгръщаш и слагаш ръка върху мене.
6. Дивно е за мене (Твоето) знание, - то е високо, не мога да го постигна!
7. да отида от Твоя Дух, и от Твоето лице къде да побягна?
8. Възляза ли на небето - Ти си там; сляза ли в преизподнята - и там си Ти.
9. Взема ли крилете на зората и се преселя на край-море, -
10. и там Твоята ръка ще ме поведе, и Твоята десница ще ме удържи.
11. Кажа ли: може би тъмата ще ме скрие, и светлината наоколо ми ще стане нощ;
12. но и тъмата не ще е тъма за Тебе: нощта за Тебе е светла като ден, и тъмата - като светлина.
13. Защото Ти си устроил моята вътрешност и си ме изтъкал в майчината ми утроба.
14. Славя Те, защото съм дивно устроен. Дивни са Твоите дела, и душата ми напълно съзнава това.
15. Не са били скрити от Тебе костите ми, когато съм бил създаван тайно, образуван в дълбочината на утробата.
16. Твоите очи видяха зародиша ми; в Твоите книги са записани всичките назначени за мене дни, когато нито един от тях още не съществуваше.

напи́шꙋтсѧ: во дне́хъ созижди́тсѧ, ѝ никто́же въ ни́хъ.
ѕ҃і. Мнѣ́ же сѣлѡ̀ че́стни бы́ша дрꙋ́зи твои́, бо́же, сѣлѡ̀ ѹ҆тверди́шасѧ влады́чествїа̀ и҆́хъ:
и҃і. И҆зочтꙋ́ и҆́хъ, и҆ па́че пескà ѹ҆мно́жатсѧ: востáхъ, и҆ є҆щѐ є҆́смь съ тобо́ю.
ѳ҃і. А҆ще и҆зби́еши грѣ́шники, бо́же: мꙋ́жїе кровéй, ѹ҆клони́тесѧ ѿ мене́.
к҃. Ꙗ҆́кѡ ревни́ви є҆́сте въ помышле́нїихъ, прїи́мꙋтъ въ сꙋетꙋ́ гра́ды твоѧ́.
кі҃. Не ненавидѧщыѧ ли тѧ̀, гд҃и, возненавидѣ́хъ, и҆ ѡ҆ вразѣ́хъ твои́хъ и҆стаѧ́хъ;
кі҃в. Совершéнною не́навистїю возненавидѣ́хъ ѧ̀: во врагѝ бы́ша мѝ.
кі҃г. И҆скꙋси́ мѧ, бо́же, и҆ ѹ҆вѣ́жди се́рдце мое́: и҆спытажи́ мѧ и҆ разꙋмѣ́й стезѝ моѧ́:
кі҃д. И҆ ви́ждь, а҆́ще пꙋ́ть беззако́нїа во мнѣ́, и҆ наста́ви мѧ на пꙋ́ть вѣ́чнꙋ.

Въ конéцъ, ѱало́мъ дв҃ду, рл҃д.

а҃. И҆зми́ мѧ, гд҃и, ѿ человѣ́ка лꙋка́ва, ѿ мꙋ́жа непра́ведна и҆зба́ви мѧ̀:
в҃. И҆́же помы́слиша непра́вдꙋ въ се́рдцы, вéсь дéнь ѡ҆полча́ꙋ бра́нь:
г҃. И҆зостри́ша а҆́зыкъ свóй ꙗ҆́кѡ змі́инъ: ꙗ҆́дъ а҆́спїдовъ подъ ѹ҆стна́ми и҆́хъ.
д҃. Сохрани́ мѧ, гд҃и, и҆з рꙋкы́ грѣ́шничи, ѿ человѣ́къ непра́ведныхъ и҆зми́ мѧ, и҆́же помы́слиша запѧ́ти стꙋпы́ моѧ́.
є҃. Скры́ша го́рдїи сѣ́ть мнѣ́ и҆ ѹ҆́жы, препа́ша сѣ́ть нога́ма мои́ма:
ѕ҃. При стезѝ соблáзны положи́ша мѝ.
з҃. Рѣ́хъ гд҃еви: бг҃ъ мо́й є҆сѝ ты́, внꙋ́шисѧ, гд҃и, гла́съ моле́нїа моегѡ̀.
и҃. Гд҃и, гд҃и, сѝло спасе́нїа моегѡ̀, ѡ҆сѣни́лъ є҆сѝ над҆ главо́ю мое́ю въ дéнь бра́ни.
ѳ҃. Не преда́ждь мене́, гд҃и, ѿ желáнїа моегѡ̀ грѣ́шнику: помы́слиша на мѧ̀, не ѡ҆ста́ви мене́, да не когдà возне́сꙋтсѧ.
і҃. Глава̀ ѡ҆крꙋ́жде́нїа и҆́хъ, трꙋ́дъ ꙋ҆сте́нъ и҆́хъ покры́етъ ѧ̀.
і҃а. Паꙋ́тъ на ни́хъ ꙋ҆гли́а ѻ҆гне́нна, ннзложи́ши ѧ̀ во страсте́хъ, и҆ не постоѧ́тъ.
і҃в. Мꙋ́жъ а҆́зыченъ не и҆спра́витсѧ на земли́: мꙋ́жа непра́ведна сла́ ѹ҆лова́тъ во и҆стлѣ́нїе.
і҃г. Позна́хъ, ꙗ҆́кѡ сотвори́тъ гдь сꙋ́дъ ни́щымъ и҆ ме́сть ѹ҆бо́гимъ.
і҃д. Ѻ҆ба́че пра́вїи и҆сповѣ́датсѧ и҆́мени твоемꙋ́, и҆ всела́тсѧ пра́вїи съ лице́мъ твои́мъ.
Сла́ва:

Ѱало́мъ дв҃ду, р҃м.

а҃. Гд҃и, воззва́хъ къ тебѣ́, ѹ҆слы́ши мѧ̀: вонми́ гла́съ моле́нїа моегѡ̀, внегдà воззва́ти мѝ къ тебѣ́.
в҃. Да и҆спра́витсѧ моли́тва моѧ̀ ꙗ҆́кѡ кади́ло пред҆ тобо́ю: воздѣ́янїе рꙋкꙋ́ мое́ю, же́ртва вечéрняѧ.

17. Колко са възвишени за мене Твоите помисли, Боже, и колко е голям техният брой!
18. Да ги изброявам ли, - но те са по-многобройни и от пясъка; кога се пробуждам, аз съм все още с Тебе.
19. О, да беше Ти, Боже, поразил нечестивеца! Махнете се от мене, кръвожадници!
20. Те говорят против Тебе нечестиво; суетно замислят Твоите врагове.
21. Аз ли да не мразя ония, които Тебе мразят, Господи, и да се не гнуся от ония, които въстават против Тебе?
22. С пълна омраза ги мразя: те ми са врагове.
23. Изпитай ме, Боже, и узнай сърцето ми; изпитай ме и узнай моите помисли;
24. и виж, дали не съм на опасен път, и ме насочи във вечен път.

ПСАЛОМ 139.
1. Избави ме, Господи, от зъл човек, запази ме от потисник:
2. те мислят зло в сърце си, всеки ден се опълчват за бой;
3. изострят езика си като змия; под устата им е аспидна отрова.
4. Запази ме, Господи, от ръцете на нечестивеца, запази ме от потисниците, които са намислили да поклатят стъпките ми.
5. Горделивите заложиха клопки за мене и примки, простряха мрежа по пътя,
6. нагласиха клопки за мене.
7. Аз казах Господу: Ти си Бог мой: чуй, Господи, гласа на моите молби.
8. Господи, Господи, Сило на моето спасение! Ти покри главата ми в деня на битката.
9. Не давай, Господи, що нечестивец желае; не давай сполука на лошия му замисъл: той ще се възгордее.
10. Нека върху главата на ония, които ме окръжават, падне злото на техните собствени уста.
11. Да паднат върху тях живи въглени; да бъдат хвърлени в огън, в пропаст, та да не станат.
12. Злоезичният човек няма да се закрепи на земята; злото ще завлече потисника в погибел.
13. Зная, че Господ ще извърши съд за угнетените и правда за бедните.
14. Да, праведните ще славят Твоето име; непорочните ще обитават пред Твоето лице.
ПСАЛОМ 140.
1. Господи, към Тебе викам: побързай към мене, чуй гласа на молбата ми, когато викам към Тебе!
2. Да възлезе молитвата ми като тамян пред Твоето лице, въздигането на ръцете ми - като вечерна жертва.

г҃. Положи҆, гд҃и, хранє́нїе оу҆стоу́мъ мои́мъ и҆ двє́рь ѡ҆граждє́нїа ѡ҆ оу҆стна́хъ мои́хъ.
д҃. Не оу҆клони҆ сє́рдце моє̀ къ словесє̀ лу҃ка́вствїа, непщева́ти вины҆ ѡ҆ грѣхѣ́хъ съ человѣ́ки дѣ́лающими беззако́нїе: и҆ не сочтꙋ́сѧ со и҆зба́нными и҃хъ.
е҃. Нака́жетъ мѧ̀ пра́вникъ ми́лостїю и҆ ѡ҃блични́тъ мѧ̀, є҆лє́й же грѣ́шнагѡ да не нама́ститъ главы̀ моєѧ̀: ꙗ҆кѡ є҆щє̀ и҆ моли́тва моѧ̀ во бл҃говоле́нїихъ и҃хъ.
ѕ҃. Пожє́рты бы҆ша при ка́мени сꙋ́дїи и҃хъ: оу҆слы́шатсѧ глаго́ли моѝ, ꙗ҆кѡ возмогоша̀ .
з҃. Ꙗ҆кѡ то́лщи землѝ проскє́десѧ на землѝ, расточи́шасѧ кꙋ́сти и҃хъ при а҃дѣ.
и҃. Ꙗ҆кѡ къ тебѣ́, гд҃и, гд҃и, о҃чи моѝ: на тѧ̀ оу҆пова́хъ, не ѿними́ дꙋ́шꙋ мою̀: ѳ҃. Сохрани́ мѧ ѿ сѣ́ти, ю҆́же соста́виша мѝ, и҆ ѿ соблаз҃нъ дѣ́лющихъ беззако́нїе.
і҃. Падꙋ́тъ во мре́жꙋ свою̀ грѣ́шницы: є҆ди́нъ є҆́смь а҆́зъ, до́ндеже прейдꙋ́.

к҃а. Ра́зъмы дѣ́дꙋ, внегда̀ бы҆ти є҆мꙋ́ къ вертє́пѣ моля́щемꙋсѧ, рл҃а.

а҃. Гла́сомъ мои́мъ ко гд҃ꙋ воззва́хъ, гла́сомъ мои́мъ ко гд҃ꙋ помоли́хсѧ.
в҃. Пролію̀ пред҆ ни́мъ моле́нїе моє̀, печа́ль мою̀ пред҆ ни́мъ возвѣщꙋ́.
г҃. Внегда̀ и҆счеза́ти ѿ менє̀ дꙋ́хꙋ моемꙋ́, и҆ ты҆ позна́лъ є҆сѝ стєзѝ моѧ́: на пꙋ́ти сі́мъ, по немꙋ́же хожда́хъ, скры́ша сѣ́ть мнѣ̀.
д҃. Смотра́хъ ѡ҆десню́ю и҆ возгла́дахъ, и҆ не бѣ̀ зна́лъ менѐ: поги́бе бѣ́гство ѿ менє̀, и҆ нѣ́сть взыска́лъ дꙋ́шꙋ мою̀.
е҃. Воззва́хъ къ тебѣ́, гд҃и, рѣ́хъ: ты҆ є҆сѝ оу҆пова́нїе моє̀, ча́сть моѧ̀ є҆сѝ на землѝ живы́хъ.
ѕ҃. Вонмѝ моле́нїю моемꙋ́, ꙗ҆кѡ смири́хсѧ зѣ́лѡ: и҆зба́ви мѧ̀ ѿ гоня́щихъ мѧ̀, ꙗ҆кѡ оу҆крѣпи́шасѧ па́че менѐ.
и҃. И҆зведѝ и҆з҆ темни́цы дꙋ́шꙋ мою̀, и҆сповѣ́датисѧ и҃мени твоемꙋ́: менѐ жда́тъ пра́вницы, до́ндеже воздаси́ мнѣ̀.

л҃а. Шало́мъ дѣ́дꙋ, є҆гда̀ гона́ше є҆го̀ а҆вессало́мъ сы́нъ є҆гѡ̀, рл҃в.

а҃. Гд҃и, оу҆слы́ши моли́твꙋ мою̀, внꙋ́ши моле́нїе моє̀ во и҃стинѣ́ твое́й, оу҆слы́ши мѧ̀ въ пра́вдѣ твое́й:
в҃. И҆ не вни́ди въ сꙋ́дъ съ рабо́мъ твои́мъ, ꙗ҆кѡ не ѡ҆правди́тсѧ пред҆ тобо́ю всѧ́къ живы́й.
г҃. Ꙗ҆кѡ погна́ врагъ дꙋ́шꙋ мою̀: смири́лъ є҆́сть въ зе́млю живо́тъ мо́й: посади́лъ мѧ̀ є҆́сть въ те́мныхъ, ꙗ҆кѡ ме́ртвыѧ вѣ́ка.
д҃. И҆ оу҆ны҆ во мнѣ̀ дꙋ́хъ мо́й, во мнѣ̀ смяте́сѧ се́рдце моє̀.
е҃. Помянꙋ́хъ днѝ дре́внїа, поꙋчи́хсѧ во всѣ́хъ дѣ́лѣхъ твои́хъ, въ творе́нїихъ рꙋ́къ твое́ю поꙋчи́хсѧ.
ѕ҃. Воздѣ́хъ къ тебѣ́ рꙋ́цѣ моѝ: дꙋ́ша моѧ̀ ꙗ҆кѡ земл҃а безво́дная тебѣ́.
з҃. Ско́рѡ оу҆слы́ши мѧ̀, гд҃и, и҆счезѐ дꙋ́хъ мо́й: не ѿвратѝ лица̀ твоегѡ̀ ѿ

3. Постави, Господи, стража на устата ми и огради вратата на устните ми;
4. не давай да се отклони сърцето ми към думи лукави за извиняване грешни дела, заедно с людете, които вършат беззаконие, и да не вкуся от техните сласти.
5. Нека праведникът ме наказва: това е милост; нека ме изобличава: това е най-добър елей, който няма да повреди главата ми; но моите молби са против злодействата на беззаконниците.
6. Техните водачи са се пръснали по стръмни скали и слушат думите ми, защото са приятни.
7. Сякаш земята разкъртват и ни дробят; сипят се нашите кости в челюстта на преизподнята.
8. Но към Тебе, Господи, Господи, са очите ми; на Тебе се уповавам, не отритвай душата ми!
9. Запази ме от подставените за мене примки, от клопките на беззаконниците.
10. Нечестивците ще паднат в своите мрежи, аз пък ще премина.

ПСАЛОМ 141.

1. С гласа си викнах към Господа, с гласа си се Господу помолих;
2. излях пред Него молбата си: скръбта си Нему открих.
3. Когато изнемогваше духът ми, Ти знаеше моята пътека. На пътя, по който ходих, те скришно примки ми поставиха.
4. Гледам надясно и виждам, че никой ме не признава: няма убежище за мене, никой се не грижи за душата ми.
5. Викнах към Тебе, Господи, и казах: Ти си мое прибежище и мой дял в земята на живите.
6. Чуй моите вопли, защото твърде изнемогнах; избави ме от моите гонители, защото те са по-силни от мене.
7. Изведи от тъмница душата ми, за да славя Твоето име. Около мене ще се съберат праведните, кога ми сториш благодеяние.

ПСАЛОМ 142.

1. Господи, чуй молитвата ми, послушай молбата ми по Твоята истина; чуй ме по Твоята правда
2. и не влизай в съд с Твоя раб, защото пред Тебе няма да се оправдае нито един от живите.
3. Врагът преследва душата ми, натъпка в земята живота ми, принуди ме да живея в тъма като отдавна умрелите, -
4. и отпадна в мене духът ми, онемя в мене сърцето ми.
5. Спомням си за стародавните дни, размишлявам за всички Твои дела, разсъждавам за делата на Твоите ръце.
6. Простирам към Тебе ръце; душата ми е към Тебе като жадна земя.
7. Чуй ме по-скоро, Господи: духът ми изнемогва; не скривай лицето Си от мене,

менѣ, и ѹподо́бюсѧ низходя́щымъ въ ро́въ.
и. Слы́шанъ сотвори́ мнѣ зау́тра мл҃ть твою́, ꙗ҆кш на тѧ ѹпова́хъ: скажи́ мнѣ, гдⷭ, пу́ть, во́ньже пойду́, ꙗ҆кш къ тебѣ взя́хъ дш҃у мою́.
ѳ. Изми́ мѧ ѿ враго́въ мои́хъ, гдⷭ, къ тебѣ прибѣго́хъ.
і. Нау́чи мѧ творити во́лю твою́, ꙗ҆кш ты̀ є҆сѝ бг҃ъ мо́й: дх҃ъ тво́й бл҃гі́й наста́витъ мѧ на зе́млю пра́ву.
ї. И҆мене твоегѡ̀ ра́ди, гдⷭ, живи́ши мѧ пра́вдою твое́ю: и҆зведе́ши ѿ печа́ли дш҃у мою́:
ѣ. И҆ мл҃тїю твое́ю потребѝши врагѝ моѧ̀ и҆ погуби́ши всѧ̀ стужа́ющыѧ дш҃ѝ мое́й: ꙗ҆кш а҆зъ ра́бъ тво́й е҆смь.
Сла́ва:
Кд҃і́сма к҃.
Шало́мъ дв҃ду, къ голїа́ду, рм҃г.
а҆. Бл҃гослове́нъ гдⷭ бг҃ъ мо́й, нау́чаѧй рⷣцѣ моѝ на ѡполче́нїе, пе́рсты моѧ̀ на бра́нь.
б҃. Мл҃ть моѧ̀ и҆ прибѣ́жище моѐ, засту́пникъ мо́й и҆ и҆зба́витель мо́й, защи́титель мо́й, и҆ на него̀ ѹпова́хъ: повинду́ѧй лю́ди моѧ̀ под҃ мѧ̀.
г҃. Гдⷭ, что̀ е҆́сть человѣ́къ, ꙗ҆кш позна́лсѧ є҆сѝ є҆мꙋ́; и҆лѝ сы́нъ человѣ́чь, ꙗ҆кш вмѣня́еши є҆гѡ̀;
д҃. Человѣ́къ ду́хꙋ ѹподо́бисѧ: дніе́ є҆гѡ̀ ꙗ҆кш сѣ́нь прехо́дятъ.
е҆. Гдⷭ, преклони́ нб҃сА҆, и҆ сни́ди: коснѝсѧ гора́мъ, и҆ воздымя́тсѧ:
ѕ҃. Блесни́ мо́лнїю, и҆ разжене́ши а҆̀: посли́ стрѣ́лы твоѧ̀, и҆ смяте́ши а҆̀.
з҃. Посли́ рⷣку твою́ съ высоты́, и҆зми́ мѧ и҆ и҆зба́ви мѧ ѿ во́дъ мно́гихъ, и҆з҃ рⷣкъ сыно́въ чⷢждихъ,
и҆. И҆хже ѹ҆ста̀ глаго́лаша дꙋ́ду, и҆ десни́ца и҃хъ десни́ца непра́вды.
ѳ҃. Бг҃е, пѣ́снь но́ву воспою́ тебѣ́, во ѱалти́ри десятострꙋ́ннѣмъ пою́ тебѣ́:
і҃. Да́ющемꙋ спасе́нїе царе́мъ, и҆збавля́ющемꙋ дв҃да раба̀ своегѡ̀ ѿ мечѧ̀ лю́та.
ї҃. И҆зба́ви мѧ и҆ и҆зми́ мѧ и҆з҃ рⷣкъ сыно́въ чⷢждихъ, и҃хже ѹ҆ста̀ глаго́лаша дꙋ́ду, и҆ десни́ца и҃хъ десни́ца непра́вды:
ѣ҃. И҃хже сы́нове и҃хъ ꙗ҆кш новосажде́нїа водрⷭже́нна въ ю҆ности свое́й, дще́ри и҃хъ ѹ҆до́брены, предкра́шены ꙗ҆кш подо́бїе хра́ма:
а҃і. Храни́лища и҃хъ и҆спо́лнена, ѿры́гающаѧ ѿ сегѡ̀ въ сі҃е: о҆́вцы и҃хъ многоплꙋ́дны, мно́жащыѧсѧ во и҆схо́дищихъ своихъ: воло́ве и҃хъ то́лсти:
б҃і. Не́сть паде́нїа ѡплоти́, нижѐ прохо́да, нижѐ во́пля въ сто́гнахъ и҃хъ.
в҃і. Оу҆бл҃жи́ша лю́ди, и҃мже сі҃а сꙋ́ть: бл҃же́нни лю́дїе, и҃мже гдⷭ бг҃ъ и҃хъ.
Хвала́ дв҃ду, рм҃д.
а҆. Возне́сꙋ тѧ, бг҃е мо́й, ца́рю мо́й, и҆ бл҃гословлю́ и҃мА҆ твоѐ въ вⷱкъ и҆ въ вⷱкъ вⷱка.
б҃. На вса́къ де́нь бл҃гословлю́ тѧ, и҆ восхвалю́ и҃мА҆ твоѐ въ вⷱкъ и҆ въ вⷱкъ

за да се не уподобя на ония, които слизат в гроб.
8. Дай ми да чуя рано Твоята милост, защото на Тебе се уповавам, Господи. Посочи ми (Господи) пътя, по който да вървя, защото към Тебе възнасям душата си.
9. Избави ме, Господи, от моите врагове: към Тебе прибягвам.
10. Научи ме да изпълнявам Твоята воля, защото Ти си мой Бог; Твоят благ Дух да ме води в земята на правдата.
11. Заради Твоето име, Господи, оживи ме; заради Твоята правда избави от напаст душата ми
12. и по Твоята милост изтреби враговете ми и погуби всички, които угнетяват душата ми, защото аз съм Твой раб.

ПСАЛОМ 143.
1. Благословен Господ, моя твърдиня, Който учи ръцете ми на бой и пръстите ми на война,
2. моя милост и моя ограда, мое прибежище и мой избавител, мой щит, - и аз се Нему уповавам; Той ми подчинява моя народ.
3. Господи! що е човек, та го зачиташ, и син човечески, та обръщаш върху него внимание?
4. Човек е като дъх; дните му - като преклонна сянка.
5. Господи, наклони небесата и слез; допри се до планините, и те ще задимят;
6. блесни със светкавица и ги пръсни; пусни стрелите Си и ги разстрой;
7. простри ръка от високото, избави ме и спаси ме от големите води, от ръцете на синовете другородни,
8. чиито уста говорят суетно и чиято десница е десница на лъжа.
9. Боже, нова песен ще Ти изпея, на десетострунен псалтир ще възпея Тебе,
10. Който даруваш спасение на царете и избавяш Твоя раб Давида от остър меч.
11. Избави ме и спаси от ръцете на синовете другородни, чиито уста говорят суетно и чиято десница е десница на лъжата.
12. Нека нашите синове бъдат като буйни растения в младостта си, нашите дъщери - като изкусно изваяни стълбове в палати.
13. Да бъдат пълни нашите житници, изобилни с всякаква храна: да се плодят нашите овци с хиляди и десетки хиляди по нашите пасбища;
14. да бъдат воловете ни тлъсти; да няма по нашите улици ни обири, ни кражби, ни плачове.
15. Блажен онзи народ, който има това! Блажен онзи народ, чийто Господ е Бог!
ПСАЛОМ 144.
1. Ще Те превъзнасям, Боже мой, Царю (мой), и ще благославям Твоето име отвека довека.
2. Всеки ден ще Те благославям и ще възхвалям Твоето име отвека довека.

вѣ́ка.
г҃. Ве́лій гдь и҆ хвале́нъ зѣлѡ̀, и҆ вели́чію є҆гѡ̀ не́сть конца̀.
д҃. Ро́дъ и҆ ро́дъ восхва́лятъ дѣла̀ твоа̀ и҆ си́лу твою̀ возвѣстя́тъ:
є҃. Великолѣ́пїе сла́вы сты́ни твоеа̀ возглаго́лютъ и҆ чудеса̀ твоа̀ повѣ́дятъ:
ѕ҃. И҆ си́лу стра́шныхъ твои́хъ реку́тъ и҆ вели́чіе твоѐ повѣ́дятъ:
з҃. Па́мять мно́жества бл҃гости твоеа̀ ѿры́гнутъ и҆ пра́вдою твое́ю
возра́дуются.
и҃. Ще́дръ и҆ мл҃тивъ гдь, долготерпѣли́въ и҆ многомл҃тивъ.
ѳ҃. Бл҃гъ гдь всѣ́мъ, и҆ щедро́ты є҆гѡ̀ на всѣ́хъ дѣ́лѣхъ є҆гѡ̀.
і҃. Да и҆сповѣ́дятсѧ тебѣ̀, гди, всѝ дѣла̀ твоа̀, и҆ прп҃бнїи твои́ да
бл҃гословя́тъ тѧ̀:
ї҃. Сла́ву цр҃твїѧ твоегѡ̀ реку́тъ и҆ си́лу твою̀ возглаго́лютъ,
ї҃а. Сказа́ти сыновѡ́мъ челове́ческимъ си́лу твою̀ и҆ сла́ву великолѣ́пїа
цр҃твїа твоегѡ̀.
ї҃в. Цр҃тво твоѐ цр҃тво всѣ́хъ вѣкѡ́въ, и҆ вл҃чество твоѐ во всѧ́комъ ро́дѣ
и҆ ро́дѣ. Вѣ́ренъ гдь во всѣ́хъ словесе́хъ свои́хъ и҆ прп҃бенъ во всѣ́хъ дѣ́лѣхъ
свои́хъ.
ї҃г. Оу҆тержда́етъ гдь всѣ́хъ низпа́дающыѧ и҆ возставля́етъ всѣ́хъ
низве́рженныѧ.
ї҃д. О҆чи всѣ́хъ на тѧ̀ оу҆пова́ютъ, и҆ ты̀ да́еши и҃мъ пи́щу во бл҃говре́менїи:
ї҃є. Ѿверза́еши ты̀ рꙋ́ку твою̀ и҆ и҆сполня́еши всѧ́кое живо́тно бл҃говоле́нїа.
ї҃ѕ. Пра́венъ гдь во всѣ́хъ пу́тѣхъ свои́хъ и҆ прп҃бенъ во всѣ́хъ дѣ́лѣхъ свои́хъ.
ї҃з. Бли́зъ гдь всѣ́мъ призыва́ющымъ є҆гѡ̀, всѣ́мъ призыва́ющымъ є҆гѡ̀ во
и҆́стинѣ:
ї҃и. Во́лю бою́щихсѧ є҆гѡ̀ сотвори́тъ, и҆ моли́твꙋ и҃хъ оу҆слы́шитъ, и҆ спсе́тъ а҃.
ї҃ѳ. Храни́тъ гдь всѧ́ люба́щыѧ є҆гѡ̀, и҆ всѧ́ грѣ́шники потреби́тъ.
к҃а. Хвалꙋ́ гдню возглаго́лютъ оу҆ста̀ моа̀: и҆ да бл҃гослови́тъ всѧ́ка пло́ть
и҃мя̀ стѣ́е є҆гѡ̀ въ вѣ́къ и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка.
Сла́ва:
А҃ллилꙋ́їа, а҃ггє́а и҆ заха́рїи, рм҃є.
а҃. Хвали́, дꙋ́ше моа̀, гда:
в҃. Восхвалю́ гда въ живото́хъ мои́хъ, пою̀ бг҃ꙋ̀ моемꙋ̀, до́ндеже е҆́смь.
г҃. Не надѣ́йтесѧ на кнѧ́зи, на сы́ны челове́ческїѧ, въ ни́хже не́сть спсе́нїа.
д҃. Изы́детъ дꙋ́хъ є҆гѡ̀, и҆ возврати́тсѧ въ зе́млю свою̀: въ то́й де́нь
поги́бнꙋтъ всѧ́ помышле́нїа є҆гѡ̀.
є҃. Бл҃же́нъ, є҆мꙋ́же бг҃ъ і҆а́кwвль помо́щникъ є҆гѡ̀, оу҆пова́нїе є҆гѡ̀ на гда бг҃а
своегѡ̀,
ѕ҃. Сотво́ршаго не́бо и҆ зе́млю, мо́ре, и҆ всѧ́, и҆́же въ ни́хъ: храня́щаго и҆́стинꙋ
въ вѣ́къ,

3. Велик е Господ и достоен за хвала, и Неговото величие е неизследимо.
4. Род роду ще възхваля делата Ти и ще разказва за Твоето могъщество.
5. Аз пък ще размишлявам за високата слава на Твоето величие и за Твоите дивни дела.
6. Ще говорят за могъществото на Твоите страшни дела, и аз ще разгласям за Твоето величие.
7. Ще разгласят паметта на Твоята велика благост и ще възпяват Твоята правда.
8. Щедър и милостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив.
9. Благ е Господ към всички, и Неговите щедрости са върху всичките Му дела.
10. Да Те славят, Господи, всички Твои дела, и да Те благославят Твоите светии;
11. да проповядват славата на Твоето царство и да разказват за Твоето могъщество,
12. та да знаят синовете човешки за Твоето могъщество и за славното величие на Твоето царство.
13. Твоето царство е царство на всички векове, и Твоето владичество във всички родове. (Верен е Господ във всичките Си слова и свят във всичките Си дела.)
14. Господ поддържа всички падащи и изправя всички свалени.
15. Очите на всички се на Тебе уповават, и Ти им даваш тяхната храна своевременно;
16. отваряш ръката Си и насищаш всичко, що живее по благоволение.
17. Праведен е Господ във всичките Си пътища и благ във всичките Си дела.
18. Близо е Господ към всички, които Го призовават, към всички, които Го в истина призовават.
19. Той изпълня желанието на ония, които Му се боят, чува техните вопли и ги спасява.
20. Господ пази всички, които Го обичат, а всички нечестиви ще изтреби.
21. Устата ми ще изрекат хвала Господу, и нека всяка плът благославя Неговото свето име отвека и довека.

ПСАЛОМ 145.
1. Душо моя, хвали Господа!
2. Ще възхвалям Господа, доде съм жив; ще пея Богу моему, докле съществувам.
3. Не се надявайте на князе, на син човешки, от когото няма спасение.
4. Излиза духът му, и той се връща в земята си: в оня ден изчезват (всички) негови помисли.
5. Блажен, комуто е помощник Бог Иаковов и чиято надежда е у Господа, неговия Бог,
6. Който сътвори небето и земята, морето и всичко, що е в тях, Който вечно пази вярност,

з. Творя́щаго сѹ́дъ ѡ҆бі́димымъ, даю́щаго пи́щѹ а҆лчѹ́щымъ. Гдь рѣши́тъ ѡ҆кова́нныма:
и. Гдь ѹ҆мѹ́дря́етъ слѣпцы̀: гдь возво́дитъ низве́рженныя: гдь лю́битъ пра́вники.
д. Гдь храни́тъ пришє́льцы, сі́ра и҆ вдовѹ̀ прі́и́метъ, и҆ пѹ́ть грѣ́шныхъ погѹби́тъ.
і. Воцр҃и́тсѧ гдь во вѣ́къ, бг҃ъ твои́, сі́ѡ́не, въ ро́дъ и҆ ро́дъ.

Аллилѹі́а, рм҃s.

а. Хвали́те гда, я҆́кш бл҃гъ псало́мъ: бг҃ови на́шемѹ да ѹ҆слади́тсѧ хвале́нїе.
б. Зи́ждай і҆ерли́ма гдь: разсѣ́янїа і҆и́лева собере́тъ:
г. И҆сцѣля́й сокрѹше́нныя се́рдцемъ и҆ ѡ҆бвязѹ́й сокрѹше́нїа и҃хъ:
д. И҆счита́й мно́жество звѣ́здъ, и҆ всѣ́мъ и҃мъ и҆́мена нарица́й.
є. Ве́лїй гдь на́шъ, и҆ ве́лїа кр҃пость є҆гѡ̀, и҆ ра́зѹма є҆гѡ̀ нѣ́сть числа̀.
ѕ. Прїе́млай кро́ткїа гдь, смира́й же грѣ́шники до землѝ.
з. Начни́те гдеви во и҆спове́данїи, по́йте бг҃ови на́шемѹ въ гѹслехъ:
и. Ѡ҆дѣва́ющемѹ не́бо о҆́блаки, ѹ҆готовла́ющемѹ землѝ до́ждь:
прозяба́ющемѹ на гора́хъ травѹ̀ и҆ зла́къ на слѹже́бѹ человѣ́комъ:
д. Даю́щемѹ скотѡ́мъ пи́щѹ и҃хъ, и҆ птенца́мъ вра́нѡвымъ призыва́ющымъ є҆гѡ̀.
і. Не въ си́лѣ ко́нѣй́ восхо́щетъ, нижѐ въ лы́стѣхъ мѹ́жескихъ бл҃говоли́тъ:
а҆. Бл҃говоли́тъ гдь въ боя́щихсѧ є҆гѡ̀ и҆ во ѹ҆пова́ющихъ на мл҃ть є҆гѡ̀.

Аллилѹі́а, а҆ггє́а и҆ заха́рїи, рм҃з.

а. Похвалѝ, і҆ерли́ме, гда, хвалѝ бг҃а твоего́, сі́ѡ́не:
б. Я҆́кш ѹ҆крѣпѝ вереѝ вра́тъ твои́хъ, бл҃гѡсловѝ сы́ны твоя̀ въ тебѣ́.
г. Полага́й предѣ́лы твоя̀ ми́ръ, и҆ тѹ́ка пшени́чна насыща́й тѧ̀:
д. Посыла́й сло́во своѐ землѝ, до ско́рости тече́тъ сло́во є҆гѡ̀,
є. Даю́щаго сн҃ѣгъ сво́й я҆́кш во́лнѹ, мглѹ̀ я҆́кш пе́пелъ посыпа́ющаго,
ѕ. Мета́ющаго го́лоть свою́ я҆́кш хлѣ́бы: проти́вѹ лица̀ мра́зѹ є҆гѡ̀ кто̀ постои́тъ;
з. По́слетъ сло́во своѐ, и҆ раста́етъ ѧ̀: дхне́тъ дх҃ъ є҆гѡ̀, и҆ потекѹ́тъ во́ды.
и. Возвѣща́й сло́во своѐ і҆а́кѡвѹ, ѡ҆правда́нїа и҆ сѹ́дьбы̀ своя̀ і҆и́левѣ:
д. Не сотворѝ та́кш всѣ́комѹ ѩ҆зы́кѹ, и҆ сѹ́дьбы̀ своя̀ не я҆́вѣ и҃мъ.
Сла́ва:

Аллилѹі́а, а҆ггє́а и҆ заха́рїи, рм҃н.

а. Хвали́те гда съ нб҃съ, хвали́те є҆гѡ̀ въ вы́шнихъ.
б. Хвали́те є҆гѡ̀ всѝ а҆гглѝ є҆гѡ̀: хвали́те є҆гѡ̀, вся̀ сі́лы є҆гѡ̀.
г. Хвали́те є҆гѡ̀, со́лнце и҆ лѹ́на: хвали́те є҆гѡ̀ вся̀ звѣ́зды и҆ свѣ́тъ.

7. върши съд над обидени, дава хляб на гладни. Господ отпуща затворници,
8. Господ отваря очите на слепи, Господ изправя прегърбени, Господ обича праведни.
9. Господ пази пришълците, поддържа сираче и вдовица, а пътя на нечестивците проваля.
10. Господ ще царува вечно; твоят Бог, Сионе, е в род и род. Алилуия.

ПСАЛОМ 146.

1. Хвалете Господа, защото е добро нещо да се пее на нашия Бог, защото това е сладостно, - хвала достойна.
2. Господ съзижда Иерусалим, събира изгнаниците на Израиля.
3. Той изцерява съкрушените по сърце и лекува техните скърби;
4. изчислява броя на звездите; всички тях нарича с имената им.
5. Велик е Господ наш, и велика е силата Му, и разумът Му - неизмерим.
6. Господ въздига смирени, а нечестиви унижава доземи.
7. Пейте поред славословие Господу: пейте с гусли на нашия Бог.
8. Той покрива небето с облаци, приготвя за земята дъжд, прави да расте по планините трева (и злак човеку за полза);
9. дава на добитъка храната му и на малките вранчета, които викат към Него.
10. Не на конската сила Той гледа, нито към бързината на човешките нозе благоволи;
11. Господ благоволи към ония, които Му се боят, към ония, които се уповават на Неговата милост.

ПСАЛОМ 147.

1. Хвали, Иерусалиме, Господа; хвали, Сионе, твоя Бог,
2. защото Той укрепява заворките на твоите порти, благославя твоите синове сред тебе;
3. утвърдява в твоите предели мир, с тлъста пшеница те насища;
4. праща на земята Своето слово; Неговото слово бързо върви;
5. дава сняг като вълна; сипе скреж като пепел;
6. хвърля градушката Си на късове; пред Неговия мраз кой ще устои?
7. Пра'ти словото Си, и всичко се разтапя; духне с вятъра Си, и води потекат.
8. Той яви Своето слово Иакову, Своите наредби и Своите съдби - Израилю.
9. На никой друг народ Той не е сторил това, и Неговите съдби те не знаят.

ПСАЛОМ 148.

1. Хвалете Господа от небесата, хвалете Го във висините.
2. Хвалете Го, всички Негови Ангели, хвалете Го, всички Негови воинства.
3. Хвалете Го, слънце и луно, хвалете Го, всички блестящи звезди.

д. Хвали́те є҆гѡ̀, нб҃сна нб҃сѣ҄ и҆ водна́, и҆́же превы́ше небе́съ.
е. Да восхва́лятъ и҆́мя гдне́: и҆́мъ то́й рече́, и҆ бы́ша: то́й повелѣ́, и҆ созда́шасѧ.
ѕ. Поста́ви а҆̀ въ вѣ́ки и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка: повелѣ́нїе положѝ, и҆ не мимо и҆́детъ.
з. Хвали́те гда҃ ѿ земли́, смі́евє и҆ вса҆̀ бе́здны:
и҆. О҆гнь, гра́дъ, снѣ́гъ, го́лоть, дх҃ъ бу́ренъ, творѧ́щаѧ сло́во є҆гѡ̀:
ѳ. Го́ры и҆ вси҆̀ хо́лми, древа́ плодоно́сна и҆ вси҆̀ ке́дри:
і. Звѣ́рїе и҆ вси҆̀ ско́ти, га́ди и҆ пти҆́цы перна́ты:
ія. Ца́рїе зе́мстїи и҆ вси҆̀ лю́дїе, кнѧ́зи и҆ вси҆̀ сѹ́дїи зе́мстїи:
ві. Ю҆ноши́ и҆ дѣ́вы, ста́рцы съ ю҆́нотами.
гі. Да восхва́лятъ и҆́мя гдне́: я҆́кѡ вознесе́сѧ и҆́мя того̀ є҆ди́нагѡ, и҆сповѣ́данїе є҆гѡ̀ на земли́ и҆ на нб҃си́.
ді. И҆ возне́сетъ ро́гъ люде́й свои́хъ: пѣ́снь всѣ́мъ прп҃ны́мъ є҆гѡ̀, сыновѡ́мъ і҆и҃левы́мъ, лю́демъ приближа́ющымсѧ є҆мꙋ́.
А҆ллилꙋі́а, рм҃д.
а҆. Воспо́йте гдеви пѣ́снь но́вꙋ: хвале́нїе є҆гѡ̀ въ цр҃кви прп҃ны́хъ.
б҃. Да возвесели́тсѧ і҆и҃ль ѡ҆ сотво́ршемъ є҆гѡ̀, и҆ сы́нове сі҃ѡ́нни возра́дꙋютсѧ ѡ҆ цр҃иҀ свое́мъ.
г҃. Да восхва́лятъ и҆́мя є҆гѡ̀ въ ли́цѣ, въ тꙋ́мпа́нѣ и҆ псалти́ри да пою́тъ є҆мꙋ́.
д. Я҆́кѡ бл҃говоли́тъ гдь҃ въ лю́дехъ свои́хъ, и҆ возне́сетъ кро́ткїѧ во спсе́нїе.
е. Восхва́лятсѧ прп҃нїи во сла́вѣ и҆ возра́дꙋютсѧ на ло́жахъ свои́хъ.
ѕ. Возноше́нїѧ бж҃їа въ горта́ни и҆́хъ, и҆ мечиҀ о҆бою́дꙋ о҆стрыҀ въ рꙋка́хъ и҆́хъ:
з. Сотвори́ти ѿмще́нїе во а҆́зыцѣхъ, ѡ҆бличе́нїѧ въ лю́дехъ:
и҆. Связа́ти цариҀ и҆́хъ пꙋ́ты, и҆ сла́вныѧ и҆́хъ рꙋчны́ми о҆кова́ны желѣ́зными:
ѳ. Сотвори́ти въ ни́хъ сꙋ́дъ напи́санъ. Сла́ва сі҃а́ бꙋ́детъ всѣ́мъ прп҃ны́мъ є҆гѡ̀.
А҆ллилꙋі́а, рн҃.
а҆. Хвали́те бг҃а во ст҃ы́хъ є҆гѡ̀, хвали́те є҆гѡ̀ во ѹ҆тверже́нїи си́лы є҆гѡ̀:
б҃. Хвали́те є҆гѡ̀ на си́лахъ є҆гѡ̀, хвали́те є҆гѡ̀ по мно́жествꙋ велича́ствїа є҆гѡ̀:
г҃. Хвали́те є҆гѡ̀ во гла́сѣ трꙋбнѣ́мъ, хвали́те є҆гѡ̀ во псалти́ри и҆ гꙋслѣхъ:
д. Хвали́те є҆гѡ̀ въ тꙋ́мпа́нѣ и҆ ли́цѣ, хвали́те є҆гѡ̀ во стрꙋна́хъ и҆ о҆рга́нѣ:
е. Хвали́те є҆гѡ̀ въ кꙋ́мва́лѣхъ доброгла́сныхъ, хвали́те є҆гѡ̀ въ кꙋ́мва́лѣхъ воскліца́нїа.
ѕ. Всѧ́кое дыха́нїе да хва́литъ гда҃.
Сла́ва, и҆ ны́нѣ: а҆ллилꙋі́а.

4. Хвалете Го, небеса на небесата и води, които сте по-високо от небесата.
5. Нека хвалят името на Господа, защото Той (каза - и се създадоха,) заповяда - и се сътвориха;
6. постави ги за вечни векове; даде наредби, които няма да се нарушат.
7. Хвалете Господа от земята, вие, големи риби и всички бездни,
8. огън и град, сняг и мъгла, и ти, бурний ветре, който изпълняваш словото Му,
9. планини и всички хълмове, плодородни дървета и всички кедри,
10. зверове и всеки добитък, влечуги и птици крилати,
11. земни царе и всички народи, князе и всички земни съдии,
12. момци и девойки, старци и деца -
13. всички да хвалят името на Господа; защото само Неговото име е възвеличено, Неговата слава е на небесата и на земята.
14. Той въздигна рога на Своя народ, славата на всички Свои светии, на синовете Израилеви, близкия Нему народ. Алилуия.

ПСАЛОМ 149.
1. Пейте Господу песен нова; хвала Нему в събранието на светиите.
2. Да се весели Израил за своя Създател; синовете на Сиона да се радват за своя Цар.
3. Да хвалят името Му с хора', с тимпан и гусли да Му пеят,
4. защото Господ благоволи към Своя народ, прославя смирените със спасение.
5. Да тържествуват светиите в слава, да се радват върху леглата си.
6. Славословия към Бога да бъдат в устата им, и двуостър меч в ръката им,
7. за да извършат отмъщение над народите, наказание над племената,
8. да връзват техните царе във вериги и техните велможи - в окови железни,
9. да извършат над тях писания съд. Тая чест е за всички Негови светии. Алилуия.

ПСАЛОМ 150.
1. Хвалете Бога в Неговата светиня, хвалете Го в крепостта на силата Му.
2. Хвалете Го поради Неговото могъщество, хвалете Го поради голямото Му величие.
3. Хвалете Го с тръбен звук, хвалете Го с псалтир и гусли.
4. Хвалете Го с тимпан и хора', хвалете Го със струни и органи.
5. Хвалете Го със звучни кимвали, хвалете Го с кимвали гръмогласни.
6. Всичко, що диша, да хвали Господа! Алилуия.

Сей ѱалмъ отъ пѧтаг, дв҃довъ, и внѣ чисал҃ѧ р҃н ѱалмѡвъ, внегда҃ единоборствоваше на голиа҃да.

Мал҃ъ бѣхъ въ брат҃ьи моей и ю҃ношїй въ домѹ отца҃ моегѡ: пасо́хъ о҃вцы отца҃ моегѡ.
Рѹцѣ мои҃ сотвориста҃ органъ, и пе́рсты мои҃ состáвиша ѱалтирь.
И кто҃ возвѣсти́тъ гд҃еви моемѹ; Сáмъ гд҃ь, сáмъ оуслы́шитъ:
сáмъ посла҃ а҃г҃ла своего҃, и взáтъ мѧ ѿ овéцъ отца҃ моегѡ, и помáза мѧ єле́емъ помáзанїемъ своегѡ.
Брáт҃їа моѧ̀ добрѧ̀ и велúцы: и не блг҃оволи въ нúхъ гд҃ь.
Изыдо́хъ въ срѣ́тенїе иноплеме́нникѹ, и проклáтъ мѧ їдшлы свои́ми.
Áзъ же истóргнѹвъ мéчь ѿ негѡ, wбезглáвихъ єгѡ҃ и ѿмáхъ поноше́нїе ѿ сыни́ѡвъ їи҃левыхъ.

Псалом Давидов, на едноборството с Голиата .

Бях най-малък от братята си и най-млад в дома на баща си; пасях бащините си овци.
Ръцете ми направиха орган, пръстите ми нагласяваха псалтир.
И кой би възвестил на моя Господ? Сам Господ, Сам Той ме чу.
Той прати Своя вестител, взе ме от бащините ми овци и ме помаза с елея на Своето помазание.
Братята ми бяха прекрасни и големи, но Господ не благоволи да избере измежду тях.
Излязох аз срещу чужденеца, и той ме прокле със своите идоли.
Но аз измъкнах меча му, обезглавих го и избавих от позор синовете Израилеви.)